



STORTINGET

Dokument 15:11

(2019–2020)

Spørsmål til skriftlig besvarelse med svar

Spørsmål nr. 1501–1650

4.–15. mai 2020

Innhold

1501.	Fra stortingsrepresentant Nicholas Wilkinson, vedr. mulighet til å minimere eller stenge ned helseturisme til EU fra Norge, besvart av helse- og omsorgsminister	11
1502.	Fra stortingsrepresentant Nicholas Wilkinson, vedr. øke importavgiften for kjøtt som er produsert i land eller selskaper som bruker mye antibiotika, besvart av landbruks- og matminister.....	12
1503.	Fra stortingsrepresentant Ingvild Kjerkol, vedr. smittevernustyr og prøvetakingutstyr i kommunene, besvart av helse- og omsorgsminister	13
1504.	Fra stortingsrepresentant Roy Steffensen, vedr. barnehagens inntekter og koronasituasjonen, besvart av kunnskaps- og integreringsminister.....	14
1505.	Fra stortingsrepresentant Kirsti Leirtrø, vedr. døgnhvileplassene, besvart av samferdselsminister.....	15
1506.	Fra stortingsrepresentant Roy Steffensen, vedr. Boknafjordsambandet, besvart av samferdselsminister	16
1507.	Fra stortingsrepresentant Siri Gåsemyr Staalesen, vedr. massiv testing i forbindelse smitten, besvart av helse- og omsorgsminister	16
1508.	Fra stortingsrepresentant Freddy André Øvstegård, vedr. rapporten om utsatte barn og unges tjenestetilbud under covid-19 pandemien, besvart av barne- og familieminister	17
1509.	Fra stortingsrepresentant Lise Christoffersen, vedr. dagpenger til permitterte, besvart av arbeids- og sosialminister	18
1510.	Fra stortingsrepresentant Cecilie Myrseth, vedr. ferske matvarer i distriktene i hele landet, besvart av næringsminister	19
1511.	Fra stortingsrepresentant Ruth Grung, vedr. forskjellsbehandlingen der noen kan reise karantenefritt, besvart av helse- og omsorgsminister	20
1512.	Fra stortingsrepresentant Lise Christoffersen, vedr. oppfølging av vedtak om midlertidig tilskuddsordning for foretak med stort omsetningsfall, besvart av finansminister.....	21
1513.	Fra stortingsrepresentant Ove Trellevik, vedr. sårbare asylsøkerne i Hellas, besvart av justis- og beredskapsminister	21
1514.	Fra stortingsrepresentant Elise Bjørnebekk-Waagen, vedr. barnehager som har begrenset åpningstid, besvart av arbeids- og sosialminister.....	22
1515.	Fra stortingsrepresentant Helge André Njåstad, vedr. redde arbeidsplasser, besvart av kommunal- og moderniseringsminister.....	23
1516.	Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. ansvarsforholdet ved graveskader, besvart av kommunal- og moderniseringsminister.....	24
1517.	Fra stortingsrepresentant Geir Adelsten Iversen, vedr. Hopseidet-trageidien, besvart av forsvarsminister	25
1518.	Fra stortingsrepresentant Siv Jensen, vedr. gjenåpning etter korona, besvart av statsminister	25
1519.	Fra stortingsrepresentant Svein Roald Hansen, vedr. midlertidig endring i petroleumsskatteregimet, besvart av finansminister	26
1520.	Fra stortingsrepresentant Fredric Holen Bjørdal, vedr. provenyeffekt av å avgrense skatteforslaget til å gjelde investeringar som er omfatta av PUD/PAD, besvart av finansminister.....	27
1521.	Fra stortingsrepresentant Fredric Holen Bjørdal, vedr. selskap som er antatt å bli påverka av regjeringa sitt forslag til midlertidig endring i petroleumsskatte, besvart av finansminister.....	27
1522.	Fra stortingsrepresentant Svein Roald Hansen, vedr. beregningene av provenynøytralitet, besvart av finansminister	28
1523.	Fra stortingsrepresentant Une Bastholm, vedr. tiltaksplan for pollinerende insekter, besvart av klima- og miljøminister.....	28
1524.	Fra stortingsrepresentant Une Bastholm, vedr. avskogingen i den brasilianske delen av Amazonas , besvart av næringsminister	29
1525.	Fra stortingsrepresentant Ingrid Heggø, vedr. hjelp gjennom koronakrisa, besvart av finansminister	30
1526.	Fra stortingsrepresentant Jenny Klinge, vedr. prøven for å få førarkort, besvart av samferdselsminister.....	32
1527.	Fra stortingsrepresentant Kari Henriksen, vedr. Møvig skole, besvart av barne- og familieminister	33
1528.	Fra stortingsrepresentant Kjell-Børge Freiberg, vedr. saltdalsmodellen, besvart av arbeids- og sosialminister	34
1529.	Fra stortingsrepresentant Ingvild Kjerkol, vedr. økt bruk av CYP-testing, besvart av helse- og omsorgsminister	35
1530.	Fra stortingsrepresentant Arne Nævra, vedr. etablering av oppdrettsanlegget for Mowi ved Søla i Verdensarvområdet Vega, besvart av klima- og miljøminister	36

1531.	Fra stortingsrepresentant Ingrid Heggø, vedr. skattesystemet for petroleumssektoren, besvart av finansminister	37
1532.	Fra stortingsrepresentant Marit Arnstad, vedr. dialogen som departementet har lovet beitebrukere, næringsorganisasjoner og kommuner i Nord-Trøndelag, besvart av klima- og miljøminister	38
1533.	Fra stortingsrepresentant Terje Aasland, vedr. selskaper som kan ha tegnet «pandemiforsikring», besvart av finansminister	39
1534.	Fra stortingsrepresentant André N. Skjelstad, vedr. helikopterlandingsplattformen ved Sykehuset Namsos, besvart av helse- og omsorgsminister	40
1535.	Fra stortingsrepresentant Gisle Meininger Saudland, vedr. trafikksikkerhetssøknad fra Kvinesdal, besvart av samferdselsminister	41
1536.	Fra stortingsrepresentant Himanshu Gulati, vedr. drapsmistenkte i Martine-saken, besvart av utenriksminister.....	41
1537.	Fra stortingsrepresentant Hans Andreas Limi, vedr. skatteavtale med Filippinene fra 1987 som skal forhindre dobbeltbeskatning, besvart av finansminister.....	42
1538.	Fra stortingsrepresentant Silje Hjemdal, vedr. nærskipflåten, besvart av finansminister.....	43
1539.	Fra stortingsrepresentant Kirsti Leirtrø, vedr. unødvendige telefonkonsultasjoner som erstatning for nødvendig behandling, besvart av helse- og omsorgsminister.....	43
1540.	Fra stortingsrepresentant Kari Elisabeth Kaski, vedr. ulønnsomme investeringer i oljesektoren som en følge av regjeringens forslag til endring i oljeskatteregimet, besvart av finansminister	44
1541.	Fra stortingsrepresentant Kari Elisabeth Kaski, vedr. prosjekter som vil bli realisert på grunn av regjeringens forslag til endringer i oljeskatteregimet, besvart av finansminister.....	45
1542.	Fra stortingsrepresentant Per-Willy Amundsen, vedr. soningskøen til norske fengsel, besvart av justis- og beredskapsminister	46
1543.	Fra stortingsrepresentant Mona Fagerås, vedr. utstyrsstipendet for musikkelevne på musikk- dans- og dramalinjene, besvart av kunnskaps- og integreringsminister	47
1544.	Fra stortingsrepresentant Trygve Slagsvold Vedum, vedr. fri deltakelse på konsert, besvart av finansminister.....	48
1545.	Fra stortingsrepresentant Lars Haltbrekken, vedr. Wisting-feltet, besvart av olje- og energiminister	49
1546.	Fra stortingsrepresentant Åsmund Aukrust, vedr. oljereserven på norsk sokkel, besvart av olje- og energiminister	49
1547.	Fra stortingsrepresentant Karin Andersen, vedr. tvangssalg, besvart av justis- og beredskapsminister.....	50
1548.	Fra stortingsrepresentant Bengt Fasteraune, vedr. ikke-statlige lufthavnene, besvart av samferdselsminister.....	51
1549.	Fra stortingsrepresentant Åslaug Sem-Jacobsen, vedr. ikke-statlige lufthavnene, besvart av samferdselsminister	52
1550.	Fra stortingsrepresentant Åslaug Sem-Jacobsen, vedr. finansieringssøknaden fra Notodden lufthavn AS, besvart av samferdselsminister	52
1551.	Fra stortingsrepresentant Rigmor Aasrud, vedr. permitterte arbeidstakere og tilbakebetaling av dagpenger, besvart av arbeids- og sosialminister.....	53
1552.	Fra stortingsrepresentant Espen Barth Eide, vedr. situasjonen knyttet til Equinor sine investeringer i USA, besvart av olje- og energiminister.....	54
1553.	Fra stortingsrepresentant Terje Halleland, vedr. utsette kravet om nullutslipp i verdensarvfjordene, besvart av klima- og miljøminister	56
1554.	Fra stortingsrepresentant Freddy André Øvstegård, vedr. gummigranulat, besvart av kultur- og likestillingsminister	57
1555.	Fra stortingsrepresentant Himanshu Gulati, vedr. kommunens aktivitet og arbeidsplasser er tilknyttet reiseliv, besvart av finansminister	58
1556.	Fra stortingsrepresentant Geir Pollestad, vedr. kvotemeldinga, besvart av fiskeri- og sjømatminister	59
1557.	Fra stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes, vedr. sammenheng mellom bemanningsutfordringer og kvaliteten på helsetilbudet, besvart av helse- og omsorgsminister	60
1558.	Fra stortingsrepresentant Lars Haltbrekken, vedr. utbygging av vindkraftverket på Øyfjellet mens årets reinflytting pågår, besvart av olje- og energiminister.....	61
1559.	Fra stortingsrepresentant Elise Bjørnebekk-Waagen, vedr. gjenåpning av arbeidsmarkedstiltak og aktiviteter knyttet til Kvalifiseringsprogrammet, besvart av arbeids- og sosialminister	62

1560.	Fra stortingsrepresentant Eigil Knutsen, vedr. regelverkendringer for å endre namsmennenes praksis til å umiddelbart meddele medeier når det tas pant i felles bolig, besvart av justis- og beredskapsminister	63
1561.	Fra stortingsrepresentant Jenny Klinge, vedr. at våpensøknader kan digitaliseres, besvart av justis- og beredskapsminister	64
1562.	Fra stortingsrepresentant Siv Mossleth, vedr. Sjunkehatten folkehøgskole i Salten, besvart av kunnskaps- og integreringsminister	64
1563.	Fra stortingsrepresentant Øystein Langholm Hansen, vedr. den økonomiske situasjonen for Avinor, besvart av samferdselsminister	65
1564.	Fra stortingsrepresentant Steinar Karlstrøm, vedr. vanskeligheter med å få flybilletter fordi flytilbudet er kraftig redusert, besvart av samferdselsminister	66
1565.	Fra stortingsrepresentant Steinar Karlstrøm, vedr. Kystrutens tilbud på strekningen Bergen-Kirkenes, besvart av samferdselsminister	66
1566.	Fra stortingsrepresentant Helge André Njåstad, vedr. bygningsregelverket, besvart av kommunal- og moderniseringsminister	67
1567.	Fra stortingsrepresentant Rigmor Aasrud, vedr. arbeidsledige og permitterte har nå fått tilgang på relevante kompetansetilbud, besvart av arbeids- og sosialminister	68
1568.	Fra stortingsrepresentant Arild Grande, vedr. arbeidsledige og permitterte innen butikk og salgsarbeid, besvart av arbeids- og sosialminister	69
1569.	Fra stortingsrepresentant Arild Grande, vedr. arbeidsledige og permitterte innen reiseliv og transport, besvart av arbeids- og sosialminister	70
1570.	Fra stortingsrepresentant Elise Bjørnebekk-Waagen, vedr. arbeidsledige og permitterte innen serviceyrker, besvart av arbeids- og sosialminister	71
1571.	Fra stortingsrepresentant Torstein Tvedt Solberg, vedr. arbeidsledige og permitterte innen kontorarbeid, besvart av arbeids- og sosialminister	72
1572.	Fra stortingsrepresentant Martin Henriksen, vedr. arbeidsledige og permitterte innen industriarbeid, besvart av arbeids- og sosialminister	73
1573.	Fra stortingsrepresentant Martin Henriksen, vedr. arbeidsledige og permitterte innen bygg og anlegg, besvart av arbeids- og sosialminister	74
1574.	Fra stortingsrepresentant Masud Gharakhani, vedr. skrinlegging av strålesenteret ved det nye sykehuset i Drammen, besvart av helse- og omsorgsminister	75
1575.	Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. smittevernutstyr, besvart av helse- og omsorgsminister	76
1576.	Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. Koronakommisjonen, besvart av helse- og omsorgsminister	77
1577.	Fra stortingsrepresentant Willfred Nordlund, vedr. KS sine beregninger for merkostnader, inntektsbortfall og redusert skatt, besvart av kommunal- og moderniseringsminister	78
1578.	Fra stortingsrepresentant Willfred Nordlund, vedr. ventetiden på prøvesvar om covid-19, besvart av helse- og omsorgsminister	79
1579.	Fra stortingsrepresentant Åshild Bruun-Gundersen, vedr. naprapater og osteopater og offentlig autorisasjon, besvart av helse- og omsorgsminister	79
1580.	Fra stortingsrepresentant Åshild Bruun-Gundersen, vedr. utsatt planlagte operasjoner, besvart av helse- og omsorgsminister	80
1581.	Fra stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik, vedr. overføring av skatteoppkreverne til Skatteetaten, besvart av finansminister	81
1582.	Fra stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik, vedr. næringsdrivende som leverer mva-oppgave for 1. termin 2020, besvart av finansminister	82
1583.	Fra stortingsrepresentant Terje Halleland, vedr. konsesjonsvilkår som i større grad likestiller oppdrett på land og lukkede anlegg i sjø, besvart av fiskeri- og sjømatminister	83
1584.	Fra stortingsrepresentant Torgeir Knag Fylkesnes, vedr. den planlagte satellittbasen på Andøya, besvart av næringsminister	84
1585.	Fra stortingsrepresentant Freddy André Øvstegård, vedr. utvalget som skulle kartlegge pengestrømme i offentlige finansierte velferdstjenester, besvart av næringsminister	85
1586.	Fra stortingsrepresentant Svein Roald Hansen, vedr. Hjør Gunn Gård & Behandlingssenter, besvart av justis- og beredskapsminister	86

1587.	Fra stortingsrepresentant Siri Gåsemyr Staalesen, vedr. åpning av botanisk hage, besvart av forsknings- og høyere utdanningsminister.....	86
1588.	Fra stortingsrepresentant Svein Roald Hansen, vedr. permitterte på Jøtul, besvart av arbeids- og sosialminister	87
1589.	Fra stortingsrepresentant Morten Ørsal Johansen, vedr. oppholdstillatelse for sjøfolk på utenlandskregistrert skip, besvart av næringsminister.....	88
1590.	Fra stortingsrepresentant Roy Steffensen, vedr. innføring av fraværgrense i videregående skole, besvart av kunnskaps- og integreringsminister.....	89
1591.	Fra stortingsrepresentant Bengt Fasteraune, vedr. bompengebelastning for strekningen E6 Elstad-Sjoa i Gudbrandsdalen, besvart av samferdselsminister.....	90
1592.	Fra stortingsrepresentant Bengt Fasteraune, vedr. forenklet saksbehandlingen knyttet til søknader om gravetillatelse og arbeidsvarsling, besvart av samferdselsminister	91
1593.	Fra stortingsrepresentant Carl-Erik Grimstad, vedr. politiets varslingsrutiner i forbindelse med overgrepssaker, besvart av justis- og beredskapsminister.....	92
1594.	Fra stortingsrepresentant Sandra Borch, vedr. Senja kommune, besvart av samferdselsminister.....	92
1595.	Fra stortingsrepresentant Sandra Borch, vedr. skuterløypene og regelverket, besvart av klima- og miljøminister.....	93
1596.	Fra stortingsrepresentant Jenny Klinge, vedr. ny domstolstruktur, besvart av justis- og beredskapsminister	94
1597.	Fra stortingsrepresentant Eirik Sivertsen, vedr. 22. juli-senteret, besvart av kommunal- og moderniseringsminister	95
1598.	Fra stortingsrepresentant Kirsti Leirtrø, vedr. asfaltbransjen, besvart av samferdselsminister.....	97
1599.	Fra stortingsrepresentant Kirsti Leirtrø, vedr. riksvegferjesambandene, besvart av samferdselsminister	97
1600.	Fra stortingsrepresentant Rigmor Aasrud, vedr. arbeidstakerens feriepenger, besvart av arbeids- og sosialminister	98
1601.	Fra stortingsrepresentant Ruth Grung, vedr. hvor stor andel av de permitterte har hjemstedadresse utenfor Norge, besvart av arbeids- og sosialminister.....	98
1602.	Fra stortingsrepresentant Tellef Inge Mørland, vedr. antall selvmord og selvmordsforsøk i tiltakene mot koronaviruset, besvart av helse- og omsorgsminister.....	99
1603.	Fra stortingsrepresentant Kjell-Børge Freiberg, vedr. utbyggingen på Evenes flystasjon, besvart av kommunal- og moderniseringsminister	100
1604.	Fra stortingsrepresentant Petter Eide, vedr. det strenge besøksforbudet i fengslene i en tid da flere smittevernrestriksjoner mykes opp, besvart av justis- og beredskapsminister	101
1605.	Fra stortingsrepresentant Eigil Knutsen, vedr. alternativ K5, besvart av samferdselsminister.....	102
1606.	Fra stortingsrepresentant Tellef Inge Mørland, vedr. antall overdoser og overdoseforsøk, besvart av helse- og omsorgsminister	102
1607.	Fra stortingsrepresentant Hans Andreas Limi, vedr. karantenereglene for import av bil fra Sverige, besvart av finansminister	103
1608.	Fra stortingsrepresentant Karin Andersen, vedr. barnepensjon etter dødsfall, besvart av arbeids- og sosialminister	104
1609.	Fra stortingsrepresentant Hanne Dyveke Søttar, vedr. forbudet mot å benytte piggråd i forbindelse med ny dyrevelferdslov, besvart av landbruks- og matminister	104
1610.	Fra stortingsrepresentant Roy Steffensen, vedr. strekningen Lyngdal - Ålgård, besvart av kommunal- og moderniseringsminister.....	106
1611.	Fra stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik, vedr. betale med kontanter blir ivaretatt gjennom koronapandemien, besvart av justis- og beredskapsminister.....	106
1612.	Fra stortingsrepresentant Lars Haltbrekken, vedr. utviklingskontrakter for nullutslipps hurtigbåter, besvart av klima- og miljøminister	107
1613.	Fra stortingsrepresentant Vetle Wang Soleim, vedr. avgiftsomleggingen fra NEDC til WLTP for campingbiler, besvart av finansminister	108
1614.	Fra stortingsrepresentant Hans Andreas Limi, vedr. omsetningsbortfall, besvart av finansminister.....	109
1615.	Fra stortingsrepresentant Mathilde Tybring-Gjedde, vedr. sommerskoler og koronaforskriften § 13, besvart av helse- og omsorgsminister	110
1616.	Fra stortingsrepresentant Terje Aasland, vedr. deponi i Brevik, besvart av klima- og miljøminister.....	111

1617.	Fra stortingsrepresentant Hege Haukeland Liadal, vedr. åpning og utbygging av Utsira Nord, besvart av olje- og energiminister.....	112
1618.	Fra stortingsrepresentant Elise Bjørnebekk-Waagen, vedr. sammenlegging av medlemstid fra andre EØS-land etter trygdeforordningen, besvart av arbeids- og sosialminister	113
1619.	Fra stortingsrepresentant André N. Skjelstad, vedr. planfri kryssløsning på Skogn, besvart av samferdselsminister	114
1620.	Fra stortingsrepresentant Silje Hjemdal, vedr. modell for støtte til sesongbedriftene som har blitt rammet av koronakrisen, besvart av finansminister	114
1621.	Fra stortingsrepresentant Sivert Bjørnstad, vedr. tilgangen Investinor AS har på gode prosjekter, besvart av næringsminister	115
1622.	Fra stortingsrepresentant Himanshu Gulati, vedr. restriksjoner for breddeidretten, besvart av kultur- og likestillingsminister	116
1623.	Fra stortingsrepresentant Hanne Dyveke Søttar, vedr. ordinære regler om foreldrebetaling uavhengig av antall timer tilbudet omfatter i barnehage og SFO, besvart av kunnskaps- og integreringsminister.....	117
1624.	Fra stortingsrepresentant Åslaug Sem-Jacobsen, vedr. tiltak for å sikre at hele næringkjeden i musikkbransjen ivaretas etter at myndighetene påla avlysninger av kulturarrangementer, besvart av kultur- og likestillingsminister	119
1625.	Fra stortingsrepresentant Helge André Njåstad, vedr. eiendomsskatten, besvart av finansminister	120
1626.	Fra stortingsrepresentant Helge André Njåstad, vedr. effektivisering av kommunene, besvart av kommunal- og moderniseringsminister	121
1627.	Fra stortingsrepresentant Per-Willy Amundsen, vedr. flerkoneri blant muslimer, besvart av kunnskaps- og integreringsminister.....	122
1628.	Fra stortingsrepresentant Heidi Greni, vedr. rådene om hjemmekontor for de private virksomhetene, besvart av helse- og omsorgsminister	123
1629.	Fra stortingsrepresentant Siv Mossleth, vedr. uttak av bjørn i Grane, besvart av klima- og miljøminister	124
1630.	Fra stortingsrepresentant Liv Signe Navarsete, vedr. redusert utbetalingsbehov under EØS-finansieringsordninga, besvart av utenriksminister.....	125
1631.	Fra stortingsrepresentant Siri Gåsemyr Staalesen, vedr. byggenæringa, besvart av finansminister	126
1632.	Fra stortingsrepresentant Geir Inge Lien, vedr. leieavtale med Fylkeshus AS i Molde, besvart av justis- og beredskapsminister	126
1633.	Fra stortingsrepresentant Bjørnar Laabak, vedr. begrense muligheten for kommuner til å beregne gjengs leie, besvart av kommunal- og moderniseringsminister.....	127
1634.	Fra stortingsrepresentant Silje Hjemdal, vedr. frivillige musikklag og lokaler for å få øve, besvart av kultur- og likestillingsminister	128
1635.	Fra stortingsrepresentant Lene Vågslid, vedr. deltidsbrannfolk, besvart av justis- og beredskapsminister	129
1636.	Fra stortingsrepresentant Karin Andersen, vedr. økning i bostøtten, besvart av arbeids- og sosialminister	130
1637.	Fra stortingsrepresentant Rigmor Aasrud, vedr. utbetalingene i folketrygdlovens regler om dagpenger, besvart av arbeids- og sosialminister.....	130
1638.	Fra stortingsrepresentant Tore Hagebakken, vedr. tilbudet til mennesker med funksjonsnedsettelse, besvart av kultur- og likestillingsminister	131
1639.	Fra stortingsrepresentant Solfrid Lerbrekk, vedr. permitterte som har behov for økonomisk sosialhjelp, besvart av arbeids- og sosialminister.....	133
1640.	Fra stortingsrepresentant Sylvi Listhaug, vedr. utsette fristene for årsregnskap og generalforsamling i Norge, besvart av næringsminister	134
1641.	Fra stortingsrepresentant Ruth Grung, vedr. hvor mye staten har brukt i planleggingsmidler til E16 Arna-Voss og til E39 Stord-Os de siste fem årene, besvart av samferdselsminister	134
1642.	Fra stortingsrepresentant Ingvild Kjerkol, vedr. rekrutteringen av intensivsykepleiere, besvart av helse- og omsorgsminister	135
1643.	Fra stortingsrepresentant Lars Haltbrekken, vedr. økt bruk av biodrivstoff, besvart av klima- og miljøminister.....	136
1644.	Fra stortingsrepresentant Trond Giske, vedr. mulighet for utøvelse av breddeidrett, besvart av kultur- og likestillingsminister	137
1645.	Fra stortingsrepresentant Siv Mossleth, vedr. drosjenæringen, besvart av samferdselsminister.....	138

1646.	Fra stortingsrepresentant Trygve Slagsvold Vedum, vedr. sirkulær ressursutnyttelse av trevirke innen trebasert industri, besvart av klima- og miljøminister	139
1647.	Fra stortingsrepresentant Trygve Slagsvold Vedum, vedr. den framtidige studiesituasjon for studentene på grunnskolelærerutdanningen på Nesna, besvart av forsknings- og høyere utdanningsminister.....	140
1648.	Fra stortingsrepresentant Nicholas Wilkinson, vedr. smittevernloven, besvart av arbeids- og sosialminister	141
1649.	Fra stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes, vedr. norske veteraner fra internasjonale operasjoner, besvart av forsvarsminister.....	141
1650.	Fra stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes, vedr. problemene med vedlikehold, infrastruktur og støttefunksjoner for F-35, besvart av forsvarsminister	146

**Oversikt over spørsmålsstillere og
besvarte spørsmål (1501 - 1650) for sesjonen 2019-2020**

Partibetegnelse:

A Arbeiderpartiet

H Høyre

MDG Miljøpartiet De Grønne

Sp Senterpartiet

Uav Uavhengig representant

FrP Fremskrittspartiet

KrF Kristelig Folkeparti

R Rødt

SV Sosialistisk Venstreparti

V Venstre

Amundsen, Per-Willy (FrP)	1542, 1627
Andersen, Karin (SV)	1547, 1608, 1636
Arnstad, Marit (Sp)	1532
Aukrust, Åsmund (A)	1546
Bastholm, Une (MDG)	1523, 1524
Bjørndal, Fredric Holen (A)	1520, 1521
Bjørnebekk-Waagen, Elise (A)	1514, 1559, 1570, 1618
Bjørnstad, Sivert (FrP)	1621
Borch, Sandra (Sp)	1594, 1595
Bruun-Gundersen, Åshild (FrP)	1579, 1580
Christoffersen, Lise (A)	1509, 1512
Eide, Espen Barth (A)	1552
Eide, Petter (SV)	1604
Fagerås, Mona (SV)	1543
Fasteraune, Bengt (Sp)	1548, 1591, 1592
Freiberg, Kjell-Børge (FrP)	1528, 1603
Fylkesnes, Torgeir Knag (SV)	1584
Gharahkhani, Masud (A)	1574
Giske, Trond (A)	1644
Gjelsvik, Sigbjørn (Sp)	1581, 1582, 1611
Grande, Arild (A)	1568, 1569
Greni, Heidi (Sp)	1628
Grimstad, Carl-Erik (V)	1593
Grung, Ruth (A)	1511, 1601, 1641
Gulati, Himanshu (FrP)	1536, 1555, 1622
Hagebakken, Tore (A)	1638
Halleland, Terje (FrP)	1553, 1583
Haltbrekken, Lars (SV)	1545, 1558, 1612, 1643
Hansen, Svein Roald (A)	1519, 1522, 1586, 1588
Hansen, Øystein Langholm (A)	1563
Heggø, Ingrid (A)	1525, 1531
Henriksen, Kari (A)	1527
Henriksen, Martin (A)	1572, 1573
Hjemdal, Silje (FrP)	1538, 1620, 1634
Hoksrud, Bård (FrP)	1516
Iversen, Geir Adelsten (Sp)	1517
Jensen, Siv (FrP)	1518
Johansen, Morten Ørsal (FrP)	1589
Karlstrøm, Steinar (A)	1564, 1565
Kaski, Kari Elisabeth (SV)	1540, 1541
Kjerkol, Ingvild (A)	1503, 1529, 1642
Klinge, Jenny (Sp)	1526, 1561, 1596
Knutsen, Eigil (A)	1560, 1605

Leirtrø, Kirsti (A)	1505, 1539, 1598, 1599
Lerbrekk, Solfrid (SV)	1639
Liadal, Hege Haukeland (A)	1617
Lien, Geir Inge (Sp)	1632
Limi, Hans Andreas (FrP)	1537, 1607, 1614
Listhaug, Sylvi (FrP)	1640
Laabak, Bjørnar (FrP)	1633
Mossleth, Siv (Sp)	1562, 1629, 1645
Moxnes, Bjørnar (R)	1557, 1649, 1650
Myrseth, Cecilie (A)	1510
Mørland, Tellef Inge (A)	1602, 1606
Navarsete, Liv Signe (Sp)	1630
Njåstad, Helge André (FrP)	1515, 1566, 1625, 1626
Nordlund, Willfred (Sp)	1577, 1578
Nævra, Arne (SV)	1530
Pollestad, Geir (Sp)	1556
Saudland, Gisle Meininger (FrP)	1535
Sem-Jacobsen, Åslaug (Sp)	1549, 1550, 1624
Sivertsen, Eirik (A)	1597
Skjelstad, André N. (V)	1534, 1619
Solberg, Torstein Tvedt (A)	1571
Soleim, Vetle Wang (H)	1613
Steffensen, Roy (FrP)	1504, 1506, 1590, 1610
Staalesen, Siri Gåsemyr (A)	1507, 1587, 1631
Søttar, Hanne Dyveke (FrP)	1609, 1623
Toppe, Kjersti (Sp)	1575, 1576
Trellevik, Ove (H)	1513
Tybring-Gjedde, Mathilde (H)	1615
Vedum, Trygve Slagsvold (Sp)	1544, 1646, 1647
Vågslid, Lene (A)	1635
Wilkinson, Nicholas (SV)	1501, 1502, 1648
Øvstegård, Freddy André (SV)	1508, 1554, 1585
Aasland, Terje (A)	1533, 1616
Aasrud, Rigmor (A)	1551, 1567, 1600, 1637



STORTINGET

Dokument 15:11

(2019–2020)

Spørsmål til skriftlig besvarelse med svar

SPØRSMÅL NR. 1501

Innlevert 4. mai 2020 av stortingsrepresentant Nicholas Wilkinson

Besvart 13. mai 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Har den norske staten mulighet til å minimere eller stenge ned helseturisme til EU fra Norge, eller er det ingenting vi kan gjøre, og kan vi stoppe helseturisme som er betalt fra offentlige penger?

BEGRUNNELSE:

Jeg vil rose regjeringen og HOD for at helsetjenesten bruker mindre antibiotika enn før, men jeg er bekymret over at antibiotikaresistensen øker, også i Norge. Flere forskere mener at noe av det økte nærværet av antibiotikaresistente bakterier, som MRSA, kommer av helseturisme. Staten, og også personer som betaler fra sin egen lomme, kjøper medisinsk behandling, operative inngrep og tannlegebehandling i land som har mye antibiotikaresistens.

Jeg vil spørre ministeren om hvilke muligheter vi har, siden Norge er i EØS og må følge lovene fra EU.

Svar:

Europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/24/EU om anvendelse av pasientrettigheter ved helsetjenester over landegrensene (pasientrettighetsdirektivet) gir pasienter rett til å få refundert utgifter til helsehjelp mottatt i andre EU-land. Forutsetningen for å få dekket utgiftene er at helsehjelpen tilsvarer helsehjelp pasienten ville ha fått betalt av det offentlige i Norge. Refusjonen er begrenset oppad til hva helsehjelpen ville ha kostet det offentlige i Norge.

Direktivet åpner for at det kan stilles krav om forhåndsgodkjenning for sykehusbehandling. I så fall vil pasienten ha rett til få forhåndsgodkjenning dersom vedkommende ikke mottar sykehusbehandlingen innen forsvarelig tid i Norge.

Norge har siden mars 2015 hatt en ordning hvor pasienter kan få refundert utgifter til sykehusbehandling mottatt i andre EØS-land uten at det stilles krav om forhåndsgodkjenning. Erfaringene vi har så langt, er at det er et relativt lavt antall pasienter som velger å motta sykehusbehandling i andre EØS-land.

Det er riktig at det kan være noe større smitterisiko i andre land ettersom resistente bakterier er hyppigere i de fleste andre land enn i Norge.

Etter min mening er det verken ønskelig eller mulig å stoppe nordmenn som vil reise til utlandet for å få behandling. Dette vil være planlagte behandlinger hvor pasienten på forhånd kan sette seg inn i om det foreligger større smitterisiko i det landet de ønsker å motta medisinsk behandling. Nordmenn som er på ferie og som akutt må på sykehus utgjør en langt større gruppe.

For pasienter med tilstander hvor det kun er et mindre og begrenset fagmiljø i Norge vil det være av stor betydning å kunne få tilgang til medisinsk ekspertise i andre europeiske land. Behandling i utlandet kan også bidra til å korte ned ventetiden, noe som kan ha stor betydning for enkelte pasienter. Jeg mener derfor det ikke er riktig å innføre forhåndsgodkjenning for å få refundert utgifter til sykehusbehandling mottatt i andre EØS-land.

Utfordringene knyttet til antibiotikaresistente bakterier er sammensatte. Mer reisevirksomhet generelt, for ek-

sempel i forbindelse med ferie og jobb, fører til større utfordringer. Dette vil kreve årvåkenhet fra helsepersonellet og gode rutiner for smittevern. Det følger av forskrift om smittevern i helse- og omsorgstjenesten at institusjoner, blant annet sykehus, må ha infeksjonsovervåkning og retningslinjer for å forebygge og kontrollere alvorlige infeksjoner fremkalt av antibiotikaresistente bakterier. I tillegg har også mange andre faktorer betydning for utviklingen av antibiotikaresistens, f.eks. bruk av antibiotika i pasientbehandling og produksjon av mat.

Dette er ikke et problem Norge kan løse alene, men noe som må tas på alvor i hele verden. Det er derfor avgjørende at vi jobber internasjonalt med antibiotikaresistente bakterier. I den forbindelse vil jeg vise til at Norge blant annet finansierer forskning og utvikling knyttet til

antibiotika og antimikrobiell resistens gjennom deltakelse i forskningssamarbeidet Joint Programming Initiative on Antimicrobial Resistance (JPIAMR). Norge deltar også som medlem i G20-initiativet The Global AMR R&D Hub som har som formål å bedre koordineringen av den globale forskningsinnsatsen på antimikrobiell resistens.

I tillegg leder Norge, ved Folkehelseinstituttet, sammen med Frankrike en arbeidspakke om forskning og utvikling i en EU Joint Action om antimikrobiell resistens for å kartlegge muligheter for innføring av nye insentiver for antibiotikautvikling. Instituttet viderefører dette arbeidet også i koordinering med The Global AMR R&D Hub. Instituttet har i tillegg arbeidet med å utvikle slike incentivordninger gjennom det EU-finansierte forskningsprosjektet DRIVE-AB.

SPØRSMÅL NR. 1502

Innlevert 4. mai 2020 av stortingsrepresentant Nicholas Wilkinson

Besvart 12. mai 2020 av landbruks- og matminister Olaug Vervik Bollestad

Spørsmål:

Har vi mulighet til å øke importavgiften for kjøtt som er produsert i land eller selskaper som bruker mye antibiotika, eller stoppe import fra selskaper i kjøttindustrien eller land som bruker mye antibiotika?

BEGRUNNELSE:

Norge importerer kjøtt fra land som bruker mye antibiotika i landbruket. Landbruket i Norge bruker mindre antibiotika enn nesten alle andre land i verden. Jeg er bekymret over at antibiotikaresistensen øker i Norge, også når vi bruker mindre antibiotika enn før.

I fabrikkgårder har dyrene lite plass. Da kan smitten øke, og store fabrikkgårder i kjøttindustrien bruker mye antibiotika.

Norge har i koronatiden fått erfare at sykdommer fra andre land kan komme til Norge, fort. Hvis vi bruker våre ressurser til å bygge opp fabrikkgårder i utlandet som bruker mye antibiotika, kan det også straffe Norge etterpå.

Jeg stiller dette spørsmålet til ministeren siden Norge er i EØS, så jeg vet ikke hvilke muligheter vi har for å stoppe import eller øke importavgifter for å minimere kjøttimport fra selskaper eller land som bruker mye antibiotika.

Jeg viser til artikkelen fra NRK om "Skrekkbakterie på norske sykehus som ingen snakker om" [https://www.nrk](https://www.nrk.no/norge/skrekkbakterie-har-kommet-til-norge_-advarer-forfatter-1.14969932)

[no/norge/skrekkbakterie-har-kommet-til-norge_-advarer-forfatter-1.14969932](https://www.nrk.no/norge/skrekkbakterie-har-kommet-til-norge_-advarer-forfatter-1.14969932)

Svar:

Generelt bruker Norge de høyeste tillatte tollsatser vi kan bruke for landbruksvarer som kjøtt. Disse tollsatsene inngår i en folkerettslig forpliktende internasjonal avtale, WTO-avtalen fra 1995. Å øke tollsatser ut over nivået i avtalen er ikke tillatt.

I tillegg kommer artikkel III i GATT-avtalen fra 1994 til anvendelse. Den slår fast at et land ikke kan diskriminere til fordel for nasjonal produksjon sammenlignet med import ved bruk av innenlandske reguleringer eller skattlegging.

Jeg vil vise til at alt kjøtt som importeres til Norge må oppfylle kravene i regelverket for dyrehelse og mattrygghet. Norge er i henhold til EØS-avtalen forpliktet til å følge det harmoniserte EU-regelverket. Dette betyr at kjøttet må være helsemessig trygt, og at innhold og merking er i overensstemmelse med norske regler. Norge har derimot ikke mulighet til å hindre import av kjøtt med begrunnelse i forbruket av antibiotika i selve oppdrettet av dyrene dersom kjøttet tilfredsstiller kravene i regelverket.

På samme måte som Norge, er EU opptatt av å redusere forbruket av antibiotika til dyr. EU og Norge har per dags dato ikke fastsatt regelverk for å hindre import av

kjøtt fra land som bruker mye antibiotika til matproduserende dyr. Det er heller ikke i dag et system som vil gjøre det mulig å spore antibiotikabruken fra dyret eller besetningen til det enkelte matprodukt gjennom produksjonskjeden. EU jobber for å få på plass et system som kan gi informasjon om antibiotikabruk per dyreart. Mattilsynet deltar aktivt i relevante EU-fora for å påvirke utviklingen av gode systemer for overvåkning av antibiotikabruk hos matproduserende dyr.

Den globale utviklingen i forbindelse med antibiotikaresistens er en av de største helseutfordringene vi står

overfor i dag. Utfordringene må møtes gjennom internasjonalt samarbeid innenfor mange ulike sektorer; folkehelse, dyrehelse, mat og miljø. Norge er pådriver i det internasjonale arbeidet mot antibiotikaresistens (Nordisk samarbeid, EU, FN, WHO, FAO og OIE).

Norge støtter aktivt opp om WHO, FAO og OIE sitt mål om at alle land skal utvikle nasjonale handlingsplaner mot antibiotikaresistens (Global Action Plan). I tillegg bidrar vi inn i WHO, FAO og OIE sitt arbeid med å få til harmonisert integrert overvåking av forbruk av antibiotika og antibiotikaresistens på globalt nivå.

SPØRSMÅL NR. 1503

Innlevert 5. mai 2020 av stortingsrepresentant Ingvild Kjerkol

Besvart 11. mai 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Hvordan vil regjeringen sørge for at kommunene har smittevernutstyr og prøvetakingsutstyr til å oppfylle ambisjonen om økt testing?

BEGRUNNELSE:

4. mai gav helsemyndighetene beskjed om at kommunene må etablere økt prøvetakingskapasitet for diagnostikk av koronaviruset, med det mål å kunne teste fem prosent av befolkningen i uken. For å få samfunnet i gang igjen er det nødvendig å drive med testing og finne alle dem som er bærere av smitte, og da isolere disse. Samtidig mottar kommunene kun 20 prosent av smittevernutstyret som skaffes gjennom den nasjonale ordningen regjeringen har fått i stand, og mange kommuner mangler utstyrt til prøvetaking. Mer enn 60 prosent av korona-dødsfallene så langt har skjedd på sykehjem rundt om i kommunene.

Svar:

I forbindelse med covid-19-pandemien er det redusert tilgang på beskyttelsesutstyr grunnet enorm etterspørsel og utfordringer med produksjon, logistikk, stengte grenser og mindre kapasitet i lufttrafikken. De regionale helseforetakene (RHF) og Sykehusinnkjøp HF (SI) har derfor fått i oppgave fra Helse- og omsorgsdepartementet å sørge for nasjonale innkjøp, og bidrar dermed med smittevernutstyr også til den kommunale helse- og omsorgstjenesten. Selv om det er etablert en ordning med nasjonale

innkjøp, skal kommunene fortsatt gjøre egne innkjøp av smittevernutstyr.

Helsedirektoratet følger utviklingen av lagernivå på smittevernutstyr gjennom kommunenes rapportering i Altinn, og fordelingsnøkkelen er under kontinuerlig vurdering. For at utstyret skal komme fram til kommunene med størst behov, har Helsedirektoratet nylig endret den fylkesvise fordelingen for å ta hensyn til forekomst av antall smittede. Av kommuneandelen fordeles nå 60 prosent av utstyret etter befolkning og 40 prosent etter antall tilfeller av covid-19 rapportert til MSIS foregående uke.

Når det gjelder prøvetakingsutstyr, er det Helse Sør-Øst RHF og SI som har fått i oppdrag å sørge for nasjonale og internasjonale innkjøp av nødvendig utstyr. På denne måten bidrar de med prøvetakingsutstyr til spesialisthelsetjenesten og den kommunale helse- og omsorgstjenesten.

Helsedirektoratet følger med på testutstyrssituasjonen ved å arrangere to møter i uken hvor representanter fra hvert RHF (HSØ), SI og Folkehelseinstituttet deltar. Det er også nedsatt en arbeidsgruppe bestående av representanter fra Folkehelseinstituttet, HSØ og Helse-direktoratet som har forespurgt industri og academia om deres potensielle bidrag for å løse en eventuell kommende mangel på testutstyr. Via denne forespørselen fikk direktoratet tilgang til produksjonen av magnetiske kuler og lysisbuffer på NTNU som viste seg å bli en kommende løsning for å kunne øke testkapasiteten i Norge. Det pågår i tillegg et kontinuerlig arbeid i Helsedirektoratet for å avdekke og fjerne potensielle flaskehals. I dette arbeidet har Helsedirektoratet tett kontakt med kommunesektoren både

gjennom fylkesmannen og egne arbeidsgrupper hvor kommunesektoren er representert.

Helse- og omsorgsdepartementet følger utviklingen nøye gjennom tett dialog med Helsedirektoratet.

SPØRSMÅL NR. 1504

Innlevert 5. mai 2020 av stortingsrepresentant Roy Steffensen

Besvart 14. mai 2020 av kunnskaps- og integreringsminister Guri Melby

Spørsmål:

Barnehagene har fått økte utgifter fordi de følger smittevernveilederen. På NRK Nyhetsmorgen 05.05 kan vi høre at 7 av 10 private barnehager oppgir at de ikke får støtte til de ekstraordinære økte utgiftene fra kommunen.

Vil statsråden iverksette tiltak som sikrer videre, for-
svarlig drift av de private barnehagene?

BEGRUNNELSE:

Korona-krise har gått hardt ut over barnehagenes inntekter. En milliard kroner er bevilget fra staten til kommunene for å kompensere for bortfall av foreldrebetaling i barnehager og SFO. Private barnehager må søke hjemkommunen for å få sin del av midlene. I henhold til Kunnskapsdepartementets retningslinjer, skal utbetalingen til private barnehager skje etter søknad og uten ugrunnet opphold. Nå ser vi at barnehagene også får økte utgifter på grunn av koronatiltak, uten at kommunene følger opp med økte midler selv om kommunale barnehager får økte midler.

Svar:

Private barnehager skal kompenseres for bortfallet av foreldrebetaling i perioden barnehagene har vært stengt. For første del av stengningsperioden har Stortinget allerede bevilget midler. Regjeringen vil komme tilbake til Stortinget med kompensasjon for den resterende stengningsperioden i forbindelse med revidert nasjonalbudsjett. I tillegg til kompensasjon for foreldrebetaling har Stortinget bevilget ytterligere om lag 4 milliarder kroner til kommunene. Mesteparten av disse midlene er lagt i kommunerammen, og kommunene står dermed fritt til å benytte midlene til å dekke ekstraordinære kostnader som følger av gjenåpningen av barnehagene.

Per i dag er det krevende å få en fullgod oversikt over merutgiftene i barnehagesektoren. Sannsynligvis er det store forskjeller mellom kommunene med hensyn til hvor utfordrende det er å drifte barnehage tilbudet sam-

tidig som smittevern hensynene ivaretas. Jeg mener derfor at det er riktig å ikke stille strengere føringer for hvordan kommunene benytter de ekstra midlene som er bevilget, all den tid det er den enkelte kommune som har best oversikten over hvor ressursbehovet er størst. Jeg må også understreke at barnehagene har en viss fleksibilitet til å organisere tilbudet på en forsvarlig måte innenfor gjeldende rammer, blant annet gjennom kortere åpningstider enn normalt.

Samtidig vil jeg også presisere at kommunene har et ansvar for å prioritere midlene som er blitt bevilget på en god måte. Barnehageloven er tydelig på at private barnehager skal behandles likeverdig med kommunale barnehager i forhold til offentlige tilskudd. Forskrift om finansiering av private barnehager definerer nærmere hva som menes med likeverdig behandling, herunder hvordan tilskudd til private barnehager skal beregnes. Som hovedprinsipp skal det være kommunenes gjennomsnittlige ordinære driftsutgifter til egne kommunale barnehager som skal være grunnlaget for tilskudd til private barnehager. Dersom en kommune ser et behov for å bevilge midler til ekstraordinære kostnader til egne kommunale barnehager i situasjonen vi nå er inne i, må kommunen også vurdere behovet hos de private barnehagene i kommunen. Kommunen har det overordnede ansvaret for å tilby et godt barnehage tilbud til alle barna i kommunen, uavhengig av eierskap

Foreløpig mener jeg at midlene som er bevilget til kommunene bør være tilstrekkelig for å sikre at både private og offentlige barnehager blir godt rustet for å håndtere eventuelle økte kostnader i forbindelse med gjenåpningen. Som en følge av dette mener jeg at det heller ikke er grunnlag for å bevilge midler til særskilt kompensasjon for private barnehager. Jeg vil imidlertid understreke at regjeringen vil fortsette å følge nøye med på utviklingen framover og vurdere ny informasjon fortløpende. Jeg vil videreføre kontakten jeg har hatt med organisasjonene i barnehagesektoren for å holde meg orientert om situasjonen. I tillegg får departementet via fylkesmennene og Utdanningsdirektoratet informasjon om hvordan gjen-

åpningen har forløpt. Dersom situasjonen blir langvarig

vil det være naturlig at vi igjen vurderer spørsmålet om særskilt kompensasjon.

SPØRSMÅL NR. 1505

Innlevert 5. mai 2020 av stortingsrepresentant Kirsti Leirtrø

Besvart 11. mai 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Hvilket mandat har Statens vegvesen fått i forhandlinger med private næringsaktører for å holde døgnhvileplasser åpne for tunge kjøretøy, og er dette tilstrekkelig for å dekke behovet til transportbransjen?

BEGRUNNELSE:

Flere av døgnhvileplassene, inkludert toalettanleggene, eies og drives av næringsaktører sammen med annen virksomhet, som for eksempel bensinstasjoner og vegkroer. I kontraktene Statens vegvesen har med dem, stilles det krav om at både oppstillingsplasser for tunge kjøretøy og toalettanleggene skal være tilgjengelig 24/7.

Med en betydelig reduksjon i trafikk på veiene på grunn av koronapandemien, har flere av næringsaktørene opplevd en sterk reduksjon i antall kunder. Det har ført til permittering av ansatte og dermed redusert bemanning. Konsekvensene er at enkelte nattåpne virksomheter har måttet redusere sine åpningstider og stenge. Under koronakrisen har nesten alle spisesteder som de bruker stengt eller gjort om på åpningstidene. Likedan med de som er døgnhvileplasser, selv om de har gjenåpnet med redusert åpningstider. Statens vegvesen har vært i dialog med flere av disse virksomhetene.

Transportnæringen har en samfunnskritisk funksjon. Blant annet gjelder dette frakt av matvarer og medisiner.

Tilbakemeldingen fra næringsliv er at støtten som Statens Vegvesen tilbyr ikke er nok til å hverken holde wc åpne for allmennheten eller matservering.

Svar:

Statens vegvesen fikk gjennom Nasjonal transportplan 2018-2029 (NTP) i oppdrag å etablere og sørge for drift av døgnhvileplasser til bruk for næringstransportene i landet. Som en oppfølging av dette ble det i samarbeid med transportnæringen utarbeidet en nasjonal plan for døgnhvileplasser.

I tilknytning til døgnhvileplassene er det krav om tilgang til sanitæranlegg med toalett og dusj og helst også oppholdsrom. Det er videre ønskelig med tilbud om matservering i rimelig nærhet til døgnhvileplassene, enten fra serveringssted eller ved kjøp for egen tilberedning.

Med bakgrunn i føringer i NTP etableres de fleste døgnhvileplasser gjennom avtaler med private næringsaktører, hvor det gis årlige tilskudd til å dekke kostnader til etablering og drift av plassene. På steder hvor avtaler med private aktører vanskelig lar seg etablere eller av ulike grunner ønskes etablert og driftet av det offentlige, gjøres dette av Statens vegvesen.

Etablering og drift av døgnhvileplasser i regi av private aktører skjer gjennom offentlig utlysning. Her stilles det blant annet krav til plassens beliggenhet, størrelse og utforming sammen med krav til fasiliteter og tilgjengelighet til disse.

Pris er ett av flere tildelingskriterier. Det er således næringsaktørene selv som fastsetter pris på de tjenester som de ut fra tildeling og inngått kontrakt avtaler at de skal levere til Statens vegvesen, til disposisjon for transportnæringen. Tilbud om matservering inngår ikke i tjenestene Statens vegvesen kjøper.

I Korona-perioden har Statens vegvesen jobbet for at døgnhvileplassene i hovedsak skal være åpne. Det kan være enkelte døgnhvileplasser som ikke har døgnåpne toaletter, men dette har vært enkeltunntak. Problemet kan oppstå på døgnhvileplasser hvor det ikke er egne servicebygg med egen adkomst for sjåførene, men hvor man er avhengig av adkomst for eksempel via en åpen bensinstasjon. Statens vegvesen har ikke forhandlet med for eksempel bensinstasjoner om å holde døgnåpent mot en utvidet kompensasjon. Siden dette er en unntakstilstand, har Statens vegvesen heller ikke vurdert å redusere leien etaten betaler. Situasjonen forventes å normalisere seg når sommertrafikken begynner og landet gradvis åpner opp igjen.

Alle vinteråpne rasteplasser med innlagt vann har vært åpne, og fra første mai ble øvrige rasteplasstoaletter med innlagt vann åpnet.

SPØRSMÅL NR. 1506**Innlevert 5. mai 2020 av stortingsrepresentant Roy Steffensen****Besvart 12. mai 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Boknafjordsambandet har i dag en ÅDT på ca. 4 200 kjøretøy, og mottar i snitt 450 mill. kr per år i subsidier i kontraktperioden. Forventet ÅDT med Rogfast er 5 950 kjøretøy. I Aftenbladet 4.mai 2020 kan vi lese at vegdirektoratet mener konkurrerende ferjedrift utgjør en trussel for finansieringen til Rogfast.

Tror statsråden det er grunnlag for privat ferjedrift uten subsidier for ca. 22,5 % av 5 950 kjøretøy, altså ca. 1 350 kjøretøy, når vi vet at transporten av 4 200 kjøretøy er avhengig av ca. 450 millioner kr per år i subsidier?

Svar:

Resultatet av utlysningen av den første store kontrakten for E39 Rogfast viste at kostnadsøkningene i prosjektet ble store. Statens vegvesen som byggherre valgte derfor i 2019 å avlyse konkurransen for den første av tre store tunnelkontrakter. Sluttprognosen som lå til grunn for etatens beslutning om å stanse prosjektet var på 25,0 mrd. kr, dvs. en økning på 6,4 mrd. kr i forhold til vedtatt styringsramme for prosjektet.

Statens vegvesen har nå gjort en gjennomgang av prosjektet i to deler. Internt har etaten sett på kostnads-optimalisering. Samtidig har Ernst & Young på oppdrag fra etaten sett på kostnader, kontraktsstrategi og finansieringsplan. Denne jobben har vært viktig for å få det fulle bildet av utfordringene i prosjektet.

Jeg har nå mottatt etatens foreløpige vurdering av situasjonen i prosjektet. Disse vurderingene er jeg godt

i gang med å sette meg grundig inn i. Jeg vil fremover ha videre dialog med Statens vegvesen. Og jeg vil også drøfte situasjonen som har oppstått med Rogaland fylkeskommune.

Representant Steffensen tar opp en sentral problemstilling i saken i sitt spørsmål. Dette er blant forholdene som jeg nå ser nærmere på, og som jeg nedenfor gir enkelte foreløpige betraktninger rundt.

En privat ferjeoperatør kan, forutsatt at Rogfast er åpnet, drive et ferjesamband billigere enn dagens samband kan drives. Dette skyldes at en del av de totale kostnadene til drift av et riksvegferjesamband er knyttet opp til at man skal sikre et åpent vegnett til alle døgnets tider. Derfor er det ferjeavganger i perioder av døgnet med lav inntjening. På riksvegnettet stilles det også kostnadskrevende krav til reserveferje og særkrav ut over lovens minimumskrav. Et privat driftet samband kan tilby ferjedrift innenfor lovverkets minimumskrav til miljø, passasjerfasiliteter og sikkerhet. Et privatdrevet ferjesamband som opererer parallelt med en døgnåpen tunnel kan optimalisere tilbudet i forhold til etterspørselen. Totalt sett tilsier dette at det ikke kan utelukkes at privat ferjedrift uten subsidier kan frakte et stort antall kjøretøy i konkurranse med en tunnel med høye bompengesatser.

Til slutt vil jeg benytte anledningen til å gjøre oppmerksom på at det aktuelle ferjesambandet drives på en bruttokontrakt, noe som betyr at den årlige kostnaden for staten også inkluderer billettinntektene fra sambandet. Det gjennomsnittlige årlige subsidiebeløpet fra staten er derfor om lag 230 mill. kr.

SPØRSMÅL NR. 1507**Innlevert 5. mai 2020 av stortingsrepresentant Siri Gåsemyr Staalesen****Besvart 11. mai 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Hva er årsaken til at lovnadene fra statsråden 16. april ikke har latt seg gjøre og vil den mye omtalte «massive testingen» settes i verk?

BEGRUNNELSE:

9. april sa Helsedirektoratet følgende: – Vi tror at i slutten av april eller begynnelsen av mai at vi kan øke med flere titallstusen tester per uke. Kanskje så mye som opp mot

100 000 i uka, sier fagdirektør og fungerende helsedirektør Svein Lie i Helsedirektoratet til NRK.

Helseministeren har ved flere anledninger sagt at økt testing og sporing er viktige faktorer som må på plass for at samfunnet skal kunne åpnes igjen. Det er ikke minst en forutsetning for at appen «smittestopp» skal kunne ha effekt. Til NTB sa statsråden følgende den 16. april: – Vi håper å være klar for å teste 100.000 i uka fra månedsskiftet april/mai. Målet er at alle kan få et tilbud om testing i løpet av mai, sa Høie.

Gjennom flere slike mediasaker har befolkningen fått inntrykk av at massiv testing er rett rundt hjørnet. Det er stadig nyhetsoppslag om nye metoder og nye maskiner som skal ha stor kapasitet. Per i dag viser tallene et gjennomsnitt på 3000-3500 tester daglig. Selv om testkriteriene er utvidet, er antallet testede lavt sammenliknet med det vi ble foreskrevet 16. april.

En konsekvens av massiv testing kunne eksempelvis vært at alle barn i en kohort på skole eller i barnehage der et barn har påvist smitte kunne testes og slippe hjemmekarantene hvis testen er negativ. Det samme gjelder arbeidsplasser der det er påvist smitte. Det er nettopp dette som er kommunisert fra statsråden: massiv testing vil gjøre det lettere å åpne samfunnet og komme tilbake til noe som likner normalitet. Vi ser imidlertid ikke noe til denne massive testingen.

Kommunikasjonen fra statsråden er forvirrende for folk, både befolkningen, ansatte i skoler og barnehager og helsepersonell.

Svar:

For å kunne ha kontroll over smitten er det viktig å kunne teste personer med symptomer på Covid-19, slik at smittebærere kan isoleres og nærkontakter kan spores opp og settes i karantene. Det ble tidlig klart at tilgangen til

nødvendige innsatsfaktorer for selve laboratorieanalysen av prøvene, såkalte reagenser, var veldig begrenset på verdensmarkedet på grunn av stor internasjonal etterspørsel. Dette innebar at analysekapasiteten i laboratoriene i Norge tidligere denne våren har vært lavere enn ønsket.

Jeg sørget derfor tidlig for at det ble satt i gang et arbeid for å øke analysekapasiteten. Dette arbeidet har resultert i at forskningsmiljøet på NTNU har kommet frem med en ny metode for å analysere viruset som ikke er avhengig av de reagenser som er mangelvare på verdensmarkedet. I tillegg kjøper vi selvfølgelig de reagenser vi får tak i. Samlet sett har vi derfor nå en kapasitet på om lag 100 000 analyser i uken, og oppskalerer denne kapasiteten ytterligere i ukene fremover.

Det er kommunene som er ansvarlige for prøvetakingen. Kommunene står fritt til å organisere denne ut fra lokale forhold. Helsedirektoratet oppfordrer til at det legges opp til rutiner som er rasjonelle, både med tanke på bruk av personell og smittevernutstyr som også er knappe ressurser. Helsedirektoratet har tett kontakt med kommunesektoren om skaleringen av prøvetakingskapasiteten i kommunene og har nylig sendt ut et brev til kommunene om dette.

I uke 18 ble det ifølge FHIs ukesrapport testet 16 572 personer. Det lave antall testede er et uttrykk for at smitten nå er lite utbredt og at det for tiden også er liten utbredelse av luftveisinfeksjoner. Dette skal vi være glade for, men samtidig må vi ha beredskap for at denne situasjonen raskt kan endres. Som representanten viser til endres testkriteriene i tråd med åpningen av samfunnet. Folkehelseinstituttets kriterier tilsier at alle med symptomer på Covid-19 skal tilbys test, og jeg er ikke kjent med at hverken testkapasiteten i kommunene eller laboratorieanalysekapasiteten skal ha medført at personer som faller inn under gjeldende kriterier ikke skulle ha blitt testet.

SPØRSMÅL NR. 1508

Innlevert 5. mai 2020 av stortingsrepresentant Freddy André Øvstegård

Besvart 12. mai 2020 av barne- og familieminister Kjell Ingolf Ropstad

Spørsmål:

Hva er grunnen til at regjeringen ikke offentliggjorde rapporten om utsatte barn og unges tjenestetilbud under covid-19 pandemien, før 9 dager etter rapporten var klar den 20. april?

BEGRUNNELSE:

Koordineringsgruppen for tilbudet til sårbare barn og unge under Covid19-pandemien leverte sin rapport som pekte på alvorlig svikt den 20.4, men regjeringen valgte først å offentliggjøre rapporten den 29. april, 9 dager etter.

Anbefalingene fra aktørene som hører med rapporten er fremdeles ikke offentliggjort.

Svar:

Rapporten, som det stilles spørsmål om, er levert av koordineringsgruppen for tilbudet til sårbare barn og unge under Covid19-pandemien. Det er regjeringen som har satt ned denne gruppen for å få mer kunnskap om hvem de sårbare barna er og hvordan tilbudet til dem har blitt påvirket av pandemien. I mandatet står det at rapportene blir offentlige fra det tidspunktet Barne- og familiedepartementet bestemmer.

Ettersom seks departementer er involvert i dette arbeidet, var det viktig å se rapporten på tvers og sørge for å være godt koordinert også på departementsnivå. Dette er avgjørende for at regjeringen kommer ut med et entydig

budskap, noe som også til sist kommer de sårbare barna til gode.

Det er positivt at det er interesse for rapportene fra koordineringsgruppen og ønsker om å følge det arbeidet vi gjør for sårbare barn og unge tett. Det viser at det er mange som deler min bekymring i denne krisen for disse barna, og det setter jeg stor pris på.

Jeg ser også fra henvendelsen at spørsmålsstilleren viser til at anbefalingene fra aktører som har gitt sine innspill til første rapport ikke er offentliggjort. Her kan jeg opplyse om at alle innspillene til koordineringsgruppens rapport er lagt ut i sin helhet på Barne- ungdoms- og familiedirektoratets hjemmesider. Se lenker under. https://bufdir.no/aktuelt/temaside_koronavirus/tjenestetilbudet_til_barn_og_unge_under_covid_19_pandemien/

SPØRSMÅL NR. 1509

Innlevert 5. mai 2020 av stortingsrepresentant Lise Christoffersen

Besvart 13. mai 2020 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen

Spørsmål:

Hva kan eller vil statsråden gjøre for å sikre dagpenger til alle som reelt sett er permitterte?

BEGRUNNELSE:

Som stortingsrepresentanter mottar vi stadig henvendelser om personer som faller utenfor regelverket for dagpenger under permittering, men som reelt sett er arbeidstakere som er permitterte. Det ser blant annet ut til at et område der flere faller utenfor, gjelder der arbeidstakere tar videre- eller etterutdanning, men det finnes også andre eksempler.

Vedlagt begrunnelsen er fire eksempler vi har blitt gjort kjent med:

1. Elektriker som tar videreutdanning, tilsvarende 25 studiepoeng. Grensa går ved 20. De fem ekstra betalte arbeidsgiveren full lønn for, fordi han trengte at vedkommende fikk økt kompetanse. Så ble alle permittert. Elektrikeren fikk ikke dagpenger. Han forsørger barn.
2. En person som tar videregående utdanning ved siden av full jobb og går tredje og siste år på yrkesfag. Han ble permittert og måtte stille seg til disposisjon for arbeidsmarkedet, herunder oppfylle mobilitetskravet. Da vil han risikere ikke å få fullført videregående. Så lenge

han var ærlig på at han fram til eksamen ikke var mobil, fikk han ikke dagpenger under permittering.

3. En person som har startet pappaperm i 68 prosent, kombinert med 32 prosent jobb. Han er permittert, men får ikke dagpenger for stillingstap under 40 pst. Han kan endre pappapermen til 100 pst., men da står familien uten inntekt i en periode før barnehagen starter. Han kan ikke endre pappapermen til 60 pst og stillingsbrøken til 40 pst. etter at permittering er skjedd.
4. Konkret henvendelse om Stord-modellen, et videreutdanningstilbud for fagarbeidere som inkluderer teknisk fagskole og ingeniørhøgskole. Studiene gjennomføres på normert tid – to år på hvert studium, organisert som en form for «utdannings-rotasjon», sammensatt av to ukers jobb og ei ukes undervisning. Studentene jobber dermed i omtrent 70% stilling samtidig som de er heltidsstudenter. Med dagens regler får de ikke dagpenger. Valget deres blir enten å slutte i studiene og få dagpenger eller fortsette som student uten lønn. Dette minner litt om den første problemstillingen.

Svar:

I sakene representanten refererer til i sin begrunnelse for spørsmålet, gjelder tre av fire saker dagpenger til permit-

terte under utdanning. Den fjerde og siste saken gjelder en person som ble permittert fra en 32 prosents stilling, og som ikke fikk dagpenger. For retten til dagpenger stilles det krav om en reduksjon i arbeidstid med minst 40 prosent. Dette kravet var tidligere 50 prosent, men er midlertidig redusert til 40 prosent fra 20. mars. Endringen vil vare ut året, og det er ikke planer om å innføre ytterligere reduksjoner i kravene til arbeidstid for å ha rett til dagpenger.

Når det gjelder mulighetene for å kombinere dagpenger med utdanning, er jeg enig med representanten i at det kan være behov for å se nærmere på dagpengereguleringen slik at det blir enklere for permitterte og ledige å ta utdanning uten å miste retten til dagpenger.

For permitterte som er under utdanning på permitteringstidspunktet, er det viktig at det foreligger muligheter for å videreføre påbegynt utdanning i permitteringsperioden. Innenfor dagens dagpengeregulering er dette tatt hensyn til ved at utdanning som er påbegynt senest seks måneder før ledigheten eller permitteringen inntrådte, kan forlenges i inntil seks måneder inn i ledighets- eller permitteringsperioden.

Med den ledighetssituasjonen vi forventer framover, mener jeg det kan være grunn til se nærmere på om hele

det regelverket som regulerer mulighetene for å ta utdanning med dagpenger, er hensiktsmessig utformet. Det inkluderer mulighetene for å fortsette på en utdanning som er påbegynt før man ble ledig eller permittert. Dette er en gjennomgang departementet vil sette i gang nå.

I tillegg vil jeg nevne at som et midlertidig tiltak har regjeringen fra 20. april og fram til 1. september innført en ordning som vil gjøre det lettere å ta opplæring og samtidig beholde retten til dagpenger. Denne ordningen omfatter både påbegynt utdanning før permitterings- eller ledighetstidspunktet, og utdanning som starter etterpå.

Hovedregelen i dagpengereguleringen er at opplæring ikke kan kombineres med dagpenger uten søknad og godkjenning av NAV. Dette kravet er opphevet i den midlertidige ordningen. Endringen gjelder både permitterte og ledige. Studenter som mottar ytelser fra Lånekassen omfattes ikke av endringen.

Kravet om aktiv arbeidssøking og kravet om å være disponibel for arbeidsmarkedet opprettholdes i den midlertidige ordningen. Om man ikke blir ferdig med opplæringen før man er i arbeid igjen, må det være opp til den enkelte om man velger å avbryte utdanningen, eller å fullføre den i kombinasjon med å være i arbeid.

SPØRSMÅL NR. 1510

Innlevert 5. mai 2020 av stortingsrepresentant Cecilie Myrseth

Besvart 13. mai 2020 av næringsminister Iselin Nybø

Spørsmål:

Har staten et samfunnsansvar, for eksempel gjennom eierskap i Posten-Bring, for å sikre logistikkmuligheter for å gjøre det mulig å kunne levere ferske matvarer i distriktene i hele landet?

BEGRUNNELSE:

Representanten er gjort kjent med at Bring Frigo AS i Norge i januar har solgt sin portefølje på kjøle- og frysetransport til Nor-log gruppen. Konsekvensen av dette ble kjent 30.4 når den nye leverandøren sendte ut informasjonen om ny ruteplan fra Tromsø.

Resultatet er at et godt opparbeidet rutenett som Bring hadde i Nord-Norge er dramatisk redusert. Samtidig vet vi at Hurtigruten kun har anløp hver tredje dag. Denne store reduksjonen vil få store konsekvenser for levering av ferskvarer fra Tromsø til resten av Nord-Norge,

noe som vil gi konsekvenser for mange matprodusenter i Tromsø, og ikke minst for tilgang på ferskvarer i resten av Nord-Norge.

Svar:

Som det fremgår av Eierskapsmeldingen (Meld. St. 8 (2019-2020)) er statens begrunnelse for eierskapet i Posten Norge å ha en leverandør som kan møte statens behov for landsdekkende posttjenester. Dette fremgår av vedtektene. Innenfor rammen av vedtektene er statens mål som eier høyest mulig avkastning over tid. Det er styrets og ledelsens ansvar å vurdere og beslutte hvilke logistiktjenester selskapet skal tilby. Logistiktjenester har ikke vært gjenstand for noen leveringsplikt slik posttjenester er.

Dersom Posten som selskap skal pålegges særlige plikter med hensyn til hvor og hvilke logistiktjenester selskapet skal tilby vil Posten kunne få en konkurranse-

messig ulempe i markedet for logistiktjenester sammenliknet med øvrige aktører. Dette mener jeg er uheldig. Konkurransen mellom bedrifter gjør at bedriftene blir mer effektive og prisene mot kundene lavere. Dette bidrar til mer effektiv ressursutnyttelse og økt verdiskaping. Det er positivt både for kundene og samfunnet.

Som næringsminister har jeg ansvar for forsyningsberedskapen for matvarer. Forsyningsberedskapen er basert

på næringenes ordinære organisering, infrastruktur og varespekter. Leveranser av matvarer, inklusive råvarer og ferskvarer, ivaretas av kommersielle aktører til vanlig og også i kriser. Blant annet koronasituasjonen har vist at det er stor robusthet og fleksibilitet i disse næringene. Etter mitt syn vil det etter all sannsynlighet være god tilgang på ferskvarer i landsdelen også etter de endringene i næringslivet som det pekes på i begrunnelsen for spørsmålet.

SPØRSMÅL NR. 1511

Innlevert 5. mai 2020 av stortingsrepresentant Ruth Grung
Besvart 12. mai 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Ansatte i leverandørindustrien reagerer på at finske og svenske medarbeidere kan reise karantenefritt, mens danske og islandske må 14 dager i karantene før de får jobbe i Norge. Det vises til at dette skal være bestemt i forskrift.

Hva er den faglige begrunnelsen for denne forskjellsbehandlingen, og hva skal til for at den blir endret?

Svar:

Covid-19-forskriften § 5 gir karanteneplikt for alle personer som ankommer Norge etter opphold i utlandet (reisekarantene). Innholdet i denne karanteneplikten er noe mindre omfattende enn karanteneplikten etter nærkontakt med bekreftet smittet person (forskriften § 8). Personen kan bare oppholde seg utenfor hjemmet eller oppholdsstedet hvis nærkontakt med andre enn de personene som vedkommende bor sammen med, unngås. Hensynet bak reisekarantene er å redusere faren for at personer som kommer fra andre land, smitter andre dersom de skulle være smittet.

Dette er en krevende tid for mange, og vi har forståelse for at tiltakene kan gjøre hverdagen mye vanskeligere enn vanlig. Samtidig er karantene-reglene et effektivt smitteverntiltak som er funnet nødvendig i den situasjonen vi er i nå. Det er derfor viktig at unntakene fra karanteneplikten ikke blir for omfattende.

Det er likevel gitt enkelte unntak fra karanteneplikten. Et av unntakene er det som stortingsrepresentant Grung tar opp i sitt spørsmål. Personer som krysser grensen mellom Sverige og Norge eller Finland og Norge under reise mellom bolig og arbeidssted i disse landene, eller når de er i arbeid, er unntatt fra karanteneplikt etter § 5 i den

tiden de er under reise mellom bolig og arbeidssted og i den tiden de er i arbeid. Vi gjør oppmerksom på at dette unntaket kun gjelder for den tiden en person er under reise mellom bolig og arbeidssted og i den tiden personen er i arbeid. Unntaket fra karanteneplikt gjelder med andre ord ikke for den tiden personen oppholder seg i Norge på fritiden.

Unntaket fra reisekarantene gjelder både for personer som krysser grensen daglig og de som reiser inn i landet fra Sverige og Finland for å arbeide for lengre perioder. Begrunnelsen for dette unntaket er den store "utveksling" av arbeidstagerer som daglig skjer mellom Norge, Sverige og Finland i grensestrøkene. Det ville hatt svært store og negative samfunnmessige konsekvenser dersom man i disse tilfellene ikke hadde fastsatt regler som åpnet for karanteneunntak ved reise til og fra arbeid. Vi har vurdert at behovet for unntak fra karanteneplikten er størst ved grensekryssing til Finland og Sverige av hensyn til arbeidsflyten som skjer over grensene.

Smittevernloven § 1-5 krever at tiltakene skal være "basert på en klar medisinsk faglig begrunnelse, være nødvendig av hensyn til smittevernet og fremstå tjenlig etter en helhetsvurdering" – de skal kort og godt være forholdsmessige. Dette stiller krav til at regelverk og tiltak tilpasses den til enhver tid tilgjengelige kunnskapen om smitteutbruddets utbredelse, konsekvenser og alvorlighet. I tråd med dette vil departementet løpende også vurdere gjeldende bestemmelser om karanteneplikt, herunder hvilke unntak fra karanteneplikt som skal gjelde.

SPØRSMÅL NR. 1512**Innlevert 5. mai 2020 av stortingsrepresentant Lise Christoffersen****Besvart 12. mai 2020 av finansminister Jan Tore Sanner****Spørsmål:**

Når og på hvilken måte vi statsråden følge opp Stortingets vedtak i forbindelse med behandlingen av lov om midlertidig tilskuddsordning for foretak med stort omsetningsfall?

BEGRUNNELSE:

Ved Stortingets behandling av Prop. 70 LS (2019-2020), jf. Innst. 232 L (2019-2020) fra finanskomiteen fattet Stortinget flere anmodningsvedtak, herunder følgende:

- «Stortinget ber regjeringen sørge for at virksomheter som har omfattende økonomisk drift, men ikke har «ervert til formål» og dermed ikke betaler skatt blir ivaretatt med en økonomisk kompensasjon, som f.eks. bedrifter for varig tilrettelagt arbeid, stiftelser, ideelle organisasjoner og en rekke virksomheter innen blant annet kultur og museumsdrift, ivaretas.»
- «Stortinget ber regjeringen vurdere hvordan private og ideelleaktørersomytervelferdstjenestekompenseres for ekstrakostnader de har grunnet virusutbruddet.»

Som stortingsrepresentanter får vi henvendelser fra berørte, som av formelle grunner ikke faller inn under den vedtatte kompensasjonsordningen, men som like fullt nå sliter for å holde hodet over vann og unngå konkurs. Ett eksempel kommer fra et treningssenter som har fått sin søknad om kompensasjon avslått fordi eierne drifter senteret på dugnad, uten å ta ut lønn eller utbytte. De har i tillegg brukt mye av private midler, uten å ta noe av det-

te tilbake. De har imidlertid ansatte som får lønn, og de har kostnader til husleie og leasing av utstyr. Noen av de ansatte er rehabiliterte tidligere rusmisbrukere, andre er personer som heller ikke stiller sterkt på arbeidsmarkedet. Arbeidsplassen og det sosiale i tilknytning til senteret betyr derfor ekstra mye, samtidig som de gir et godt tilbud til innbyggerne i kommunen.

Svar:

Regjeringen har innført en rekke ulike tiltak som vil bidra til at de som er hardt rammet økonomisk, vil få hjelp til komme seg gjennom denne tøffe tiden. Permitteringsregelverket er endret slik at bedriftene raskt vil kunne redusere sine variable kostnader. Den generelle kompensasjonsordningen er innrettet mot å hjelpe et stort omfang av selskaper med de faste uunngåelige kostnadene. I tillegg er det utarbeidet en rekke spesifikke ordninger, blant annet for kulturlivet og for selvstendig næringsdrivende, og det jobbes også med flere andre tiltak rettet mot enkelte næringer og organisasjonstyper. I sum vil de fleste virksomheter være omfattet av en eller flere ordninger, men ingen virksomheter vil oppleve at de kompenseres for alt eller at ordningene er skreddersydd til alle typer virksomheter.

Regjeringen vil komme tilbake til oppfølgingen av anmodningsvedtakene nr. 494 og 495 (2019–2020) i forbindelse med Revidert nasjonalbudsjett 2020 og i proposisjonen om økonomiske fase 3-tiltak som legges frem i slutten av mai.

SPØRSMÅL NR. 1513**Innlevert 5. mai 2020 av stortingsrepresentant Ove Trellevik****Besvart 12. mai 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

Hvor mange asylsøkere har vi bedt Hellas om å ta ansvar for i tråd med sine forpliktelser etter Dublin-regelverket, hvor mange enslige mindreårige asylsøkere har Norge tatt

imot fra Hellas de siste årene, hva skjer med asylsøkerne som Hellas ikke aksepterer ansvar for, og hvor mange har de faktisk tatt ansvar for?

BEGRUNNELSE:

Det pågår en debatt om relokalisering av de mest sårbare asylsøkerne i Hellas. Schengen-samarbeidet består av EUs medlemsland med unntak av Storbritannia, Irland, Romania, Bulgaria, Kroatia og Kypros. I tillegg deltar fire land som ikke er medlemmer av EU: Norge, Island, Sveits og Liechtenstein. Det betyr at Hellas representerer en del av Europas yttergrense. Det har betydning for Norge.

Svar:

Representanten Trellevik etterspør tall knyttet til Norges Dublin-samarbeid med Hellas. Jeg tillater meg å avgrense svaret noe i tid med bakgrunn i de siste årenes utvikling i dette samarbeidet. Norge stanset Dublin-overføringer til Hellas i 2011 som følge av en dom fra Den europeiske menneskerettsdomstolen (EMD). I 2016 anbefalte imidlertid Europakommisjonen gradvis gjenopptakelse av ansvarsetablering og overføringer til Hellas iht. Dublin-regelverket, på visse vilkår. På denne bakgrunn instruerte Justis- og beredskapsdepartementet Utlendingsdirektoratet (UDI) 1. juni 2017 om å gjenoppta overføringer til Hellas etter Dublin-regelverket etter en konkret vurdering i hver enkelt sak, jf. GI-07/2017. Jeg har derfor innhentet tall fra UDI for 2017 og frem til i dag. Tallene er etter det opplyste basert på registreringer i databasen, og feil kan forekomme.

Hvor mange asylsøkere har vi bedt Hellas om å ta ansvar for i tråd med sine forpliktelser etter Dublin-regelverket?

Norge har siden juni 2017 anmodet Hellas om tilbaketakelse i om lag 970 asylsaker, hvorav 12 gjaldt enslige, mindreårige asylsøkere, fordi Hellas ble vurdert som ansvarlig land etter Dublin-regelverket.

Hvor mange enslige mindreårige asylsøkere har Norge tatt imot fra Hellas de siste årene?

Norge har siden 2017 og per 7. mai 2020 akseptert ansvar for 19 enslige, mindreårige asylsøkere fra Hellas basert på anmodning fra Hellas til Norge, i henhold til Dublin-regelverket. Samtlige av disse er overført til Norge. I samme periode har UDI realitetsbehandlet 5 asylsøknader fra enslige, mindreårige asylsøkere som følge av manglende aksept på Dublin-overføring fra Norge til Hellas. Disse kommer i tillegg til de nevnte 19.

Hva skjer med asylsøkerne som Hellas ikke aksepterer ansvar for, og hvor mange har de faktisk tatt ansvar for?

Av de om lag 970 sakene som Norge har anmodet Hellas om tilbaketakelse av, som ansvarlig land iht. Dublin-regelverket, har Hellas kun akseptert ansvar for 24 asylsøkere, hvorav én enslig mindreårig.

Utgangspunktet er at de sakene Hellas ikke aksepterer ansvar for, tas til realitetsbehandling av Norge. Hittil er nærmere 650 av disse sakene tatt til realitetsbehandling her. De to klart største gruppene av saker gjelder personer fra Tyrkia og Syria. Av de som ennå ikke er behandlet, er allerede om lag 250 saker tatt ut av Dublinprosedyren med sikte på realitetsbehandling.

SPØRSMÅL NR. 1514

Innlevert 5. mai 2020 av stortingsrepresentant Elise Bjørnebekk-Waagen

Besvart 12. mai 2020 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen

Spørsmål:

Vil statsråden gå i dialog med partene i arbeidslivet for å finne en felles løsning for familier som må bruke omsorgspenger i en periode med reduserte åpningstider i barnehagen, slik at ikke enkelttimer blir regnet som en hel omsorgsdag?

BEGRUNNELSE:

For å ivareta smittevern hensyn er det mange barnehager som har begrenset åpningstid. Et redusert barnehagetil-

bud gjør at foreldre må hente barn tidligere i barnehagen. Ikke alle har yrker som gir mulighet til hjemmekontor.

På NAV sine nettsider oppgis det at man kan bruke omsorgsdager for den tiden barnehagen er stengt på grunn av koronasituasjonen.

Videre står det at det er opp til arbeidsgiver å godkjenne om du kan ta ut enkelttimer/halve dager, eller om det blir regnet som en hel omsorgsdag til tross for at du ikke har benyttet deg av en hel dag.

Det fremstår urimelig å bruke en hel omsorgsdag på å måtte gå eksempelvis 1-2 timer tidligere fra jobb for å hente barnet før barnehagen stenger. Ved en slik løsning

vil flere familier raskt komme i en situasjon der antall omsorgsdager er brukt opp, da det uklart hvor lenge barnehagene må opprettholde smitteverntiltakene.

Svar:

Ordningen for omsorgspenger er at arbeidsgiver utbetaler lønn som vanlig, og deretter søker refusjon fra Arbeids- og velferdsetaten. Selv om lovgivning og de tekniske løsningene baseres på telling av hele dager, er det fullt mulig å avtale på den enkelte arbeidsplass at det kan telles enkelt-timer opp til full dag, og at dette så meldes til Arbeids- og velferdsetaten som én dag når arbeidsgiver søker refusjon. Gjennomgående vil det være i både arbeidstakers og arbeidsgivers interesse å finne fram til smidige løsninger på denne situasjonen, og mitt inntrykk er at mange arbeidsgivere legger til rette for dette.

En slik ordning forutsetter at det er praktisk mulig å innrette seg på denne måten på den enkelte arbeidsplass. Det vil være store variasjoner her, både med hensyn til den enkeltes behov for fravær fra arbeidet som følge av re-

duuerte åpningstider i barnehagene, og med hensyn til de praktiske mulighetene for å legge til rette for slik redusert arbeidstid på den enkelte arbeidsplass. Dette, kombinert med at dette er en refusjonsordning for arbeidsgivere, gjør det vanskelig å lage generelle regler for alle praktiske muligheter.

I min dialog med partene i arbeidslivet er spørsmålet tatt opp på generell basis, men det er ikke kommet konkrete innspill til hvordan regelverket ev. kan justeres. Det er imidlertid naturlig å ta opp spørsmålet med partene i arbeidslivet igjen etter hvert som vi vet mer om hvorvidt dette er et stort problem i praksis.

Selv om det skulle vært ønskelig med en sentral regulering av dette, må det også først undersøkes om det er mulig å håndtere dette i Arbeids- og velferdsetatens tekniske løsning for omsorgspenger. Dersom en omlegging til registrering av timer krever en stor og tidkrevende endring av de tekniske løsningene, vil det være lite hensiktsmessig å igangsette et slikt arbeid nå.

SPØRSMÅL NR. 1515

Innlevert 5. mai 2020 av stortingsrepresentant Helge André Njåstad

Besvart 12. mai 2020 av kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup

Spørsmål:

Hva gjør kommunalministeren for at landets kommuner, fylkeskommuner, staten og alle offentligeide selskaper framskynder betaling av regninger slik at gründere, startups og SMB-bedrifter ikke går konkurs?

BEGRUNNELSE:

Det at offentlige aktører framskynder betaling av regninger kan redde arbeidsplasser. Den siste tiden har Statsbygg betalt regninger for 1,6 mrd. til sine underleverandører, selv om det kun er rundt halvparten av beløpet som har forfalt. Dette har vært en bevisst strategi for å bedre likviditeten hos leverandørene. "Likviditetsdugnaden" har også fått støtte av kommunalminister Nikolai Astrup, som oppfordret andre offentlige aktører og statlige selskaper til å gjøre det samme.

Svar:

Som en konsekvens av korona-pandemien har mange leverandører fått ekstra behov for likviditet eller annen hjelp for å komme gjennom en svært krevende periode. En rekke tiltak som regjeringen har fremmet i Prop. 52 S (2019-2020), Prop. 67 S (2019-2020) og Prop. 73 S (2019-2020), har vært rettet inn mot å styrke likviditeten og bedre situasjonen for bedriftene.

I tillegg er alle statlige oppdragsgivere gitt tillatelse til å framskynde utbetalinger, jf. Finansdepartementets rundskriv av 26. mars 2020 R-100 Midlertidige unntak fra bestemmelser om økonomistyring i staten, for at utbetaling av lønn til statsansatte kan skje til rett tid under Covid19 utbruddet og for at betaling til leverandører kan skje før forfall. Dette er et unntak fra punkt 3.7.3.1 i statens økonomireglement. Dette kan bidra til å avhjelpe likviditetsutfordringene for bedrifter som har leveranser til staten. Dersom samme praksis følges overfor deres underleverandører igjen, vil hele verdikjeden dra nytte av dette.

Den likvide situasjonen i kommuner og fylkeskommuner har jevnt over vært god. Det ble overført over 6,2 milliarder kroner til kommunene og fylkeskommunene i form av en ekstraordinær utbetaling av rammetilskudd 20. april 2020, og i tillegg en besparelse på over 2 milliarder kroner i redusert arbeidsgiveravgift. Dette skulle ikke bare kompensere for økte utgifter og bortfall av inntekter, men også hindre at likviditeten i sektoren ble svekket. De fleste kommuner og fylkeskommuner vil derfor ha muligheter for å opptre fleksibelt overfor sine leverandører, men de må som egne rettssubjekter til syvende og sist avgjøre dette selv.

Difi har også i sin veiledning av 27. mars 2020 om gjennomføring av offentlige anskaffelser under Korona-pandemien, tatt til orde for at oppdragsgivere generelt bør vurdere å fremskynde betalinger til leverandører.

Jeg har anmodet offentlige aktører og statlige selskaper om å framskynde sine utbetalinger, og store aktører som Statsbygg, Statens vegvesen og flere universiteter har fulgt denne oppfordringen. Også flere kommuner har fulgt denne anmodningen. Det gleder meg. Regjeringen vurderer fortløpende om det er nødvendig å iverksette ytterligere tiltak.

SPØRSMÅL NR. 1516

Innlevert 5. mai 2020 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud

Besvart 13. mai 2020 av kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup

Spørsmål:

Har statsråden vurdert hvorvidt ansvarsforholdet ved graveskader påvirkes av en eventuell ny forskrift, og vil statsråden sørge for at dette også er forhold som blir vektlagt i en eventuell ny forskrift?

BEGRUNNELSE:

Det vises til pågående prosess rundt ny forskrift til plan- og bygningslovens paragraf 2-3. Undertegnede er gjort kjent med en juridisk vurdering foretatt av advokatselskapet Wiersholm, som peker på at rettsstillingen i det aktuelle markedet vil bli endret. I høringsnotat til arbeidet med forskriften synes dette å være dårlig utredet. Høringssvar fra både graveentreprenører og netteiere peker på denne problemstillingen.

Undertegnede vil understreke viktigheten av rammevilkår som sørger for at antall graveskader reduseres til et minimum i Norge, slik at samfunnsøkonomiske konsekvenser og kostnader holdes på et så lavt nivå som mulig. Det er derfor bekymringsfullt dersom Statsråden ikke har sørget for å i tilstrekkelig grad konsekvensutrede ulike implikasjoner av å innføre en forskrift.

Det overordnede målet med endringer i rammebetingelsene må primært være å redusere antall graveskader, og sekundært sørge for forutsigbare rammevilkår for private aktører som opererer, utvikler og leverer tjenester i markedet. Dersom Stortingets vedtak av ny § 2-3 til plan- og bygningsloven ikke er hensiktsmessig for å oppnå disse målsettingene anmoder jeg Statsråden om å komme til

Stortinget med forslag om nødvendig lovendring, slik at loven kan samsvare med de overordnede målene nevnt ovenfor.

Svar:

Stortinget vedtok ved første og andre gangs behandling 13. og 16. juni 2017 ny § 2-3 i plan- og bygningsloven med krav til opplysninger om infrastruktur i grunnen mv., jf. lov 21. juni 2017 nr. 97. Formålet med bestemmelsen er å legge til rette for bedre og mer effektiv planlegging og utbygging gjennom enklere tilgang til mer nøyaktige opplysninger om slik infrastruktur. Eier av ledninger og annen infrastruktur i grunnen (anleggseieren) skal dokumentere hvor infrastrukturanlegget befinner seg, slik at anlegget kan stedfestes (lokaliseres) på en effektiv og sikker måte. Kommunal- og moderniseringsdepartementet sendte høsten 2019 på høring forslag til utfyllende forskrift til lovbestemmelsen.

Det er bred enighet mellom aktørene om behovet for klarere og mer forpliktende regler for dokumentasjon av ledninger i grunnen. Spørsmålet om betaling for ledningskart og påvisning i terrenget, er derimot omstridt blant aktørene. Departementets høringsforslag er et forsøk på å balansere de ulike hensynene, men jeg ser av høringssvarene at det fortsatt er uenighet om veien videre.

Loven skjerper ledningseierens plikt til å vite hvor vedkommende har ledninger i grunnen, og gjøre denne kunnskapen tilgjengelig for den som har saklig behov for dette. Det kan få betydning for ansvarsforholdet ved gra-

veskader, men endrer ikke kravene til aktsomhet for den som graver. I den grad spørsmål om ansvarsforhold ved graveskader påvirkes av forskriften, vil jeg ta det med i arbeidet med å ferdigstille forskriften.

Jeg viser også til mitt svar 19. februar 2020 på skriftlig spørsmål nr. 939.

SPØRSMÅL NR. 1517

Innlevert 5. mai 2020 av stortingsrepresentant Geir Adelsten Iversen
Besvart 13. mai 2020 av forsvarsminister Frank Bakke-Jensen

Spørsmål:

Den 6. mai 1945 var Hopseidet-tragedien. Det er 75 år siden.

Bør ikke de drepte få en medalje og de etterlatte få en oppreisning nå?

Svar:

Hopseidet-tragedien rammet brutalt og meningsløst da seks nordmenn ble drept av nazi-tyske spesialsoldater 6. mai 1945. De seks hadde forsterket den militære vaktavdelingen på Hopseidet og ble drept da de var på vei hjem for å komme i sikkerhet. Hendelsen hadde preg av ren henrettelse, og ble etterforsket som krigsforbrytelse uten at det lyktes å stille noen til ansvar.

En gruppe historikere undersøkte dekorasjonssaker fra andre verdenskrig og avsluttet sitt arbeid i 2016. Hopseidet-tragedien var blant de sakene som ble utredet. Prosjektet anbefalte at det ikke utdeles flere medaljer nå. Årsaken til det var hensynet til likebehandling og mangelfull dokumentasjon i mange tilfeller. Regjeringen sluttet seg

til anbefalingen fra historikerprosjektet. Det ble vurdert som uheldig å skape nye skjevheter i forsøket på å rette opp i gamle. Det betyr ikke at de offer som de drepte nedla, eller belastningen de etterlatte har følt, ikke fortjener vår dypeste anerkjennelse og respekt.

75 år etter at ugjerningen på Hopseidet ble begått, må vi erkjenne at det tok for lang tid for det norske samfunnet å forstå og anerkjenne mange menneskers innsats under andre verdenskrig. Samtidig har det tatt tid å fullt ut forstå alle de negative følgene av krigen og okkupasjonen. Dessverre forhindret hensynet til smittebegrensende tiltak under korona-pandemien min planlagte deltakelse ved 75-årsmarkeringen for tragedien 6. mai 1945 i Gamvik kommune.

Jeg vil ved en passende anledning besøke Hopseidet for å gi uttrykk for regjeringens anerkjennelse og forståelse for hvor belastende det har vært for etterkommerne å leve med minnet om tragedien og opplevelsen av at myndighetene ikke har tatt dette på alvor. Rammer og format for regjeringens anerkjennelse under dette besøket er fortsatt til vurdering.

SPØRSMÅL NR. 1518

Innlevert 6. mai 2020 av stortingsrepresentant Siv Jensen
Besvart 12. mai 2020 av statsminister Erna Solberg

Spørsmål:

Regjeringen henviser stadig til at man ikke kan snike i køen for å åpne igjen.

Hvordan ser denne køen ut, og hvilke kriterier har regjeringen lagt til grunn i prioriteringen av køen?

BEGRUNNELSE:

I flere sammenhenger snakker statsrådene om at bedrifter eller tilbud må vente på tur før de kan åpne opp igjen. Flere bransjer har utarbeidet bransjestandarder for smittevern som helsemyndighetene mener at er tilstrekkelig, men regjeringen sier at bransjene må vente på tur.

Svar:

Regjeringen la torsdag 7. mai frem en langsiktig strategi for håndteringen av covid-19-pandemien og en plan for hvordan vi skal justere tiltak fremover, se vedlegg. Regjeringens mål er at aktiviteter og virksomheter som har vært stengt, i størst mulig grad kan åpne før sommeren. Dette forutsetter at smittesituasjonen er under kontroll.

For å holde kontroll på smittespredningen må vi åpne opp igjen sammen, kontrollert og over tid. Det kan finnes argumenter for at enkelte virksomheter eller aktiviteter isolert sett kan åpne raskere og mer enn det regjeringen

nå legger opp til. Men det er det samlede smittetrykket som er det avgjørende. Åpner vi opp for mye og for raskt kan vi miste kontroll. Da kan vi risikere å måtte stamme inn igjen. Derfor må vi prioritere. Regjeringen har valgt å prioritere barn og unge.

Alle bransjer og samfunnsfunksjoner som ikke eksplisitt er pålagt stengt eller forbudt, har selv et ansvar for å vurdere hvordan de kan innrette seg for å få i gang mest mulig normal aktivitet innenfor rammene av de generelle smittevern rådene. Det er den enkelte sektors ansvar å formidle og følge opp råd og retningslinjer fra helsemyndighetene i egen sektor og ved behov fastsette ytterligere standarder og rutiner for sine sektorer. Bransjer som har behov for å drøfte de grunnleggende smittevern rådene og konsekvenser for egen virksomhet, kan ta dette opp og avklare dette med eget sektordepartement.

Vedlegg til svar:

<https://www.stortinget.no/globalassets/pdf/dokumentserien/2019-2020/dok15-201920-1518-vedlegg.pdf>

SPØRSMÅL NR. 1519

Innlevert 6. mai 2020 av stortingsrepresentant Svein Roald Hansen

Besvart 14. mai 2020 av finansminister Jan Tore Sanner

Spørsmål:

Hvor lenge vil de midlertidige endringene i petroleums-skattesystemet være virksomme (gjelde for investeringer som påløper i hvilke år) dersom cutoff på 2024 oppheves og direkte utgiftsføring i stedet utvides til gjelde fram til produksjonsstart for berørte prosjekt?

BEGRUNNELSE:

Jeg viser til at Regjeringen har lagt fram et forslag til midlertidig endring i petroleumsskatteregimet (lenke) som en oppfølging av bransjeorganisasjonen Norsk olje og gass sitt ønske (lenke norog).

Svar:

Som omtalt i Prop. 113 L (2019-2020) vil umiddelbar utgiftsføring av investeringer og friinntekt gjelde for inntektsårene 2020 og 2021. Videre vil det gjelde for investeringer omfattet av plan for utbygging og drift eller plan for anlegg og drift mv. som er innkommet til Olje- og energi-departementet før 1. januar 2022 og godkjent av depar-

tementet før 1. januar 2023, og frem til produksjonsstart for forekomsten eller driftsstart for innretningen. For at reglene skal virke midlertidig er det satt en endelig grense slik at endringen ikke omfatter kostnader pådratt etter inntektsåret 2024.

Dersom denne siste tidsbegrensningen i 2024 fjernes, vil de midlertidige reglene gjelde frem til produksjonsstart eller driftsstart for prosjektene som omfattes. Med utgangspunkt i investeringsanslagene som ligger til grunn for Revidert nasjonalbudsjett 2020, vil de midlertidige reglene da gjelde investeringer til og med inntektsåret 2025. Det understrekes at de fremtidige investeringsanslagene er svært usikre, og at prosjektene vil endre seg både i tiden mens planer utarbeides og når investeringen gjennomføres. Det er dermed usikkert hvor lenge de midlertidige reglene ville virke dersom en ikke hadde en tidsbegrensning ved utløpet av 2024.

SPØRSMÅL NR. 1520**Innlevert 6. mai 2020 av stortingsrepresentant Fredric Holen Bjørdal****Besvart 14. mai 2020 av finansminister Jan Tore Sanner****Spørsmål:**

Kva er årleg provenyeffekt av å avgrense skatteforslaget til å gjelde investeringar som er omfatta av PUD/PAD som blir innlevert i 2021 og godkjent i 2022 i staden for også å innlemme investeringar omfatta av PUD innlevert i 2022?

GRUNNGJEVING:

Regjeringa har lagt fram eit forslag til midlertidig endring i petroleumsskatteregimet (lenke) som ei oppfølging av bransjeorganisasjonen Norsk olje og gass sitt ønskje (lenke norog).

Svar:

Regjeringa har lagt fram forslag til midlertidige endringar i petroleumsskatten i Prop. 113 L (2019-2020). Der foreslår ein at umiddelbar utgiftsføring og 10 pst. friinntekt skal omfatte nærare angitte planer (PUD og PAD mv.) som er innkomne til Olje- og energidepartementet før 1. januar 2022 og godkjent av departementet før 1. januar 2023.

Spørsmålet har same tidsavgrensing som regjeringas forslag, og har dermed inga provenyeffekt samanlikna med regjeringas forslag.

SPØRSMÅL NR. 1521**Innlevert 6. mai 2020 av stortingsrepresentant Fredric Holen Bjørdal****Besvart 14. mai 2020 av finansminister Jan Tore Sanner****Spørsmål:**

Kva for selskap er antatt å bli påverka av regjeringa sitt forslag til midlertidig endring i petroleumsskatten, og kor mykje likviditetslettelse vil kvar enkelt av desse kunne få?

GRUNNGJEVING:

Regjeringa har lagt fram eit forslag til midlertidig endring i petroleumsskatteregimet (lenke) som ei oppfølging av bransjeorganisasjonen Norsk olje og gass sitt ønskje (lenke norog).

Svar:

Regjeringa har lagt fram forslag til midlertidige endringar i petroleumsskatten i Prop. 113 L (2019–2020), slik at betalinga av skatt vert utsett og selskapa sin likviditet vert betra. Konkret foreslår regjeringa umiddelbar utgiftsføring av investeringar i særskattegrunnlaget med tillegg av ei friinntekt på 10 pst. Forslaget gjeld for nærare angitte investeringar pådregne frå og med inntektsåret 2020 til og med inntektsåret 2024. Vidare er det foreslått at skatteverdien av underskot og unytta friinntekt for inntektsåra

2020 og 2021 kan krevjast utbetalt. Utbetaling av underskot gjev òg likviditet til selskap som har underskot eller kjem i underskotsposisjon som følge av tidlige frådrag.

Forslaga vil betre likviditeten til selskap som gjenomfører investeringar i den tidsperioda dei midlertidige endringane gjeld, samt selskap som er i underskotsposisjon i 2020 og 2021.

Departementet har ikkje høve til å oppgje provenyverknader for enkeltsselskap. I proposisjonen er forslaga samla anslått å tilføre petroleumsselskapa betydeleg likviditet, i størrelsesorden 100 mrd. kroner for åra 2020 og 2021. Over tid er det anslått at forslaget vil auke provenyet med om lag 14 mrd. kroner, målt som nåverdi med risikofri rente. Det vert understreka at anslaga er usikre og mellom anna vil avhenge av korleis selskapa sine investeringar utviklar seg.

SPØRSMÅL NR. 1522**Innlevert 6. mai 2020 av stortingsrepresentant Svein Roald Hansen****Besvart 13. mai 2020 av finansminister Jan Tore Sanner****Spørsmål:**

Hvordan påvirkes beregningene av provenynøytralitet av regjeringens forslag til endringer i petroleumsskatteregimet dersom oljeprisen blir liggende lav i sjiktet 20-30 dollar på sikt?

BEGRUNNELSE:

Jeg viser til at regjeringen har lagt fram et forslag til midlertidig endring i petroleumsskatteregimet (lenke) som en oppfølging av bransjeorganisasjonen Norsk olje og gass sitt ønske (lenke norog).

Svar:

Regjeringen har lagt frem et forslag til midlertidige endringer i petroleumsskatten i Prop. 113 L (2019-2020).

Første del av forslaget er umiddelbar utgiftsføring av investeringer i særskattegrunnlaget med tillegg av en friinntekt på 10 pst. I proposisjonen er det anslått provenyeffekt med utgangspunkt i investeringsanslagene i Revidert nasjonalbudsjett 2020. Med uendrede investeringer

ville lavere oljepris ikke påvirke provenyeffekten for denne delen av regjeringens forslag. En oljepris på 20-30 dollar over flere år ville trolig ført til redusert investeringsnivå sammenlignet med anslaget i Revidert nasjonalbudsjett 2020, og da ville også provenyeffekten av regjeringens forslag blitt lavere. Departementet har ikke anslag for investeringsnivået ved en lav oljepris over flere år og kan dermed ikke utarbeide provenyanslag ved en slik prisforutsetning.

Andre del av regjeringens forslag er utbetaling av skatteverdien av underskudd og ubenyttet friinntekt for inntektsårene 2020 og 2021. Dersom oljeprisen hadde vært 20-30 dollar de nærmeste årene, ville det blitt større underskudd i 2020 og 2021 og dermed større provenytap disse årene enn anslått i proposisjonen. Det ville blitt motsvart av provenyøkning i etterfølgende år. Selskapene har i dagens skattesystem sikkerhet for full verdi av skattefradragene når investeringer er pådratt og underskudd kan fremføres med rente. Dermed vil økt utbetaling av skatteverdien av underskudd likevel ikke medføre et provenytap, målt som nåverdi med risikofri rente etter skatt.

SPØRSMÅL NR. 1523**Innlevert 6. mai 2020 av stortingsrepresentant Une Bastholm****Besvart 11. mai 2020 av klima- og miljøminister Sveinung Rotevatn****Spørsmål:**

Miljødirektoratet har nylig lagt fram et forslag til tiltaksplan for pollinerende insekter. Flere steder i planen uttrykker Miljødirektoratet bekymring for at tiltaksplanen ikke vil være tilstrekkelig for å sikre livsgrunnlaget til insektene.

Kan statsråden garantere at tiltaksplanen vil forsterkes før den iverksettes?

BEGRUNNELSE:

Regjeringen la fram sin nasjonale pollinatorstrategi i 2018. Strategien ble kritisert for å være lite konkret. Regjeringen varslet at strategien skulle følges opp av en handlingsplan med konkrete tiltak. Et av premissene for tiltaksplanen, som er lagt i nasjonal pollinatorstrategi, er at tiltakene skal kunne gjennomføres innenfor gjeldende budsjettammer.

Verken Miljødirektoratet eller Klima- og miljødepartementet har publisert forslaget til ny tiltaksplan. Det har

imidlertid miljøorganisasjonen Sabima gjort. I planen uttrykker Miljødirektoratet bekymring for at tiltakene i planen ikke vil være nok til å stanse insektsdøden i Norge. Blant annet skriver direktoratet følgende:

”Kombinasjonen av en strategi med relativt runde formuleringer om hva sektorene skal bidra med for å unngå tap og øke omfanget av gode leveområder for pollinatorer, og et sektorsamarbeid uten et klart mandat, bidrar til at det er usikkert om oppfølgingen av pollinatorstrategien blir tilstrekkelig til å sikre pollinatorenes levevilkår i et langsiktig perspektiv.”

Videre skriver Miljødirektoratet:

”I arbeidet med tiltaksplanen har det vært en utfordring å være tydelig mht. framdrift og omfang for det enkelte tiltaket når finansieringen er usikker. Dette har bidratt til at tiltaksplanen etter Miljødirektoratets vurdering, framstår som lite konkret, ambisiøs og forpliktende.”

Ifølge FNs naturpanel er minst 10 prosent av verdens 5,5 millioner insektarter utrydningstruet. I Norge er mange insekter rødlistet fordi de mister leveområder på grunn av utbygging, oppdyrking og drenering, jord- og skogbruk og gjengroing av kulturlandskap. Summen av dagens politikk for å ta vare på naturmangfold er åpenbart ikke tilstrekkelig for å hindre massedød av insekter i Norge.

Svar:

Eg vil understreke at tiltaksplanen for ville pollinerende insekt kjem til å bli ein viktig plan for ein heilt grunnleggjande del av naturmangfaldet i Noreg, som er insekta.

Eg er oppteken av at vi klarar å lage ein plan med gode og effektive tiltak for å ta vare på insekta. Miljødirektoratet sende ganske nyleg forslaget til tiltaksplan til Klima- og miljødepartementet, og departementet held på å gå grundig igjennom utkastet. Dette er ein vanleg prosess når departementet tar i mot slike dokument.

Planen samlar dei ulike sektorane forsvar, landbruk, samferdsel, energi og miljø samt kommunane sine tiltak for å auke og formidle kunnskapen, målrette etablerte til-

tak samt setje i verk nye tiltak for å sikre levevilkåra for pollinerande insekt. Vi ser på om kvart enkelt tiltak som er foreslått kan tydeleggjerast og styrkast, mellom anna ved å klargjere kor raskt tiltaka skal gjennomførast og om det er grunnlag for meir samarbeid mellom sektorane. Dei ulike departementa skal konsulterast og bidrege inn i arbeidet med den endelege planen. Miljødirektoratet har også laga ein forenkla analyse av kost-nytte av vesentlege tiltak i planen, som er eit nyttig grunnlag å sjå i samanheng med planen.

Vi tar sikte på å kome med ein endeleg plan i løpet av 2020. Planen skal gjelde i ti år, og eg meiner det er viktig at vi også tar høgde for å få inn nye tiltak undervegs, mellom anna basert på ny kunnskap. Pollinatorforumet, som blei starta i 2018, samlar fagmiljø og folk med høg kompetanse på temaet og bidreg inn i arbeidet med oppfølging av pollinatorstrategien.

Vi har allereie sett i verk ei rekke initiativ for å sikre mangfald av villbier og andre pollinerande insekt. Til dømes innførte vi frå 2018 ei eiga tilskotsordning for pollinerande insekt på 3 millionar kroner årleg. Regjeringa har også styrkt budsjetta til truga natur og nedkjemping av framande artar, og vi har lagt til rette for 242 km blommesonar i jordbruket. Dette er viktige grep for dei mange sjeldne og truga insekta. Vi har vidare dobla talet på utvalde kulturlandskap i jordbruket, som også gjer støtte til pollinatortiltak, frå 22 i 2016 til 46 i 2020.

Rapportane som har kome dei siste åra om svikt i insektbestandane gjer grunn til uro. Eg er opptatt av at Noreg skal gjere sitt for å ha tilstrekkeleg god kunnskap om tilstanden for insekt. Difor er det eit viktig framsteg at miljøforvaltinga denne sommaren startar opp eit nasjonalt overvakingsprogram for insekt. Førebels har programmet ei ramme på fem millionar kroner og vil gå føre seg i skog og i kulturlandskap og opent låglend. Dette programmet vil sørge for at vi får ei god auke i kunnskapen vi treng for å setje inn tiltak der dei nyttar mest.

SPØRSMÅL NR. 1524

Innlevert 6. mai 2020 av stortingsrepresentant Une Bastholm

Besvart 14. mai 2020 av næringsminister Iselin Nybø

Spørsmål:

Avskogingen i den brasilianske delen av Amazonas er ute av kontroll.

Vil næringsministeren vente med å fremme den signerte frihandelsavtalen med Brasil til ratifisering i Stortinget inntil landet har vist evne og vilje til å redusere avskogingen?

BEGRUNNELSE:

Ifølge det brasilianske romforskningsinstituttet økte avskogingen i den brasilianske delen av Amazonas med 51 prosent i årets tre første måneder sammenlignet med samme periode i fjor. Avskogingen i Brasil i 2019 var allerede den høyeste på 10 år, og 2020 ligger an til å bli nok et rekordår. I et intervju med Bistandsaktuelt publisert 24. april uttrykker klima- og miljøministeren sterk bekymring for utviklingen, og slår fast at dialogen med Brasil om redusert avskoging står i stampe.

Parallelt med dette har Norge og de andre EFTA-landene fremforhandlet en frihandelsavtale med Mercosur-landene (Brasil, Argentina, Paraguay og Uruguay). Ett av punktene i avtalen er at landene skal forplikte seg til å bekjempe ulovlig hogst. Den dramatiske utviklingen i Amazonas, og det faktum at den ulovlige hogsten har tatt seg kraftig opp, viser at Brasil neppe har intensjoner om å oppfylle denne forpliktelsen.

Norge har bidratt med 8,3 milliarder kroner for å bremse hogsten i Amazonas og på den måten redusere utslipp av skadelige klimagasser. Etter at Bolsonaro kom til makten og åpnet opp for økt landbruk, gruvedrift og vannkraftutbygging i regnskogen, har avskogingen økt dramatisk.

SPØRSMÅL NR. 1525

Innlevert 6. mai 2020 av stortingsrepresentant Ingrid Heggø

Besvart 13. mai 2020 av finansminister Jan Tore Sanner

Spørsmål:

Levedyktige bedrifter skulle via krisepakkanen få hjelp til å komme seg gjennom koronakrisa. SOF via folketrygdfondet bruker ratingnivå etter korona som utgangspunkt for å komme i låneposisjon, ikkje historisk rating, noko som gjer at mange fell utanfor. Dette er ikkje i tråd med intensjonane bak SOF.

Vil statsråden endre og presisere mandatet ved SOF eller vil statsråden iverksetje andre tiltak for at antatt levedyktige selskap kjem i låneposisjon og får hjelp gjennom krisa?

GRUNNGJEVING:

Krisepakkanen er oppretta for å hjelpe levedyktige bedrifter gjennom koronakrisa. Nå kjem attendemeldingar på at det er fleire som ikkje kjem i låneposisjon i statens

Svar:

Regjeringen følger situasjonen i Brasil nøye og har overfor brasilianske myndigheter gitt uttrykk for at vi er bekymret for den økte avskogingen. Det er viktig for Norge at vi har en helhetlig handelspolitikk hvor også hensynet til miljø og klima er ivaretatt. I forhandlingene med Mercosur fikk vi gjennomslag for et kapittel som på en god måte støtter opp under Norges politikk når det gjelder klima, miljø og arbeidstakerrettigheter. Bestemmelsen om handel og bærekraftig forvaltning av skog, hvor partene blant annet påtar seg forpliktelser om å bekjempe ulovlig tømmerhugst, har vært spesielt viktig for Norge. Avtalen støtter videre opp om vårt mål om å fremme bærekraftig handel med landbruks- og skogprodukter.

Frihandelsavtalen mellom EFTA-landene og Mercosur-landene er ennå ikke undertegnet. Den tekniske og juridiske gjennomgangen er ikke slutført, dessuten gjenstår fortsatt enkelte avklaringer. Dette arbeidet er blitt forsinket, blant annet på grunn av covid 19-situasjonen. Når hele avtalen er gjennomgått teknisk og juridisk, vil tekstene bli gjort offentlig tilgjengelig. Regjeringen vil da ta stilling til undertegning av avtalen og fremming av proposisjon til Stortinget om samtykke til ratifikasjon.

obligasjonsfond (SOF) avdi dei har falle på ratingen etter koronakrisa. Så og seie alle bedrifter har fått ei meir usikker og uforutsigbar framtid dei nærmaste åra, og dermed vert ratinga redusert. Folketrygdfondet viser til mandatet gjeve av regjeringa, og sine interne regler for å få lån. Det er bl.a. ei rating over CCC+, og at dei legg den lågaste av fleire ratinger til grunn. SOF kom på grunn av ein ekstraordinær situasjon, koronakrisa, og då vert det urimelig å legge til grunn same låne vilkår som før kriselåna kom. Departementet skal ha fått opplysninger om situasjonen vedkommande problem viss ein ikkje nyttar historisk rating 16. mars, men har ikkje endra mandatet, og dermed fell mange utanfor. Folketrygdfondet må få klar melding om endring av desse reglane slik at levedyktige bedrifter før koronakrisa vil komme gjennom krisa, slik som meininga med låneordninga var. Store deler av transportbransjen

fell utanfor låneordninga og også reiselivsbransjen som er svært hardt råka.

Svar:

Det følger av lov om Statens obligasjonsfond § 1 at obligasjonsfondet skal bidra til økt likviditet og kapital til kredittobligasjonsmarkedet gjennom plasseringer i rentebærende instrumenter til utstedere hjemmehørende i Norge. Videre følger det av forarbeidene til Statens obligasjonsfond¹ at dette tiltaket, i motsetning til en rekke av de øvrige tiltakene regjeringen har tatt initiativ til for å bøte på de økonomiske virkningene av smitteverntiltakene for norsk næringsliv, ikke er et statsstøttetiltak.

For å sikre at tiltaket ikke skal innebære ulovlig statsstøtte etter EØS-avtalen, er det uttalt i lovforarbeidene at forvaltningen skal gjøres i tråd med markedsinvestorprinsippet (fotnote 2). Det er i lovforarbeidene også uttalt at forvaltningen skal gjøres med en forretningsmessig målsetting. Dette underbygger at forvaltningen ikke innebærer statsstøtte. Jeg viser blant annet til følgende uttalelse i lovproposisjonen:

«Obligasjonsfondet skal ikke være et statsbankliknende tiltak, men stimulere til at også andre investorer tar del i obligasjonsmarkedet. Investeringer i nye kredittobligasjonslån skal skje sammen med andre investorer og på samme vilkår (markedsinvestorprinsippet). Tilgang på flere kjøpere er normalt nødvendig for å få stilt en markedsmessig riktig pris, slik at investeringene ikke innebærer ulovlig statsstøtte. For å sikre at obligasjonsfondets investeringer i nye kredittobligasjonslån skjer på markedsmessige vilkår, samtidig som en ivaretar behovet for en viss grad av fleksibilitet knyttet til innfasingen av investeringene, tar departementet sikte på å stille krav om at Folketrygdfondet skal kunne dokumentere at kravet til markedsmessig prising av investeringer er oppfylt når fondet kjøper en større andel av et enkelt lån i førstehåndsmarkedet. Markedsmessig prising er viktig ikke bare for å unngå at tiltaket anses som statsstøtte, men også for å sikre at Folketrygdfondet forblir en profesjonell kapitalforvaltningsorganisasjon med en forretningsmessig målsetting, og som holdes til ansvar for sine finansielle resultater.»

Folketrygdfondet ble 27. mars 2020 gitt i mandat å forvalte Statens obligasjonsfond. Mandatet er utformet i samsvar med føringene som er gitt i forarbeidene til opprettelsen av Statens obligasjonsfond. Målet for forvaltningen, jf. § 1-3 i mandatet, er i tråd med dette å oppnå høyest mulig avkastning etter kostnader over tid og samtidig bidra til økt likviditet og kapitaltilgang til kredittobligasjonsmarkedet i Norge, innenfor de rammer som gjelder for forvaltningen.

For å unngå at investeringene skal innebære ulovlig statsstøtte, kan Folketrygdfondet bare delta i nye låne-

opptak (førstehåndsmarkedet) sammen med andre investorer. Samtidig kan store kjøp i andrehåndsmarkedet bare gjøres dersom Folketrygdfondet kan dokumentere at kjøpene skjer til markedspris.

Dersom Folketrygdfondet pålegges å bruke kredittvurderingene før krisen inntraff ved handler i førstehåndsmarkedet, i stedet for å basere kredittvurderingen på dagens situasjon, ville de trolig fått vanskeligheter med å få med seg andre investorer ved nyutstedelser (førstehåndsmarkedet) basert på kredittverdighetsvurderinger fra før krisen.

Jeg har lagt vekt på at forvaltningsmandatet for obligasjonsfondet er utformet slik at det skal være et treffsikkert tiltak i dagens situasjon. Mandatet er utformet med sikte på at tiltaket skal kunne treffe alle bransjer, og særlig ikke-finansielle selskap. Det er også åpnet for at en betydelig andel kan investeres i selskaper med høy kredittisiko (high yield), og at fondet kan ta en høy andel i enkeltlån.

Statens obligasjonsfond er opprettet etter en modell av Statens pensjonsfond Norge. Det er dermed lagt vekt på at det skal være en klar arbeidsdeling i forvaltningen av obligasjonsfondet. Finansdepartementet fastsetter de overordnede rammene for fondet, mens Folketrygdfondet vurderer investeringer i enkeltlån ut fra avkastning og risiko. Det er således Folketrygdfondet som avgjør hvilke konkrete lån fondet skal investeres i.

Finansdepartementet mottok 30. april 2020 brev fra Folketrygdfondet med en redegjørelse for gjennomføringen av forvaltningen av Statens obligasjonsfond så langt, samt en vurdering av om det er forhold som tilsier at mandatet for fondet eventuelt bør justeres. Brevet er tilgjengelig på departementets nettside.

I sin vurdering av om tiltaket synes å ha virket så langt, viser Folketrygdfondet til at det så kort tid etter oppstart er vanskelig å bedømme den fulle effekten av obligasjonsfondet eller de direkte virkningene. Folketrygdfondet har likevel et klart inntrykk av at etableringen av fondet har hatt en positiv indirekte effekt på markedet, ved at det sammen med andre tiltak har bidratt til økt optimisme og på denne måten påvirket andre markedsaktørers adferd. Videre påpekes at med unntak av selskaper med svak kredittvurdering, har de fleste selskaper nå god kapitaltilgang i obligasjonsmarkedet. Folketrygdfondets vurdering er at det er relativt få selskaper som faller utenfor mandatets rammer, og de som gjør det, er selskaper med svært høy risiko for mislighold.

Statens obligasjonsfond ble etablert for snaut én måned siden. Det er en for kort periode til å kunne evaluere forvaltningen og i hvilken grad fondets mål er oppnådd.

1 Prop. 57 S (2019-2020) Endringer i statsbudsjettet 2020 under Nærings- og fiskeridepartementet, Samferdselsdepartementet og Finansdepartementet (økonomiske tiltak i møte med virusutbruddet) jf. Innst. 201 L (2019-2020) og Prop. 58 LS (2019-2020) Lov om statlig garantiordning for lån til små og mellomstore bedrifter, lov om Statens obligasjonsfond, lov om endringer i skattebetalingsloven og vedtak om endring i stortingsvedtak om merverdiavgift for budsjettåret 2020 (økonomiske tiltak i møte med virusutbruddet) jf. Innst. 200 S (2019-2020).

Se <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:E2017C0003&from=EN>.

Samtidig er jeg opptatt av at mandatet er utformet slik at det legges godt til rette for at Folketrygdfondet i sin gjennomføring av forvaltningsoppdraget skal kunne bidra til at målet om økt likviditet og kapitaltilgang til kredittobligasjonsmarkedet nås sett i lys av næringslivets behov. Derfor ble mandatet departementet har gitt Folketrygd-

fondet for forvaltningen av obligasjonsfondet endret 8. mai 2020, slik at det kan hjelpe flere levedyktige selskaper som er rammet av smitteverntiltakene som følge av virusutbruddet. Kravet til nedre grense for kredittvurdering ble da endret fra tilsvarende Standard & Poor's B- til CCC+. Dette vil gjøre at fondet kan benyttes av flere selskaper.

SPØRSMÅL NR. 1526

Innlevert 6. mai 2020 av stortingsrepresentant Jenny Klinge

Besvart 14. mai 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Vil samferdselsministeren sørge for at det blir funne ei praktisk løsning som gjer at folk som har fått inndratt førarkortet sitt midlertidig ikkje treng å vente uforholdsmessig lenge før dei kan få det tilbake?

GRUNNGJEVING:

Koronakrisa gjer at mange ikkje får gå opp til den praktiske prøven for å få førarkort, og eg går ut i frå at statsråden gjer sitt beste for å få fortgang på dette. Når det gjeld folk som har fått inndratt førarkortet sitt og som må ha ein køyretime før dei kan ta praktisk prøve på nytt, får dei no forlenga inndraginga av førarkortet langt utover det som var meint. Dette kan ordnast med enkle grep, slik eg ser det, dersom målet er at systemet skal fungere så smidig som mogleg i ein vanskeleg situasjon. Eg håpar statsråden kan vurdere ei ordning der til dømes dei som har fått inndratt førarkortet kan få tilbake dette utan ny køyreprøve eller kunne køyre midlertidig på det førarkortet dei har fram til dei får teke ny køyreprøve innan ei viss tid, til dømes eit halv eller heilt år. På dette viset vil også køane blir kortare i år, noko som vil vera positivt for at fleire unge skal kunne få time raskare for første oppkøyring.

Eg viser til det som står på nettsidene til Statens Vegvesen, der dei har funne ei praktisk løsning for dei som har utløpt førarrett for tunge klassar:

Midlertidig forlengelse i forbindelse med koronautbrudd

I samråd med Helsedirektoratet har Statens vegvesen vedtatt en midlertidig forlengelse av utløpt førerrett for deg med tunge klasser (C, CE, C1, C1E, D, DE, D1 og D1E), yrkessjåfør- og utrykningskompetanse, samt for deg som er over 80 år.

Svar:

Som del av helsestyresmaktene sitt vedtak om å stenge ved koronautbruddet, blei også trafikkopplæring og førarprøver stengde frå 12. mars. Verksemda har blitt gradvis opna opp igjen og frå 11. mai kan det igjen bli gjennomført trafikkopplæring og førarprøver i alle førarkortklassar dersom nærare krav til smittevernfagleg forsvarleg drift er oppfylt. Frå 13. mai har Statens vegvesen teke opp att førarprøver i alle klassar.

Det er mange som har blitt råka av at Statens vegvesen ikkje har gjennomført praktiske førarprøver over ein periode. Statens vegvesen har kansellert om lag 15 000 praktiske prøver.

Statens vegvesen opplyser at dei som har fått førerprøva kansellert vil bli prioritert når dei setter opp nye tidspunkt for førarprøver. Dei vil og leggje til rette for at personar som har samfunnskritiske funksjoner eller har andre særlege grunnar, blir prioritert. Dei som har fått førarretten inndratt og kor det er stilt krav til ny førarprøve for å få førarretten attende vil bli handsama på linje med alle andre.

Vi har ikkje rettsleg grunnlag for å fråvike avgjerd i dom eller førelegg om krav til ny førarprøve.

SPØRSMÅL NR. 1527**Innlevert 6. mai 2020 av stortingsrepresentant Kari Henriksen****Besvart 13. mai 2020 av barne- og familieminister Kjell Ingolf Ropstad****Spørsmål:**

Møvig skole får ikke tillatelse til å la elevene møtes i små grupper i naturen for å ha skoletime, med fullt smittevernregime. Samme dag bevilger regjeringen 400 mill. kroner til tiltak for sårbare barn og Ropstad sier i Stortinget at kommunene må følge opp barna.

Har statsråden gitt signaler til utdanningsministeren, godkjent eller anbefalt at elever ved Møvig skole ikke kan eller bidratt i avgjørelsen om at tiltaket ikke skal kunne gjennomføres, og hvorfor får ikke skolen bestemme dette, ev. etter godkjenning i departementet for å ivareta barna?

BEGRUNNELSE:

Fvn. melder 6. mai om at Møvig skole i Kristiansand ikke får tillatelse til å la elevene samles i små grupper ute i naturen for å ha naturfagstimer. Barne- og familieministeren er bekymret. Barna trenger ikke hans bekymring, de trenger at noen handler og letter hverdagen deres.

Det ser ikke ut til at ministerens bekymring omgjøres til konkrete tiltak. Det er ikke imot faglige råd at elever får undervisning. Nedstengning av skolene har, etter FHI sine vurderinger liten smittespredningeffekt, melder NRK i dag.!" milliarder koster det og senskadene ved at ikke barn får den lovpålagte undervisningen, omsorgen og tilretteleggingen de har krav på vil sannsynligvis gi ungdommene konsekvenser det vil koste mye tid å reparere og mange unge får et dårligere utgangspunkt før starten på voksenlivet enn de ellers ville hatt.

Svar:

Jeg har ikke gitt signaler til kunnskaps- og integreringsministeren, godkjent eller anbefalt at tiltaket ved Møvig skole ikke skal kunne gjennomføres.

For å svare på hvorfor skolen ikke får bestemme dette, har jeg innhentet informasjon fra Kunnskapsdepartementet. Møvig skole er en ungdomsskole. På det aktuelle tidspunktet var det vedtatt med hjemmel i smittevernloven, at alle ungdomsskoler skulle være stengt. Formålet med stengingsvedtaket var å hindre eller begrense spredning av covid-19 i befolkningen. Lovhjemmelen for tiltaket var smittevernloven § 4-1, første ledd, bokstav b, som gir hjemmel til å stenge «virksomheter som samler flere mennesker, for eksempel barnehager, skoler [...]». Det er altså samlingen av mennesker som skolevirksomheten representerer, som medførte stengning. I den perioden hvor ungdomsskolene var stengt, var det dermed ikke ad-

gang til å åpne for skolevirksomhet der elever og lærere møttes fysisk.

Stengingen av skolene var et svært inngripende tiltak, men dette tiltaket ble vurdert som nødvendig for å hindre spredningen av covid-19. Jeg har forståelse for at det har vært vanskelig for mange elever å ikke kunne møte læreren og andre elever fysisk. Jeg er derfor veldig glad for at alle trinn nå er åpne igjen.

Regjeringen er opptatt av å ivareta barn og unge med særlige behov i denne unntakssituasjonen. Kommuner og fylkeskommuner har derfor hele tiden hatt plikt til å sørge for at barn og unge med særlige behov får et tilbud på skolen, også når skolen ellers har vært stengt eller har redusert åpnings- eller oppholdstid på grunn av smittevern.

SPØRSMÅL NR. 1528**Innlevert 6. mai 2020 av stortingsrepresentant Kjell-Børge Freiberg****Besvart 12. mai 2020 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen****Spørsmål:**

Hvordan har statsråden fulgt opp flertallsmerknaden i statsbudsjettet for 2020 om saltdalsmodellen, i sitt arbeid mot å forebygge at unge mennesker dropper ut?

BEGRUNNELSE:

I Saltdal kommune er det en stiftelse som får unge «dro-pouts» tilbake til samfunnet. Denne stiftelsen heter Ribo. Ribo har fått massiv oppmerksomhet i nasjonale medier etter TV-programmet 'Helene sjekker inn'. I statsbudsjettet for 2020 bidro FrP til en flertallsmerknad som alle partier med unntak av Arbeiderpartiet og Sosialistisk Venstreparti støttet. Merknaden går ut på at tett samhandling mellom NAV, helsevesen, kommune, skole og andre instanser gir gode resultater, noe Saltdalsmodellen også viser. I tillegg er det viktig at man lærer av gode eksempler som Saltdalsmodellen. Spørsmålsstiller forutsetter at statsråden har fulgt opp flertallsmerknaden, og ber om et svar på hvordan den er fulgt opp. Dersom statsråden ikke har fulgt opp flertallsmerknaden enda, ber spørsmålsstiller om at statsråden deler hvilke tanker som foreligger for oppfølgingen av denne.

Svar:

La meg først si at som statsråd ønsker jeg å legge til rette for nytenkning og spredning av gode ideer. Jeg oppfatter at merknaden fra Stortingets flertall gjelder betydningen av tett og god samhandling mellom NAV, helsevesen, kommune, skole og andre instanser. Saltdalsmodellen brukes her som et eksempel.

Jeg ønsker å reise til Saltdal og lære mer om dette prosjektet så snart korona-epidemien er over. Jeg mener imidlertid det er viktig å holde fast på at forvaltning og valg av ulike virkemidler i arbeidsmarkedspolitikken er delegert til Arbeids- og velferdsetaten. Det mener jeg er et fornuftig prinsipp. Departementets rolle er å gi etaten rammevilkår som fremmer læring og utvikling. Den beste måten for å stimulere til nytenkning er å gi lokalt og regionalt nivå frihet til å utvikle og tilpasse sin innsats til lokale behov og rammebetingelser. Detaljstyring fra departementet er ingen garanti for et godt resultat. En viss lokal handlefrihet er dessuten nødvendig for at NAV skal kunne forhandle fram avtaler med kommunale eller andre statlige aktører om tverrfaglig samarbeid.

Det er mitt inntrykk at NAV jobber aktivt med erfaringsdeling innad i etaten. En viktig arena for dette er Mu-

lighetskonferansen for NAVs medarbeidere. Sentralt på konferansen er læringsverksteder hvor NAVs førstelinje presenterer vellykkede utviklingsprosjekter til inspirasjon for NAV-kontor i andre deler av landet. Om lag 1 500 NAV ansatte deltar årlig på disse konferansene. Foredragene legges også ut på NAVs intranettsider i etterkant, slik at alle ansatte kan få ta del i innholdet.

NAV vektlegger også samarbeid med andre instanser om felles mål og utfordringer. Arbeids- og velferdsdirektoratet og Helsedirektoratet har gjennom de siste 16 årene hatt felles handlingsplaner og strategiplaner med konkrete tiltak som skal bidra til en styrking av samarbeidet mellom NAV og helse om de brukerne som har behov for tjenester fra begge aktører. NAV og helsetjenesten har en felles strategi, og det er etablert nettverk og samarbeidsstrukturer mellom fagmiljøene.

Dette har blant annet resultert i tiltaket individuell jobbstøtte (IPS), et vellykket tilbud til personer med psykiske helseproblemer eller rusproblemer. For å øke kompetansen hos de samarbeidende parter og de respektive organisasjonene, er det opprettet fem ressursentre i ulike deler av landet for individuell jobbstøtte. Ressursentrene bistår IPS-tjenestene med implementering, opplæring, erfaringsdeling og veiledning. Et annet viktig prosjekt er Helse i arbeid, hvor målet er å fremme helse på arbeidsplassene. Fokuset i dette prosjektet er særlig muskel- og skjelettplager, lettere psykiske plager samt smertemestring og arbeidsmiljø.

Det gjøres også mye for å styrke samarbeidet mellom NAV og utdanningssektoren. I tre år på rad har Arbeids- og velferdsdirektoratet hatt felles konferanse mellom fylkesdirektører i NAV, utdanningsdirektørene i fylkene (fylkeskommunen) og regiondirektørene i IMDI. I de fleste fylker har NAV og fylkeskommunen inngått en overordnet samarbeidsavtale, og det inngås i økende grad også samarbeidsavtale om konkrete opplæringstiltak. Eksempler på samarbeidsprosjekter er innsatsen for å motvirke frafall fra videregående opplæring, Menn i helse-modellen og modulstrukturert opplæring. Slike samarbeidsmodeller følges tett av NAV og samarbeidspartnere, både i fylket og sentralt. Gode modeller kopieres til andre målgrupper eller fagområder.

SPØRSMÅL NR. 1529**Innlevert 6. mai 2020 av stortingsrepresentant Ingvild Kjerkol****Besvart 14. mai 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Har regjeringen planer for økt bruk av CYP-testing når det er hensiktsmessig, kostnadseffektivt og kompetansen ligger til rette for det, for å øke kvalitet og presisjon i behandling med legemidler, og også sørge for journalsystemer som registrerer CYP-test?

BEGRUNNELSE:

Persontilpasset medisin søker å finne behandling eller forebygging som er tilpasset den enkeltes genetiske egenskaper og er en viktig satsing i helsetjenesten.

Doseringsveiledningen i Felleskatalogen er utformet på bakgrunn av et snitt, men alle omdanner medisiner ulikt. Medikamenter som brukes på både psykiske og somatiske lidelser kan ha lav eller ingen effekt på noen individer, samtidig som uheldige bivirkninger kan forekomme. Dette er spesielt viktig å avdekke hos mennesker med kroniske sykdommer som de vil langtidsmediseres for.

En CYP-test, som er en blodprøve, kan avdekke om en pasient har en genfordeling som er av betydning for omsetning av legemiddel. – og hvor raskt man bryter ned medisiner. Et prøvesvar på en farmakogenetisk analyse er en engangsintervensjon som varer livet ut, til relativt lav pris. Den kan brukes i både psykiatrisk og somatisk spesialisthelsetjeneste så vel som av fastlegen, forutsatt at kompetansen er tilstrekkelig.

Resultater fra Nordlandssykehuset, som har gjennomført CYP-tester på alderspsykiatrisk avdeling siden 2018, har vist at 70 prosent av pasientene hadde en legemiddelomsetning det måtte tas hensyn til i videre behandling. En doktorgradsavhandling konkluderte med at forskjeller i genene våre gjør at pasienter som behandles for depresjon har opptil ti ganger forskjell i medisinnivå på samme dosering.

Svar:

Jeg ser som representanten Kjerkol stor potensiell gevinst ved innføringen av mer persontilpasset medisin, ikke minst når det gjelder å kunne gi pasienter som står på legemidler i lang tid mer presis dosering slik det er snakk om her. CYP-testen representanten omtaler er et godt eksempel på at det er fornuftig å investere i moderne molekylær diagnostikk for å gi bedre behandling med mindre bivirkninger for pasientene. Dette er veien helsetjenesten vil utvikle seg framover. Det er også grunnen til at denne

testen er brukt som eksempel i nasjonal helse- og sykehusplan som Stortinget nettopp har behandlet.

Det er tjenesten selv som må vurdere hvilke nye metoder de ønsker å ta i bruk, inkludert nye diagnostiske verktøy. Fagmiljøene kan selv melde inn denne testen til vurdering i Nye metoder. Da vil testen få en grundig vurdering medisinsk faglig, men også logistikk, kompetansebehov mv. kan inngå i en metodevurdering. Dersom testen vurderes positivt, vil det bidra til at den tas i bruk bredt i norske sykehus. Jeg mener at dette illustrerer at Nye metoder kan være et godt verktøy til å spre innovasjon i tillegg til å sikre likeverdig tilgang til sikre og effektive metoder.

Min rolle er å sikre at rammebetingelsene understøtter den faglig sett ønskede utviklingen. Jeg har gitt de regionale helseforetakene i oppdrag å sikre at nødvendig infrastruktur for molekylær diagnostikk er på plass. Som del av arbeidet med å følge opp den nasjonale strategien for persontilpasset medisin, skal Helsedirektoratet sørge for at finansieringssystemene henger med. Etter innspill fra fagmiljøene har direktoratet fra årsskiftet endret laboratorietakstene for sekvensering for å legge til rette for molekylær diagnostikk. Helsedirektoratet har også fått i oppdrag å vurdere etiske, juridiske og tekniske sider ved innsamling, lagring og bruk av genetiske opplysninger i tjenesten. Dette er spørsmål som krever en god og opplyst offentlig debatt, noe jeg vil legge til rette for fra Regjeringens side.

Jeg har som representanten, stor tro på denne typen tester. Jeg har også stor tro på at tjenesten vil ta dem i bruk, så lenge de er trygge og effektive. Jeg skal bidra til å legge til rette for at rammebetingelsene er på plass.

SPØRSMÅL NR. 1530**Innlevert 6. mai 2020 av stortingsrepresentant Arne Nævra****Besvart 15. mai 2020 av klima- og miljøminister Sveinung Rotevatn****Spørsmål:**

KLD har nå trukket tilbake stoppordren som Miljødirektoratet ga til etablering av oppdrettsanlegget for Mowi ved Søla i Verdensarvområdet Vega. Dette skjer uten at etableringen er konsekvensutredet som både Verdensarvkonvensjonen og Plan- og bygningsloven krever, og samtidig som at Norge sitter i Verdensarvkomiteen!

Hvordan kan statsråden trekke tilbake et miljøbe-grunnet nei fra sin egen fagetat å gi grønt lys for et oppdrettsanlegg midt i et av våre få verdensarvområder av stor verdi uten konsekvensutredning?

BEGRUNNELSE:

I 2004 ble Vegaøyan skrevet inn på Unescos liste over verdens kultur- og naturarv. Det er det unike kulturlandskapet i Vegaøyan som er et resultat av samspillet mellom menneske og natur over lang tid, som er begrunnelsen for at Vegaøyan fikk plass på den prestisjetunge verdensarvlisten. I dette tusenøyersriket er det at en kystnatur og kystkultur møtes. Et unikt landskap med 6 500 øyer, holmer og skjær med et utrolig rikt fugle- og dyreliv, med tette bestander av sjøfugl, ikke minst ærfugl, og arter som havørn, hubro og oter.

Det var også den unike ærfugl- og duntradisjonen som fortsatt holdes i hevd, som var en viktig faktor for opprettelsen av verdensarvområdet.

I de sentrale deler av verdensarvområdet er det også etablert naturreservat og landskapsvernområde.

Planer om et oppdrettsanlegg i et slikt verdensarvområde burde jo ha vært gitt et stopplys umiddelbart og i hvert fall et sterkt krav om en konsekvensutredning for verneverdiene.

Det mange spør seg om er: Hvordan kan man ende med at det blir et industrielt oppdrettsanlegg – uten konsekvensutredning - midt i hjertet av Vegaøyan Verdensarv, når regjeringen sier at verdensarvområdene skal være eksempel på beste praksis innen natur- og kulturminneforvaltning. Det er gjentatt i tre stortingsmeldinger samt da Norge kandiderte til Verdensarvkomiteen.

Jeg er også kjent med at det i går kom et brev til Norges delegasjon til UNESCO med bekymringsmelding og spørsmål til statsparten om hvorfor det er gitt tillatelse til lakseoppdrett ved Søla, når Norge har lovet i brev til UNESCO at det skulle gjennomføres konsekvensutredninger før det ble gitt slik tillatelse. Norge har fått svarfrist 20. mai. Alt dette setter Departementets avgjørelse i et underlig lys.

Svar:

Innleiingsvis vil eg understreke at dette er ei kompleks sak med ei lang førhistorie. Eg vil derfor gi ei orientering om bakgrunn og status i saka, og Klima- og miljødepartementet si rolle. Eg syner òg til tidlegare klima- og miljøminister Vidar Helgensen sine skriftlege svar til Stortinget datert 1. februar og 26. april 2017 i saka.

Som klima- og miljøminister har eg det overordna ansvaret for oppfølginga av verdsarvkonvensjonen og å ivareta statspartsforpliktingar i medhald av verdsarvkonvensjonen. Dei norske verdsarvområda skal forvaltas i eit langsiktig og berekraftig perspektiv i tråd med forpliktingane, og regjeringa har ein ambisjon om at dei norske verdsarvområda skal vere fyrstårn for berekraftig miljøforvaltning. Dette gjeld òg sjølv sagt for Vegaøyan.

Noreg har ikkje eit særskilt regelverk for verdsarven. Vår forvaltning av verdsarven er tufta på at både avgjerdsamt på tvers av forvaltningsnivåa og dei statlege sektormyndene legg verdsarvforpliktingane til grunn i si sakshandsaming. Når det er tvil om ei verksemd kan truge eller skade verdsarvverdiane, er det difor avgjerande å gjere konsekvensutgreiingar før godkjenning av slike tiltak, slik òg representanten syner til.

Det har i lang tid vert arbeidd med ein Kystplan for Helgeland, delområde Vega, ein prosess etter plan- og bygningslova. I denne planprosessen er akvakultur eit sentralt tema. Både Fylkesmannen i Nordland og Riksantikvaren har fremja motsegn til kystplanen sitt forslag om å opne for oppdrettsverksemd i to områder innanfor Vegaøyan verdsarvområde, Rørskjæran og Hysvær. Miljøforvaltninga har her ikkje tatt stilling til oppdrettsverksemd i seg sjølv, men gjort det klart at det manglar konsekvensutgreiingar som seier kva for effekt oppdrett kan få på verdiane som låg til grunn for at Vegaøyan fekk status som verdsarv.

Konsekvensutgreiingar er eit klart krav i plan- og bygningslova, og er også ei forventning i retningslina til verdsarvkonvensjonen. Motsegnene til Kystsoneplanen er nå til handsaming i Kommunal- og moderniseringsdepartementet. Klima- og miljødepartementet skal gi uttale før Kommunal- og moderniseringsdepartementet avgjer saka.

Det er fleire sektormyndene som er involvert i saka om oppdrettsanlegget ved Rørskjæran. Løyve til oppdrett krev mellom anna eit lokaliseringssløyve etter akvakulturlova som vert handsama av fiskeristyresmaktene, samt eit løyve til utslepp etter forureininglova frå miljøstyresmaktene, og arealbruken skal vere i tråd med arealplan.

Klima- og miljødepartementet fekk i april 2019 ein klage frå Mowi Norway AS på Miljødirektoratet sitt vedtak om å trekkje tilbake utsløppsøyve for matfiskproduksjon ved Rørskjæran. Klima- og miljødepartementet oppheva Miljødirektoratet sitt vedtak 22. april i år, då det foreløpig ikkje var nok grunn til å gjere om Mowis utsløppsøyve. Departementet sitt vedtak fører ikkje utan vidare til at det er gitt "grønt lys" for oppdrettsanlegg i verdsarvområdet.

Vegaøyen vart innskriven på verdsarvlista grunna det unike kulturlandskapet som er utvikla gjennom hundre-

år med fiske, landbruk og dunvær. Ærfugldriften er heilt sentral som verdsarvverdi. Ei konsekvensutgreiing har som føremål å greie ut om ny verksemd vil ha negativ innverknad på dette. Vega kommune er nå i gang med ei utgreiing som ser nærare på forholdet mellom akvakultur og verdsarvverdiane i Vegaøyen. Denne kan få følgjer for om det bør vere oppdrett ved Rørskjæran, og om det seinare vil vere grunn til å gjere om utsløppsøyvet etter forureininglova. Klima- og miljødepartementet vil derfor følgje utviklinga av denne prosessen nøye.

SPØRSMÅL NR. 1531

Innlevert 6. mai 2020 av stortingsrepresentant Ingrid Heggø

Besvart 18. mai 2020 av finansminister Jan Tore Sanner

Spørsmål:

Korleis kan skattesystemet for petroleumssektoren bli justert permanent slik at skattesystemet blir nøytralt?

GRUNNGJEVING:

Berekningar frå bransjen viser at dei tener på det framlagde forslaget dersom avkastningskravet er høgare enn om lag 4- 6,5 %. Næringa sjølv seier derimot at forslaget er ei skatteskerping, men det gjeld kun ved avkastningskrav lågare enn 4- 6,5 %. Finansdepartementet har over lengre tid hevda at skattesystemet allereie stimulerer til for mykje investeringar på sokkelen, fordi skattefrådrag må sjåast på som sikre og at dermed er ei lågare rente aktuell å bruke. Når næringa no sjølv vedkjenner seg at Finansdepartementet har rett, er det betimelig å korrigere for denne skeivheita, ved å sjå på hensiktsmessige justeringar i skatteregime for å få det nøytralt.

Svar:

Petroleumsselskapa betaler i dag ordinær selskapsskatt på 22 pst. i tillegg til ein særskatt på 56 pst. Etter gjeldande reglar kan ein avskrive driftsmiddel i petroleumsverksemda lineært over seks år i begge skattegrunnlag. Vidare vert det i særskatten gjeve eit frådrag for friinntekt på 5,2 pst. av investeringskostnaden i fire år, samla nominelt 20,8 pst. av investeringskostnaden. Frådrag for rentekostnader vert gjeve i begge skattegrunnlag.

Med nøytral petroleumsskatt siktar ein gjerne til eit system med særskatt der investeringsinsentiva er dei same som dei ville vore med berre selskapsskatt. Det vil seie at

alle investeringar som er lønnsame etter selskapsskatt skal verte verande lønnsamme òg etter særskatt, medan alle investeringar som er ulønnsame etter selskapsskatt skal verte verande ulønnsame etter særskatt.

For å oppnå dette må ein behandle investeringar på sokkelen og på land mest mogleg likt i den allmenne selskapsskatten. Det krev mellom anna at investeringar vert avskrive i tråd med økonomisk verdifall. På sokkelen kan ein avskrive driftsmiddel raskare enn dette. Lengre avskrivningstid for driftsmiddel på sokkel i selskapsskatten ville difor gjort systemet meir nøytralt.

Vidare må ein innrette særskatten nøytralt. Ein nøytral særskatt er kjenneteikna ved at det vert gjeve frådrag for noverdien av heile investeringskostnaden, men ikkje meir. Dette kan i hovudsak skje på to måtar, enten gjennom ein periodisert overskotsskatt der investeringsfrådraga vert gjeve over tid, som i dag, eller gjennom ein såkalla kontantstrømsskatt, der selskapa får umiddelbart frådrag for heile investeringskostnaden.

I ein nøytral, periodisert særskatt må ein sette storleiken på investeringsfrådraga (avskrivning og friinntekt) slik at noverdien av frådraga er lik investeringskostnaden. Det skal ikkje vere rentefrådrag i ein nøytral særskatt. Så lenge noverdien av frådraga er lik investeringskostnaden, står ein i utgangspunktet fritt til å avgjere tidspunktet for frådraga. Ein variant av den periodiserte grunnrenteskatten skil seg ut. Det er den som treffer det økonomiske overskotet i kvar periode. Då må ein ha avskrivningar som følger det økonomiske verdifallet nært.

Alternativt kunne ein lagt om særskatten til ein kontantstrømsskatt. Selskapa får då umiddelbart frådrag for

100 pst. av investeringskostnaden, men ikkje friinntekt eller rentefrådrag. Ein slik skatt vil vere nøytral.

Hovudforskjellen på ein nøytral, periodisert over-skotsskatt og kontantstrømsskatt er periodisering av

skatteinntektene. Over tid vil dei to alternative modellane gje same skatteinntekter, målt som noverdi.

SPØRSMÅL NR. 1532

Innlevert 7. mai 2020 av stortingsrepresentant Marit Arnstad

Besvart 13. mai 2020 av klima- og miljøminister Sveinung Rotevatn

Spørsmål:

Kan statsråden gjøre rede for framdriften i den dialogen som departementet har lovet beitebrukere, næringsorganisasjoner og kommuner i Nord-Trøndelag som opplever beitenekt i beiteområder, og kan han samtidig avklare om han prinsipielt ser at det kan være riktig å ta ut bjørnebiner i beiteprioriterte områder i beitesesongen 2020?

BEGRUNNELSE:

I de nordre og østre delene av Trøndelag – i Namsskogan, Grong, Tydal, Meråker, Verdal, Levanger – kan bønder i realiteten oppleve å få beitenekt i store deler av sommeren på grunn av rovvilt, særlig av bjørn og jerv. Ettersom disse områdene også har en stor gaupebestand og flere kommuner har opplevd tilstedeværelse av ulv, merker landbruk og reindrift i denne regionen et sterkt press fra alle de fire store rovdypene.

Ordføreren i Grong har henvendt seg til departementet og fått et svar fra departementet om at det jobbes langs ulike spor for å sikre husdyrholdet, og at departementet vil ta kontakt med ordførerne i god tid før beitesesongen. Beitesesongen starter i disse tider, og det haster med å få til løsninger som sikrer beitebruken for enkeltmennesker, næringsdrivende og lokalsamfunn.

Sauebøndene, næringsorganisasjonene og kommunene opplever å «møte veggene» når man prøver å sikre beitebruken i beiteprioriterte områder, stikk i strid med Stortingets klare føringer. Det synes som om regjeringen og de andre statlige aktørene har én prioritet i denne sammenhengen, nemlig å skjerme bjørnebiner i beiteområdene.

Slik det nå framstår, virker det som om regjeringen ikke overholder den todelte målsettingen som skal sikre en fornuftig balanse mellom beitebruk i utmark og rovviltbestandene, men tvert imot bruker beiteprioriterte områder som en salderingspost og gir rovvilt fortrinnsrett i områder hvor de ikke skulle være.

Svar:

Eg er godt kjent med tapssituasjonen som var i delar av Trøndelag i fjor sommar. Det er særskild viktig at vi finn langsiktige løysingar som kan hindre at vi får ein tilsvarande situasjon komande beitesesong.

Eg viser til at ordførarane i Grong og Namsskogan kommunar hadde møte med politisk leiing i departementet i februar i år. Dei la fram deira syn på tapssituasjonen i beiteprioriterte område i høve til bjørn i delar av Namdalen i 2019 og kva som bør bli gjort for å unngå ein tilsvarande situasjon i år. Ordførarane gav ei tydeleg skildring av at situasjonen var krevjande for to beitebrukarar i det aktuelle området grunna store tap av sau til bjørn i fjor. Både på bakgrunn av møtet og ut frå situasjonen i området i fjor, har vi sett i verk ein prosess for å få best mogleg kunnskap om flest moglege element i dette sakskomplekset. Eit godt kunnskapsgrunnlag er avgjerande når vi skal foreta ei vektning av dei ulike omsyna i denne typen saker. Vi har i vår kontakt med ordførarane i Grong og Namsskogan lova å ha ein dialog med dei. Eg kan orientere om at eg nyleg har vore i kontakt med ordføraren i Grong.

Det nasjonale bestandsmålet for bjørn er 13 årlege ynglingar. I 2019 blei det estimert at vi hadde sju ungekull av bjørn i landet. Det inneber at vi må leggje til rette for ein auke i bjørnebestanden for å nå det målet Stortinget har vedteke. Det regionale bestandsmålet for bjørn for rovviltregion 6, der Trøndelag inngår, er tre årlege ynglingar. I fjor var talet på ynglingar i regionen berekna til å vere 1,9. Totalt 34 bjørner blei registrert i Trøndelag i fjor. Av desse var 12 binner. Det blei registrert seks døde bjørnar i regionen i løpet av 2019. Ei av desse var ei binne. Både nasjonalt og regionalt ligg vil langt under det nasjonale målet for bjørn. Vi veit at binner må vere fire til fem år før dei får ungar, og at dei reproduserer kvart andre eller tredje år. Det er også få ungar som lev opp. I tillegg veit vi at binner ikkje beveger seg langt frå mora sitt heimeområde. Sjølv utan at det blir felt ei einaste binne, vil det ta lang tid for

Noreg når sitt bestandsmål for bjørn. I og med at ei binne får ungar kvart andre eller tredje år, vil felling av ei vaksen binne føre til at talet på ynglingar blir redusert med 0,5 – 0,33 årlege ynglingar. Generasjonstida for bjørn er om lag ti år, noko som betyr at det kan ta lang tid å erstatta ei binne som blir felt. Eg meiner det er viktig å ha med dette faktagrunnlaget når det blir spurt om mi prinsipielle haldning til å felle binner i beiteprioriterte områder i år.

Eg er fullt klar over at det er store utfordringar med tap av sau innanfor nokre beiteprioriterte område, som til dømes i Namdalen. Rovviltnevdene skal gjennom forvaltningsplanane fast-sette område prioritert for rovvilt og område prioritert for beitedyr. Det er ikkje alltid grensene som blir fastsett, eller dei areala som blir prioritert til rovvilt, er gode nok til å kunne nå dei fastsette bestandsmåla innanfor områda prioritert til den enkelte rovdryarten. I Namdalen har vi eit eksempel på ei binne som bruker mykje av tida si innanfor bjørneprioritert område. Denne våren er binna med ungar so langt berre observert innanfor bjørnesona. Samstundes har ho opphelde seg utanfor bjørnesona gjennom delar av året. Når vi samtidig er langt under bestandsmålet for bjørn, er dette krevjande.

Rovviltforvaltninga kan gjennom sine verkemiddel bidra til å finne løysingar som ikkje inneber at freda rov-

vilt blir felt. Tidleg nedsanking er eit slikt mogleg tiltak. Eit anna er å sjå etter andre gode beiteområde, som ei mellombels løysing. Vi har tal som viser at tap av sau til bjørn på beite kan bli redusert med opp mot 50 prosent ved tidleg nedsanking. Vi har ei god tilskotsordning, og dei beitebrukarane som set i verk slike tiltak får dekt sine meirutgifter.

I nokon saker er det slik at dei ulike prinsippa i rovviltforlika kan vere motstridande. Situasjonen med bjørn i Namdalen er eit slikt tilfelle der målsettinga om å auke bjørnebestanden til bestandsmålet kjem i motstrid til prinsippet om ei tydeleg soneforvaltning. Dette tilseier at eg ikkje finn det rett å på prinsipielt grunnlag gå inn for å felle eller ikkje. Som eg har formidla til Stortinget tidlegare, må vi i kvart enkelt høve vurdere kva som er den beste løysinga. I enkelte tilfelle vil det kunne føre til at freda rovvilt blir felt, men i andre tilfelle vil det føre til at det for eksempel blir gjeve tilbod om førebyggjande tiltak, slik som tidleg nedsanking. Eg meiner vi er best tent med at vi erkjenner at det i nokre situasjonar er vanskelege dilemma ein står overfor, og i slike tilfelle bør ein gjere konkrete vurderingar av omstenda.

SPØRSMÅL NR. 1533

Innlevert 7. mai 2020 av stortingsrepresentant Terje Aasland

Besvart 13. mai 2020 av finansminister Jan Tore Sanner

Spørsmål:

Vil utbetalinger av pandemiforsikring medføre reduksjon i statlig støtte fra krisepakker?

BEGRUNNELSE:

Viser til medieoppslag hvor det fremgår at noen selskaper kan ha tegnet «pandemiforsikring» og ber statsråden om å redegjøre for hvordan eventuelle utbetalinger fra slike forsikringer sees i sammenheng med for eksempel kompensasjonsordningen for faste, uunngeelige kostnader.

Svar:

Jeg legger til grunn at spørsmålet gjelder forsikringer som skal dekke tap av inntekt. Forsikringsutbetalinger for tapte inntekter vil normalt inngå som en del av foretakets skattepliktige inntekt på lik linje med inntekten de erstat-

ter. Slike utbetalinger vil også ha betydning ved beregning av støtte etter kompensasjonsordningen for faste, uunngeelige kostnader.

Kompensasjonsordningen gir tilskudd til foretak som har stort omsetningsfall som følge av utbruddet av koronavirus. Med stort omsetningsfall menes et fall i omsetning på minst 30 prosent i den kalendermåneden det søkes tilskudd for. I mars er det tilstrekkelig med et omsetningsfall på minst 20 prosent. Ved beregning av tilskuddet skal faste uunngeelige kostnader multipliseres med omsetningsfallet i prosent.

Etter forskriften til ordningen skal «inntekt til erstatning for inntekt som nevnt i første ledd, herunder offentlige tilskudd og inntektssikring gitt i forbindelse med koronautbruddet» anses som omsetning. Det innebærer at forsikringsutbetalinger som erstatter inntektstap, skal tas med som omsetning når omsetningsfallet skal beregnes.

Det følger av dette at forsikringsutbetalinger har betydning ved vurderingen av om foretaket oppfyller kravet om omsetningsfall på minst 30 prosent (20 prosent for

mars). Dersom dette vilkåret er oppfylt, får forsikringen redusere tilskudd fra ordningen.

SPØRSMÅL NR. 1534

Innlevert 7. mai 2020 av stortingsrepresentant André N. Skjelstad

Besvart 15. mai 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Når og hvordan vil statsråden følge opp dette, slik at Sykehuset Namsos får den helikopterlandingsplattformen de trenger for å være et fullverdig akuttpsykehus?

BEGRUNNELSE:

Sykehuset Namsos er det eneste i Helse Midt-Norge som ikke har landingsplass tilpasset det nye redningshelikopteret. Nå er utbygging av helikopterlandingsplassen ved Sykehuset Namsos utsatt for fjerde gang. Begrunnelsen for utsettelsen er i hovedsak at det har dukket opp utfordringer med landingsplassen på Universitetssykehuset i Nord-Norge i Tromsø. Nasjonal helse- og sykehusplan slår fast at begge sykehusene som hører under Helse Nord-Trøndelag skal ha akuttfunksjon. For at akuttfunksjonen skal være tilstrekkelig operativ så må helikopterlandingsplattformen på plass.

Svar:

De nye redningshelikoptrene AW101 har høyere vekt og gir mer rotorvind enn dagens Sea King-helikoptre. Det gjør det nødvendig å gjennomføre tilpasninger av helikopterlandingsplasser ved enkelte norske sykehus. Dette kan innebære begrensede tilpasninger eller mer omfattende tiltak, for eksempel etablering av helt nye landingsplasser.

Stortinget vedtok i behandlingen av Prop. 146 S (2010-2011) Anskaffelse av nye redningshelikoptre mv. i perioden 2013-2020, jf. Innst. 82 S (2011-2012), og Prop. 101 S (2014-2015) Endringer i statsbudsjettet 2015 under Justis- og beredskapsdepartementet (redusert kostnadsramme for anskaffelse av nye redningshelikoptre mv.), jf. Innst. 267 S (2014-2015), at Justis- og beredskapsdepartementet kan gjennomføre infrastrukturtiltak, herunder tilpasning av landingsmulighetene ved sykehus som benyttes av dagens redningshelikoptre.

I utgangspunktet er det Justis- og beredskapsdepartementet som har ansvaret for å vurdere behov for og å gjennomføre eventuelle tilpasninger av landingsplasser til den nye helikoptertypen ved de aktuelle sykehusene i landet. Justis- og beredskapsdepartementet har imidlertid bedt Helse- og omsorgsdepartementet om å bidra til å faktisk få gjennomført de nødvendige fysiske tilpasningene. I foretaksrådet i januar 2015 ble de regionale helseforetakene bedt om å følge opp dette gjennom Sykehusbygg HF. Det er i den forbindelse opprettet en avtale og en egen styringsgruppe mellom Justis- og beredskapsdepartementet ved anskaffelsesprosjektet for nye redningshelikoptre (NAWSARH) og Sykehusbygg HF for prosjektering og gjennomføring av tilpasninger. Sykehuset Namsos er et av stedene der det vurderes tilpasninger til det nye helikopteret.

Kostnadsrammen som Stortinget har vedtatt setter økonomiske rammer for anskaffelsen av nye redningshelikoptre, inkludert tilpasning av landingsplasser. Hvilke sykehus som vil få tilpasset landingsplassene vil derfor, som for øvrige deler av anskaffelsen, være gjenstand for kost-nytte vurderinger der faktorer som for eksempel antall flybevegelser (landinger/ avganger), kostnader og alternative landingsmuligheter må veies opp mot hverandre.

Jeg er kjent med at saken om tilpasning av landingsmulighetene ved Sykehuset Namsos fortsatt ligger til behandling i Justis- og beredskapsdepartementets anskaffelsesprosjektet for nye redningshelikoptre.

SPØRSMÅL NR. 1535**Innlevert 7. mai 2020 av stortingsrepresentant Gisle Meininger Saudland****Besvart 8. mai 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Stiller statsråden seg positiv til, og vil han vurdere å imøtekomme trafikksikkerhetssøknaden til Kvinesdal?

BEGRUNNELSE:

I Agder - Flekkefjords tidende kunne man mandag 04.05 lese at trafikksikkerhetsprosjektet "Be Careful" i Kvinesdal har søkt samferdselsdepartementet om kr 250.000 for sitt trafikksikkerhetsarbeid.

Undertegnede har tidligere ledet trafikksikkerhetsutvalget i gamle Vest-Agder fylkeskommune og var selv med å nominere Kvinesdal kommune til årets trafikksikkerhetskommune i 2017 - en pris kommunen vant! "Be Careful" er et lokalt trafikksikkerhetsprosjekt i Kvinesdal som går ut på å premiere ungdommer i aldersgruppen 16-20 år hvis det ikke forekommer alvorlige ulykker eller førerkortbeslag knyttet til rus, uaktsomhet eller høy fart.

Lokalt er det stort engasjement rundt trafikksikkerhetsprosjektet og undertegnede er overbevist om at det har hatt en trafikksikkerhetsskjerpene effekt. i 2018 bidro samferdselsdepartementet med 100.000 kroner til prosjektet. Kvinesdal kommune og trygg trafikk har også bidratt. Ordfører Per Sverre Kvinlaug (KrF) uttalte når

kommunen vant trafikksikkerhetsprisen i 2017 "Det er utrolig moro, stimulerende og inspirerende". Undertegnede håper statsråden vil finne rom for å støtte trafikksikkerhetsarbeidet i Kvinesdal videre.

Svar:

Med tilskuddsordningen til lokale trafikksikkerhetstiltak ønsker regjeringen å bidra til å styrke lokalt trafikksikkerhetsarbeid i regi av kommuner, frivillige organisasjoner, interessegrupper og andre lokale aktører. Lokalt engasjement er svært viktig for å bidra til det nasjonale målet om reduksjon i antall drepte og hardt skadde. Det lokale trafikksikkerhetsarbeidet skal ta utgangspunkt i lokale utfordringer og behov.

Be Careful i Kvinesdal er en av over tretti som har søkt Samferdselsdepartementet om tilskuddsmidler innen fristen 1. april. Departementet vurderer nå alle innkomne søknader samlet.

Midlene tildeles i løpet av våren 2020, og jeg kan dermed ikke nå forskuttere enkelttildelinger. Det vil bli lagt ut en oversikt over alle tilskuddsmottakere på regjerings hjemmeside.

SPØRSMÅL NR. 1536**Innlevert 7. mai 2020 av stortingsrepresentant Himanshu Gulati****Besvart 14. mai 2020 av utenriksminister Ine Eriksen Søreide****Spørsmål:**

Ble henvendelsen om et mulig utleveringstilbud av drapsmistenkte i Martine-saken fulgt opp av UD med enten kontakt med jemenittiske myndigheter eller en viderefremidling av opplysningene om mulig utlevering til britiske myndigheter?

BEGRUNNELSE:

Denne uken meldte NRK at en velkjent og respektert norsk statsviter, historiker og professor i internasjonal

politikk hevder at Norge i 2013 fikk tilbud fra jemenittiske myndigheter om utlevering av drapsmistenkte i Martine-saken, og at dette ble videreformidlet til UD. Jeg er kjent med at dette var før nåværende utenriksminister tiltrådte og at UD til NRK har sagt at utlevering er et ansvar for britiske myndigheter. Jeg stiller imidlertid spørsmålet som følge av interesse rundt hvordan denne henvendelsen og tilbudet skal ha blitt fulgt opp, ettersom drapsofferet i saken var norsk statsborger.

Svar:

Mange har engasjert seg i Martine-saken, og UD har i løpet av årene mottatt en rekke henvendelser av både formell og uformell karakter.

Det er britiske myndigheter som er ansvarlig for etterforskning og straffeforfølgning av drapet på Martine Vik Magnussen. Etter britisk ønske har norske myndigheter tatt opp saken med jemenittiske myndigheter.

Jeg benyttet et nylig møte til å ta opp Martine-saken med Jemens utenriksminister Mohammad Al-Hadhrami i Riyadh. I møtet understreket jeg betydningen av at saken får en løsning ved at mistenkte utleveres og blir underlagt straffeforfølgning i Storbritannia. Utenriksminister Mohammad Al-Hadhrami bekreftet at han er kjent med saken og viste forståelse for at Martines familie føler stor frustrasjon over at saken fortsatt er uløst. Al-Hadhrami forsikret at han vil gjøre alt han kan for å bidra til en løsning av saken. Men han understreket at borgerkrigstilstanden i Jemen begrenser hva man kan gjøre i saken nå. Dette budskapet er tilsvarende det vi har mottatt under tidligere samtaler om Martine-saken med Al-Hadhramis forgjengere og andre medlemmer av Jemens internasjonalt anerkjente regjering, inkludert ministre med sete i Aden, og som er meddelt Martines familie tidligere. Jeg

tok under besøket til Riyadh også opp Martine-saken med saudiske myndigheter.

Jemen er et land som over lang tid har vært preget av ustabilitet og konflikt med relativt kompliserte maktsstrukturer. Storbritannia, som har lang tradisjon og gode nettverk i Jemen, har ikke lyktes med å inngå en utleveringsavtale med landets myndigheter.

I vår kontakt med jemenittiske myndigheter og britiske myndigheter, herunder møter med britiske myndigheter i London på norsk initiativ, er det ikke fremkommet signaler om at Martine-saken fortsatt er uløst på grunn av manglende innsats fra norske myndigheter. Vi legger derfor til grunn at jemenittiske myndigheter tar direkte kontakt med britiske myndigheter for utlevering av mistenkte for straffeforfølgning i Storbritannia. Dette understreket jeg tydelig i møtet med Al-Hadhrami.

Fra norsk side vil vi fortsette å ta opp saken i møter med Jemens eller andre lands myndigheter som antas å kunne bidra til at mistenkte blir stilt for retten i Storbritannia. Vi vil også bistå i eventuelle fellestiltak initiert fra britisk side.

Jeg viser for øvrig til mitt svar på skriftlig spørsmål 930 (2019-2020) fra representanten Gulati om samme sak.

SPØRSMÅL NR. 1537

Innlevert 7. mai 2020 av stortingsrepresentant Hans Andreas Limi

Besvart 11. mai 2020 av finansminister Jan Tore Sanner

Spørsmål:

Norge har en skatteavtale med Filippinene fra 1987 som skal forhindre dobbeltbeskatning. Phil Health skriver imidlertid i Circular No. 2020-0014 av 22. april 2020 at det er obligatorisk for filippinere bosatt i andre land, inkludert filippinere med dobbelt statsborgerskap, å betale 3 prosent av en månedsinntekt på inntil 60.000 filippinske pesos til Filippinene.

Iverksettelsen er utsatt, men hvordan kan kravet være i tråd med skatteavtalen, og hvordan motregnes i tilfelle dette mot norsk skatt?

BEGRUNNELSE:

Circular No. 2020-0014 av 22. april ligger her: https://www.philhealth.gov.ph/circulars/2020/TS_circ2020-0014.pdf

Svar:

Skatteavtalen mellom Filippinene og Norge omfatter filippinsk inntektsskatt og skatter av samme eller vesentlig lignende art som innføres på et senere tidspunkt.

Avtalestatene skal notifisere hverandre dersom de introduserer nye skatter som de mener skal omfattes av avtalen. Norge har ikke mottatt noen notifikasjon om den nevnte statsborgerskatten fra Filippinene, og kan derfor ikke ta stilling til om denne vil være omfattet av avtalen eller ikke.

Ettersom statsborgerskatten ikke har trådt i kraft i Filippinene, vil det foreløpig ikke oppstå noen dobbeltbeskatning.

SPØRSMÅL NR. 1538**Innlevert 7. mai 2020 av stortingsrepresentant Silje Hjemdal****Besvart 13. mai 2020 av finansminister Jan Tore Sanner****Spørsmål:**

Når vil det komme endringer som sikrer nærskipsflåten refusjon av grunnavgiften på mineraloljeavgiften, slik at konkurransekraften opprettholdes eller bedres?

BEGRUNNELSE:

Finansdepartementet ved Siv Jensen, ba i fjor Skattedirektoratet utrede særavgiftforskriftens ordlyd i §4-3-3, vedrørende refusjon av grunnavgiften på mineraloljeavgiften for skip. Utredningen ble overlevert Finansdepartementet 04.02.2020. Seinere har det blitt arbeidet med forslag til endringer fra Skattedirektoratet.

Bakgrunnen for dette er at Skatteetaten har endret praktisering i ordningen. Ny praktisering innebærer en svært streng fortolkning av ordlyden «utelukkende» brukes til gods og passasjertransport. Konsekvensen er at flere norske rederier, med norske sjøfolk, som i årevis har vært innenfor ordningen, nå står utenfor.

Formålet med ordningen er å sikre konkurransekraften mot internasjonale rederier som bunkrer avgiftsfritt, samt sikre at norske rederier bunkrer i Norge.

Rederier taper allerede konkurransekraft mot internasjonale aktører, i tillegg til intern konkurransevidring i Norge, da noen får fritak og andre ikke. En snarlig for-

skriftsendring er helt nødvendig for å sikre sjøfolka og utvikling av maritim bransje i Norge. Forutsigbare rammevilkår er kritisk for å sikre økt sjøtransport og godsoverføring fra vei til sjø.

Svar:

Etter Stortingets avgiftsvedtak skal det betales grunnavgift på mineralolje. Mineralolje til gods- og passasjertransport i innenriks sjøfart er fritatt for avgift. Nærmere regler om fritaket er fastsatt i forskrift 11. desember 2001 nr. 1451 om særavgifter (særavgiftsforskriften) kapittel 4-3.

Det er vilkår for fritak at mineraloljen er til bruk i gods- eller passasjertransport i næringsøyemed og at fartøyet utelukkende brukes til gods- eller passasjertransport i denne virksomheten. Disse vilkårene følger av forskriften. Skattedirektoratet har dermed ikke endret praktiseringen av ordningen.

Både bransjen og fartøyene er i stadig utvikling. Skattedirektoratet har derfor vurdert dagens fritak. En omlegging krever endringer i Stortingets vedtak om grunnavgift på mineralolje mv. og særavgiftsforskriften. Det tas sikte på at forslag til regelendringer sendes på høring i løpet av mai. Eventuelle forslag vil bli fremmet i forbindelse med budsjettet for 2021.

SPØRSMÅL NR. 1539**Innlevert 7. mai 2020 av stortingsrepresentant Kirsti Leirtrø****Besvart 18. mai 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Vil helseministeren ta initiativ til at pasienter som får unødvendige telefonkonsultasjoner som erstatning for nødvendig behandling ikke blir avkrevd egenandel for samtalen?

BEGRUNNELSE:

Siden Norge ble stengt ned på grunn av smittevernhen- syn har mange kronisk syke fått avlyst sine timer hos spe-

sialisthelsetjenesten. Mange har en diagnose som krever injeksjoner eller behandling for ikke å bli dårligere enn de allerede er. Flere pasienter har fått sine timer endret til telefonkonsultasjon med beskjed om at de må takke ja til den timen om de ikke vil havne på venteliste igjen. En telefonsamtale kan ikke erstatte injeksjon, eller behandling, allikevel får pasientene en regning på vel kr. 350,- for en samtale på ca. et halvt minutt.

Svar:

Telefonkonsultasjoner kan bidra til mer effektiv ressursbruk i helsetjenesten både for behandlere og pasienter og gi økt fleksibilitet. Fra 2020 er derfor poliklinisk helsehjelp som gis i form av telefonkonsultasjoner finansiert på samme måte som andre ordinære konsultasjoner i spesialisthelsetjenesten. Det er dermed ikke av betydning for finansiering av tjenesten om den polikliniske tjenesten ytes ved oppmøte eller ved telefonkonsultasjon.

Forskrift om betaling fra pasienter for poliklinisk helsehjelp i spesialisthelsetjenesten gir en uttømmende framstilling av betaling som pasienter kan bli krevd for når det ytes poliklinisk helsehjelp. Det kan kreves egenbetaling på 351 kroner fra pasienter for poliklinisk helsehjelp når helsehjelpen gis som avstandskonsultasjon ved telefon eller video.

Det skal kun kreves egenbetaling fra pasienten for telefonkonsultasjoner dersom disse kommer til erstatning for konsultasjoner som ellers ville blitt gjennomført ved

fysisk oppmøte eller videokonsultasjon. Det er flere typer kontakter mellom behandler og pasient som ikke kan anses som en konsultasjon, og som sykehusene derfor ikke kan kreve innsattsstyrt finansiering eller egenandel for. For at sykehusene skal kunne kreve innsattsstyrt finansiering for telefonkonsultasjoner innenfor somatikk skal disse være faglig begrunnet. Det stilles også krav til at pasienten er informert om at det er en konsultasjon, og at det kan kreves egenandel.

Virusutbruddet i Norge gjorde det nødvendig å ta ned elektiv virksomhet i spesialisthelsetjenesten. For å utnytte mulighetene som ligger i å flytte tjenester hjem til pasientene ved hjelp av teknologi, har jeg bedt de regionale helseforetakene om å ta i bruk bl.a. digital hjemmeoppfølging der det er mulig. Jeg legger til grunn at sykehusene kun krever egenbetaling fra pasienter i tråd med gjeldende regelverk, og at de regionale helseforetakene påser at regelverket følges i sine underliggende virksomheter.

SPØRSMÅL NR. 1540

Innlevert 7. mai 2020 av stortingsrepresentant Kari Elisabeth Kaski

Besvart 16. mai 2020 av finansminister Jan Tore Sanner

Spørsmål:

Vil det være en risiko for at det foretas flere ulønnsomme investeringer i oljesektoren med regjeringens forslag til endring i oljeskatteregimet, og hva gjøres for å dempe denne risikoen?

BEGRUNNELSE:

I svar på spørsmål nr. 1347 fra Kari Elisabeth Kaski til finansministeren, skriver finansministeren at forslagene fra Norsk olje og gass vil være om lag provenynøytrale over tid "forutsatt at det ikke utløser ulønnsomme investeringer". En slik forutsetning er vanskelig å legge til grunn, når endringer i skattereglene gjør det mer lønnsomt å framskynde investeringer i en tid med en svært ustabil situasjon i markedet for fossil energi. Når regjeringen nå legger fram et liknende forslag som det Norsk olje og gass har etterspurt, er det høyst uklart hvordan en skal sikre seg mot at staten ender opp med å ta en større del av risikoen og regninga for oljeselskapenes investeringer.

Svar:

Regjeringen har lagt frem forslag til midlertidige endringer i petroleumsskatten i Prop. 113 L (2019–2020). Forslagene vil gi tidligere fradrag, slik at betalingen av skatt utsettes og selskapenes likviditet bedres. Konkret foreslår regjeringen umiddelbar utgiftsføring av investeringer i særskattegrunnlaget med tillegg av en friinntekt på 10 pst. Forslaget gjelder for nærmere angitte investeringer pådratt fra og med inntektsåret 2020 til og med inntektsåret 2024. Videre foreslås det at skatteverdien av underskudd og ubenyttet friinntekt for inntektsårene 2020 og 2021 kan kreves utbetalt. Utbetaling av skatteverdien av underskudd gir også likviditet til selskap som har underskudd eller kommer i underskuddsposisjon som følge av tidlige fradrag.

Forslagene anslås samlet å tilføre petroleumsselskapene betydelig likviditet, i størrelsesorden 100 mrd. kroner for årene 2020 og 2021. Over tid anslås det at forslaget vil øke provenyet med om lag 14 mrd. kroner, målt som nåverdi med risikofri rente. Det understrekes at anslagene er usikre og blant annet vil avhenge av hvordan selskapenes investeringer utvikler seg.

Petroleumsselskaper oppgir at de bruker en verdsettelsesmetode der de sikre skattefradragene verdsettes sammen med øvrig kontantstrøm med et risikostyrt avkastningskrav. Den beregnede lønnsomheten etter skatt av regjeringens forslag kan da øke, avhengig av hvilket avkastningskrav petroleumsselskaper anvender. For petroleumsselskaper som verdsetter skattefradragene med et risikostyrt avkastningskrav, kan regjeringens forslag medføre en skattelettelse over tid. For eksempel vil lettelsen være om lag 15 mrd. kroner, målt som nåverdi, dersom det anvendes et risikostyrt avkastningskrav på 8 pst. reelt etter skatt. Med en slik verdsetting vil selskapenes andel av investeringskostnadene etter skatt utgjøre om lag 26 pst. med dagens regler og reduseres til om lag 21 pst. med regjeringens forslag, dvs. reduserte skattebetalinger over tid. Da blir også investeringsprosjekter mer lønnsomme etter skatt for selskapene med regjeringens forslag.

I petroleumsskatten har selskapene sikkerhet for full verdi av skattefradragene. Med høye investeringer og en samlet skattesats på 78 pst. utgjør skatteverdien av investeringsfradragene en stor del av selskapenes kontantstrøm for de fleste investeringsprosjekter. Riktig verdsettelse

av skattefradragene er derfor viktig for å få en fullstendig verdsettelse av investeringsprosjektene etter skatt. Siden skattefradragene er sikre, vil det være riktig å verdsette skattefradragene med en risikofri rente etter skatt.

Når skatteverdien av dagens investeringsfradrag (avskrivning samt friinntekt og rentefradrag) verdsettes med risikofri rente etter skatt, er selskapenes andel av investeringskostnaden etter skatt om lag 12 pst., jf. anslaget for skatteutgift i vedlegg 1 til Prop. 1 LS (2019-2020). Med regjeringens forslag til midlertidige skatteendringer og verdsetting med samme risikofrie rente etter skatt, vil selskapenes andel av investeringskostnaden etter skatt være om lag 17 pst. I en nøytral petroleumsskatt skulle selskapene ha dekket om lag 23 pst. av investeringskostnaden etter skatt.

Som med dagens regler vil forslaget med disse forutsetningene innebære at ulønnsomme investeringer for samfunnet fortsatt kan være lønnsomme for selskapene etter skatt.

Det vises til nærmere omtale i Prop. 113 L (2019–2020) punkt 3.2.2.

SPØRSMÅL NR. 1541

Innlevert 7. mai 2020 av stortingsrepresentant Kari Elisabeth Kaski

Besvart 19. mai 2020 av finansminister Jan Tore Sanner

Spørsmål:

Hvor mange prosjekter, og hvilke prosjekter, er det anslått/beregnet at vil bli realisert på grunn av regjeringens forslag til endringer i oljeskatteregimet, og er det gjort en vurdering av hvorvidt dette først og fremst vil utløse leteprosjekter og utvikling av helt nye prosjekter på bekostning av vedlikehold av eksisterende installasjoner?

BEGRUNNELSE:

Regjeringens forslag til endring i oljeskatteregimet vil endre incentivene for oljeselskapene og deres investeringsbeslutninger. En risikerer at flere samfunnsøkonomisk ulønnsomme prosjekter blir gjennomført, særlig med tanke på den ustabile situasjonen i markedet for fossil energi.

Det er tidligere rapportert av regjeringen at flere prosjekter knyttet til vedlikehold er utsatt på grunn av smittevernhensyn. En betydelig del av den reduserte etterspørselen fra sokkelen er dermed ikke nødvendigvis

prosjekter som er stoppet ut fra økonomiske vurderinger. Det er dermed grunn til å anta at økte investeringer i større grad vil dreie seg om nyinvesteringer og leteprosjekter, og dermed forsinke den nødvendige omstillingen av norsk industri og økonomi.

Svar:

Sammenfallende med virusutbruddet har oljeprisen falt kraftig. Gassprisen er også lav. Lave priser på olje og gass, og driftsutfordringer som følge av smitteverntiltak knyttet til virusutbruddet, gjør at oljeselskaper skyver på leteaktivitet, investeringer på felt og investeringer knyttet til funn. Også vedlikehold som ikke er kritisk, skyves på.

Smitteverntiltak har påført de fleste næringer i norsk økonomi ekstrakostnader knyttet til pågående aktivitet. Dette gjelder også mange leverandørbedrifter. Utsettes planlagt aktivitet hos petroleumsselskapene, venter leverandørbedriftene betydelig redusert etterspørsel den nærmeste tiden.

Det er iverksatt omfattende tiltak for å begrense skadevirkningene for norsk økonomi, foretak og arbeidsplasser. Regjeringen mener at situasjonen i petroleums- og leverandørvirksomhetene tilsier at det bør settes inn midlertidige tiltak som bedrer likviditeten i petroleums-selskapene, slik at de får økte muligheter til å gjennomføre planlagte investeringer og annen aktivitet fremover. Tiltakene kan hjelpe leverandørvirksomheten med å holde hjulene i gang ved at forventede kontrakter knyttet til nye prosjekter kommer ut på anbud, og motvirke en negativ utvikling med permitteringer, oppsigelser og eventuelt konkurser. Den beregnede lønnsomheten etter skatt av investeringene kan også øke, avhengig av hvilket avkastningskrav petroleums-selskaper anvender, jf. omtale i Prop. 113 L (2019-2020).

Regjeringen vil også foreslå en grønn omstillingspakke for å bedre konkurransevnen, omstilling og bidra til økte utslippsreduksjoner i næringslivet for perioden etter

virusutbruddet. Denne vil legges frem for Stortinget i slutten av mai.

I punkt 2.1 i Meld. St. 2 (2019-2020) omtales utviklingen i oljemarkedet og petroleumsnæringen. Det anslås at petroleumsinvesteringene vil falle med om lag 9 pst. i år og neste år. Det er da lagt til grunn at regjeringens forslag om midlertidige skatteendringer gir petroleums-selskapene økte muligheter til å gjennomføre investeringer som de hadde planlagt før virusutbruddet. Usikkerheten er stor, og nedgangen i investeringene kan bli større enn dette.

Virksomheten på norsk sokkel er bygget på en velfungerende modell. Myndighetene bidrar med gode og stabile rammevilkår. Selskapene tar de kommersielle beslutningene og forestår den daglige operasjonelle aktiviteten. Det innebærer at det er oljeselskapene, som rettighetshaver i de ulike utvinningstillatelsene, som tar beslutninger om leting, utbygging og drift.

SPØRSMÅL NR. 1542

Innlevert 7. mai 2020 av stortingsrepresentant Per-Willy Amundsen

Besvart 18. mai 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Kan statsråden redegjøre for status for soningskøen til norske fengsel, og for hvilke tiltak hun vil iverksette for å sørge for at soningskøen er på et tilstrekkelig lavt nivå?

BEGRUNNELSE:

Da FrP gikk inn i regjering høsten 2013, stod over 1 200 personer i soningskø til norske fengsel. Våren 2018 var imidlertid soningskøen i praksis avvirket. Denne utviklingen av soningskøen ble muliggjort ved å bygge nye fengselsplasser og utvide kapasiteten, samtidig som Norge inngikk avtale om leie av fengselsplasser i Nederland. Dette stod i skarp kontrast til hva som tidligere hadde blitt gjort for å redusere soningskøen – nemlig tidligere løslatelse av kriminelle, fremfor utvidelse av kapasiteten. Våren 2018 ble også avtalen om leie av fengselsplasser i Nederland avsluttet, da det ikke lenger var behov for plassene. Avslutningen av avtalen var et tydelig symbol på at arbeidet med å fjerne soningskøen hadde vært en suksess.

Flere medieoppslag den 7. mai viser imidlertid soningskøen dessverre har økt igjen, som følge av korona-situasjonen. Av smittevern hensyn tar fengslene ikke imot nye innsatte, altså kriminelle med rettskraftig dom

som skal sone, noe som har ført til at det nå står over 1000 personer i soningskø til norske fengsel. Dette er et betydelig etterslep som det kan bli svært vanskelig å ta igjen, dersom ikke det iverksettes tiltak umiddelbart. En situasjon med soningskø har flere uheldige virkninger. Mangel på tilstrekkelig soningskapasitet forsterker blant annet problemet med gjengangerkriminelle. Samtidig svekker soningskøen straffens preventive virkning, og når straffedømte eller tiltalte som venter på dom og soning begår kriminalitet, svekkes tilliten både til straffesystemet og kriminalpolitikken. Konsekvensene ved en oppbygging av soningskøen er således betydelige og alvorlige. Det er derfor avgjørende at det settes i verk tiltak umiddelbart for å få soningskøen tilbake til et tilstrekkelig lavt nivå, og at tiltak rettet mot kriminalomsorgen står høyt på listen når samfunnet vårt skal gjenåpnes.

Svar:

Soningskøen av ubetingede dommer har økt som følge av Covid-19. Per 8. mai i år var soningskøen på om lag 1100 dommer. I begynnelsen av mars var soningskøen på om lag 500 dommer.

Soningskøen av ubetingede dommer har økt som følge av midlertidig stans i innkalling til fengsler med lavere sikkerhetsnivå. Dette var nødvendig pga. smittesituasjonen. Fengsler med lavere sikkerhetsnivå har mange dobbeltrom og for å redusere smitterisikoen måtte ordningen med flere i samme rom opphøre. Innkalling til fengsler med høyt sikkerhetsnivå har i stor grad vært opprettholdt, og kriminalomsorgen har imøtekommet forespørsler om varetektsplass.

Kriminalomsorgsdirektoratet har besluttet å starte innkalling til soning igjen, men det vil fortsatt kun være en innsatt per rom.

Jeg er enig i representantens bekymring for økningen i soningskøen. Det er dommer som skal sones i fengsler med lavere sikkerhetsnivå som i hovedsak utgjør køen. Departementet vurderer nå i dialog med Kriminalomsorgsdirektoratet flere midlertidige tiltak for å øke kapasiteten. Jeg vil komme tilbake til dette på egnet måte.

SPØRSMÅL NR. 1543

Innlevert 7. mai 2020 av stortingsrepresentant Mona Fagerås

Besvart 15. mai 2020 av kunnskaps- og integreringsminister Guri Melby

Spørsmål:

Er kunnskapsministeren kjent med at utstyrsstipendet for musikkelevne på musikk- dans- og dramalinjene er halvert fra i fjor til i år, og har kunnskapsministeren tenkt å reversere denne svært uheldige endringen, og hvorfor er støtten blitt halvert for musikkelevne?

BEGRUNNELSE:

Lånekassen kom nå med nye satser for utstyrsstipend. Musikkelevne har tidligere mottatt om lag kr 2 100,- per år. Dette beløpet er nå blitt halvert til neste skoleår, til kr 1 071,- pr år. Idretts elever og danselever har fått beholde sine satser videre.

Dette har så langt jeg kjenner til har ikke vært drøftet noe sted, og Creo – som er fagforeningen for majoriteten av lærerne på disse linjene - har heller ikke hørt noe om saken. Musikkelevne har virkelig behov for den støtten de har mottatt tidligere. Å vedlikeholde instrumenter, oppdatere musikkprogrammer, og kjøpe noter er veldig kostbart.

Svar:

Forsknings- og høyere utdanningsministeren har det konstitusjonelle ansvaret for utdanningsstøtteordningene, men kunnskaps- og integreringsministeren svarer som ansvarlig for videregående opplæring.

Opplæringsloven gir elever, lærlinger og lærekandidater rett til videregående opplæring, og utgangspunktet er at opplæringen skal være gratis. Et unntak fra gratisprinsippet følger av opplæringsloven § 3-1: «Fylkeskommunen kan pålegge elevane, lærlingane, praksisbrev-

kandidatane og lærekandidatane å halde seg med anna individuelt utstyr som opplæringa til vanleg gjer det nødvendig å ha.» Skoleeier har dermed hjemmel for å pålegge eleven å kjøpe individuelt utstyr som er nødvendig i opplæringen.

Det er vanskelig å trekke en klar grense mellom hva som skal dekkes av skoleeier, og hva som kan regnes som annet individuelt utstyr som eleven plikter å betale for selv. Det er rimelig å forstå bestemmelsen slik at eleven plikter å holde seg med mindre kostbart personlig utstyr, uten at grensen for dette kan beløpsfestes. Typisk vil for eksempel kokkeklær, kalkulator, idrettsutstyr eller andre yrkesklær være noe den enkelte må stille med.

I tråd med Granavolden-plattformen har regjeringen økt utstyrsstipendet for de dyreste fagene, og ordningen ble styrket med 25 mill. kroner i statsbudsjettet for 2020. Bakgrunnen er at utstyrsstipendet har vært for lavt for enkelte utdanningsprogrammer. Utstyrsstipendet skal bidra til å dekke det utstyret fylkeskommunene kan pålegge elevene å kjøpe. Stipendet skal ikke nødvendigvis dekke utstyrsutgiftene fullt ut. Med endringen har det blitt bedre samsvar mellom elevenes utstyrsutgifter og stipendet fra Lånekassen.

Rambøll har på oppdrag fra Kunnskapsdepartementet kartlagt elevenes utgifter til individuelt utstyr i videregående opplæring. Kartleggingen viste at det var betydelig variasjon både mellom ulike utdanningsprogrammer, men også mellom ulike programområder. Det er også relativt store forskjeller mellom utgifter for elever som har samme utdanningsprogram og programområde, avhengig av hvilken skole de går på.

Rambølls kartlegging viste at utdanningsprogrammet musikk, dans og drama hadde blant de laveste utgiftene til

utstyr, med unntak av programområdet dans som skilte seg ut med klart høyere utgifter.

En enkel og forutsigbar utstyrsstipend-ordning vil ikke treffe de faktiske utgiftene til alle elevene. Elevene og

lærerne gjør ulike vurderinger av hva slags utstyr som er godt nok, og ev. om de skal kjøpe utstyr brukt. Ved å utvide ordningen fra tre til fire satser har regjeringen gjort ordning mer treffsikker enn den var før.

SPØRSMÅL NR. 1544

Innlevert 7. mai 2020 av stortingsrepresentant Trygve Slagsvold Vedum

Besvart 18. juni 2020 av finansminister Jan Tore Sanner

Spørsmål:

Er fri deltakelse på konsert, eksklusive middager og flyving på privatfly som arbeidstakere får i sitt arbeidsforhold ytelser som skal skattlegges?

BEGRUNNELSE:

I Prop. LS 86 (2017-2018) foreslo regjeringen endrede regler for rapportering og skattelegging av naturalytelser. I proposisjonen skriver regjeringen følgende:

«Naturalytingar er andre ytingar enn pengar som ein får i arbeidsforhold, og som gjev ein privatøkonomisk fordel. Slike ytingar skal som hovudregel skattleggjast som vanleg løn.»

Regjeringen slår i proposisjonen fast at:

«Naturalytingar skal i større grad verdsetjast til den prisen som er allment tilgjengeleg i sluttbrukarmarknaden (omsetjingsverdien).»

Svar:

Lønn og andre økonomiske fordeler man mottar i arbeidsforhold, er i utgangspunktet skattepliktige. Deltakelse på møter, arrangementer, kurs, reiser mv. som ledd i arbeidet vil normalt ikke være en skattepliktig fordel for den enkelte. Utgifter ansatte får dekket til kost, opphold og reise på tjenestereiser, er i utgangspunktet skattefrie. Reglene gjelder også for ansatte i staten, for politikere i departementene og på Stortinget. I Skatte-ABC er gjeldende praksis knyttet til representasjon og tjenestereiser konkretisert noe:

«Deltakelse i sosiale tiltak under den forretningsmessige delen av reisen vil ikke være skattepliktig hvis dette fremstår som et rimelig tiltak.»

«Ytelser av mindre økonomisk verdi som kundemiddager og enkle tilstelninger, hvor det som dekkes er kostnader til mat,

lokaler mv. skattlegges ikke, så fremt kostnadene ikke overstiger det som er vanlig i slike sammenhenger.»

Om en mottatt ytelse i en slik sammenheng utgjør en skattepliktig fordel, vil bero på en konkret vurdering. Sentrale momenter i en slik vurdering vil være om det i det hele tatt kan sies å være en fordel for den ansatte, eller om deltakelsen først og fremst er i arbeidsgivers interesse, og videre omfanget av ytelsen - det vil si hva som er vanlig ut ifra sammenhengen.

Det er for øvrig slik at politisk ledelse og embetsverk deltar på mange arrangementer i tjenesten som ledd i representasjon, kurs mv. Det gjelder også for stortingsrepresentanter. På slike arrangement serveres det som regel mat og det er ikke uvanlig at programmet også inneholder kulturelle innslag uten at det utløser skatteplikt (f.eks. deltakelse på Nobel-arrangementene eller cupfinalen).

Avslutningsvis er det også grunn til å påpeke at uavhengig av skattereglene er det regler i staten for hvilke gaver, herunder naturalytelser, statsansatte og politisk ledelse i departementene kan ta imot.

SPØRSMÅL NR. 1545**Innlevert 7. mai 2020 av stortingsrepresentant Lars Haltbrekken****Besvart 18. mai 2020 av olje- og energiminister Tina Bru****Spørsmål:**

Med en beliggenhet på 73, 3 grader befinner Wisting-feltet seg langt nord for Castbergfeltet. Ekstremtemperaturer og mørketid i området vil utgjøre langt større utfordringer enn noen annen tidligere utbygging i Barentshavet.

Kan statsråden redegjøre for hva som er feltets status for øyeblikket, hvilke lønnsomhetsberegninger som er gjort ved ulike oljepriser og kan statsråden forsikre Stortinget om at de forslag som regjeringen skal legge fram vedrørende oljeindustrien ikke på noe vis bidrar til å forsere et prosjekt som Wisting?

Svar:

Planleggingen av Wisting-utbyggingen er i en tidlig utredningsfase. Rettighetshaverne har gjennomført mulighetsstudier og konkluderte i juni 2019 med at det finnes utbyggingsløsninger som kan gjøre det økonomisk og teknisk mulig å bygge ut funnet. Prosjektarbeidet har derfor gått over i en fase der konseptstudier gjennomføres. Velger rettighetshaverne å ta konseptvalg når den pågående studiefasen er gjennomført, vil neste skritt være forprosjektering. Det er først i denne fasen at selskapene har et faktagrunnlag som er tilstrekkelig godt til at investeringsbeslutning kan tas. Fattes investeringsbeslutning, sendes en utbyggingsplan for feltet inn til myndighetene for godkjenning.

Wisting-funnet har store tilstedeværende ressurser. For funn i tidlig utredningsfase, også Wisting, er det fortsatt mange store og sentrale usikkerhetsmomenter som må bearbeides videre. Derfor er prosjektløpet langt og omfatter flere faser. For Wisting-funnet er det fortsatt usikkerhet knyttet til forhold som utbyggingsløsning og utvinnbare volum. Derfor foreligger det heller ikke lønnsomhetsberegninger som gir grunnlag for å ta stilling til en utbygging av funnet. Det vil først foreligge noen år frem i tid. Departementet har ikke slike

lønnsomhetsberegninger som representanten spør om.

De midlertidige endringene i petroleumsskatteloven som regjeringen har foreslått, har som mål å bidra til at arbeidet med funn i planleggingsfasen videreføres slik at det blir kontinuitet i tilgangen på oppdrag i leverandørindustrien, jf. Prop. 113 L (2019-2020). For et funn som Wisting er således målet med tiltakene å bidra til at konseptstudiefasen gjennomføres som planlagt slik at en ev. investeringsbeslutning kan tas i tråd med de planer selskapene hadde før koronaviruspandemien brøt ut. Tidsplanen for Wisting-funnet tilsier ikke at departementet vil motta en ev. Plan for utbygging og drift så tidlig (innen 1. januar 2022) at investeringer ved utbyggingen av funnet vil omfattes av regjeringens forslag til midlertidige skattetiltak. Jeg kan derfor ikke se at forslaget vil bidra til å forsere utbyggingen av Wisting-funnet.

SPØRSMÅL NR. 1546**Innlevert 7. mai 2020 av stortingsrepresentant Åsmund Aukrust****Besvart 19. mai 2020 av olje- og energiminister Tina Bru****Spørsmål:**

Hvor stor anslås oljereserven på norsk sokkel å være per dags dato og hvor mye raskere antas petroleumsereservoarene å tømmes som følge av forslaget til midlertidig endring i petroleumsskatteregimet?

BEGRUNNELSE:

Regjeringen har lagt fram et forslag til midlertidig endring i petroleumsskatteregimet (lenke) som en oppfølging av bransjeorganisasjonen Norsk olje og gass sitt ønske.

Svar:

Ved siste årsskifte var Oljedirektoratets estimat for petroleumsressurser på norsk kontinentalsokkel om lag 15,7 milliarder standard kubikkmeter oljeekvivalenter (Sm³ o.e.). Anslagene omfatter olje, gass, NGL og kondensat. Det er estimert at 48 pst. av de totale ressursene er solgt og levert. Om lag halvparten av de gjenværende ressursene, er ikke påvist.

Produserte, gjenværende påviste og uoppdagede oljeressurser er anslått til henholdsvis 4,4, 1,9 og 2,0 mrd. Sm³. Oljereservene, det vil si oljeressursene som er omfattet av en utbyggingsplan, utgjør 1,2 mrd. Sm³ av de gjenværende, påviste ressursene.

Uten midlertidige skattetiltak kan investeringsaktiviteten på norsk sokkel bli lavere enn forventet de nærmeste årene. Aktiviteten på eksisterende felt kan reduseres og planlagte, lønnsomme investeringsprosjekter kan bli utsatt. I den grad nye prosjekter utsettes vil det redusere produksjonen fra norsk sokkel på mellomlangsigte i forhold til det som var forventningen før koronaviruspandemien slo til. Dette fordi mindre ny produksjonskapasitet settes i drift om noen år.

Mange felt og mye infrastruktur på norsk sokkel har vært i drift i mange år. Flere av de store vertsfeltene er allerede i en moden fase. Derfor er det viktig at det kontinuerlig arbeides med nye tiltak for økt utvinning, slik at de samfunnsøkonomisk lønnsomme ressursene i feltene blir produsert. Boring av flere utvinningsbrønner er den viktigste innsatsfaktoren for økt utvinning og er derfor viktig

at videreføres også i dagens situasjon. Utsettelse kan videre medføre at lønnsomme ressurser går tapt.

Det er ikke bare viktig at lønnsomme investeringer i økt utvinning på felt i drift gjennomføres innenfor levetiden til dagens feltinfrastruktur. Etter hvert som felt modnes blir det ledig kapasitet i feltinfrastrukturen. Ved å knyttet nye funn opp til denne infrastrukturen kan denne ledige kapasiteten utnyttes. Det skaper store verdier til fellesskapet. Det er derfor viktig at det kontinuerlig arbeides også med tilknytning av nye funn slik at verdien i eksisterende infrastruktur utnyttes godt gjennom levetiden. Da trengs det også tidsriktig leting rundt eksisterende felt slik som TFO-ordningen legger til rette for.

Målet med regjeringens midlertidige skattetiltak er å bedre likviditeten i petroleumsselskapene, og derigjennom gi oljeselskapene økte muligheter til å gjennomføre planlagte investeringer. Gjennomføring av planlagte investeringer vil legge til rette for god ressursforvaltning og det kan hjelpe leverandørvirksomheten med å holde hjulene i gang ved at forventede kontrakter knyttet til nye prosjekter kommer ut på anbud. Dermed kan en motvirke en negativ utvikling med permitteringer, oppsigelser og eventuelt konkurser.

Et effektivt skattetiltak vil først og fremst legge til rette for at en større andel av ressursene på norsk kontinentalsokkel blir lønnsomme å produsere ved gjennomføring av den planlagte, aktivitet på norsk sokkel. Uten et slik tiltak er det større fare for at aktivitet reduseres og produksjon utsettes. Da kan ressurser gå tapt fordi de ikke blir hentet ut i løpet av levetiden til viktig infrastruktur.

SPØRSMÅL NR. 1547

Innlevert 7. mai 2020 av stortingsrepresentant Karin Andersen

Besvart 18. mai 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

En ektefelle som ikke visste noe om mannens mange forbrukslån før etter at namsmannen hadde tatt pant i deres felles bolig og den ble begjærte tvangssalg. Det skjer fordi de ansees ikke som part i saken selv om de er medeiere. Det er helt uakseptabelt. Loven praktiseres slik i flere namsmannsembeter og endring forutsetter derfor lovendring.

Vil statsråden fremme forslag til lovendring som sikrer at ektefelle/ samboer ansees som part i slike saker og skal varsles?

BEGRUNNELSE:

E24 har fortalt om tilfeller der en ektefelle som ikke visste noe om mannens mange forbrukslån før etter at namsmannen hadde tatt pant i deres felles bolig – og senere begjærte tvangssalg.

Nettstedet har også sjekket at det er slik flere namsmenn praktiserer lovbestemmelsene, så det er ikke kun enkelttilfeller dette gjelder.

Lovverket gir bestemmelser om hva som skal være tvangsgrunnlag, hvem som skal være saksøkt, hvem som varsles og hvem namsmannen skal underrette om utfal-

let av saken. Det finnes ingen sentral namsmyndighet for hele landet. Skal reglene endres, så må det skje gjennom lovgivningen.

Det er helt urimelig at en ektefelle/samboer ikke skal varsles, få informasjon og være part i slike saker som gjelder felles hjem.

Svar:

Jeg er enig i at det er viktig at regelverket ivaretar personer som står i fare for å miste boligen på grunn av ektefellens eller samboerens gjeld. For dem som kommer i en slik situasjon, må dette åpenbart oppleves som svært vanskelig.

Vi har regler om at ektefeller og samboere vil kunne få tilgang til opplysninger om saker for namsmyndighetene. Jeg viser i den forbindelse til tvangsfullbyrdelsesloven § 5-19 andre ledd første punktum, § 11-7, jf. § 11-4, og § 11-8. Jeg har imidlertid merket meg at ektefeller og samboere ikke varsles av eget tiltak når partneres fordringshavere får utlegg i boligen. En slik varsling vil kunne styrke vernet om ektefellen og samboeren i en slik situasjon. Jeg vil vurdere om det er mulig å utforme egnede regler om varsling i disse tilfellene. Jeg vil også vurdere hensiktsmessigheten av slike regler nærmere.

SPØRSMÅL NR. 1548

Innlevert 8. mai 2020 av stortingsrepresentant Bengt Fasteraune

Besvart 15. mai 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Hvordan kan statsråden foreslå et system som forskjellsbehandler de ikke-statlige lufthavnene og hvilke konkrete vurderinger ligger til grunn for at eksisterende generelle tilskuddsordning er tilstrekkelig gitt den virkelighetsbeskrivelsen de ikke-statlige lufthavnene har spilt inn i prosessen?

BEGRUNNELSE:

Ikke-statlige lufthavner har hatt store omsetningsfall etter tiltakene som myndighetene iverksatte 12. mars. Lufthavner som er organisert som aksjeselskap, har hele tiden kvalifisert for den generelle kompensasjonsordningen for foretak med stort omsetningsfall. Denne ordningen gir imidlertid svært dårlig uttelling for ikke-statlige lufthavner sett i forhold til det dramatiske omsetningsfallet og det faktum at drift av flyplasser er svært kapitalintensiv. Stortingets vurdering har vært at den generelle kompensasjonsordningen ikke er tilstrekkelig for å sikre videre drift av ikke-statlige lufthavner. Derfor ble anmodningsvedtaket nr. 488 (2019-2020) enstemmig vedtatt 7.4.2020. Likevel konkluderer regjeringen med at den generelle ordningen, med ett unntak, er tilstrekkelig for å sikre videre drift.

Alle ikke-statlige lufthavner må for å sikre videre drift, reforhandle avtaler med alle sine samarbeidspartnere. I regjeringens forslag til tiltak er det kun én ikke-statlig lufthavn som mottar bistand for å oppnå reforhandlede

betingelser med kontraktspartner. Dette skal gjøres ved at det statlige selskapet Avinor skal kompenseres. Regjeringen redegjør også for at de statlige lufthavnene er fritatt fra å kreve inn lufthavnavgifter fra flyselskapene og at de ikke statlige lufthavnene til enhver tid er tjent med å innrette egne satser etter Avinors gjeldende satser.

Svar:

Staten likebehandler de ikke-statlige flyplassene, med ett unntak – Haugesund lufthavn. Det skyldes at Haugesund lufthavn inngår i nettverket av 45 flyplasser som Stortinget har besluttet at Avinor skal ha ansvaret for å forvalte. Haugesund lufthavn driftes av et lokalt driftsselskap, som har avtale med Avinor, og er dermed unntatt samfinansieringen i Avinor-systemet. Flyruten mellom Haugesund og Oslo inngår i det statlig støttede minstetilbudet, og flyplassen er pålagt å holde døgnkontinuerlig beredskap for ambulanseflyginger. Haugesund lufthavn har en kritisk samfunnsfunksjon, og må opprettholde drift så lenge etterspørselssvikten vedvarer. Haugesund må derfor kompenseres gjennom reforhandling av sin avtale med Avinor.

Den generelle kompensasjonsordningen anses som tilstrekkelig til å sikre videre drift av de øvrige ikke-statlige flyplassene når krisen er over.

SPØRSMÅL NR. 1549**Innlevert 8. mai 2020 av stortingsrepresentant Åslaug Sem-Jacobsen****Besvart 18. juni 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Stortingets intensjon er at det skal bli en økonomisk løsning i koronakrisa for de ikke-statlige lufthavnene som hadde ordinær rutetrafikk før myndighetene iverksatte sine tiltak.

Hvorfor tar departementet «kritisk samfunnsfunksjon» inn som en førende premiss for tilskudd all den tid Stortinget ikke har lagt dette til grunn, og hvilken begrunnelse ligger til grunn for at Torp ikke innehar en slik funksjon all den tid de holder oppe for at Widerøe skal kunne ha flygninger?

BEGRUNNELSE:

I anmodningsvedtaket nr. 488 (2019-2020) enstemmig vedtatt 7.4.2020 står det at

«Stortinget ber regjeringen så snart som mulig, og senest innen utløpet av april, komme tilbake med et forslag til hvordan ikke-statlige lufthavner kan sikres videre drift.» Stortinget har i sitt anmodningsvedtak ikke forutsatt at vedtaket kun skal gjelde lufthavner som er pålagt å holde åpne. På f.eks. Torp har flyplassoperatøren Sandefjord Lufthavn AS (SLH) etter samråd med Widerøes Flyveselskap AS (WF) valgt å holde flyplassen åpen på morgen og kveld slik at WF får avviklet en begrenset innenrikstrafikk som i all hovedsak er næringsrelatert. Hvis SLH stenger flyplassen vil det medføre store utfordringer for WF sin kommersielle virksomhet all den tid selskapet har teknisk base på Torp og gjennomfører nødvendig vedlikehold her. I tillegg er Torp utgangspunkt for store deler av

WF s flybesetning som brukes på de kommersielle rutene. I tillegg til konsekvensene for WF, påvirker det selvfølgelig den olje-, gass- og teknologirelaterte næringen i regionen negativt. Denne næringen er helt avhengig av flyforbindelser til bl.a. Vestlandet.

Svar:

Regjeringen har i Prop. 95 S (2019–2020) redegjort for tiltak som vil kompensere for inntektsbortfall for de ikke-statlige lufthavnene på grunn av virusutbruddet. Dette er tiltak som skal sikre at vi fortsatt har de ikke-statlige lufthavnene når vi er igjennom krisen.

Stortingets anmodning om å sikre de ikke-statlige flyplassenes videre drift etter krisen ivaretas for Torps del gjennom den generelle kompensasjonsordningen for næringslivet.

Haugesund lufthavn foreslår regjeringen at kompenseres gjennom reforhandling av sin avtale med Avinor. Dette skyldes at flyplassen inngår i nettverket av 45 flyplasser som Stortinget har besluttet at Avinor skal ha ansvaret for å forvalte. Haugesund lufthavn driftes av et lokalt driftsselskap, som har avtale med Avinor, og er dermed unntatt samfinansieringen i Avinor-systemet. Flyruten mellom Haugesund og Oslo inngår i det statlig støttede minstilbudet, og flyplassen er pålagt å holde døgnkontinuerlig beredskap for ambulanseflygninger. Haugesund har derfor noen oppgaver som de andre ikke-statlige flyplassene ikke har, og må opprettholde drift så lenge etter spørrelssvikten vedvarer.

SPØRSMÅL NR. 1550**Innlevert 8. mai 2020 av stortingsrepresentant Åslaug Sem-Jacobsen****Besvart 15. mai 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

For at bygg – og anleggsnæringen fortsatt skal bidra til å holde de store samfunnshjulene i gang, må det komme nye offentlige oppdrag ut i markedet.

Vil statsråden bidra til dette ved å gi et positivt tilsagn til finansieringssøknaden fra Notodden lufthavn AS, slik at de kan komme i gang med prosjekter hvis snarlige oppstart vil støtte den lokale bygge- og entreprenørnæringen?

BEGRUNNELSE:

Tiltakene mot korona-viruset påvirker hele samfunnet og nærmest alle næringer i landet. Noen næringer har måtte stenge driften helt, mens andre har kunnet holde driften i gang med ulike type smitteverntiltak.

Bygg- og entreprenørnæringen tilhører den siste gruppen og deres innsats er et viktig bidrag til å motvirke konjunkturedgangen i landet. Dette underbygges av oppfordringa til kommune-Norge fra kommunalminister Nikolai Astrup i Nationen 30. april om å

«hald[e] hjula i gang og behandle byggesaker så langt det er mogleg. Vidarefør langsiktige og planlagde prosjekt.»

Likevel er det skjær i sjøen for næringen og i slutten av april uttalte adm. direktør Jon Sandnes i Byggenæringens Landsforening (BNL) at

«skal byggenæringen fortsatt bidra til å holde de store samfunshjulene i gang, må det komme nye offentlige oppdrag ut i markedet.»

I forbindelse med at BNL i starten av mai ba om et møte med Kommunal- og moderniseringsminister Astrup uttalte Jon Sandnes at

«økt oppdragsmengde fra offentlig sektor kan kompensere for bortfall fra privat sektor.»

Bygg- og entreprenørnæringen i regionen jeg representerer er heller ikke skånet for nedgang i aktivitetsnivået. Den generelle tiltakspakka for bedrifter og tiltakspakka i regi Vestfold og Telemark fylkeskommune vil bidra positivt. Likeså en fremskynding av kommunale investeringer.

Jeg er også kjent med at den kommunalt eide Notodden flyplass, Tuven har prosjekter hvis snarlige oppstart ville støtte den lokale bygge- og entreprenørnæringen. Både på utførelses- og prosjekteringsstadium. Prosjektene inkludere tiltak nødvendig for å oppfylle regelverkskrav, og for å sikre en videre utvikling av flyplassen, bl.a. tilrettelegging for lading av elektriske fly. Nøkkelen for å kunne sette i gang prosjektene er finansiering, og det er knyttet opp mot en investeringsøknad som nå skal være klar for politisk avgjørelse i Samferdselsdepartementet.

Svar:

Samferdselsdepartementet har mottatt investeringsøknaden fra Notodden Lufthavn AS og Notodden kommune. Denne er til vurdering. Når det gjelder økonomiske tiltak i møte med virusutbruddet, vil regjeringen komme tilbake til Stortinget med de såkalte fase-3-tiltakene i en egen proposisjon i månedsskiftet mai/juni.

SPØRSMÅL NR. 1551

Innlevert 8. mai 2020 av stortingsrepresentant Rigmor Aasrud

Besvart 15. mai 2020 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen

Spørsmål:

Mener statsråden at det er rimelig at permitterte arbeidstakere skal tilbakebetale dagpengene allerede før de har fått muligheten til å søke på ordningen som er ment å sikre dem omtrent en full måneds inntekt?

BEGRUNNELSE:

Systemet med forskuddsbetaling av dagpenger er en god ide som Arbeiderpartiet har støttet.

Vi har likevel fått tilbakemeldinger om problemer med systemet i praksis. En person opplevde at forskuddet han hadde mottatt for dagpenger i april, ble trukket fra første meldeperiode i mai. Årsaken var at deler av forskuddet var ment å dekke permitteringslønn i de 18 dagene etter at arbeidsgivers lønnsplikt på 2 dager opphørte. Men på det tidspunktet hadde ikke vedkommende mottatt

denne permitteringslønnen. Det var ikke, og er fortsatt ikke, åpent for å søke på denne ordningen.

I løpet av helgen har NAV gjort endringer for personer i samme situasjon ved å legge opp til at eventuell tilbakebetaling av forskutterte dagpenger kun skal utgjøres 20 % av tidligere forskudd.

Det er likevel uklart hvorfor NAV legger opp til en tilbakebetaling av forskutterte dagpenger før vedtak om permitteringslønn faktisk foreligger, eller en gang er åpnet for søknader.

Hensikten med å de midlertidige reglene for dagpenger og permitteringslønn var ment å sikre likviditeten til norske arbeidstakere i en periode med et historisk høyt nivå av permitteringer og arbeidsledighet.

Svar:

Siden 12. mars har NAV mottatt godt over 400 000 søknader om dagpenger. Til sammenligning mottok NAV 160 500 søknader i hele 2019. For å sikre at permitterte og ledige ikke ble stående uten inntekt, var det nødvendig å etablere en ordning for forskuttering av dagpenger. Per 11. mai er det utbetalt om lag 2,7 mrd. kroner gjennom ordningen.

Forskutteringsordningen gjelder forskudd på dagpenger og ikke den nye, midlertidige ordningen med lønnskompensasjon til permitterte for dag tre til 20 i permitteringsperioden. På søknadsskjemaet fremgår det at søknaden gjelder forskudd på dagpenger. Likevel har jeg forståelse for at noen kan koble dette mot lønnskompensasjonen.

Dersom det er utbetalt forskudd for en periode, vil forskuddet normalt avregnes mot samme periode når saken er ferdig behandlet. I utbetalingen av dagpenger for meldekortperioden uke 16/17, har NAV trukket tilbake så mye som mulig av forskuddet. Dette har slått uheldig ut for noen mottakere. Særlig gjelder dette dem som ikke har fått lønnskompensasjonen forskuttert fra arbeidsgiver. Fra 1. mai endret NAV derfor praksis. Fremover vil det være slik at den som har mottatt forskudd på dagpenger, får trukket 20 prosent av dagpengene ved hver utbetaling fram til forskuddet er nedbetalt.

NAV har sendt SMS til alle som ble trukket 100 prosent, med informasjon om hvordan de går frem dersom de ønsker at 80 prosent av trekket skal tilbakebetales.

SPØRSMÅL NR. 1552

Innlevert 8. mai 2020 av stortingsrepresentant Espen Barth Eide

Besvart 16. mai 2020 av olje- og energiminister Tina Bru

Spørsmål:

Har statsråden vært kjent med situasjonen knyttet til Equinor sine investeringer i USA, og hvilke konsekvenser har det hatt for styringsdialogen som har pågått mellom staten og konsernledelsen i Equinor rundt disse forholdene?

BEGRUNNELSE:

Dagens Næringsliv har gjennom et større journalistisk arbeid den senere tid avdekket forholdene rundt store tap knyttet til Equinors investeringer og aktivitet i USA. Saken som ble publisert 6. mai forteller om et tap på 200 milliarder kroner som selskapet ikke klarer å dokumentere. Momenter som dras opp i saken er blant annet store utgifter knyttet til søksmål, tapte kredittkort og ukjente bankkontoer.

Staten har som kjent en eierandel i Equinor på 67 prosent der beholdningen blir forvaltet av Olje- og energidepartementet. God eierstyring som ivaretas gjennom en løpende styringsdialog er blant de sentrale forventningene staten har til Equinor som et statseid selskap.

Svar:

Equinors olje- og gassvirksomhet har siden 1990-tallet gradvis vokst internasjonalt, noe som de siste årene har

bidratt sterkt til selskapets samlede produksjon. I første kvartal 2020 utgjorde Equinors internasjonale olje- og gassproduksjon om lag 38 prosent av selskapets totale produksjon. Av dette utgjorde volumene i USA om lag halvparten. Selskapets portefølje i USA er knyttet til produksjon på land, samt leting og produksjon til havs i den amerikanske delen av Mexicogulven.

Mens oljeindustrien på slutten av 1990-tallet var preget av lav oljepris og fallende leteaktivitet, var det neste tiåret kjennetegnet av økende oljepris som bidro til bedre lønnsomhet i industrien med påfølgende intensivering av selskapenes leteaktivitet. Tidlig på 2000-tallet gjorde teknologiutviklingen det lønnsomt å utvinne ressurser i skiferformasjoner, hovedsakelig på land i USA. For å bli en aktør i denne virksomheten, gjorde Equinor flere store oppkjøp innen skiferolje og skifergass i USA i perioden 2007 til 2011. Dette gjaldt Marcellus-formasjonen i den nordøstlige delen av USA, Bakken-formasjonen i Nord-Dakota og Eagle Ford-formasjonen i Texas.

Gjennom en allianse med Chesapeake Energy Corporation i 2007 fikk selskapet blant annet tilgang til Marcellus. Equinor kjøpte seg i 2010 inn i Eagle Ford og inngikk i den forbindelse et samarbeid med Talisman Energy Inc om utviklingen av disse ressursene. I 2011 kjøpte Equinor Brigham Exploration Company som ga selskapet tilgang til ytterligere arealer på land i USA i Bakken-formasjonen.

I Mexicogulften kjøpte Equinor dypvannsporteføljen til Encana i 2005 og overtok Hydros andeler etter fusjonen i 2007. Equinor har senere solgt virksomheten i Eagle Ford-formasjonen. Selskapet har opplyst at det er boret tørre letebrønner i Mexicogulften som har medført tap i denne delen av virksomheten.

Eierdialogen mellom departementet og Equinor foregår innenfor rammene av selskapslovgivningen og statens egne prinsipper for god eierstyring. Det er viktig for staten at ansvars- og rollefordelingen mellom eier, styret og ledelse legges til grunn for denne dialogen. Stortinget viste senest i april, i forbindelse med behandlingen av eierskapsmeldingen, Meld. St. 27 (2013-2014), til at meldingen legger opp til at rammene for statens eierutøvelse ligger fast. Det har vært bred politisk enighet på dette feltet i nær 20 år, noe som også har bidratt til høy troverdighet og forutsigbarhet for selskaper og marked.

Lønnsomheten i investeringene i USA og gjennomførte nedskrivninger er tema staten som investor, analytikere og andre som følger selskapet har hatt spesiell oppmerksomhet mot de siste årene, særlig etter de første store nedskrivningene i 2014. Både i kvartalsmøter mellom Equinor og departementets embetsverk etter selskapets resultatfremleggelse, og i Eiermøter mellom olje- og energiministeren og styreleder har selskapets internasjonale virksomhet vært tema for diskusjon, samt i særlige møter ved behov. I møtene har OED blant annet vært opptatt av selskapets utvikling og vekst i USA, herunder nedskrivninger og lønnsomhet for landvirksomheten. Selskapet har informert om status og fremdrift i selskapets arbeid med tiltak for å forbedre lønnsomheten. Det er blant annet informert om lav produktionsvekst og skuffelser spesielt med hensyn til Eagle Ford. Som nevnt ovenfor, er Equinors virksomhet i Eagle Ford solgt.

Equinor er børsnotert og følges nøye av kapitalmarkedet på lik linje med andre børsnoterte selskaper. Analytikere som følger selskapet tett, har ved en rekke anledninger stilt spørsmål til Equinor om den internasjonale satsingen, blant annet i forbindelse med kvartalsrapporteringer og selskapets årlige kapitalmarkedsdag.

I henhold til instruks for Riksrevisjonens virksomhet § 7, jf. lov om Riksrevisjonen § 9 2. ledd, skal alle statsråder som har eieransvar, i en årlig beretning orientere Riksrevisjonen om forvaltningen av statens interesser i den enkelte virksomhet eller det enkelte konsern, herunder redegjøre for de økonomiske forholdene i selskapet. For Equinor har OED over flere år i disse beretningene orientert Riksrevisjonen om at virksomheten i USA har vært et tema i møter med selskapet. I 2017 stilte Riksrevisjonen OED flere spørsmål direkte knyttet til lønnsomheten i Equinors investeringer i utlandet og departementets oppfølging av denne delen av selskapets virksomhet. Denne henvendelsen ble besvart ved eget brev av 14. august 2017 til Riksrevisjonen.

I 2014 ga OED Arctic Securities i oppdrag å utarbeide en rapport om Equinors internasjonale virksomhet. Arctic Securities er departementets rådgiver i eieroppfølgingen av Equinor. Formålet var ytterligere å styrke OEDs eieroppfølging gjennom økt kunnskap og forståelse av dette temaet. Rapporten ble overlevert OED i april 2015 og er offentliggjort. Ved årsskiftet 2019/2020 bad OED Arctic om å utarbeide en ny rapport om Equinors internasjonale virksomhet. Det var planlagt at dette arbeidet skulle iverksettes etter offentliggjøring av årsrapporten for 2019 for å få tilgang til så mye offentlig informasjon som mulig. Arbeidet har blitt noe utsatt i forbindelse med Covid 19-pandemien, men en slik rapport vil bli utarbeidet.

Equinors årsrapport for 2019 ble lagt frem 20. mars i år. I tråd med praksis er det berammet Eiermøte mellom olje- og energiministeren og styreleder etter fremlagt årsrapport (nå berammet til 18. mai). Gjennomgang av selskapets resultater i 2019 og første kvartal 2020 er på dagsorden. Når det gjelder det samlede regnskapsmessige tapet ved utgangen av 2019 på 20,4 mrd. amerikanske dollar knyttet til virksomheten i USA, ble departementet kjent med dette gjennom selskapets årsrapport etter medienes omtale av tapet. Informasjonen om det samlede tapet kunne etter departementets mening være lettere tilgjengelig. Departementet har imidlertid gjennom regnskaper og informasjon fra selskapet, blant annet om store nedskrivninger, vært informert om at selskapet har hatt svært store tap i USA etter 2014. Som nevnt over har departementet gjennom eierdialogen tatt opp med selskapet hvilke tiltak som har vært iverksatt knyttet til dette. Selskapet har opplyst til OED at om lag 9 mrd. dollar av ovennevnte sum ved utgangen av 2019 er knyttet til regnskapsmessige nedskrivninger av investeringene i landvirksomheten i USA og om lag 4 mrd. dollar til nedskrivninger i Mexicogulften inkludert Bahamas. Videre er om lag 4 mrd. dollar knyttet til tørre brønner og signaturbonuser, 3 mrd. dollar til finanskostnader og 1 mrd. dollar til tapskontrakter. I motsatt retning trekker noen inntektselementer. Selskapet har, i likhet med andre konkurrenter, kjøpt opp virksomheter i en periode med høy oljepris og dertil forventninger til høye fremtidige priser i en tid der kronekursen i forhold til amerikanske dollar var klart sterkere enn det den er i dag. Da dette prisbildet snudde i 2014, ble selskapet nødt å skrive ned verdien av disse eiendelene. Slike nedskrivninger kan reverseres dersom prisbildet snur i positiv retning.

På Equinors generalforsamling 14. mai 2020 uttalte selskapets konsernsjef blant annet følgende: "Fra og med presentasjonen av resultatene for andre kvartal vil vi rapportere USA som et eget driftssegment innenfor Leting og produksjon internasjonalt. Dette innebærer at vi vil gi samme finansielle informasjon som for rapporteringssegmentene, som bl.a. inkluderer

regnskapsmessig resultat, justert resultat før og etter skatt, investeringer, eventuelle nedskrivninger og reverseringer og utvikling innenfor anleggsmidler. Vi vil også gjøre en nærmere vurdering av hensiktsmessigheten av å eventuelt etablere USA som et helt selvstendig rapporteringssegment.” Jeg registrerer med dette at Equinor legger opp til at resultater fra selskapets virksomhet i USA i større grad gjøre tilgjengelig. Jeg mener det er en riktig vei å gå.

OED har vært kjent med at det er annerledes og på mange måter mer komplekst å drive olje- og gassvirksomhet på land i USA enn på norsk sokkel. Dette gjelder spesielt administrasjonen av landarealene. Omfanget av utfordringer knyttet til internkontroll og forretningskultur som er blitt offentlig kjent i det siste, har imidlertid ikke tidligere vært kjent for departementet. Det er styret og ledelsen sitt ansvar at selskapet drives med god forretningskultur og internkontroll. Departementet har ikke, og skulle heller ikke ha hatt, tilgang til selskapets interne revisjonsrapporter. OED får samme informasjon som øvrige aksjeeiere. Internkontroll eller andre selskapsinterne

forhold må eventuelt være tema som selskapet selv vurderer om de vil ta opp og informere aksjeeierne om. Jeg har merket meg at ifølge Equinor skal internkontrollen i selskapets landbaserte virksomhet i USA nå være en helt annen. Dette er noe jeg naturligvis også forventer. Det som er blitt kjent rundt dette er ikke akseptabelt. Hvordan styret følger opp internkontrollen vil være en del av eierskapsdialogen fremover.

Som det fremkommer ovenfor, har jeg avtalt møte med Equinors styreleder og konsernsjef 18. mai 2020 der selskapets virksomhet i USA vil være et viktig tema. Dette er det ordinære eiermøtet med Equinor som årlig finner sted i etterkant av selskapets årsrapportering. Jeg har bedt om at Equinor blant annet redegjør for selskapets investeringer på land og til havs i USA, utviklingen når det gjelder lønnsomhet og tap, hvilke tiltak selskapet har iverksatt for å bedre lønnsomhet, internkontroll og forretningskultur. Videre vil jeg vil be om mer informasjon fra selskapet om hvordan den varslede kvartalsvise rapporteringen om virksomheten i USA fremover konkret vil bli.

SPØRSMÅL NR. 1553

Innlevert 8. mai 2020 av stortingsrepresentant Terje Halleland

Besvart 14. mai 2020 av klima- og miljøminister Sveinung Rotevatn

Spørsmål:

Sjøfartsdirektoratet vil utsette kravet om nullutslipp i verdensarvfjordene fra 2026 til 2030 da de vurderer at det ikke er mulig å få på plass praktiske løsninger for større cruiseskip med nullutslippsteknologi innen 2026.

Kan statsråden forsikre om at kravet om nullutslipp i verdensarvfjordene ikke blir opprettholdt om dette ikke lar seg gjennomføre?

BEGRUNNELSE:

Klima og miljødepartementet har nylig mottatt en faglig vurdering av mulighetene for at store cruiseskip skal kunne gå inn i verdensarvfjordene med nullutslipp fra 2026. Konklusjonen er at det ikke vil være noen større skip som kan klare kravene innen 2026, og at fristen bør forskyves til 2030.

I vurderingen fra Sjøfartsdirektoratet har de også anbefalt at kravet bør utvides til å gjelde alle norske farvann fra 2030, ikke bare verdensarvfjordene.

Direktoratet frykter at kravene fører til at cruiseskipene bare forflytter seg til andre områder og miljøutslippene forblir uendret.

Det er allerede innført strenge krav blant annet knyttet til innholdet av svovel i drivstoffet, utslipp av NO_x, utslipp av kloakk og gråvann i verdensarvfjordene og dette skjerpes ytterligere frem mot 2025.

Det viktigste i våre fjorder må være å redusere lokale utslipp. Vi ser også at Cruisetrafikken kommer mer og mer med LNG som gir tilnærmet nullutslipp på miljø og samtidig reduserer CO₂ utslipp med 20-30%. Nye Tier III krav fra 2025 vil stramme inn lokale utslipp ytterligere.

Svar:

Av handlingsplanen for grønn skipsfart går det fram at regjeringa vil følgja opp oppmodings-vedtaket frå Stortinget, og komma tilbake til Stortinget på eit eigna tidspunkt. Dette arbeidet er regjeringa i gang med.

Sjøfartsdirektoratet fekk difor i tildelingsbrevet for 2019 i oppdrag å «Utredde konsekvensene av å innføre krav om nullutslipp fra turistskip- og ferger i verdensarvfjorde-

ne så snart det er teknisk gjennomførbart, og senest innen 2026». Sjøfartsdirektoratet sendte svaret sitt på oppdraget til Klima- og miljødepartementet 22. april 2020. Det omfatta ein rapport som DNV GL har utarbeidd på oppdrag frå Sjøfartsdirektoratet, direktoratet si vurdering av rapporten og ei tilråding frå direktoratet om vidare oppfølging av oppmodingsvedtaket med utgangspunkt i dei teknisk faglege vurderingane.

Sjøfartsdirektoratet si vurdering er at nullutslepp (null utslepp av alle utsleppskomponentar) frå 2026 er mogleg ved elektrisk drift/batteridrift for mindre fartøy med lokal tilknytning, føresett utbygging av nødvendig ladeinfrastruktur. For større turistskip som cruiseskip er ikkje elektrisitet og batteridrift eit alternativ i dag, grunna av for låg kapasitet i eksisterande batteripakkar. Om eit krav om 95 % reduksjon i CO2 blir lagd til grunn, er vurderinga at biogass kan fungera som eit substitutt for LNG, på dei cruiseskipa som er tilpassa gassdrift. Dette føreset at biogass blir gjort tilgjengeleg for cruiseflåten. Andre løysingar for cruiseflåten er ikkje vurdert som realistisk innan 2026 fordi teknologiane ikkje er godt nok utvikla og fordi tilgjenge av alternativt drivstoff, som hydrogen og ammoniakk, ikkje er tilstrekkeleg per i dag.

Sjøfartsdirektoratet meiner det vil vera vesentleg forskjellsbehandling ikkje å innføra eit nullutsleppskrav for alle fartøy frå 2026, også i lys av at det er cruiseskipa som har dei største utsleppa.

Sjøfartsdirektoratet viser også til oppdraget dei har fått av regjeringa om å greia ut ei utviding av krava som vart stilte til skip for å redusera utslepp i verdsarvfjordane i 2019, til andre norske farvatn. Sjøfartsdirektoratet meiner innføring av strengare utsleppskrav for skip i norske farvatn og krav om nullutslepp i verdsarvfjordane må sjåast i samanheng. Dei tilrår derfor at dei først gjennomfører bestillinga om utviding av krava som er innførte i verds-

arvfjordane til andre norske farvatn før dei gjennomfører bestillinga om eit nullutsleppskrav i verdsarvfjordane innan 2026. Sjøfartsdirektoratet tilrår vidare at eit nullutsleppskrav i verdsarvfjordane først bør innførast i 2030, for å gi meir tid til teknologiutvikling og omstilling, som er særleg naudsynt for dei store turistskipa.

Klima- og miljødepartementet har fått mykje nyttig informasjon gjennom arbeidet som no er gjort av Sjøfartsdirektoratet. Eg vil påpeike at tilrådingane som direktoratet har gitt, først og fremst er baserte på ei teknisk fagleg vurdering. Desse vurderingane er viktige å ha med seg vidare for å forstå utfordringane og moglege implikasjonar av Stortingets oppmodingsvedtak.

Eg registrerar at vurderingane og tilrådingane frå Sjøfartsdirektoratet har ført til ein god del merksemd frå ulike aktørar i media. Det er ulike syn på saka. Nokon støttar direktoratets tilråding, mens andre har peika på kor viktig det er å halde på nullutsleppskravet i verdsarvfjordane frå 2026. Fleire næringslivsaktørar har også førebudd seg for innføring av nullutsleppskravet. Desse aspekta vil bli tatt med i dei vidare vurderingane av saka.

Klima- og miljødepartementet vil no ha ei gjennomgang av rapporten og tilrådingane med Sjøfartsdirektoratet og andre aktuelle departement, og vurderer kva andre aspekt som må klargjerast for å kunna vurderer dei ulike sidene i saka og etablera eit tilstrekkeleg og heilskapleg fagleg grunnlag.

Eg tek framleis utgangspunkt i at nullutsleppskravet skal nåast innan 2026. Det vil truleg vera behov for å gjennomføra fleire utgreiingar for å få belyst alle sidene av saka. Det er difor for tidleg for regjeringa å konkludera på dette no. Når saka er tilstrekkeleg opplyst vil regjeringa komma tilbake til Stortinget med korleis oppmodingsvedtaket skal følgjast opp.

SPØRSMÅL NR. 1554

Innlevert 8. mai 2020 av stortingsrepresentant Freddy André Øvstegård

Besvart 14. mai 2020 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja

Spørsmål:

Mange klubber ønsker nå å bytte ut gummigranulat med miljøvennlige alternativer på norske idrettsanlegg. Men grensen for tippemidler på 1 million kroner til oppgradering kommer i veien for planene.

Vil statsråden sørge for at regelverket for tippemidlene endres, slik at norske idrettsklubber kan gjøre kunstgressbanene sine grønnere?

Svar:

Fotballanlegg og kunstgressbaner er viktige, og noen av de mest populære anlegg for barn og unge i Norge. En stor andel av spillemidlene tildeles slike anlegg hvert år. Regelverket for spillemidlene er ingen hindring for at det søkes midler til rehabilitering av kunstgressbaner, også når rehabiliteringen innebærer at det skiftes til idrettsdekker uten innfyll og andre tilhørende tiltak.

Spillemidlene skal finansiere en rekke anleggskategorier og ulike idretters behov skal kunne imøtekommes, for både store og små idretter. Det er et stort press på ordningen, og det bygges og rehabiliteres anlegg over hele landet. Årlig søkes det om langt mer i tilskudd enn vi kan stille til rådighet.

Av den grunn er det satt ulike maksimale beløp for tilskudd til anlegg. For rehabilitering av kunstgressbaner kan en søke om inntil en tredjedel av kostnadene, begrenset oppad til 1 million kroner i tilskudd. I tillegg er det gjort et unntak for idrettsdekker, slik at en kan søke tilskudd til rehabilitering allerede etter ti år, der tyve år er hovedregelen for slike tilskudd.

Som for alle prosjekter, må anleggseier ved rehabilitering av kunstgressdekker skaffe til veie mesteparten av finansieringen selv, mens staten kan bidra med en toppfinansiering.

Jeg mener et statlig bidrag på inntil 1 million kroner kan bidra til at slike prosjekter realiseres. Det kan derimot ikke påregnes at omfanget av ordningen økes gjennom økte satser nå, av hensyn til helheten og andre anleggstyper og idretters behov.

SPØRSMÅL NR. 1555

Innlevert 8. mai 2020 av stortingsrepresentant Himanshu Gulati

Besvart 18. mai 2020 av finansminister Jan Tore Sanner

Spørsmål:

Hvilke økonomiske ordninger og krisestøtte finnes for de kommunene som opplever en særskilt stor krise og høy arbeidsledighet som følge av at en stor del av kommunens aktivitet og arbeidsplasser er tilknyttet reiseliv, og planlegges det målrettede tiltak for kommuner i denne situasjonen?

BEGRUNNELSE:

Hele Norge opplever nå en tøff tid. Enkelte kommuner opplever imidlertid enn større krise enn andre, som følge av at en svært stor andel av kommunens arbeidsplasser og aktivitet er knyttet til reiselivsnæringen. Ullensaker er et eksempel på en slik kommune, og her har arbeidsledigheten kommet opp i over 20 %.

Svar:

Regjeringen vil kompensere kommunene og fylkeskommunene for virkninger av skattesvikt, inntektsbortfall og merutgifter i forbindelse med virusutbruddet. En god og forutsigbar kommuneøkonomi er avgjørende for et godt tjenestetilbud til innbyggerne og viktig for å møte et økt behandlingsbehov i helsetjenestene som følge av virusutbruddet.

Tiltakene som allerede er vedtatt og foreslås i RNB, innebærer at kommuneøkonomien samlet er styrkes med 10,8 mrd. kroner i 2020. Av dette tilfaller om lag 7,8 mrd. kroner kommunene. Kommuneøkonomien bedres blant annet av midlertidig nedsettelse av arbeidsgiveravgiften. Rammetilskuddet til kommunene er økt med totalt 4,15 mrd. kroner. 3,75 mrd. kroner er fordelt som innbyggertilskudd etter kostnadsnøkkel i inntektssystemet, mens 400 mill. kroner er fordelt som skjønnstilskudd til kommunene. Sistnevnte midler går til kommuner som har hatt større merutgifter i forbindelse med Covid19-utbruddet. Midlene er fordelt fylkesvis etter innbyggertall, og fylkesmannen har fått ansvaret for å fordele midlene videre til kommunene.

For å begrense skadevirkningene av virusutbruddet for norsk økonomi, bedrifter og arbeidsplasser, er det satt inn svært omfattende økonomiske tiltak. Mange tiltak er rettet mot næringslivet og vil også kunne være relevante for aktører innen reiseliv. Den lave satsen i merverdiavgiften er satt ned fra 12 pst. til 6 pst. fra april, og flypassasjeravgiften er opphevet fra januar. Begge tiltakene gjelder ut oktober 2020. Lav sats for merverdiavgift omfatter blant annet overnatting, adgang til kino, museer, fornøyelsesparker og store idrettsarrangementer. Flere tiltak reduserer arbeidsgivers lønnskostnader, eksempelvis redusert antall dager med lønnsplikt for arbeidsgiver ved permit-

tering. I revidert nasjonalbudsjett for 2020 følger regjeringen opp Stortingets anmodningsvedtak og foreslår at satsene i arbeidsgiveravgiften reduseres med fire prosentpoeng i mai og juni. Det er etablert en generell kompensasjonsordning der bedrifter med stor omsetningssvikt som følge av virusutbruddet og smitteverntiltakene kan søke staten om kompensasjon. Videre er det opprettet en statlig låne- og garantiordning for bedrifter og det er etablert en egen ordning med midlertidig inntektssikring til selvstendig næringsdrivende og frilansere. Utsatte frister for innbetaling av skatter og avgifter gir også vesentlig likviditetsforbedring for næringslivet, som på det meste utgjør anslagsvis 133 mrd. kroner bokført i 2020. I revidert nasjonalbudsjett for 2020 foreslår regjeringen at det innføres en lempelig ordning for ytterligere betalingsutsettelse for skatter og avgifter. Ordningen som foreslås kombinert med en reduksjon i forsinkelsesrenten, vil tilføre likviditet til virksomheter med betalingsproblemer som følge av virusutbruddet og smitteverntiltakene.

Regjeringen foreslår i revidert budsjett å opprette en låneordning for pakkereisearrangører. Det er også opprettet en kompensasjonsordning på 1,6 mrd. kroner for avlyste eller utsatte arrangement innenfor kultur, frivillighet og idrett. I tillegg er det vedtatt og foreslått tiltak i RNB særlig rettet mot oppstarts- og vekstbedrifter. Regjeringen vil legge frem en ny proposisjon i slutten av mai om veien videre, herunder om overgangen fra akutte krisetiltak til mer vekstfremmende tiltak.

Regjeringen vil følge utviklingen i kommunesektoren nøye fremover. Regjeringen vil arbeide videre med å analysere og vurdere de økonomiske konsekvensene av virusutbruddet for kommunesektoren og vurdere hvordan det kan kompenseres for eventuelt ytterligere virkninger av virusutbruddet. Blant annet etableres det en arbeidsgruppe med representanter fra berørte departementer og KS som skal gi faglige vurderinger av de økonomiske konsekvensene som koronautbruddet har hatt for kommunene.

SPØRSMÅL NR. 1556

Innlevert 8. mai 2020 av stortingsrepresentant Geir Pollestad

Besvart 15. mai 2020 av fiskeri- og sjømatminister Odd Emil Ingebrigtsen

Spørsmål:

Kva element av kvotemeldinga ser statsråden det som naudsynt og ynskjeleg å utgreie konsekvensane av som fylgje av Stortinget sitt vedtak?

GRUNNGJEVING:

Stortinget gjorde ved handsaming av kvotemeldinga slik vedtak:

«Stortinget ber regjeringen - før iverksettelse - foreta konsekvensutredning av eventuelle elementer i beslutningene ved behandlingen av Innst. 243 S (2019-2020) som ikke er konsekvensutredet gjennom meldingen.»

Svar:

Før eg svarar konkret på spørsmålet til representanten Pollestad, vil eg vise til at Riksrevisjonen har gjort ei undersøking av kvotesystemet i kyst- og havfisket som vart lagt fram den 28. april 2020. Her vert det fremja kritikk om blant anna manglande konsekvensvurderingar i nokre til-

felle i perioden 2004 - 2018. Kvotemeldinga vart lagt fram i 2019, altså etter Riksrevisjonen si undersøkingsperiode.

Eg vil understreke at regjeringa sine forslag til tiltak i Meld. St. 32 (2018–2019) - Et kvotesystem for økt verdiskaping, er grundig konsekvensvurdert. Meldinga byggjer mellom anna på Eidesenutvalet si utgreiing i NOU 2016: 26 Et fremtidsrettet kvotesystem. Eidesenutvalet var eit offentleg ekspertutval som vart oppretta 19. juni 2015 og som kom med innstillinga si 14. desember 2016. For å styrke vurderingsgrunnlaget innhenta utvalet forskingsrapportar om nokre tema som det vert gjort greie for i innstillinga og som var vedlagt der. I utgreiinga har utvalet grundige vurderingar av framlegga sine. Innstillinga vart sendt på ei offentleg høyring, det vart halde offentlege møte og gjeve høve til å kome med innspel til innstillinga.

Stortinget har ved handsaminga av kvotemeldinga fatta følgjande vedtak 558:

”Stortinget ber regjeringen - før iverksettelse - foreta konsekvensutredning av eventuelle elementer i beslutningene ved behandlingen av Innst. 243 S (2019-2020) som ikke er konsekvensutredet gjennom meldingen.”

Dette gjeld altså der Stortinget har gjort framlegg om endringar eller nye tiltak, ut over det som regjeringa konsekvensvurderte og fremja i kvotemeldinga. Dette vil regjeringa følgje opp.

I innlegget mitt til Stortinget i debatten om kvotemeldinga sa eg mellom anna:

”Da Kvoteutvalget ble satt ned i 2015, var det særlig to problemstillinger regjeringen ønsket å få belyst. Det var å få en vurdering av anvendelsen av ressursrenten i fiskeriene og anvendelsen av utløpte tidsbegrensede strukturkvoter i et framtidrettet kvotesystem. Begge disse spørsmålene har stor betydning for fiskeflåtens framtidige rammebetingelser.”

Regjeringa foreslo å sjå spørsmåla om tidsavgrensinga i strukturkvoteordninga og næringa sitt bidrag til fellesskapet i samanheng. Det skulle vere opp til den enkelte fiskar å velje om ein ville søke om å konvertere strukturkvotar før overgangen til eit nytt kvotesystem, eller å halde seg til gjeldande tidsavgrensing. For dei som valde å konvertere strukturkvotar, ville 80 pst. av strukturgevinsten som oppstår ved konvertering, refordelast direkte til fartøya i gruppa ved overgangen til eit nytt kvotesystem. Dei resterande 20 pst. av strukturgevinsten skulle gå til eit kvotelager. Dei delane som ville gå til kvotelageret, skulle leigast ut gjennom kvoteutvekslingsordninga. Strukturgevinsten ville såleis fordelast til fartøygruppene indirekte, via eit kvotelager, der staten samtidig fekk eit proveny frå fiskerinæringa. Dette var meint som eit lite bidrag til å dekke statens forvaltningskostnader.

Framlegga i meldinga handla såleis om fordelinga av strukturgevinst som oppstår ved forlenging av strukturkvoteordninga. Stortinget har samla seg om at det ikkje skal etablerast eit statleg kvotelager og at det ikkje skal

gis høve til forlenging av tidsavgrensinga i strukturkvoteordninga. Stortinget har derimot teke ei avgjerd om kva som skal vere grunnlaget for fordeling av avkorting ved framtidig strukturering og for fordeling av strukturgevinst i framtida, jf. vedtak 551. I kvotemeldinga er det ikkje gjort ei konsekvensvurdering av fordeling av strukturkvotar ved ei tidsavgrensing på strukturkvotene, fordi regjeringa altså ikkje har fremja tiltak om dette. Det vart derimot gjort klart at fordelinga av strukturgevinsten ville vere eit spørsmål som myndigheitene må ta stilling til når den tida kjem. Eg ser det difor som naturleg at innhaldet i vedtak 551 skal konsekvensvurderast, jf. vedtak 558.

Stortinget har uansett i vedtak 554 om ei fiskal avgift på fiskeria og vedtak 555 om ein overgangsperiode der fartøy med anna faktisk lengde enn heimslengde kan velje å bringe fartøyets faktiske lengde i tråd med heimslengda, bedt regjeringa komme tilbake til Stortinget med eit forslag.

Det Stortinget har vedteke, skal nå gjennomførast. Ved gjennomføringa vil det oppstå detaljspørsmål som det må takast stilling til. Då må ein òg vurdere konsekvensane av ulike val. Det skal vidare gjennomførast høyringar før forskrifter kan fastsetjast. Her vil det altså bli gjort konsekvensvurderingar av dei spørsmåla som må løysast når vi skal implementere Stortinget sine vedtak.

Der Stortinget i handsaminga av kvotemeldinga har lagt inn føringar, til dømes ei avgrensing eller eit tillegg som ikkje allereie er konsekvensvurdert i meldinga, vil eg sjølvstakt ta omsyn til det og få fram konsekvensane av dette i samband med vurderingane som skal gjerast av tiltaka.

SPØRSMÅL NR. 1557

Innlevert 8. mai 2020 av stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes

Besvart 15. mai 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Riksrevisjonens rapport viser at det er klar sammenheng mellom bemanningsutfordringer og kvaliteten på helsetilbudet, og at bemanningsutfordringer kan være selvforsterkende. Det er en tydelig sammenheng mellom ansattes arbeidsmiljø og pasientsikkerhet, noe også Pasientsikkerhetsprogrammet har vært opptatt av. Disse mekanismene påvirker både rekruttering, turnover og mobilisering av arbeidskraft.

Hvordan vil regjeringen sikre at denne kunnskapen blir aktivt brukt i helseforetakenes arbeidsgiverpolitikk fremover?

Svar:

Jeg har gjennom hele mitt virke som helse- og omsorgsminister vært opptatt av nettopp sammenhengen mellom helse, miljø- og sikkerhetsarbeid (HMS) og kvalitets- og pasientsikkerhetsarbeid. Dette har jeg også fulgt opp i

min direkte styring av spesialisthelsetjenesten, ved å stille krav om at arbeidet med HMS og pasientsikkerhet må sees i sammenheng.

Riksrevisjonen har gjort en forvaltningsrevisjon av bemanningsutfordringer i helseforetakene. Det er rapporten fra denne revisjonen som stortingsrepresentanten Moxnes refererer til i sitt spørsmål. Denne rapporten belyser blant annet at det er en sammenheng mellom bemanningsutfordringer og hvordan ansatte opplever kvaliteten på pasientbehandlingen. Riksrevisjonens undersøkelse synliggjør at kliniske enheter som sikrer at de ansatte utvikler og oppdaterer sin kompetanse og arbeider systematisk med uønskede hendelser, har færre bemanningsutfordringer.

I foretaksmøter med de regionale helseforetakene har jeg vist til at det skal legges vekt på et velfungerende arbeidsliv som er preget av respekt, åpenhet, kvalitet og trygghet. Dette innebærer en god meldekultur som bidrar til utvikling og læring. Videre har jeg vist til at arbeidet med å videreutvikle et godt forhold mellom ledelse og medarbeidere er helt grunnleggende for et godt samarbeid.

Jeg har i oppdragsdokumentet til regionale helseforetak stilt krav om å videreføre arbeidet med å bedre pasientsikkerheten og se dette i sammenheng med helse-, miljø- og sikkerhetsarbeid. Den årlige medarbeiderundersøkelsene ForBedring ble innført i 2018 og gir viktig kunnskap om hvordan ansatte i sykehus opplever sitt arbeidsmiljø og pasientsikkerhetskultur. Både i 2018 og 2019 svarte hele 79 prosent – mer enn 100 000 medarbeidere i sykehusene – på undersøkelsen. Dette gir et godt grunnlag for lokalt forbedringsarbeid for ledere på ulike nivå, i samarbeid med ansatte og tillitsvalgte. Ved å gjennomføre denne undersøkelsen årlig kan vi over tid følge

med på utviklingen lokalt, regionalt og nasjonalt. Jeg har stilt eierkrav overfor de regionale helseforetakene om å følge opp med forbedringstiltak der det er behov for det. De regionale helseforetakene har laget felles opplegg for oppfølging av undersøkelsen, som gjennomføres i samarbeid mellom ledere, ansatte og tillitsvalgte.

Den aktuelle undersøkelsen som Riksrevisjonen gjennomførte, og anbefalingene som kom frem her, følges opp i styringen av de regionale helseforetakene. Senest i felles foretaksmøte i de regionale helseforetakene i januar i år, har jeg stilt krav om å følge opp undersøkelsen – nettopp for å sikre at denne type kunnskap blir aktivt nyttiggjort og brukt, i eierstyring og arbeidsgiverpolitikk.

Aktuelt i denne sammenheng er også forskriften om ledelse og kvalitetsforbedring i helse- og omsorgstjenesten. Den fastsetter plikten til å planlegge virksomhetens aktiviteter, herunder ha oversikt over medarbeideres kompetanse og behov for opplæring. Forskriften stiller krav om at helseforetakenes ledelse og ledelsen i de virksomhetene som yter tjenester etter helse- og omsorgstjenesteloven, skal ha et styringssystem som sikrer at de planlegger, gjennomfører, evaluerer og korrigerer aktivitetene slik at tjenestene er forsvarlige. Virksomhetene skal ha en oversikt over avvik, herunder uønskede hendelser, evalueringer, klager, brukererfaringer, statistikk, informasjon og annet som sier noe om virksomheten overholder helse- og omsorgslovgivningen.

La meg også helt til slutt minne om at kompetanse og personell er et av hovedområdene i Nasjonal helse- og sykehusplan 2020-2023 (Meld. St. 7 (2019-2020)) som Stortinget nylig har behandlet. Her pekes det på en rekke innsatsområder og tiltak som skal bidra til at helsetjenesten både kan rekruttere, utvikle og beholde ansatte.

SPØRSMÅL NR. 1558

Innlevert 8. mai 2020 av stortingsrepresentant Lars Haltbrekken

Besvart 18. mai 2020 av olje- og energiminister Tina Bru

Spørsmål:

Jeg viser til tidligere spørsmål om anleggsstans for utbygging av vindkraftverket på Øyfjellet mens årets reinflytting pågår. To små flokker med rein som er nært ved å kalve, har ikke kommet fram etter vårflyttingen. Nå er de observert noen kilometer fra industriområdet. Men utbyggeren nekter å stanse arbeidet.

Vil statsråden sørge for rask behandling av saken og stanse anleggsvirksomheten til vårflyttingen er over og sørge for at den kalvende reinen får ro?

Svar:

Olje- og energidepartementet har fulgt utviklingen i reinflyttingen på Øyfjellet nøye og har fått jevnlig opp-

dateringer på flyttsituasjonen. Departementet har fått gjentatte forsikringer fra konsesjonæren Øyfjellet Wind om at anleggsarbeidet kan stans på kort varsel dersom reindriften melder om et konkret behov. Det er også som tidligere opplyst blitt stilt satelittelefoner til disposisjon for reindriften til å ta direkte kontakt med konsesjonæren. Dette er i tråd med vilkårene som NVE og departementet har forutsatt.

Som representanten er kjent med, har det vært gjennomført stans i anleggsarbeidene slik at hovedflokkene kunne drives forbi det aktuelle området. Denne stansingen kom i stand på bakgrunn av dialog direkte mellom reindriften og konsesjonæren.

Etter at hovedflokkene hadde passert, har departementet mottatt flere krav om stans fra andre enn reindriften, basert på at det skal være småflokker igjen og/eller på vei igjennom det aktuelle området. Alle krav om stans har departementet umiddelbart videreformidlet til kon-

sesjonæren, men Øyfjellet Wind har ikke fått verifisert og spesifisert informasjonen fra reindriften.

Det ligger klare forutsetninger om tilpasninger i anleggsvirksomheten av hensyn til reindrift i departementets og NVEs vedtak i denne saken. Jeg er opptatt av at vi må unngå at reindriften skal påføres ulemper under flyttingen som gjenstår i forbindelse med arbeidet på de deler av anleggsveien der det er gitt tillatelse til.

En god dialog om reindriften situasjon og byggeaktivitetene mellom de partene som faktisk befinner seg i området, vil gjøre tilpasninger i anleggsvirksomheten mer formålstjenlige og effektive. Mitt departement har ved flere anledninger understreket viktigheten av dette overfor representantene for reindriften, og for konsesjonærens advokat. Jeg legger til grunn at en slik dialog nå gjenopp- tas. Det er vi er avhengig av for å få til de løsningene som er forutsatt i konsesjonsmyndighetenes vedtak.

SPØRSMÅL NR. 1559

Innlevert 8. mai 2020 av stortingsrepresentant Elise Bjørnebekk-Waagen

Besvart 13. mai 2020 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen

Spørsmål:

Har regjeringen besluttet tidspunkt for gjenåpning av ovennevnte tiltak?

BEGRUNNELSE:

Viser til «Langsiktig strategi og plan for håndteringen av covid-19- pandemien og justering av tiltak», vedtatt av Regjeringen 7. mai 2020. Av tidsplanen fremgår det at opplæringstilbud som ordningene etter introduksjonsloven og voksenopplæringsloven kapittel 4, folkehøgskolens kortkurs åpnes fra uke 20 forutsatt at de følger kravene til smittevern faglig forsvarlig drift.

I tidsplanen er det ikke spesifisert gjenåpning av arbeidsmarkedstiltak og aktiviteter knyttet til Kvalifiseringsprogrammet.

Svar:

Restriksjonene som følge av koronapandemien medfører at det i noen tilfeller kan være vanskelig eller umulig å gjennomføre arbeidsmarkedstiltak og avtalte aktiviteter i kvalifiseringsprogrammet. Representanten viser i begrunnelsen til spørsmålet til tidspunkt for gjenåpning

av arbeidsmarkedstiltak og aktiviteter knyttet til kvalifiseringsprogrammet.

For statlige arbeidsmarkedstiltak har Arbeids- og velferdsdirektoratet fastsatt en instruks som gjelder til 18. mai. Den innebærer at innsøking, igangsettelse og gjennomføring av tiltak så langt det la seg gjøre skal praktiseres også i perioden med ekstraordinære tiltak i samfunnet. For mange av tiltakene skal deltakere som hovedregel ikke møte opp på tiltaksstedet. Dette gjelder også for deltakere som er utplassert i bedrift gjennom en tiltaksleverandør. Tiltaksdeltakere i arbeidsmarkedstiltak som er ansatt som arbeidstakere i en eller annen grad skal følge arbeidsgivers instruks etter at arbeidsgiver har foretatt en risikovurdering av deltakerens situasjon. Det samme gjelder for brukere som deltar på opplæring i regi av videregående skoler, høyskoler eller andre skoler og utdanningsinstitusjoner. I forbindelse med koronasituasjonen har Arbeids- og velferdsetaten pålagt sine tiltaksarrangører å levere et egnet digitalt tilbud for oppfølging av deltakere.

For kvalifiseringsprogrammet, som er en kommunal ordning, er det fastsatt en forskrift som gir deltakere i kvalifiseringsprogrammet rett til løpende kvalifiseringsstønad selv om gjennomføring av tiltak i programmet som

følge av koronapandemien ikke er mulig. Samtidig åpnes det for at programperioden kan utvides med inntil seks måneder. Noen kvalifiserings-program vil kunne gjennomføres uten store utfordringer, til tross for situasjonen. Alle aktiviteter som kan gjennomføres skal derfor fortsette som planlagt.

Jeg forventer at etter hvert som samfunnet nå gradvis åpnes opp, vil Arbeids- og velferdsetaten og kommunene starte opp igjen med å gjennomføre tiltak og aktiviteter innenfor de rammer for smittevern som fortsatt gjelder.

SPØRSMÅL NR. 1560

Innlevert 8. mai 2020 av stortingsrepresentant Eigil Knutsen

Besvart 18. mai 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Vil statsråden ta initiativ til nødvendige regelverk-sendringer for å endre namsmennenes praksis til å umiddelbart meddele medeier når det tas pant i felles bolig?

i disse tilfellene. Jeg vil også vurdere hensiktsmessigheten av slike regler nærmere.

BEGRUNNELSE:

E24 har de siste ukene skrevet om boligeiere som ikke blir informert om at namsmannen tar pant i felleseid bolig når den ene parten har misligholdt gjeld.

At medeier ikke anses som part når namsmannen tar pant i felles bolig kan få store konsekvenser også for medeier uten misligholdte lån, for eksempel ved at boligen går til tvangssalg.

Den økende forbruksgjelden i Norge er et stort problem for alle som tar opp lån større enn de kan håndtere, og er ikke minst en finansiell sårbarhet i økonomien.

Mislighold av forbruksgjeld økte kraftig i 2019, og i forbindelse med den økonomiske krisen vi gjennomgår kan det antas at enda flere får betalingsproblemer.

Svar:

Jeg er enig i at det er viktig at regelverket ivaretar personer som står i fare for å miste boligen på grunn av ektefellens eller samboerens gjeld. For dem som kommer i en slik situasjon, må dette åpenbart oppleves som svært vanskelig.

Vi har regler om at ektefeller og samboere vil kunne få tilgang til opplysninger om saker for namsmyndighetene. Jeg viser i den forbindelse til tvangsfullbyrdelsesloven § 5-19 andre ledd første punktum, § 11-7, jf. § 11-4, og § 11-8. Jeg har imidlertid merket meg at ektefeller og samboere ikke varsles av eget tiltak når partners fordringshavere får utlegg i boligen. En slik varsling vil kunne styrke vernet om ektefellen og samboeren i en slik situasjon. Jeg vil vurdere om det er mulig å utforme egnede regler om varsling

SPØRSMÅL NR. 1561**Innlevert 8. mai 2020 av stortingsrepresentant Jenny Klinge****Besvart 15. mai 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

Vil statsråden, eventuelt med bistand fra distrikts- og digitaliseringsministeren, sørge for at våpensøknader kan digitaliseres?

BEGRUNNELSE:

Dagens våpensøknader behandles på en gammeldags, byråkratisk og tungvint måte som både tar unødvendig lang tid for de som søker og for ansatte i politiet. I juli 2018 forelå politiets «Konseptutredning om våpenforvaltning i politiet» hvor det blant annet fremkom gevinster ved digitalisering av våpensøknader. Snart to år etter den utredningen er løsningen fortsatt ikke på plass. DFØs følgeevaluering av nærpolitireformen den 5. mai 2020 peker blant annet på at det er stort behov for digitalisering av arbeidsprosesser i politiet. Etter reformen har dessuten ventetiden for å få svar på våpensøknader blitt urimelig lang mange steder, så alle grep som kan forkorte tiden dette tar vil være positivt.

Svar:

Som representanten viser til, har Politidirektoratet (POD) utarbeidet en konseptutredning om blant annet digitalisering av våpensøknader. POD legger til grunn at det er gevinster å hente både for søkerne og politiet ved å digitalisere, samt at digitaliseringen bør skje gradvis. Første trinn bør etter direktoratets vurdering være digitalisering av søknader om jaktvåpen, som er de enkleste søknadene å behandle.

Videre fremdrift for digitalisering av våpenforvaltningen er til vurdering i forbindelse med at POD gjennomgår sin utviklingsportefølje av mange IKT-prosjekter.

Jeg er opptatt av at publikumstjenester som våpenforvaltningsoppgaver digitaliseres når det kan gjøre det enklere for folk å søke og få svar fra politiet på søknader. Samtidig må vi erkjenne at politiet står overfor mange og krevende digitale prosjekter, og politiets kapasitet og kompetanse må prioriteres ut fra en totalvurdering av samtlige prosjekter. Det er foreløpig for tidlig å si noe om planlagt fremdrift for arbeidet med digitalisering av våpensøknader.

SPØRSMÅL NR. 1562**Innlevert 8. mai 2020 av stortingsrepresentant Siv Mossleth****Besvart 20. mai 2020 av kunnskaps- og integreringsminister Guri Melby****Spørsmål:**

Av landets 82 folkehøgskoler er bare 8 i Nord-Norge. Etableringen av den første reelt universelt utforma folkehøgskolen i Norge, Sjunkehatten folkehøgskole vil få stor betydning for unge med spesielle behov. Etableringen er helt i innspurten.

Hvordan følger statsråden opp merknaden fra utdanningskomiteen om å bidra til realisering av prosjektet?

BEGRUNNELSE:

Sjunkehatten folkehøgskole i Salten skal være en grensesprengende og barrierefri skole, et flaggskip for unge

mennesker innen universell design, tilgjengelighet, likestilling, gjestfrihet og kultur i det moderne Arktis.

Merknad fra utdanningskomiteen i forbindelse med statsbudsjettet 2020:

”Komiteen viser til forslaget i proposisjonen om at Sjunkehatten Folkehøgskole får videreført oppstarttilskudd i 2020 på samme nivå som i 2019, og vil oppfordre regjeringen til å bidra til realisering av prosjektet.”

Svar:

Sjunkehatten folkehøgskole er et svært spennende prosjekt hvor målet er en skole som er reelt tilgjengelig for

alle. Folkehøgskolen har søkt om godkjenning med oppstart fra høsten 2023, og søknaden ligger nå til behandling i Utdanningsdirektoratet. I 2019 fikk prosjektet 750 000 kroner i oppstartsmidler over statsbudsjettet som en følge av budsjettbehandlingen i Stortinget. Disse midlene er videreført i 2020.

Initiativtakerne bak Sjunkehatten folkehøgskole har gjort det klart at de er avhengig av statlig investeringsstøtte på 100 mill. kroner for å få bygget skolen. Kunnskapsdepartementet har ingen ordning for investeringsstilskudd til nye folkehøgskoler. Det forutsettes at skolene kan skaffe lokaler enten gjennom nybygg eller leie av eksisterende

bygg. Når skolene er godkjent gis det husleietilskudd som skal bidra til å dekke kapitalutgifter eller leieutgifter.

Sjunkehatten folkehøgskole er spesiell fordi den skal være universelt utformet og være tilpasset unge med spesielle behov. Det gjør det dyrere å bygge skolen. Et statlig investeringsstilskudd på 100 mill. kroner til én enkelt skole er imidlertid svært høyt. Til sammenligning får de 82 eksisterende folkehøgskolene til sammen 67 mill. kroner i husleietilskudd i 2020.

Departementet har hatt møte med initiativtakerne bak skolen og oppfordret dem til å se på hvordan skolen kan realiseres innenfor de gjeldende ordningene for finansiering av folkehøgskoler.

SPØRSMÅL NR. 1563

Innlevert 8. mai 2020 av stortingsrepresentant Øystein Langholm Hansen

Besvart 14. mai 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Hvordan vurderer departementet den økonomiske situasjonen for Avinor, og hvilke tiltak ser departementet for seg for å avhjelpe situasjonen?

Svar:

Etter virusutbruddet er passasjertrafikken ved Avinors lufthavner betydelig redusert. I tillegg har Samferdselsdepartementet fritatt flyselskapene for å betale lufthavnavgifter til Avinor for perioden 13. mars til 30. juni 2020. Dette innebærer et betydelig inntektstap for Avinor i andre kvartal 2020. Utviklingen etter dette er usikker.

Det er usikkert når flytrafikken vil kunne ta seg opp igjen til nivået før virusutbruddet. Dette vil blant annet avhenge av varigheten på smitteverntiltak i Norge og utlandet, men også den økonomiske utviklingen hos flyselskapene og tilstanden i økonomien for øvrig. Dersom virusutbruddet medfører varige endringer i reisevaner, kan dette påvirke etterspørselen etter flyreiser også på lengre sikt.

Regjeringen ønsker å avhjelpe den økonomiske situasjonen i Avinor. I forbindelse med Revidert Nasjonalbudsjett 2020, jf. Prop. 117 S (2019–2020), har regjeringen derfor foreslått at det tas høyde for et tilskudd på inntil 4 270 mill. kroner til selskapet. Tilskuddet inkluderer midler til å dekke merkostnader for videre drift av Haugesund lufthavn. I tillegg har regjeringen foreslått at Avinor skal

fritas fra å betale utbytte i 2020 for regnskapsåret 2019 (tilsvarende 351 mill. kroner) og gis avdragsfrihet på statslån (444,4 mill. kroner). Samlet skal disse tiltakene legge til rette for at Avinor fortsatt skal kunne overholde egenkapitalkravet i vedtektene, og at selskapet kan gjennomføre igangsatte investeringer og investeringer som ikke kan utsettes uten betydelige kostnader.

SPØRSMÅL NR. 1564**Innlevert 8. mai 2020 av stortingsrepresentant Steinar Karlstrøm****Besvart 19. mai 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Flere steder er det vanskelig å få flybilletter fordi flytilbudet er kraftig redusert, eksempelvis til/fra Alta.

Er departementet kjent med dette, og hva kan gjøres for å bedre flytilbudet?

Svar:

Luftfartsnæringen er svært hardt rammet av koronakrisen. Regjeringen har derfor satt i verk en rekke tiltak for å bidra til at næringen skal kunne komme gjennom krisen, og for å opprettholde en akseptabel tilgjengelighet for flypassasjerer og næringsliv. På viktige innenriksruter der det ikke lenger er grunnlag for et kommersielt tilbud, har staten gått inn og sikret et minstilbud gjennom offentlig kjøp. Dette inkluderer bl.a. strekningen Alta-Tromsø der rutetilbudet senere har blitt utvidet grunnet behovet for pasientreiser. For flyrutene der staten kjøpte tjenester allerede før krisen – FOT-rutene - kompenserer staten for

differansen mellom bortfall av inntekter og reduserte kostnader. Det er også etablert en statlig lånegaranti på til sammen 6 milliarder kroner til flyselskap med norsk driftstillatelse. Det er innført fritak fra flypassasjeravgiften og lufthavnavgiftene, og merverdiavgiften og arbeidsgiveravgiften er redusert.

Den gradvis gjenåpningen av samfunnet som allerede er i gang, vil trolig føre til økt etterspørsel etter flyreiser og bedre lønnsomhet for flyselskapene i å tilby flyruter på rent kommersielt grunnlag. Samtidig må hensynet til smittevernsrestriksjonene ivaretas, noe som legger begrensninger på antall tilgjengelige seter i flyene. Vi er kjent med utfordringene representanten viser til for reisende fra Alta, og får lignende tilbakemeldinger fra andre steder i landet. Samferdselsdepartementet overvåker derfor utviklingen nøye, og vurderer fortløpende behovet for tiltak for å sikre et samfunnskritisk minimumstilbud av flytransport i hele landet.

SPØRSMÅL NR. 1565**Innlevert 8. mai 2020 av stortingsrepresentant Steinar Karlstrøm****Besvart 19. mai 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Kystruten opereres nå bare av to skip på strekningen Bodø-Kirkenes tur/retur. Et så begrenset tilbud har medført utfordringer for næringslivet, blant annet for fiskerinæringen som er avhengig av å få transportert sine produkter.

Vurderer departementet det som aktuelt å utvide tilbudet, både Bodø-Kirkenes og på hele strekningen Bergen-Kirkenes?

Svar:

Samferdselsdepartementet har løpende dialog med Hurtigruten om dagens situasjon og jobber utfra den forutsetning at kystruten Bergen-Kirkenes skal seiles etter ordinær ruteplan så snart som mulig. Selskapet har nylig

informert om at det vil gjenoppta noe normal produksjon fra medio juni og vil legge ut salg av billetter til det.

Hurtigruten opplyser å ha innført omfattende tiltak for å møte de utfordringene selskapet står overfor. Som følge av innreiseforbudet for utenlandske statsborgere, nasjonale reiserestriksjoner og karantenebestemmelser informerer selskapet om at de opplever et betydelig etterspørselsbortfall, ombookinger og avbestillinger. Dette inntektsbortfallet startet i opptakten til selskapets høysesong og Hurtigruten informerer om å ha gjennomført nødvendige kostnadsreducerende tiltak. Etter godkjenning fra Samferdselsdepartementet reduserte Hurtigruten sine anløp langs kystruten Bergen-Kirkenes til en reserverute, med to skip på strekningen Bodø-Kirkenes. Skipene som benyttes langs denne reserveruten har god lastekapasitet med både kjøll og frys, selv om kjøll og frys

ikke er en kravspesifikasjon i dagens avtale. Selskapet har fått godkjent å opprettholde denne reserveruten til midten av juni.

Det statlige kjøpet av tjenester på kystruten omfatter et transporttilbud for passasjerer som reiser lokalt, innen regionen eller interregionalt mellom angitte anløpssteder, samt et tilbud om godstransport på strekningen Tromsø-Kirkenes tur/retur. Hurtigruten tilbyr likevel ved normalsituasjon likevel godstransport langs hele kystruten Bergen-Kirkenes.

I departementets godkjennelse av reserveruten ble det lagt vekt på at det er havnene i Nord-Norge som bør

prioriteres i en krisesituasjonen og at ruten legges fra Bodø ut fra forbindelsen med jernbanen. Med dette kan gods fraktes effektivt inn og ut av fraktområdet. Rapporter fra Hurtigruten viser at det er ubenyttet passasjerkapasitet på ruten, mens godsvolumene er som normalt.

Jeg er klar over at mange næringer har møtt utfordringer i denne vanskelige tiden vi nå befinner oss i. Regjeringen har derfor foreslått generelle økonomiske tiltak for å tilføre næringslivet nødvendig likviditet for å komme gjennom krisen. Samtidig har regjeringen signalisert at disse tiltakene vil måtte justeres etter hvert.

SPØRSMÅL NR. 1566

Innlevert 8. mai 2020 av stortingsrepresentant Helge André Njåstad

Besvart 15. mai 2020 av kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup

Spørsmål:

Vil statsråden bidra til å klargjøre tolkning av bygningsregelverket mellom byggesak som gjelder Leilighetsutvidelse mot loft og byggesak som gjelder Loftsutbygging – eldre bygninger (jf. pbl. § 31-2), dette spesielt tilknyttet krav til eksisterende trapperom utenfor tiltaksområdet?

BEGRUNNELSE:

Undertegnede er kjent med at Direktoratet for byggkvalitet (DIBK) ikke tar standpunkt til fortolkning av prinsipiell betydning for hvordan brannrådgivere og kommuner skal anvende bygningsregelverket og kravene til dokumentasjon for søknaden om leilighetsutvidelse. Det er forskjellsbehandling /disharmoni mellom søknadspliktig leilighetsutvidelse og bransjens forståelse av eksisterende rømningsveier/trapperom utenfor tiltaksgrensen. Det har oppstått faglig uenighet om tolkning av regelverket mellom byggesak som gjelder Leilighetsutvidelse og byggesak som gjelder Loftsutbygging – eldre bygninger (pbl. § 31-2).

Det er bedt om at DIBK på generelt grunnlag fastslår de ytre rammer for disse to ulike søknadspliktige tiltakene. For loftsutbygging/oppsettelse av ny leilighet forstås den nye leiligheten, og tilhørende rømningsvei til det fri. Ved leilighetsutvidelse begrenses kravene til å gjelde selve leiligheten som blir en utvidet branncelle med helt tydelige krav, og at rømningsveien/trapperom ikke inngår i tiltaket. Tiltaket avgrenses derfor i Brannkonsept, hvor det på generelt grunnlag forutsetter at eksisterende byggverk er driftet og vedlikeholdt i henhold til regelverket. For-

skriftsnivået for nyere byggverk er referansenivå Byggforskrift 1985 eller nyere (BF 85). Hermed må også avgrenses at eldre bygning ikke uten videre kan plasseres i brannklasse 3, fordi istandsetting av eksisterende bæresystem normalt ikke er økonomisk forsvarlig. Det begrunnes for eksempel med:

- En leilighetsutvidelse medfører ikke opprettelse av ny rømningsvei, eksisterende trapperom benyttes også som utgang fra det nye planet,

- Ikke krav om heis (fordi tiltaket ikke endrer adkomstforhold). DIBK har tidligere uttalt at heis ikke er relevant, * Tiltaket medfører ikke økning av personbelastning, * Det er ikke en automatikk i krav om istandsetting eller vedlikehold av andre deler av byggverket utenfor tiltaksområdet, med mindre byggverket er så dårlig forfatning at det ikke er forsvarlig å få tillatelse til leilighetsutvidelse før istandsetting også gjennomføres. Også dette forhold skal være del av redegjørelsen som gis bygningsmyndighetene ved søknad om rammetillatelse, og gis som premissgrunnlag forut for utarbeidelse av Brannkonsept.

Svar:

Jeg er klar over at plan- og bygningslovens regler for arbeid på eksisterende bygg oppleves som uklare og vanskelige å forstå. Utbygging av loftsareal til leilighet og inkludering av loftsareal i eksisterende leilighet, kan føre til utfordringer, særlig med sikte på oppfyllelse av kravene til brann-sikkerhet. Regjeringen har som mål å forenkle reglene for eksisterende bygg. I 2019 sendte vi derfor forslag til lov-

endringer på høring. Forslagene skal gjøre det lettere å få oversikt over hvilke krav som gjelder for det aktuelle arbeidet. Det er også foreslått at kommunen ved eventuelle behov for unntak fra tekniske krav, kan legge avgjørende vekt på at bygget får bedre standard, selv om det ikke nødvendigvis oppfyller dagens standard. Dette kan blant annet bidra til at flere eldre bygårder oppgraderes til høyere standard, og at det blir enklere å utnytte de mange uinnredede loftene som finnes i store byer. Jeg mener dette vil

bidra til bedre utnyttelse av bygningsmassen, noe som er positivt for både bygningseier og samfunnet.

Forslag til lovendringer fikk bred støtte i høringen, og regjeringen tar sikte på å fremme en proposisjon for Stortinget i 2020. I samarbeid med Direktoratet for byggkvalitet vil vi deretter følge opp med forskrifter og veiledning, som skal bidra til at reglene blir enda tydeligere og enklere å praktisere.

SPØRSMÅL NR. 1567

Innlevert 8. mai 2020 av stortingsrepresentant Rigmor Aasrud

Besvart 15. mai 2020 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen

Spørsmål:

Hvor mange arbeidsledige og permitterte har nå fått tilgang på relevante kompetansetilbud, og hvor mange vil man anslå at deltar i dette for tiden og hvor mange som vil delta frem mot 1. september?

BEGRUNNELSE:

Stortinget har siden behandlingen av første krisepakke i mars vært tydelig på at arbeidstakere som nå er rammet må kunne bruke koronaperioden til å utvikle sin kompetanse, slik at de kan styrke bedriften og sin egen mulighet til å stå i jobb, og at kompetanseutvikling må både være et alternativ til permitteringer for bedriftene, jfr. bl.a. Innst. 197 S (2019–2020). Stortinget har også bevilget midler til utvikling og tilgjengeliggjøring av kompetansetilbud, samt bedt om midlertidige endringer av dagpengereguleringen slik at man i større grad kan ta utdanning og opplæring på dagpenger. Stortinget har også understreket behovet for at dette skal gå raskt og at partene skal involveres tett, jfr. bl.a. innst. 216 S (2019-2020).

Det er nå snart 2 måneder siden nedstengningen av Norge. NAV har i år mottatt over 450 000 søknader om dagpenger. I følge NAV sine tall per 5.5 fordelt per yrke, er det reiseliv og transport, butikk og salgsarbeid, serviceyrker, kontorarbeid, industriarbeid og bygg og anlegg, i tillegg til ledere, som har flere helt ledige enn totalt, målt som andel av arbeidsstyrken.

Svar:

Jeg oppfatter det slik at spørsmålet gjelder hvor mange permitterte og ledige som får opplæring, enten innvilget

av NAV som et arbeidsmarkedstiltak, eller ved at dagpengemottakere selv velger å ta opplæring i kombinasjon med dagpenger.

Regjeringen har vært opptatt av å utvide muligheten til å gjennomføre kompetanseheving både ledige og permitterte raskt og på en fleksibel måte i den ekstraordinære situasjonen vi nå står i. Fra 20. april kom det derfor på plass en ordning hvor ledige og permitterte selv kan velge å ta opplæring uten at dette på forhånd er godkjent av NAV og uten at man mister retten til dagpenger. Deltar man på selvvalgt opplæring, innrapporteres dette til NAV via et meldekort som alle ledige og permitterte dagpengemottakere må fylle ut. Denne opplysningen blir imidlertid ikke, slik meldekortene nå behandles, lagt inn i NAVs saksbehandlings- og statistikkssystemer. Det har derfor ikke vært mulig å hente fram informasjon over hvor mange permitterte og ledige som deltar på opplæring når opplæringen er igangsatt uten NAVs godkjenning.

Når det gjelder bruken av NAVs arbeidsmarkedstiltak, er gjennomføringen blitt vanskeliggjort av de smittevernstiltakene som ble innført 12. mars. Som hovedregel har det ikke vært mulig å benytte arbeidsmarkedstiltak som innebærer fysisk oppmøte. Noen opplæringstilbud er blitt gjennomført digitalt. Det er i mars og april i år registrert rundt 13 000 deltakere på NAVs opplæringstiltak, men det har vært relativt få nye deltakere som har kommet til i mars og april, hhv. 1 100 nye deltakere i mars og 400 nye deltakere i april.

Arbeids- og velferdsdirektoratet melder at det vil være en tidkrevende oppgave å koble opplysninger om tidligere bransje- eller yrkestilknytning til nåværende utdanningsforløp. Det har derfor vist seg umulig å fordele deltakerne på NAVs opplæringstiltak etter tidligere yrke.

Antall deltakere i opplæringstiltaket forventes å øke framover når smittevernstiltakene gradvis lempes, men det er vanskelig å forutsi hvor raskt leverandører og ut-

danningsinstitusjoner vil være tilbake i normal drift. Det er derfor heller ikke mulig å si hvor mange som vil delta på kompetansetiltak framover mot 1. september.

SPØRSMÅL NR. 1568

Innlevert 8. mai 2020 av stortingsrepresentant Arild Grande

Besvart 16. mai 2020 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen

Spørsmål:

Hvor mange arbeidsledige og permitterte innen butikk og salgsarbeid har nå fått et relevant kompetansetilbud, og hvor mange vil man anslå at deltar i dette for tiden og hvor mange som vil delta frem mot 1. september?

BEGRUNNELSE:

Stortinget har siden behandlingen av første krisepakke i mars vært tydelig på at arbeidstakere som nå er rammet må kunne bruke koronaperioden til å utvikle sin kompetanse, slik at de kan styrke bedriften og sin egen mulighet til å stå i jobb, og at kompetanseutvikling må både være et alternativ til permitteringer for bedriftene, jfr. bl.a. Innst. 197 S (2019–2020). Stortinget har også bevilget midler til utvikling og tilgjengeliggjøring av kompetansetilbud, samt bedt om midlertidige endringer av dagpengereguleringen slik at man i større grad kan ta utdanning og opplæring på dagpenger. Stortinget har også understreket behovet for at dette skal gå raskt og at partene skal involveres tett, jfr. bl.a. innst. 216 S (2019–2020).

Det er nå snart 2 måneder siden nedstengningen av Norge. NAV har i år mottatt over 450 000 søknader om dagpenger. I følge NAV sine tall per 5.5 fordelt per yrke, er det reiseliv og transport, butikk og salgsarbeid, serviceyrker, kontorarbeid, industriarbeid og bygg og anlegg, i tillegg til ledere, som har flere helt ledige enn totalt, målt som andel av arbeidsstyrken.

Svar:

Jeg oppfatter det slik at spørsmålet gjelder hvor mange permitterte og ledige som får opplæring, enten innvilget av NAV som et arbeidsmarkedstiltak, eller ved at dagpengemottakere selv velger å ta opplæring i kombinasjon med dagpenger.

Regjeringen har vært opptatt av å utvide muligheten til å gjennomføre kompetanseheving for både ledige og permitterte raskt og på en fleksibel måte i den ekstraordi-

nære situasjonen vi nå står i. Fra 20. april kom det derfor på plass en ordning hvor ledige og permitterte selv kan velge å ta opplæring uten at dette på forhånd er godkjent av NAV og uten at man mister retten til dagpenger. Deltar man på selvvalgt opplæring, innrapporteres dette til NAV via et meldekort som alle ledige og permitterte dagpengemottakere må fylle ut. Denne opplysningen blir imidlertid ikke, slik meldekortene nå behandles, lagt inn i NAVs saksbehandlings- og statistikkssystemer. Det har derfor ikke vært mulig å hente fram informasjon over hvor mange permitterte og ledige som deltar på opplæring når opplæringen er igangsatt uten NAVs godkjenning.

Når det gjelder bruken av NAVs arbeidsmarkedstiltak, er gjennomføringen blitt vanskeliggjort av de smittevernstiltakene som ble innført 12. mars. Som hovedregel har det ikke vært mulig å benytte arbeidsmarkedstiltak som innebærer fysisk oppmøte. Noen opplæringstilbud er blitt gjennomført digitalt. Det er i mars og april i år registrert rundt 13 000 deltakere på NAVs opplæringstiltak, men det har vært relativt få nye deltakere som har kommet til i mars og april, hhv. 1 100 nye deltakere i mars og 400 nye deltakere i april.

Arbeids- og velferdsdirektoratet melder at det vil være en tidkrevende oppgave å koble opplysninger om tidligere bransje- eller yrkestilknytning til nåværende utdanningsforløp. Det har derfor vist seg umulig å fordele deltakerne på NAVs opplæringstiltak etter tidligere yrke.

Antall deltakere i opplæringstiltaket forventes å øke framover når smittevernstiltakene gradvis lempes, men det er vanskelig å forutsi hvor raskt leverandører og utdanningsinstitusjoner vil være tilbake i normal drift. Gradvis vil også regjeringens kompetansepakke på 190 mill. kroner til treparts bransjeprogram, nettbasert opplæring mv. komme på plass, sammen med opprettelse av nye studieplasser og utbygging av det fylkeskommunale tilbudet om videregående opplæring, fagskoleopplæring og bedriftsintern opplæring. Det er derfor rimelig å anta at det vil komme en betydelig vekst i antall deltakere på ulike kompetansetiltak framover.

SPØRSMÅL NR. 1569**Innlevert 8. mai 2020 av stortingsrepresentant Arild Grande****Besvart 16. mai 2020 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen****Spørsmål:**

Hvor mange arbeidsledige og permitterte innen reiseliv og transport har nå fått et relevant kompetansetilbud, og hvor mange vil man anslå at deltar i dette for tiden og hvor mange som vil delta frem mot 1. september?

BEGRUNNELSE:

Stortinget har siden behandlingen av første krisepakke i mars vært tydelig på at arbeidstakere som nå er rammet må kunne bruke koronaperioden til å utvikle sin kompetanse, slik at de kan styrke bedriften og sin egen mulighet til å stå i jobb, og at kompetanseutvikling må både være et alternativ til permitteringer for bedriftene, jfr. bl.a. Innst. 197 S (2019–2020). Stortinget har også bevilget midler til utvikling og tilgjengeliggjøring av kompetansetilbud, samt bedt om midlertidige endringer av dagpengeregulverket slik at man i større grad kan ta utdanning og opplæring på dagpenger. Stortinget har også understreket behovet for at dette skal gå raskt og at partene skal involveres tett, jfr. bl.a. innst. 216 S (2019–2020).

Det er nå snart 2 måneder siden nedstengningen av Norge. NAV har i år mottatt over 450 000 søknader om dagpenger. I følge NAV sine tall per 5.5 fordelt per yrke, er det reiseliv og transport, butikk og salgsarbeid, serviceyrker, kontorarbeid, industriarbeid og bygg og anlegg, i tillegg til ledere, som har flere helt ledige enn totalt, målt som andel av arbeidsstyrken.

Svar:

Jeg oppfatter det slik at spørsmålet gjelder hvor mange permitterte og ledige som får opplæring, enten innvilget av NAV som et arbeidsmarkedstiltak, eller ved at dagpengemottakere selv velger å ta opplæring i kombinasjon med dagpenger.

Regjeringen har vært opptatt av å utvide muligheten til å gjennomføre kompetanseheving for både ledige og permitterte raskt og på en fleksibel måte i den ekstraordinære situasjonen vi nå står i. Fra 20. april kom det derfor på plass en ordning hvor ledige og permitterte selv kan velge å ta opplæring uten at dette på forhånd er godkjent av NAV og uten at man mister retten til dagpenger. Deltar man på selvvalgt opplæring, innrapporteres dette til NAV via et meldekort som alle ledige og permitterte dagpengemottakere må fylle ut. Denne opplysningen blir imidlertid ikke, slik meldekortene nå behandles, lagt inn i NAVs saksbehandlings- og statistikkssystemer. Det har derfor

ikke vært mulig å hente fram informasjon over hvor mange permitterte og ledige som deltar på opplæring når opplæringen er igangsatt uten NAVs godkjenning.

Når det gjelder bruken av NAVs arbeidsmarkedstiltak, er gjennomføringen blitt vanskeliggjort av de smittevernstiltakene som ble innført 12. mars. Som hovedregel har det ikke vært mulig å benytte arbeidsmarkedstiltak som innebærer fysisk oppmøte. Noen opplæringstilbud er blitt gjennomført digitalt. Det er i mars og april i år registrert rundt 13 000 deltakere på NAVs opplæringstiltak, men det har vært relativt få nye deltakere som har kommet til i mars og april, hhv. 1 100 nye deltakere i mars og 400 nye deltakere i april.

Arbeids- og velferdsdirektoratet melder at det vil være en tidkrevende oppgave å koble opplysninger om tidligere bransje- eller yrkestilknytning til nåværende utdanningsforløp. Det har derfor vist seg umulig å fordele deltakerne på NAVs opplæringstiltak etter tidligere yrke.

Antall deltakere i opplæringstiltaket forventes å øke framover når smittevernstiltakene gradvis lempes, men det er vanskelig å forutsi hvor raskt leverandører og utdanningsinstitusjoner vil være tilbake i normal drift. Gradvis vil også regjeringens kompetansepakke på 190 mill. kroner til treparts bransjeprogram, nettbasert opplæring mv. komme på plass, sammen med opprettelse av nye studieplasser og utbygging av det fylkeskommunale tilbudet om videregående opplæring, fagskoleopplæring og bedriftsintern opplæring. Det er derfor rimelig å anta at det vil komme en betydelig vekst i antall deltakere på ulike kompetansetiltak framover.

SPØRSMÅL NR. 1570**Innlevert 8. mai 2020 av stortingsrepresentant Elise Bjørnebekk-Waagen****Besvart 16. mai 2020 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen****Spørsmål:**

Hvor mange arbeidsledige og permitterte innen serviceyrker har nå fått et relevant kompetansetilbud, og hvor mange vil man anslå at deltar i dette for tiden og hvor mange som vil delta frem mot 1. september?

BEGRUNNELSE:

Stortinget har siden behandlingen av første krisepakke i mars vært tydelig på at arbeidstakere som nå er rammet må kunne bruke koronaperioden til å utvikle sin kompetanse, slik at de kan styrke bedriften og sin egen mulighet til å stå i jobb, og at kompetanseutvikling må både være et alternativ til permitteringer for bedriftene, jfr. bl.a. Innst. 197 S (2019–2020). Stortinget har også bevilget midler til utvikling og tilgjengeliggjøring av kompetansetilbud, samt bedt om midlertidige endringer av dagpengeregulverket slik at man i større grad kan ta utdanning og opplæring på dagpenger. Stortinget har også understreket behovet for at dette skal gå raskt og at partene skal involveres tett, jfr. bl.a. innst. 216 S (2019–2020).

Det er nå snart 2 måneder siden nedstengningen av Norge. NAV har i år mottatt over 450 000 søknader om dagpenger. I følge NAV sine tall per 5.5 fordelt per yrke, er det reiseliv og transport, butikk og salgsarbeid, serviceyrker, kontorarbeid, industriarbeid og bygg og anlegg, i tillegg til ledere, som har flere helt ledige enn totalt, målt som andel av arbeidsstyrken.

Svar:

Jeg oppfatter det slik at spørsmålet gjelder hvor mange permitterte og ledige som får opplæring, enten innvilget av NAV som et arbeidsmarkedstiltak, eller ved at dagpengemottakere selv velger å ta opplæring i kombinasjon med dagpenger.

Regjeringen har vært opptatt av å utvide muligheten til å gjennomføre kompetanseheving for både ledige og permitterte raskt og på en fleksibel måte i den ekstraordinære situasjonen vi nå står i. Fra 20. april kom det derfor på plass en ordning hvor ledige og permitterte selv kan velge å ta opplæring uten at dette på forhånd er godkjent av NAV og uten at man mister retten til dagpenger. Deltar man på selvvalgt opplæring, innrapporteres dette til NAV via et meldekort som alle ledige og permitterte dagpengemottakere må fylle ut. Denne opplysningen blir imidlertid ikke, slik meldekortene nå behandles, lagt inn i NAVs saksbehandlings- og statistikkssystemer. Det har derfor

ikke vært mulig å hente fram informasjon over hvor mange permitterte og ledige som deltar på opplæring når opplæringen er igangsatt uten NAVs godkjenning.

Når det gjelder bruken av NAVs arbeidsmarkedstiltak, er gjennomføringen blitt vanskeliggjort av de smittevernstiltakene som ble innført 12. mars. Som hovedregel har det ikke vært mulig å benytte arbeidsmarkedstiltak som innebærer fysisk oppmøte. Noen opplæringstilbud er blitt gjennomført digitalt. Det er i mars og april i år registrert rundt 13 000 deltakere på NAVs opplæringstiltak, men det har vært relativt få nye deltakere som har kommet til i mars og april, hhv. 1 100 nye deltakere i mars og 400 nye deltakere i april.

Arbeids- og velferdsdirektoratet melder at det vil være en tidkrevende oppgave å koble opplysninger om tidligere bransje- eller yrkestilknytning til nåværende utdanningsforløp. Det har derfor vist seg umulig å fordele deltakerne på NAVs opplæringstiltak etter tidligere yrke.

Antall deltakere i opplæringstiltaket forventes å øke framover når smittevernstiltakene gradvis lempes, men det er vanskelig å forutsi hvor raskt leverandører og utdanningsinstitusjoner vil være tilbake i normal drift. Gradvis vil også regjeringens kompetansepakke på 190 mill. kroner til treparts bransjeprogram, nettbasert opplæring mv. komme på plass, sammen med opprettelse av nye studieplasser og utbygging av det fylkeskommunale tilbudet om videregående opplæring, fagskoleopplæring og bedriftsintern opplæring. Det er derfor rimelig å anta at det vil komme en betydelig vekst i antall deltakere på ulike kompetansetiltak framover.

SPØRSMÅL NR. 1571**Innlevert 8. mai 2020 av stortingsrepresentant Torstein Tvedt Solberg****Besvart 16. mai 2020 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen****Spørsmål:**

Hvor mange arbeidsledige og permitterte innen kontorarbeid har nå fått et relevant kompetansetilbud, og hvor mange vil man anslå at deltar i dette for tiden og hvor mange som vil delta frem mot 1. september?

BEGRUNNELSE:

Stortinget har siden behandlingen av første krisepakke i mars vært tydelig på at arbeidstakere som nå er rammet må kunne bruke koronaperioden til å utvikle sin kompetanse, slik at de kan styrke bedriften og sin egen mulighet til å stå i jobb, og at kompetanseutvikling må både være et alternativ til permitteringer for bedriftene, jfr. bl.a. Innst. 197 S (2019–2020). Stortinget har også bevilget midler til utvikling og tilgjengeliggjøring av kompetansetilbud, samt bedt om midlertidige endringer av dagpengeregulverket slik at man i større grad kan ta utdanning og opplæring på dagpenger. Stortinget har også understreket behovet for at dette skal gå raskt og at partene skal involveres tett, jfr. bl.a. innst. 216 S (2019–2020).

Det er nå snart 2 måneder siden nedstengningen av Norge. NAV har i år mottatt over 450 000 søknader om dagpenger. I følge NAV sine tall per 5.5 fordelt per yrke, er det reiseliv og transport, butikk og salgsarbeid, serviceyrker, kontorarbeid, industriarbeid og bygg og anlegg, i tillegg til ledere, som har flere helt ledige enn totalt, målt som andel av arbeidsstyrken.

Svar:

Jeg oppfatter det slik at spørsmålet gjelder hvor mange permitterte og ledige som får opplæring, enten innvilget av NAV som et arbeidsmarkedstiltak, eller ved at dagpengemottakere selv velger å ta opplæring i kombinasjon med dagpenger.

Regjeringen har vært opptatt av å utvide muligheten til å gjennomføre kompetanseheving for både ledige og permitterte raskt og på en fleksibel måte i den ekstraordinære situasjonen vi nå står i. Fra 20. april kom det derfor på plass en ordning hvor ledige og permitterte selv kan velge å ta opplæring uten at dette på forhånd er godkjent av NAV og uten at man mister retten til dagpenger. Deltar man på selvvalgt opplæring, innrapporteres dette til NAV via et meldekort som alle ledige og permitterte dagpengemottakere må fylle ut. Denne opplysningen blir imidlertid ikke, slik meldekortene nå behandles, lagt inn i NAVs saksbehandlings- og statistikkssystemer. Det har derfor

ikke vært mulig å hente fram informasjon over hvor mange permitterte og ledige som deltar på opplæring når opplæringen er igangsatt uten NAVs godkjenning.

Når det gjelder bruken av NAVs arbeidsmarkedstiltak, er gjennomføringen blitt vanskeliggjort av de smittevernstiltakene som ble innført 12. mars. Som hovedregel har det ikke vært mulig å benytte arbeidsmarkedstiltak som innebærer fysisk oppmøte. Noen opplæringstilbud er blitt gjennomført digitalt. Det er i mars og april i år registrert rundt 13 000 deltakere på NAVs opplæringstiltak, men det har vært relativt få nye deltakere som har kommet til i mars og april, hhv. 1 100 nye deltakere i mars og 400 nye deltakere i april.

Arbeids- og velferdsdirektoratet melder at det vil være en tidkrevende oppgave å koble opplysninger om tidligere bransje- eller yrkestilknytning til nåværende utdanningsforløp. Det har derfor vist seg umulig å fordele deltakerne på NAVs opplæringstiltak etter tidligere yrke.

Antall deltakere i opplæringstiltaket forventes å øke framover når smittevernstiltakene gradvis lempes, men det er vanskelig å forutsi hvor raskt leverandører og utdanningsinstitusjoner vil være tilbake i normal drift. Gradvis vil også regjeringens kompetansepakke på 190 mill. kroner til treparts bransjeprogram, nettbasert opplæring mv. komme på plass, sammen med opprettelse av nye studieplasser og utbygging av det fylkeskommunale tilbudet om videregående opplæring, fagskoleopplæring og bedriftsintern opplæring. Det er derfor rimelig å anta at det vil komme en betydelig vekst i antall deltakere på ulike kompetansetiltak framover.

SPØRSMÅL NR. 1572**Innlevert 8. mai 2020 av stortingsrepresentant Martin Henriksen****Besvart 16. mai 2020 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen****Spørsmål:**

Hvor mange arbeidsledige og permitterte innen industriarbeid har nå fått et relevant kompetansetilbud, og hvor mange vil man anslå at deltar i dette for tiden og hvor mange som vil delta frem mot 1. september?

BEGRUNNELSE:

Stortinget har siden behandlingen av første krisepakke i mars vært tydelig på at arbeidstakere som nå er rammet må kunne bruke koronaperioden til å utvikle sin kompetanse, slik at de kan styrke bedriften og sin egen mulighet til å stå i jobb, og at kompetanseutvikling må både være et alternativ til permitteringer for bedriftene, jfr. bl.a. Innst. 197 S (2019–2020). Stortinget har også bevilget midler til utvikling og tilgjengeliggjøring av kompetansetilbud, samt bedt om midlertidige endringer av dagpengeregulverket slik at man i større grad kan ta utdanning og opplæring på dagpenger. Stortinget har også understreket behovet for at dette skal gå raskt og at partene skal involveres tett, jfr. bl.a. innst. 216 S (2019–2020).

Det er nå snart 2 måneder siden nedstengningen av Norge. NAV har i år mottatt over 450 000 søknader om dagpenger. I følge NAV sine tall per 5.5 fordelt per yrke, er det reiseliv og transport, butikk og salgsarbeid, serviceyrker, kontorarbeid, industriarbeid og bygg og anlegg, i tillegg til ledere, som har flere helt ledige enn totalt, målt som andel av arbeidsstyrken.

Svar:

Jeg oppfatter det slik at spørsmålet gjelder hvor mange permitterte og ledige som får opplæring, enten innvilget av NAV som et arbeidsmarkedstiltak, eller ved at dagpengemottakere selv velger å ta opplæring i kombinasjon med dagpenger.

Regjeringen har vært opptatt av å utvide muligheten til å gjennomføre kompetanseheving for både ledige og permitterte raskt og på en fleksibel måte i den ekstraordinære situasjonen vi nå står i. Fra 20. april kom det derfor på plass en ordning hvor ledige og permitterte selv kan velge å ta opplæring uten at dette på forhånd er godkjent av NAV og uten at man mister retten til dagpenger. Deltar man på selvvalgt opplæring, innrapporteres dette til NAV via et meldekort som alle ledige og permitterte dagpengemottakere må fylle ut. Denne opplysningen blir imidlertid ikke, slik meldekortene nå behandles, lagt inn i NAVs saksbehandlings- og statistikkssystemer. Det har derfor

ikke vært mulig å hente fram informasjon over hvor mange permitterte og ledige som deltar på opplæring når opplæringen er igangsatt uten NAVs godkjenning.

Når det gjelder bruken av NAVs arbeidsmarkedstiltak, er gjennomføringen blitt vanskeliggjort av de smittevernstiltakene som ble innført 12. mars. Som hovedregel har det ikke vært mulig å benytte arbeidsmarkedstiltak som innebærer fysisk oppmøte. Noen opplæringstilbud er blitt gjennomført digitalt. Det er i mars og april i år registrert rundt 13 000 deltakere på NAVs opplæringstiltak, men det har vært relativt få nye deltakere som har kommet til i mars og april, hhv. 1 100 nye deltakere i mars og 400 nye deltakere i april.

Arbeids- og velferdsdirektoratet melder at det vil være en tidkrevende oppgave å koble opplysninger om tidligere bransje- eller yrkestilknytning til nåværende utdanningsforløp. Det har derfor vist seg umulig å fordele deltakerne på NAVs opplæringstiltak etter tidligere yrke.

Antall deltakere i opplæringstiltaket forventes å øke framover når smittevernstiltakene gradvis lempes, men det er vanskelig å forutsi hvor raskt leverandører og utdanningsinstitusjoner vil være tilbake i normal drift. Gradvis vil også regjeringens kompetansepakke på 190 mill. kroner til treparts bransjeprogram, nettbasert opplæring mv. komme på plass, sammen med opprettelse av nye studieplasser og utbygging av det fylkeskommunale tilbudet om videregående opplæring, fagskoleopplæring og bedriftsintern opplæring. Det er derfor rimelig å anta at det vil komme en betydelig vekst i antall deltakere på ulike kompetansetiltak framover.

SPØRSMÅL NR. 1573**Innlevert 8. mai 2020 av stortingsrepresentant Martin Henriksen****Besvart 15. mai 2020 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen****Spørsmål:**

Hvor mange arbeidsledige og permitterte innen bygg og anlegg har nå fått et relevant kompetansetilbud, og hvor mange vil man anslå at deltar i dette for tiden og hvor mange som vil delta frem mot 1. september?

BEGRUNNELSE:

Stortinget har siden behandlingen av første krisepakke i mars vært tydelig på at arbeidstakere som nå er rammet må kunne bruke koronaperioden til å utvikle sin kompetanse, slik at de kan styrke bedriften og sin egen mulighet til å stå i jobb, og at kompetanseutvikling må både være et alternativ til permitteringer for bedriftene, jfr. bl.a. Innst. 197 S (2019–2020). Stortinget har også bevilget midler til utvikling og tilgjengeliggjøring av kompetansetilbud, samt bedt om midlertidige endringer av dagpengereguleringen slik at man i større grad kan ta utdanning og opplæring på dagpenger. Stortinget har også understreket behovet for at dette skal gå raskt og at partene skal involveres tett, jfr. bl.a. innst. 216 S (2019–2020).

Det er nå snart 2 måneder siden nedstengningen av Norge. NAV har i år mottatt over 450 000 søknader om dagpenger. I følge NAV sine tall per 5.5 fordelt per yrke, er det reiseliv og transport, butikk og salgsarbeid, serviceyrker, kontorarbeid, industriarbeid og bygg og anlegg, i tillegg til ledere, som har flere helt ledige enn totalt, målt som andel av arbeidsstyrken.

Svar:

Jeg oppfatter det slik at spørsmålet gjelder hvor mange permitterte og ledige som får opplæring, enten innvilget av NAV som et arbeidsmarkedstiltak, eller ved at dagpengemottakere selv velger å ta opplæring i kombinasjon med dagpenger.

Regjeringen har vært opptatt av å utvide muligheten til å gjennomføre kompetanseheving for både ledige og permitterte raskt og på en fleksibel måte i den ekstraordinære situasjonen vi nå står i. Fra 20. april kom det derfor på plass en ordning hvor ledige og permitterte selv kan velge å ta opplæring uten at dette på forhånd er godkjent av NAV og uten at man mister retten til dagpenger. Deltar man på selvvalgt opplæring, innrapporteres dette til NAV via et meldekort som alle ledige og permitterte dagpengemottakere må fylle ut. Denne opplysningen blir imidlertid ikke, slik meldekortene nå behandles, lagt inn i NAVs saksbehandlings- og statistikkssystemer. Det har derfor

ikke vært mulig å hente fram informasjon over hvor mange permitterte og ledige som deltar på opplæring når opplæringen er igangsatt uten NAVs godkjenning.

Når det gjelder bruken av NAVs arbeidsmarkedstiltak, er gjennomføringen blitt vanskeliggjort av de smittevernstiltakene som ble innført 12. mars. Som hovedregel har det ikke vært mulig å benytte arbeidsmarkedstiltak som innebærer fysisk oppmøte. Noen opplæringstilbud er blitt gjennomført digitalt. Det er i mars og april i år registrert rundt 13 000 deltakere på NAVs opplæringstiltak, men det har vært relativt få nye deltakere som har kommet til i mars og april, hhv. 1 100 nye deltakere i mars og 400 nye deltakere i april.

Arbeids- og velferdsdirektoratet melder at det vil være en tidkrevende oppgave å koble opplysninger om tidligere bransje- eller yrkestilknytning til nåværende utdanningsforløp. Det har derfor vist seg umulig å fordele deltakerne på NAVs opplæringstiltak etter tidligere yrke.

Antall deltakere i opplæringstiltaket forventes å øke framover når smittevernstiltakene gradvis lempes, men det er vanskelig å forutsi hvor raskt leverandører og utdanningsinstitusjoner vil være tilbake i normal drift. Det er derfor heller ikke mulig å si hvor mange som vil delta på kompetansetilbud framover mot 1. september.

SPØRSMÅL NR. 1574**Innlevert 9. mai 2020 av stortingsrepresentant Masud Gharakhani****Besvart 26. mai 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Kan helseministeren bekrefte at staten ved Helse Sør-Øst vil skrinlegge strålesenteret ved det nye sykehuset i Drammen dersom man lokalt ikke bidrar med 150 millioner kroner til delfinansiering av sykehusprosjektet?

BEGRUNNELSE:

Helse Sør-Øst mangler 150 millioner til adkomstvei til det nye sykehuset, og antyder ovenfor Drammen kommune at det kan bli aktuelt å kutte stråleenheten for stråleterapi om den manglende finansieringen ikke kommer på plass. Prosjektet er nå inne i byggefasen, men usikkerheten rundt finansiering er alvorlig, fordi det nå truer hele kvaliteten og helsetilbudet.

Arbeiderpartiet mener nytt sykehus på Brakerøya skal bli Norges mest moderne sykehus med kvalitet, innhold og størrelse som gir det beste helsetilbudet til innbyggerne for en region som vokser enormt.

Til tross for gjentatte bekymringer over tid om krevende sykehusøkonomi, har Høyre ikke tatt dette på alvor. Nå haster saken og det må komme en rask politisk avklaring.

Min ordfører i Drammen Monica Myrvold Berg etterlyser et tverrpolitisk tak for å rydde opp i denne usikkerheten, fordi den er alvorlig for helsetilbudet til innbyggerne og hele fremdriften for nytt sykehus.

Jeg sender derfor dette spørsmålet til Helseministeren og ber om at regjeringen samordner seg, og det tas tverrpolitisk initiativ til å kvittere ut denne usikkerheten. Når vi nå skal bygge nytt sykehus, må vi bygge for fremtiden, på lag med de ansatte og sikre beste helsetilbudet for innbyggerne. Da må kreftbehandling være på plass.

Svar:

Det er de regionale helseforetakene, i dette tilfelle Helse Sør-Øst, som har ansvar for å planlegge sin virksomhet inkludert investeringsplaner innenfor egen økonomi. Forprosjektet for nye Drammen sykehus ble behandlet av styret i Helse Sør-Øst i mars 2019, hvor prosjektet ble vedtatt igangsatt med et økonomisk styringsmål (P50) på 9,249 mrd. kroner (prisnivå desember 2017). I tillegg kommer investeringer i ikke-byggnær IKT med 717 mill. kroner og kostnader forbundet med tomteerverv.

I arbeidet med å få innpasset investeringskostnader innenfor de angitte styringsrammer for prosjektet, ble det gjennomført en usikkerhetsanalyse høsten 2018 hvor

P50-kalkylen lå høyere enn tidligere fastlagt styringsramme. Dette skyldtes høyere kostnader til offentlig infrastruktur og fundamentering av byggene enn tidligere antatt. Helse Sør-Øst har opplyst at tomten på Brakerøya fordrer omfattende kostnader til infrastrukturtiltak med nye tilførselsveier, jernbaneundergang, gangbro og gang- og sykkelveier, samt tilpasning av tomt. Dette utgjør 500-600 mill. kroner mer enn ved etableringen av sykehuset i Østfold.

I avslutningen av forprosjektet ble det derfor gjennomført konkrete avklaringer med eksterne aktører og Drammen kommune vedrørende bidrag og mulige kostnadsreduksjoner knyttet til infrastruktur, dvs. veier, gang- og sykkelveier/broer og underganger. Det ble blant annet avklart med Drammen kommune hvilke gang- og sykkelveier rekkefølgebestemmelsene i reguleringen skulle omhandle. Videre ble det inngått avtale med Drammen Helsepark om bidrag til felles infrastruktur. I tillegg ble det forutsatt et bidrag på 90 mill. kroner fra Buskerudbypakke 2 med bakgrunn i vedtak i kommunene i Drammensområdet og Buskerud fylkeskommune (nå Viken). Disse avklaringene lå til grunn for styret i Helse Sør-Øst sin godkjenning av forprosjektet fra mars i fjor.

I etterkant av godkjenning av byggestart har Drammen kommune vedtatt krav om etablering av gang- og sykkelvei under Strandveien etter innsigelse fra Statens vegvesen slik at kostnadene for dette tilfaller sykehusbyggesprosjektet. I tillegg falt Buskerudbypakke 2 bort. Dette har ført til en underdekning på totalt 150 mill. kroner i prosjektet. Helse Sør-Øst har hatt dialog med Drammen kommune om saken og bystyret i tidligere Drammen kommune vedtok i september 2019 at Drammen kommune "tar initiativ til prosess med formål å etablere en finansieringsløsning for ny gang- og sykkelundergang under Strandveien samt bidrag til Sykehusveien". Dette vedtaket ble stadfestet av kommunestyret i Drammen i februar 2020. Hvis en slik finansieringsløsning ikke kommer på plass, må Helse Sør-Øst foreta kutt i sykehusprosjektet for å kompensere for disse midlene.

På lik linje med andre prosjekter, også statlige, er det utarbeidet kutt-lister for prosjektet. Hvilke kutt-tiltak som ligger på listen er et ansvar som tilligger Helse Sør-Øst, men slik jeg har fått opplyst, så omfatter ikke kutt-listen utbygging av selve strålebygget, men ev. innredning og innstallering av utstyr og teknikk for tre strålebunkere. Dette kutt-tiltaket vil da innebære at det kun er strålebunkerne som bygges.

Helse Sør-Øst har ansvar for Drammensprosjektet. Samtidig har Helse Sør-Øst også ansvar for å sikre gode og nødvendige spesialisthelsetjenester til befolkningen i hele helseregionen og at dette gjennomføres innenfor tildelte ressursrammer. Økte kostnader på ett område vil påvirke andre prioriterte områder og Helse Sør-Øst har i

sin langtidsplan flere prioriterte prosjekter og tiltak for å hensynta ulike behov i regionen. Det er derfor ikke rom i Helse Øst-Øst sine budsjetter til finansiering av nye infrastrukturtiltak ved det nye sykehuset i Drammen, uten at dette går på bekostning av sykehusvirksomheten.

SPØRSMÅL NR. 1575

Innlevert 10. mai 2020 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe

Besvart 20. mai 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Kan statsråden gjøre rede for hvor mye smittevernutstyr den norske helsetjenesten under pandemien har importert fra utlandet og hvor mye som er kjøpt fra norske leverandører, samt gi et overslag over hvor mye penger staten har brukt på smittevernutstyr som er henholdsvis importert og kjøpt av norske leverandører?

BEGRUNNELSE:

Trygg forsyning av smittevernutstyr er en viktig del av pandemiberedskapen til helsetjenesten. Regjeringen har ved flere anledninger uttalt at den har vært i kontakt med norsk industri om å forsyne helsetjenesten med beskyttelsesutstyr, men også at det er anskaffet utstyr gjennom store forsendinger fra utlandet.

I de første ukene av koronaviruspandemien har det vært mange eksempler på at tilgangen på utstyr ikke har svart til behovet i tjenesten. Dersom man kun baserer seg på det globale markedet, gjør man helsetjenesten mer sårbar for slike mangelsituasjoner.

For å få et realistisk bilde av Norges pandemiberedskap, er det derfor nødvendig med en oversikt over hvor mye smittevernutstyr man har klart å skaffe til veie fra norske leverandører og hvor mye man har vært avhengig av å importere fra utlandet.

Svar:

Smittevernutstyr til den norske helsetjenesten har gjennom de siste tiår hovedsakelig kommet fra utlandet. Produksjonen av smittevernutstyr i Norge har vært minimal. Under pandemien har derfor hovedkanalen for anskaffelse av smittevernutstyr vært import fra utlandet. Dette har skjedd både gjennom eksisterende leverandører/grossister og gjennom nye leverandører. Disse leverandørene er

hovedsakelig norske bedrifter som har avtaler med produsenter i utlandet (og da en stor andel fra Kina).

I parallell med import fra utlandet, har det også vært arbeidet med å få etablert norsk produksjon av smittevernutstyr. En slik innenlandsproduksjon skaper både nye arbeidsplasser og reduserer avhengigheten av å importere smittevernutstyr. De fleste av disse norske bedriftene er i ferd med å etablere sine produksjonslinjer og vil gradvis øke sin andel av utstyr levert til den norske helsetjenesten.

Alle varene som anskaffes transporteres til det nasjonale felleslageret som Helse Sør-Øst RHF har etablert. Her blir varene kvalitetssikret før de fordeles ut til landets sykehus og kommuner.

Det er også avsatt en andel av det smittevernutstyret som er levert til en nasjonal buffer, og fra denne bufferen er det blant annet tildelt smittevernutstyr til Forsvaret, Bufdir og det norske EMT-teamet som reiste til Italia. Enkelte kommuner har også fått utdelt ekstra forsyninger fra denne bufferen.

Under følger noen nøkkeltall per 11. mai 2020:

- Det er per 11. mai 2020 påløpt 410 mill. kroner eks. mva. (493 mill. kroner inkl. mva.) til ekstraordinært kjøp av smittevernutstyr. Av dette er det påløpt 11,3 mill. kroner eks. mva. (14,1 mill. kroner inkl. mva.) til norske produsenter.
- Verdien av avtaler inngått med norske produsenter per 11. mai er på 172 mill. kroner eks. mva. (215 mill. kroner inkl. mva.).
- Volum av anskaffet smittevernutstyr som per 11. mai er levert/ankommet nasjonal felleslager (i løpet av 2 måneder) og som det er påløpt kostnader for er følgende (norsk og utenlandsk produksjon):
 - o Munnbind: ca. 27 mill.
 - o Smittevernfrakker/drakter: ca. 1,7 mill.
 - o Åndedrettsvern: ca. 1 mill.

- o Hansker: ca. 20 mill.
- o Øyebeskyttelse: ca. 1 mill.
- o Operasjonsluer/hetter: ca. 400 000

Volumene som er bragt inn til det nasjonale lageret er store. Eksempelvis representerer 27 mill. munnbind om lag 4 års normalforbruk i spesialisthelsetjenesten i Norge, mens 1 mill. åndedrettsvern tilsvarer ca. 14 års normalforbruk i spesialisthelsetjenesten i Norge.

Det gjøres oppmerksom på at helseforetakene får momskompensasjon for kostnader til smittevernutstyr. Når det gjelder det ekstraordinære innkjøpet som nå gjø-

res får Helse Sør-Øst RHF momskompensasjon direkte fra Helsedirektoratet, dvs. Helsedirektoratet belastes for talkostnad inkl. mva.

Jeg vil avslutningsvis nevne at anskaffelser av nødvendig smittevernutstyr nå har kommet i godt gjenge, og at arbeidet vil fortsette i høyt tempo for å sikre et lager av godt utstyr også fremover. Det er gledelig at mange norske leverandører har engasjert seg og omstilt sin virksomhet til å bli gode produsenter og leverandører av smittevern-utstyr.

SPØRSMÅL NR. 1576

Innlevert 10. mai 2020 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe

Besvart 18. mai 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Hvordan vil statsråden sikre at Koronakommisjonen kan foreta en uavhengig og kritisk evaluering av spesialisthelsetjenestens pandemiberedskap, når kommisjonen ledes av samme person som har hatt topplederstillinger ved fire av landets største helseforetak de siste årene?

BEGRUNNELSE:

24. april utnevnte regjeringen smittevernutstyr. Den skal etter regjeringens utsagn være en «uavhengig kommisjon for å få en grundig og helhetlig gjennomgang og evaluering av myndighetenes håndtering av Covid 19-pandemien».

I den anledning uttalte statsministeren følgende:

«Kommisjonen skal både se på beredskapen vi hadde i forkant av pandemien og hvordan krisen er håndtert.»

Kommisjonen skal ledes av professor emeritus Stener Kvinnsland. Han har vært viseadministrerende direktør og administrerende direktør ved Helse Bergen, og styreleder ved Oslo universitetssykehus, Akershus universitetssykehus og Helse Stavanger. Har med andre ord hatt én av de to fremste lederposisjonene ved fire av landets største helseforetak.

Sykehusene er blant våre aller viktigste helseberedskapsinstitusjoner. Diskusjonene om hvorvidt Norge hadde god nok beredskap i forkant av pandemien har handlet mye om sykehusene. Det ble tidlig fastslått at sykehusene ikke ville ha nok intensivkapasitet til å håndtere en situasjon med stor smittespredning i samfunnet. Derfor har et

viktig element i regjeringens pandemihåndtering vært å utsette et stort antall planlagte behandlinger for å hindre at sykehuskapasiteten skulle sprenges. Dette må man også regne med har hatt uheldige helsekonsekvenser.

Det er derfor grunn til å spørre om personen som er ansvarlig for mye av beredskapsarbeidet som var gjort ved sykehusene før pandemien inntraff, er rette person til å granske beredskapen med et kritisk blikk. Det kan oppstå situasjoner der kommisjonslederen ikke kan rette kritikk mot beredskapen ved sykehusene, uten å ramme de beslutningene han selv har vært ansvarlig for som leder ved helseforetakene. Slike situasjoner skaper tvil om habiliteten.

Koronakommisjonen skal også evaluere departementenes forberedelser. I den anledning bør det påpekes at Kvinnsland ledet utvalget som skulle følge opp regjeringens løfte om å avvikle de regionale helseforetakene. Han satt i Norheim-utvalget, som skulle foreslå prioriteringskriterier for helsetjenesten. Begge har vært tunge og viktige saker for Helse- og omsorgsdepartementet under denne regjeringen. Det er derfor betimelig å stille spørsmål om hvorvidt kommisjonslederen kan forventes å foreta en uavhengig kritisk vurdering av departementets pandemihåndtering.

Svar:

Regjeringen oppnevnte 24. april 2020 en uavhengig kommisjon (Koronakommisjonen) som skal kartlegge alle relevante sider ved håndteringen, og foreta en grundig og helhetlig gjennomgang og evaluering av myndighete-

nes håndtering av pandemien. I mandatet er det nevnt ni spesifikke områder som skal vurderes, men kommisjonen har et åpent mandat som ikke er begrenset til disse ni områdene.

Regjeringen har satt sammen det vi mener er en kommisjon med relevant innsikt, kunnskap og erfaring for det arbeidet kommisjonen skal utføre. At noen av medlemmene har erfaring fra og berøringspunkter mot de sektorene som skal evalueres, er naturlig, ikke minst når krisen treffer så bredt som denne.

Kommisjonsmedlemmene har faglig bakgrunn og tilhørighet fra ulike samfunnsområder. Med bakgrunn i kommisjonens omfattende mandat, var det nødvendig at også personer med bakgrunn i spesialisthelsetjenesten ble oppnevnt, og kommisjonens leder har, som representanten Toppe beskriver, en omfattende bakgrunn fra spesialisthelsetjenesten. Dette er en kunnskap som regjeringen mente var nødvendig å få inn i kommisjonen. Samtidig vil vi peke på at kommisjonen består av 12 kompetente personer og det er deres samlede kompetanse og vurderinger som vil gi grunnlag for å vurdere beredskapen.

Regjeringen har hatt dialog med partiene på Stortinget om sammensetningen av kommisjonen, herunder med Senterpartiet. Da mulige deltakere i kommisjonen ble drøftet, ble Kvinnsland foreslått av flere, ikke bare regjeringen. Det oppfatter vi som en styrke for

tilliten til kommisjonen. Kvinnsland har gjennom sine ulike lederroller vist at han har egenskapene som skal til for å lede et så krevende arbeid. Han har også bred erfaring fra et sentralt område for kommisjonens arbeid. De forholdene som representanten tar opp var

selsvagt kjent for regjeringen og var en del av våre vurderinger, men vi mener på grunn av det overstående at Kvinnsland var den rette personen til å lede arbeidet, og at han har den integriteten og uavhengigheten som kreves. Samtidig er det på vanlig måte, og i tråd med forvaltningsloven, kommisjonen i fellesskap som skal vurdere om noen av medlemmene er helt eller delvis inhabile. Jeg er trygg på at kommisjonen vil håndtere dette på en god måte.

SPØRSMÅL NR. 1577

Innlevert 10. mai 2020 av stortingsrepresentant Willfred Nordlund

Besvart 19. mai 2020 av kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup

Spørsmål:

Når kan man forvente at kommunalministeren blir klar over at KS sine beregninger for merkostnader, inntektsbortfall og redusert skatt på per dags dato på minimum 18 mrd. kr for kommunesektoren allerede har tatt høyde for redusert lønns- og prisvekst og redusert arbeidsgiveravgift?

Svar:

Jeg er vel kjent med at KS løpende oppdaterer anslag for økonomiske konsekvenser av virusutbruddet etter hvert som ny informasjon blir tilgjengelig. Oppdaterte anslag legges ut på nettsidene til KS, senest 30. april. KS understreker at usikkerheten knyttet til beregningene er stor.

Regjeringen har lagt frem sin foreløpige vurdering av de økonomiske konsekvensene av virusutbruddet for kommunesektoren i Revidert nasjonalbudsjett 2020, jf. Prop. 117 S (2019–2020). Regjeringens beregninger er basert på følgende:

- Forventede skatteinntekter nedjusteres med 5,3 milliarder kroner i 2020.
- Det anslås at brukerbetalingen til barnehager, SFO og kollektivtrafikk reduseres med 5,5 milliarder kroner i 2020.
- Direkte merutgifter knyttet til virusutbruddet anslås til 3,6 milliarder kroner i 2020. Dette omfatter i hovedsak kostnader til økt kapasitet og smittevernustyr i helse- og omsorgstjenesten.
- Det anslås at kommunesektoren vil spare 9,1 milliarder kroner som følge av lavere lønnsvekst og lavere prisvekst på varer og tjenester i 2020.

Samlet kan merutgifter, innsparinger og mindreinntekter summeres til -5,3 milliarder kroner. Anslagene er svært usikre. Det er derfor for tidlig å si hva de endelige konsekvensene for kommunesektoren vil bli.

Allerede vedtatte og foreslåtte bevilgninger og tiltak er følgende:

- Vedtatte bevilgninger 6,5 milliarder kroner

- Redusert arbeidsgiveravgift i to måneder med fire prosentpoeng. Det innebærer en innsparing for kommunesektoren som kan anslås til 2,2 milliarder kroner.
- Forslag til økte bevilgninger i Revidert nasjonalbudsjett med 2,1 milliarder kroner.

Samlet kan kompensierende tiltak anslås til 10,8 milliarder kroner. Nye anslag for lønns- og prisvekst kommer i tillegg til dette. Samlet utgjør dette 19,9 milliarder kroner for kommunene.

På grunn av den store usikkerheten om konsekvenser av virusutbruddet, har regjeringen hele tiden understreket at vi vil følge utviklingen i kommunesektoren nøye, også i

tiden fremover. Regjeringen vil arbeide videre med å analysere de økonomiske konsekvensene av virusutbruddet for kommunesektoren, og vurdere hvordan kommunesektoren kan kompenseres for ev. ytterligere virkninger av virusutbruddet. Det er blant annet nedsatt en arbeidsgruppe med representanter fra berørte departementer og KS, som skal gi faglige vurderinger av de økonomiske konsekvensene som virusutbruddet har hatt for kommunesektoren. Arbeidsgruppen skal avgi endelig rapport innen 1. april 2021, men vil også kunne avgi delrapporter og gi vurderinger og innspill underveis som underlag for nye tiltak dersom det blir behov for det.

SPØRSMÅL NR. 1578

Innlevert 10. mai 2020 av stortingsrepresentant Willfred Nordlund

Besvart 18. mai 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Det vises til svar på spørsmål Dokument nr. 15:1434.

Vil regjeringen foreta analyser for å identifisere hindre for å få ned ventetiden på prøvesvar om covid-19 og iverksette nødvendige tiltak der det er behov?

Svar:

For å kunne ha kontroll over smitten er det viktig å kunne teste personer med symptomer på Covid-19, slik at smit-

tebærere kan isoleres og nærkontakter kan spores opp og settes i karantene. Det har derfor vært svært viktig å øke kapasiteten for testing av personer med mulige symptomer på Covid-19.

Det er lagt opp til en optimalisert logistikk fra selve prøvetakingen skjer til prøven er ferdig analysert og prøvesvaret er kommunisert. Hele kjeden følges nøye av Helseledelse og beredning. Dersom det blir avdekket flaskehals settes det inn tiltak for å få vekk disse.

SPØRSMÅL NR. 1579

Innlevert 10. mai 2020 av stortingsrepresentant Åshild Bruun-Gundersen

Besvart 18. mai 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Vil helseministeren sørge for at naprapater og osteopater gis offentlig godkjenning og autorisasjon som helsepersonell i Norge?

BEGRUNNELSE:

Hvert år er det 1,1 millioner behandlinger som utføres av naprapater og osteopater i Norge. Dette er ikke alternativ behandling, men en ordinær behandling av muskel- og skjelettlidelser på linje med den behandling man kan få

hos fysioterapeut eller kiropraktor. Fremskrittspartiet er sterk tilhenger av valgfriheten til den enkelte, og mener at det må være opp til pasientene selv å velge den behandlingsformen som virker best på sine muskel- og skjelettlidelser.

Gjennom å gi naprapater og osteopater offentlig autorisasjon vil man ivareta pasientsikkerheten. Med autorisasjon på plass kan det stilles krav om 4-årig høyskoleutdanning og standarder for praktisering av disse helseyrkene. En autorisasjon innebærer også bedre forutsetninger for myndighetene til å utøve tilsyn og kvalitetskontroll av yrkesgruppene, hvilket vil ha stor betydning for pasientsikkerheten.

Nordisk råd har enstemmig støttet opp om at osteopater skal få en egen nordisk autorisasjonsordning. Av de andre landene i Norden har allerede Island, Finland og Danmark gitt osteopater offentlig autorisasjon. Naprapatene har offentlig autorisasjon i Sverige og Finland.

Fremskrittspartiet, Høyre, Venstre og KrF inviterte disse yrkesgruppene å søke om autorisasjon i desember 2018. I november 2019 gav Helsedirektoratet sin anmodning til Helsedepartementet om å ikke autorisere naprapater og osteopater. Dette er påklaget av disse yrkesgruppene. For å sikre pasientsikkerheten, og sørge for at pasienter selv kan velge hvilken behandling de ønsker, mener Fremskrittspartiet det er på høy tid å gi autorisasjon til naprapater og osteopater.

Svar:

Mitt svar blir i stor grad en gjentakelse av svaret gitt på et tilsvarende spørsmål fra representanten i november 2019.

SPØRSMÅL NR. 1580

Innlevert 10. mai 2020 av stortingsrepresentant Åshild Bruun-Gundersen

Besvart 14. mai 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Hvor mange pasienter har fått utsatt planlagte operasjoner, behandlinger og polikliniske avtaler i spesialisthelsetjenesten i år, og hva er belegget på sykehus i Norge i dag?

BEGRUNNELSE:

20. april svarte helseministeren på et nesten likelydende spørsmål fra spørsmålsstiller, og sa da var det ikke tall klare på dette. Statsråden svarte at han i foretaksmøte med

I tillegg vil jeg redegjøre for hva som er skjedd etter november 2019.

Som representanten viser til har Helsedirektoratet utredet anmodninger om å autorisere blant annet osteopater og naprapater i henhold til helsepersonelloven. Helse- og omsorgsdepartementet mottok 11. november 2019 direktoratets utredning hvor det anbefales å ikke autorisere disse gruppene. Direktoratet vurderte også autorisasjonsanmodning fra paramedisinerne, logopedene og ortopediteknikerne, og det anbefales å autorisere paramedisinerne.

Helsedirektoratets vurdering og tilråding ble ved brev fra departementet 14. november 2019 forelagt berørte personellorganisasjoner, blant annet Norsk Osteopatforbund og Norges Naprapatforbund for kommentarer og eventuell tilleggsinformasjon, med frist til 13. januar 2020. Både Norsk Osteopatforbund og Norges Naprapatforbund benyttet den muligheten.

Helse- og omsorgsdepartementet valgte å oversende organisasjonenes kommentarer og tilleggsinformasjon til Helsedirektoratet 24. februar 2020. Departementet ba direktoratet vurdere hvorvidt tilleggsinformasjonen og kommentarene gir grunnlag for endring av den vurdering og tilråding som ble oversendt departementet 5. november 2019. Det ble bedt om tilbakemelding innen fredag 20. mars. 2020.

Helsedirektoratet har fått foreløpig utsatt frist for tilbakemelding til 24. mai som følge av den krevende beredskapssituasjonen de er i knyttet til koronaviruset. Datoen er imidlertid ikke helt sikker pga. koronasituasjonen.

de regionale helseforetakene 17. april ba om en gradvis opptrapping til mer normal drift i helseforetakene. Spørsmålsstiller ønsker en klargjøring på om dette er gjort, og hvilken effekt det eventuelt har hatt eller ikke har hatt.

Svar:

Jeg viser til mitt svar på spørsmål 1330 fra representanten av 20. april. Der viste jeg til at de regionale helseforetakene i foretaksmøte 17. april ble bedt om å starte opptrapping

til mer normalt drift i helseforetakene. I samme foretaksmøte ble de regionale helseforetakene bedt om å gi en foreløpig rapportering på oppdraget i juni 2020. Det er derfor for tidlig å gi en vurdering av i hvilken grad helseforetakene har klart å trappe opp til mer normal drift og hvilken effekt det har hatt.

Jeg vil understreke at det så lenge pandemien vedvarer ikke er realistisk at helseforetakene samlet sett kommer opp til en driftssituasjon tilsvarende 100 prosent av kapasitetsutnyttelsen før krisen. Det skyldes blant annet smitteverntiltak i forbindelse med pasientbehandlingen, som utvidede renholdsrutiner, testing av pasienter og mindre effektiv arealutnyttelse for å holde tilstrekkelig avstand mellom pasienter og personell. Det medfører isolert sett at effektiviteten i helseforetakene reduseres. Det er imidlertid nødvendig for å redusere risiko for å komme i en situasjon med høy og ukontrollert smittespredning i sykehusene.

Derfor er det avgjørende at ledig kapasitet hos private aktører utnyttes og at helseforetakene tar i bruk de mulighetene teknologien gir. I foretaksmøtet 17. april ba jeg de regionale helseforetakene om å utnytte kapasiteten hos

private avtalespesialister, private med avtale med de regionale helseforetakene og private som har godkjenning gjennom fritt behandlingsvalg-ordningen så langt det er hensiktsmessig. Videre ba jeg de regionale helseforetakene om å ta i bruk digital hjemmeoppfølging og nettbasert behandling der det er mulig. Foreløpige tall antyder at det har vært en betydelig vekst i antallet video- og telefonkonsultasjoner i april og mars.

Helsedirektoratet har analysert aktiviteten i spesialisthelsetjenesten i mars 2020 sammenlignet med mars 2019. Tallene er usikre ettersom registreringene ikke er komplette. Normalt utarbeider direktoratet tertialrapporter, der rapport for 1. tertial kommer i juni. Samlet – målt i DRG-poeng – har direktoratet anslått en reduksjon i somatisk pasientbehandling på om lag 25 prosent i mars 2020 sammenlignet med mars 2019. Innen psykisk helsevern og TSB har nedgangen vært størst i psykisk helsevern for voksne, litt mindre i psykisk helsevern for barn og unge og ingen vesentlig endring i TSB, hverken i døgnbehandling eller poliklinisk aktivitet. Jeg er særlig glad for at tilbudet til barn og unge har vært relativt stabilt og at døgntilbudet har blitt opprettholdt.

SPØRSMÅL NR. 1581

Innlevert 10. mai 2020 av stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik

Besvart 20. mai 2020 av finansminister Jan Tore Sanner

Spørsmål:

Vil Finansdepartementet gjøre en risikovurdering av vedtaket om overføring av skatteoppkreverne til Skatteetaten 1. november 2020 og beslutte nytt overføringstidspunkt når denne vurderingen foreligger?

BEGRUNNELSE:

Fagforbundet har i brev til Finansdepartementet av 7. mai uttrykt bekymring knyttet til konsekvensene av å gjennomføre overføring av skatteoppkreverfunksjonen til Skatteetaten innenfor gjeldende tidsfrist 1. november 2020. Av brevet fremkommer bl.a.:

”I forbindelse med nylig innførte tiltakspakker grunnet koronasituasjonen er behovet for innfordringskompetanse og kontrollfunksjon helt avgjørende for Norges fremtidige skatteinngang. Styrken ved dagens skatteoppkreving er lokal forankring og tett kommunikasjonen mellom skatteoppkrever og skatteyter. Dialogen lokalt har vært en suksessfaktor for skatteoppkrevernes gode resultater og vil være avgjørende for håndtering av veiledningsoppgaver til de skattepliktige i lo-

kalsamfunnet i tiden fremover, også etter 1. november. Denne krisen vil ha en langtidseffekt og den lokale tilknytningen for skatteoppkreverfunksjonen vil være helt avgjørende.

Vi er bekymret for at denne krisen vil vedvare og effekten på skatte- og avgifts innfordring vil være langt utover innværende år. En overføring av skatteoppkreverne i krisetid er ikke hensiktsmessig og vil være til hinder for det samfunnsoppdraget denne funksjonen har i dag.”

Fagforbundet ber med bakgrunn i dette Finansdepartementet om å gjøre en risikovurdering av vedtaket om overføring av skatteoppkreverne til Skatteetaten og at nytt overføringstidspunkt besluttes når vurderingen foreligger, og avslutter med at:

”En økonomisk krevende tid må vi sørge for å sikre fremtidig skatteinngang. Vi må derfor holde frem med de samfunnsoppgaver vi vet fungerer og ikke risikere mer uro og kompetansevakuum for sårt trengte ressurser på dette fagområdet.”

Svar:

Som opplyst i Prop. 57 S (2019–2020) er overføringen av skatteoppkrevingen fra kommunene til Skatteetaten utsett til 1. november 2020. Prosessen var på tidspunktet tiltakene mot viruspandemien ble iverksatt kommet svært langt og var helt i rute mht. overføring 1. juni 2020. Det var blant annet gjennomført organisasjonsendringer i Skatteetaten for å legge til rette for overtagelsen av nye oppgaver og ansatte, og avgivende kommuner hadde også gjort betydelig arbeid for å tilpasse egen organisasjon til overføring. Prosessen var i rute til å ha innplassering av ansatte klar i april. Arbeidet med nødvendige IT-tilpasninger hadde kommet langt og etaten hadde funnet lokaler til alle ansatte som skal over.

Tiltakene mot viruspandemien medførte imidlertid utfordringer for en overføring med god kvalitet og uten ytterligere risiko for stabil og sikker produksjon. Skatteetaten viste blant annet til at klargjøring av lokaler, gjennomføring av innplassering og nødvendig opplæring ville kunne bli vanskelig å gjennomføre innen 1. juni. Samtidig har det vært viktig, både for Skatteetaten og Finansdepartementet, at overføringen skal innebære minst mulig usikkerhet for de ansatte som skal overføres. Det var hovedbakgrunnen for at Skatteetaten på relativt kort tid gjorde de nødvendige vurderinger mht. en utsettelse.

Skatteetaten hadde i den forbindelse dialog med KS og et utvalg kommuner for å vurdere konsekvenser for kommunene og hvilket overføringstidspunkt som ville være mest hensiktsmessig. Skatteetaten vurderte risikoen for produksjonen ved flere ulike overføringstidspunkt høsten 2020. Konklusjonen var at 1. november var det best egnete tidspunkt.

Det vises i spørsmålet til at man risikerer et kompetansevakuum på området. Den gjennomførte kartleggingen av ansatte viser at en svært stor andel av de kommunale skatteoppkreverne vil følge oppgaven over til Skatteetaten, jf. omtale i Prop. 117 S (2019–2020). Skatteetaten vil derfor ha full tilgang til den kompetansen som er nødvendig for å gjennomføre oppgaven på en god måte. Jeg mener det allerede er gjort tilstrekkelige vurderinger av tidspunktet for overføring og risikoen ved de ulike alternativene, og ser derfor ingen grunn til å skulle gå inn i de vurderingene på nytt nå.

Jeg er helt trygg på at det er et riktig valg å overføre skatteoppkrevingen til Skatteetaten. Virusepidemien forandrer ikke på dette. Tvert imot innebærer den at det er enda viktigere enn tidligere å gjennomføre gode reformer som både gir bedre oppgaveløsning og mer effektiv bruk av offentlige midler.

SPØRSMÅL NR. 1582

Innlevert 10. mai 2020 av stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik

Besvart 18. mai 2020 av finansminister Jan Tore Sanner

Spørsmål:

Vil statsråden sørge for at det for næringsdrivende som leverer mva.-oppgave for 1. termin 2020 innen betalingsfristen 10. juni 2020 ikke blir foretatt skjønnsfastsettelse og ilagt tilleggsskatt og renter?

BEGRUNNELSE:

En rekke næringsdrivende som ikke hadde levert mva.-melding for 1. termin 2020 innen 14. april har mottatt varsler om skjønnsfastsettelse, tilleggsskatt og renter fra Skatteetaten.

Stortinget gjorde i forbindelse med behandlingen av den første krisepakken 16. mars vedtak om å be regjeringen utsette innbetaling av merverdiavgift som forfaller 15. april 2020. I forskrift av 7. april 2020 er betalingsforfall

for mva. for 1. termin 2020 utsatt til 10. juni 2020. Skattdirektoratet har også besluttet å ikke bruke tvangsmulkt som virkemiddel for få innlevert mva.-meldinger for 1. og 2. termin 2020.

Det fremstår klart urimelig å skulle påføre næringsdrivende som leverer mva.-oppgave for 1. termin 2020 innen den utsatte betalingsfristen ekstra kostnader.

Svar:

Fristen for levering av merverdiavgiftsmeldingen for første termin var 14. april. Første termin for merverdiavgift gjelder perioden januar og februar 2020. Normalt sammenfaller innleveringsfrist for merverdiavgiftsmeldingen med betalingsfristen for merverdiavgift for samme periode. På grunn av koronasituasjonen er betalingsfristen for

første termin 2020 utsatt til 10. juni. Dette for å avhjelpe den umiddelbare likviditetsutfordringen mange virksomheter opplevde.

Det ble vurdert om også innleveringsfristen for merverdiavgiftsmeldingen skulle utsettes, men konklusjonen ble at leveringsfristen fortsatt skulle være 14. april. Ved vurderingen ble det blant annet lagt vekt på at det ikke skulle skje en for stor opphopning av arbeidet med merverdiavgiftsmeldinger, både for de avgiftspliktige og for Skatteetaten.

Samtidig kan det være vanskelig for mange foretak å levere pliktige opplysninger i tide til skattemyndighetene. Mange er også avhengige av regnskapsførere og revisorer for å få levert merverdiavgiftsmeldingen. Koronasituasjonen har medført en ekstra utfordring og arbeidsbelastning også for denne bransjen. Det ble derfor bestemt å ikke bruke tvangsmulkt som reaksjon ved for sen levering av bl.a. merverdiavgiftsmeldingen.

Jeg ser at mange kan ha oppfattet beslutningen om ikke å bruke tvangsmulkt ved for sen levering, sammenholdt med den utsatte betalingsfristen, slik at det ikke vil ha konsekvenser om innleveringsfristen oversittes.

Skatteetaten har vurdert dette på nytt og besluttet at skjønnsfastsetting først starter etter betalingsfristen 10. juni. For dem som leverer korrekt merverdiavgiftsmelding innen 10. juni, vil det heller ikke ilegges tilleggsskatt som følge av unnlatt levering. Innlevering av merverdiavgiftsmeldingen er en forutsetning for fastsetting av betalingsforpliktelsen. Meldingen må derfor leveres senest innen betalingsfristen 10. juni. Skatteetaten vil gå ut med informasjon om dette.

Tilleggsskatt kan være aktuelt for foretak som ikke leverer oppgaven innen 10. juni, men koronasituasjonen kan være en unnskyldningsgrunn for forsinket levering.

SPØRSMÅL NR. 1583

Innlevert 11. mai 2020 av stortingsrepresentant Terje Halleland

Besvart 18. mai 2020 av fiskeri- og sjømatminister Odd Emil Ingebrigtsen

Spørsmål:

Vil statsråden se på muligheten for å endre konsesjonsvilkår som i større grad likestiller oppdrett på land og lukkede anlegg i sjø?

BEGRUNNELSE:

Det satses mye på innovasjon og utvikling av ny teknologi innen oppdrett for å møte næringens areal- og miljøutfordringer. Lukket oppdrettsteknologi i sjø er i dag kommersielt tilgjengelig og utfører i all vesentlighet samme funksjoner som for RAS anlegg på land.

Til tross for tilnærmet samme funksjonalitet er konsesjon vederlagsfri på land mot en vesentlig kostnad i sjø.

En større likestilling mellom teknologier som tilfredsstillende samme krav for post-smolt produksjon vil føre til billigere produksjon og bedre fiskevelferd.

Det er tydelige tilbakemeldinger fra oppdrettsselskap at konsesjonskostnaden gjør at de er avventende til anskaffelse.

Det forventes at endring i konsesjonsvilkår vil medføre at lukket teknologi vil bli en del av produksjonen til de fleste oppdretterne.

Dette vil gi en høyere bærekraft i norsk oppdrett og forsterke vårt fortrinn som oppdrettsnasjon.

Svar:

Jeg legger til grunn for mitt svar at spørsmålet innebærer at det etableres en ny tillatelsestype for i lukkede anlegg i sjø og at disse skal tildeles løpende og vederlagsfritt som er tilfellet for landbasert oppdrett i dag.

Regjeringen har ambisjoner for både vekst og teknologiutvikling i havbruksnæringa. Disse ambisjonene ble det grundig drøftet og redegjort for i Meld. St. 16 (2014-2015) Forutsigbar og miljømessig bærekraftig vekst i norsk lakse- og ørretoppdrett (også omtalt som havbruksmeldingen).

Stortinget gav gjennom sin behandling av meldingen i Innst. 361 S (2014-2015), tilslutning til det vesentligste av konklusjonene. Dette gjaldt blant annet inndeling av kysten i 13 produksjonsområder og det nye systemet for justering av produksjonskapasitet (trafikklyssystemet) for oppdrett i sjø, som ble innført 15. oktober 2017.

I tillegg til å etablere et forutsigbart system for tillatelser og vekst i sjø, ble det vurdert grep for å stimuleres til utvikling av oppdrett på land. Dette resulterte i at re-

gjeringen i 2016 etablerte en ny tillatelsestype som kunne tildeles løpende og vederlagsfritt til landbasert lakseoppdrett.

Rasjonale for at disse tillatelsene tildeles vederlagsfritt ligger i arealbruken. Det er prinsipielle forskjeller mellom å drive oppdrett i allmenningens sjøareal og på privat eiendom på land. Tildeling av matfisktillatelser for laks, ørret og regnbueørret anses som et knapphetsgode og vederlaget anses som en kompensasjon for at allemannsretten fortrenses. Innehaveren av en tillatelse til produksjon på land må betale kompensasjon til den som eier området hvor virksomheten skal drives. Dette er et argument for at det ikke bør kreves vederlag for tillatelser som etableres på land.

Om man også skulle åpne for vederlagsfri produksjon av storsmolt i sjø ble vurdert gjennom arbeidet med havbruksmeldingen. Det ble i den forbindelse reist problemstilling blant annet knyttet til hva som skal anses som et "lukket" anlegg, begrensninger på flytting av slik fisk og utfordringer knyttet opp mot eksisterende regime for antallsbegrensede akvakulturtillatelser i sjø.

Regjeringen vurderte etter dette å ikke tilrå å åpne for vederlagsfri postsmoltproduksjon i sjø. I meldingen til Stortinget skrev derfor regjeringen at:

"Postsmoltproduksjon i sjø skjer imidlertid i allmennhetens areal, og det er da naturlig at myndighetene behandler slik produksjon på lik linje med kommersielle matfisktillatelser – i tråd med begrunnelsen som er gitt for landbasert oppdrett."

Denne vurderingen står seg også i dag. Det generelle regelverket med produksjonsområder og trafikkløssystemet skal være den gjeldende mekanismen for kapasitetsjustering og vekst for den sjøbaserte oppdrettsnæringa.

Det betyr imidlertid ikke at vi ikke skal legge til rette for å utvikle teknologien med lukkede anlegg. Tvert imot. Regjeringa ønsker å legge til rette for teknologiutvikling på en bred front. Det være seg lukkede anlegg i sjø, landbasert oppdrett, havbruk lengere ut til havs og videreutvikling av den tradisjonelle åpne merdteknologien som har løftet næringa til der den er i dag. Forskningstillatelser og utviklingstillatelser samt unntaksordningen i trafikkløssystemet bidrar alle til utviklingen av lukkede anlegg i sjø.

SPØRSMÅL NR. 1584

Innlevert 11. mai 2020 av stortingsrepresentant Torgeir Knag Fylkesnes

Besvart 18. mai 2020 av næringsminister Iselin Nybø

Spørsmål:

Kan regjeringen garantere for Stortinget at den planlagte satellittbasen på Andøya ikke skal kunne brukes til militære formål og at en slik base ikke skal kunne bidra til økt spenning i nordområdene?

Svar:

Anmodning fra Andøya Space Center om statlig finansiering til en oppskytningsbase på Andøya er p.t. til behandling i Nærings- og fiskeridepartementet. Dersom en slik base blir realisert, vil den i utgangspunktet kunne brukes til både sivile og militære formål. All bruk vil måtte skje i samsvar med norsk lov, Norges folkerettslige forpliktelser og etablerte linjer i norsk utenriks- og sikkerhetspolitikk.

Nærings- og fiskeridepartementet er i ferd med å utarbeide ny lov om romvirksomhet, som vil være relevant for virksomhet ved Andøya Space Port. Departementet jobber også med å utarbeide et regime for tillatelse og tilsyn

for oppskyting av gjenstander i verdensrommet, som vil regulere virksomheten på Andøya.

SPØRSMÅL NR. 1585**Innlevert 11. mai 2020 av stortingsrepresentant Freddy André Øvstegård****Besvart 19. mai 2020 av næringsminister Iselin Nybø****Spørsmål:**

Hvorfor har ikke utvalget som skulle kartlegge pengestrømmen i offentlige finansierte velferdstjenester, etter gjentatte utsettelse, fortsatt ikke levert sin rapport, og når kan vi forvente at delrapporten blir offentliggjort?

BEGRUNNELSE:

I september 2018 satt regjeringen ned et offentlig utvalg, etter anmodning fra Stortinget, som skulle gjennomgå offentlige finansierte velferdstjenester i Norge i dag, med sikte på å kartlegge pengestrømmer i offentlig finansierte velferdstjenester, herunder handel mellom nærstående, bruk av skatteparadis, tynnkapitalisering og utbytte. Utvalget skulle levere delrapport innen september 2019. Dette skjedde ikke. Uten å informere Stortinget, opplyste ministeren først i svar på skriftlig spørsmål 15:755 (2019-2020) av 30.01.2020 at utvalget hadde fått forlenget frist til 9. mars 2020. Utvalget leverte ikke rapport til denne fristen heller.

Svar:

Jeg viser til at det i revidert nasjonalbudsjett for 2020 i Prop. 117 S (2019-2020), som ble lagt frem 12. mai 2020, ble gitt følgende orientering til Stortinget:

«Ved kongelig resolusjon 28. september 2018 ble det oppnevnt et ekspertutvalg for utredning av offentlig finansierte velferdstjenester (Velferdstjenesteutvalget). Utvalget ble satt ned blant annet med bakgrunn i følgende tre anmodningsvedtak:

Anmodningsvedtak nr. 182 av 12. desember 2017, jf. Innst. 43 S (2017-2018) om behandlingen av Dokument 8:19 S (2017-2018):

"Stortinget ber regjeringen om å sette ned et offentlig utvalg som skal kartlegge pengestrømmer i offentlig finansierte velferdstjenester, herunder handel mellom nærstående, bruk av skatteparadis, tynnkapitalisering og utbytte. Utvalget skal foreslå løsninger som kan sørge for at offentlige midler i størst mulig grad går til produksjon av faktisk velferd, og hvordan uønsket skattetilpasning i selskap som i all hovedsak er finansiert av offentlige midler, kan hindres."

Anmodningsvedtak nr. 511 (2017-2018) av 27. februar 2018, jf. Innst. 123 S (2017-2018) om behandling av Dokument 8:32 S (2017-2018) med følgende ordlyd:

"Stortinget ber regjeringen vurdere hvordan det kan sikres at aktører som mottar offentlig tilskudd til drift av helse- og omsorgstjenester, har lønns- og arbeids- og pensjonsvilkår på linje med det som gjelder i offentlige virksomheter."

Anmodningsvedtak nr. 595 av 10. april 2018, jf. Innst. 197 S (2017-2018) om behandling av Dokument 8:101 S (2017-2018) med følgende ordlyd:

"Stortinget ber regjeringen vurdere hvordan det kan motvirkes at bruk av anbud i offentlig sektor, herunder ved virksomhetsoverdragelse og skifte av leverandør, svekker ansattes pensjonsvilkår".

Utvalget skulle ha levert første delutredning i løpet av ett år, og delutredning II skulle leveres innen to år. Utvalget har bedt om å få levere delutredning I sammen med delutredning II høsten 2020. Dette er begrunnet i at analysene som utvalget arbeider med er svært arbeidskrevende og tar mer tid enn hva som tidligere er lagt til grunn. Det kan dessuten være en fordel å få samlet kartleggingen, analysen og forslagene til tiltak i samme dokument. Nærings- og fiskeridepartementet har gitt sin tilslutning til at delutredningene leveres samlet høsten 2020.

SPØRSMÅL NR. 1586**Innlevert 11. mai 2020 av stortingsrepresentant Svein Roald Hansen****Besvart 20. mai 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

Vil justisministeren sørge for at Kriminalomsorgens avslag på midler til Hjørgunn Gårds rehabilitering av sonere gjøres om, slik at dette samarbeidet kan fortsette?

BEGRUNNELSE:

Hjørgunn Gård & Behandlingssenter i Fredrikstad eies og driftes av Norske Sanitetskvinner Forening avd. Østfold. Inntektene til gården kommer i hovedsak gjennom inntekter fra ridefysioterapien, Hjørgunn skolegård og gaver fra organisasjoner og privatpersoner. Det er knyttet 6,5 årsverk til driften som sammen med ca. 40 frivillige hjelpere gjør tilbudene mulige. Hver uke har vi ca. 300 brukere som får ett eller flere tilbud. 200 deltar ukentlig i fysioterapiridningen og har deltakere fra hele Østfold.

Hjørgunn Gård & Behandlingssenter har gjennom flere tiår hatt et nært og godt samarbeid med Kriminalomsorgen, avd. Fredrikstad. Hvert år har mellom 20 og 50 sonere hatt plass ved Hjørgunn og gjennomført sin soning gjennom deltakelse i den daglige drift. Mange av deltakerne har kommet ut i jobb eller utdanning etter oppholdet hos oss. Flere av deltakerne er i dag frivillige hjelpere spesielt i ridefysioterapien og en har fast stilling i institusjonen. Sonerne tar del i alle sosiale aktiviteter på linje med andre brukere på gården, og er et positivt innslag i den daglige driften.

Hjørgunn bruker i underkant av et årsverk på denne aktiviteten avhengig av antallet henviste sonere. I år har imidlertid Hjørgunn Gård fått avslag på søknaden til kriminalomsorgen om støtte til denne aktiviteten. Hjør-

gunn Gård ønsker imidlertid å videreføre dette samarbeidet med Kriminalomsorgen som en viktig del av virksomhetens rehabiliteringsarbeid.

Som følge av coronakrisen måtte Hjørgunn stenge all drift og permittere så mange ansatte som mulig. Samtidig fikk som beskjeden om at tilskudd fra Kriminalomsorgen ikke lenger kunne påregnes. Sammen førte dette til en svært anstrengt økonomi på institusjonen.

Hjørgunn Gård & Behandlingssenter kom ikke under noen av de statlige støttetiltakene knyttet til coronapandemien, og fremtidig drift er svært usikker dersom en ikke får noe offentlig støtte.

Svar:

Over statsbudsjettets kapittel 430 post 70 gis det tilskudd til arbeid som frivillige og ideelle organisasjoner gjør for innsatte og domfelte. I 2020 er det bevilget om lag 28 millioner kroner på posten. Av dette ble om lag 26 millioner kroner fordelt direkte av Stortinget gjennom øremerking til 15 organisasjoner. Det gjenstående beløpet på om lag 2 millioner kroner ble lyst ut av KDI vinteren 2020. KDI mottok totalt 40 søknader med et søknadsbeløp på over 18 millioner kroner.

Tilskuddsmidlene blir fordelt etter en samlet vurdering ut fra kriterier fastsatt i gjeldende tilskuddsregelverk. Forvaltningen av tilskuddsordningen er delegert KDI som fatter enkeltvedtak i denne saken. Departementet er klageinstans, jf. Forvaltningsloven §28. Jeg kan derfor ikke gå nærmere inn på denne konkrete saken før den eventuelt kommer til departementet som en klagesak.

SPØRSMÅL NR. 1587**Innlevert 11. mai 2020 av stortingsrepresentant Siri Gåsemyr Staalesen****Besvart 14. mai 2020 av forsknings- og høyere utdanningsminister Henrik Asheim****Spørsmål:**

Kan Universitetet i Oslo (UiO) selv bestemme om de kan åpne Botanisk hage og når de skal gjøre det og har UiO hele tiden selv kunne bestemme om hagen skulle være

åpne eller ei, eller har statsråden endret retningslinjene som gjelder for Universitetet i Oslo slik at de kan åpne Botanisk hage?

BEGRUNNELSE:

Viser til svar mottatt av statsråd Henrik Asheim 4. mai i år vedr åpning av Botanisk hage der statsråden melder om god dialog med rektor ved Universitetet i Oslo om denne saken og Universitetet i Oslo annonserte gradvis gjenåpne Botanisk hage 29 april. Gode intensjoner er vel og bra. Botanisk Hage er fortsatt lukket. Spørsmålet vedr behov for å gjøre et unntak og åpne Botanisk hage uavhengig av retningslinjene som gjelder for universitetet i Oslo ble ikke besvart i svaret fra statsråden. De som driver kafeteria i Botanisk hage er nå fortvilet over at de ikke får åpnet igjen. De har allerede hatt et stort tap på omsetning i en periode da de vanligvis legger grunnlaget for den kommende sesongen. Siste melding fra UiO er at de vil få beskjed i løpet av denne uken om når hagen skal få åpne igjen. I Dagsavisen 22. mai sier rektor ved UiO «vi er underlagt Kunnskapsdepartementet, og deres retningslinjer. Disse oppdateres med jevne mellomrom. I tillegg gjør vi hele tiden egne risikovurderinger når det gjelder alle universitetets bygninger. Vi skjønner myndighetenes vurderinger, og til syvende og sist er det dem vi forholder oss til.» Jeg vil også minne om hagens betydning for nærmiljøet. Det

oppfordres til å ferdes i eget nærmiljø og for mange ligger Botanisk hage i nærheten av der de bor, i dette nærområdet bor folk i leiligheter med liten grad av felles uteareal og få kvadratmeter friareal pr innbygger i nærområdet sammenlignet med resten av Norges innbygger.

Svar:

Som jeg skrev i mitt svar 4. mai om gjenåpning av Botanisk hage, har Universitetet i Oslo annonsert at de gradvis vil gjenåpne Botanisk hage igjen. Som jeg også skrev i svaret, har jeg hatt god dialog med Universitetet i Oslo også om gjenåpning av Botanisk hage. Det er likevel Universitetet i Oslo som selv bestemmer om, når og på hvilken måte Botanisk hage kan åpne igjen.

Fra nasjonale myndigheters side har vi føringer for hensyn som skal ivaretas, som råd om smittevern. Så er det institusjonene våre som må gjøre de konkrete lokale vurderingene av hva som er mulig å få til.

Nå har Universitetet i Oslo annonsert at de vil gjenåpne Botanisk hage, Vikingskipshuset og Historisk museum mandag 18.mai.

SPØRSMÅL NR. 1588

Innlevert 11. mai 2020 av stortingsrepresentant Svein Roald Hansen

Besvart 18. mai 2020 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen

Spørsmål:

Hva er grunnen til at de permitterte på Jøtul ikke har fått utbetalt penger fra NAV etter åtte ukers permittering?

BEGRUNNELSE:

Ifølge Fredrikstad Blad 11.mai får permitterte fra Jøtul ingen utbetaling fra NAV i mai. Det vises til NAVs hjemmeside hvor det står at det jobbes med å lage søknadsskjema. Klubblederen ved Jøtul mener det oppsiktsvekkende at det må søkes på eget skjema når de permitterte allerede har gitt de nødvendige opplysninger om lønn da de meldte seg ledige. Uten penger fra NAV, vil de permitterte bare få lønn for de to dagene bedriften skal dekke, under de nye reglene.

Svar:

Norsk økonomi er rammet av det mest alvorlige tilbakeslaget i fredstid. Mange mennesker er uten jobb, de fleste fordi de er permitterte. De siste to månedene har vi iverksatt tiltak for å redde arbeidsplasser og hjelpe de mange som opplevde at inntektsgrunnlaget plutselig forsvant.

Ordningen som skal sikre permitterte full lønn dekket av NAV fra dag 3 til dag 20, skulle tre i kraft så snart som mulig, med forbehold om at NAV måtte få på plass den tekniske løsningen. Ordningen er dessverre forsinket.

Det har vært stor pågang til NAV, og etaten har fått inn et stort antall søknader om dagpenger under permittering siden de midlertidige reglene trådte i kraft. For å få behandlet kravene innen rimelig tid, må NAV i størst mulig grad basere seg på automatisert saksbehandling. I motsetning til forskuddsordningen for dagpenger, som kom på plass i løpet av noen dager, stilles det andre krav til en teknisk løsning som skal fatte vedtak om rett til en helt ny ytelse, som må følge et detaljert regelverk. Det var

i utgangspunktet lagt til grunn at NAV kunne basere seg på opplysninger om permitteringen og inntekter som arbeidsgivere har rapportert til Skatteetaten via a-ordningen. Det har vist seg at a-ordningen ikke i tilstrekkelig grad inneholder de opplysningene som er nødvendig for å utbetale lønnskompensasjon. Mangelfullt informasjonsgrunnlag kan føre til feilutbetalinger og at mange ikke vil få penger de har krav på.

Alle skal være trygge på at pengene kommer så raskt som mulig. Vi må samtidig ha løsninger som er mulig for

NAV å håndtere. Arbeids- og velferdsdirektoratet jobber på spreng med å finne løsninger som gjør at NAV kan betale ut lønnskompensasjon så raskt som mulig.

Samtidig viser jeg til at Nav nå behandler dagpenge-søknader i et meget høyt antall hver uke og at det for de som ikke får behandlet søknaden sin raskt, er etablert en særskilt forskutteringsordning. Denne gir mulighet til å få raskt forskudd på dagpenger for perioden etter 20 dager.

SPØRSMÅL NR. 1589

Innlevert 11. mai 2020 av stortingsrepresentant Morten Ørsal Johansen

Besvart 18. mai 2020 av næringsminister Iselin Nybø

Spørsmål:

Utlendingsforskriften § 6-6 krever oppholdstillatelse for sjøfolk på utenlandskregistrert skip som har regulær eller vesentlig virksomhet mellom norske havner. Imidlertid er det kun gitt to oppholdstillatelser for utenlandske sjøfolk i løpet av ti år.

Betyr dette at kravet i utlendingsforskriften ikke etterleves, eller at det er svært få utenlandske sjøfolk som jobber om bord på utenlandsk registrerte skip som har regulær fart mellom norske havner?

BEGRUNNELSE:

Etter utlendingsforskriften § 6-6 er det et krav om oppholdstillatelse for sjøfolk på utenlandskregistrert skip som har regulær eller vesentlig virksomhet mellom norske havner, definert som virksomhet i en sammenhengende tre måneders periode. Det er gjort unntak for kravet om oppholdstillatelse for sjøfolk på utenlandskregistrert cruiseskip, skip registrert i et EØS-/EU-land, eller i et land der vi har en bilateral skipsfartsavtale. I tillegg er EØS-/EFTA-/EU-borgere unntatt. Utenlandske sjøfolk som får oppholdstillatelse i Norge har rett til norske lønns- og arbeidsvilkår. I forbindelse med næringskomiteens behandling av representantforslag om innføring av norske lønns- og arbeidsvilkår i norsk farvann og på norsk sokkel opplyste statsråden i et brev til komiteen (datert 6. mars 2020) at:

«Det er gitt to oppholdstillatelser etter denne bestemmelsen siden den ble innført i 2010.»

Det lave antall oppholdstillatelser som har blitt gitt er tilsynelatende i konflikt med tall fra utredningen regjeringen bestilte fra Oslo Economics om konsekvenser av innføring av norske lønns- og arbeidsvilkår i norsk farvann og på norsk sokkel. Utredningen viser nemlig at det er mange utenlandsk flaggede ikke-EU/EØS-skip som befinner seg mye i norsk farvann. 26 av disse skipene er i norsk farvann mer enn 200 dager i året. 31 skip har mer enn 100 havneanløp i Norge i løpet av ett år (Wikborg Rein og Oslo Economics s. 195). Disse tallene kan indikere at det er langt flere enn to utenlandske sjøfolk som har krav på oppholdstillatelse i Norge. Hvis dette er tilfellet kan det bety at utlendingsforskriften § 6-6 ikke etterleves.

En annen mulig tolkning er imidlertid at skipenes seilingsmønstre og havneanløp ikke innebærer regulær fart mellom norske havner. Dette betyr at det i realiteten er forsvinnende få utenlandske sjøfolk (ikke-EØS/EU borgere) som jobber på utenlandske båter (ikke-EU/EØS-flaggede) i regulær fart mellom norske havner. Dette er forhold som etter denne representantens mening bør klargjøres.

Svar:

Politidirektoratet har opplyst at det ikke føres systematisk inn- og utreisekontroll av sjøfolk, men at politiet kontrollerer skip utfra en risikovurdering. Politiet har avdekket tilfeller der sjøfolk har manglet nødvendig oppholdstillatelse, og der kravene i forskriften ikke har vært overholdt. Jeg mener imidlertid at hverken dette, eller det faktum at det er innvilget få oppholdstillatelser, gir oss grunnlag for å si at kravet i sin alminnelighet ikke etterleves.

Jeg legger til grunn at rederier i all hovedsak forholder seg til det regelverket som gjelder. De lave tallene på innvilgede oppholdstillatelser kan tyde på at rederier velger å bemanne eventuelle utenlandsk registrerte skip i regulær fart mellom norske havner med sjøfolk som ikke behøver oppholdstillatelse. Det er tillatt å bemanne slike skip med sjøfolk som er borgere i et EØS-land. Det følger videre av utlendingsforskriften §1-1 syvende ledd at sjøfolk som er omfattet av bilaterale skipsfartsavtaler er unntatt fra kravet om oppholdstillatelse. Tilsvarende gjelder for sjøfolk som arbeider på utenlandsk registrerte cruiseskip eller på skip registrert i et skipsregister i et av EØS-landene, jf. utlendingsforskriften § 1-1 syvende ledd. Endelig kan, som representanten også viser til, skipenes seilingsmønster være slik at det ikke dreier seg om regulær eller vesentlig virksomhet mellom norske havner. Det vises til følgende forklaring i UDIs retningslinje "UDI 2010-179 Oppholdstillatelse til sjøfolk på utenlandsk registrerte skip":

Det følger av instruks fra Arbeids- og inkluderingsdepartementet av 14.12.2009 om fastsetting av retningslinjer etter utlendingsforskriften § 6-6 (AI 102/09) at det med Regulær eller vesentlig virksomhet mellom norske havner menes en virksomhet i en sammenhengende tre måneders periode. Perioden avbrytes ikke ved inntil to kortvarige enkeltreiser eller oppdrag til andre land med kortere samlet varighet enn ti dager."

Samtidig merker jeg meg det forhold som representanten påpeker i utredningen fra Wikborg Rein og Oslo Economics, som viser at det er flere utenlandske skip fra utenfor EØS som har et betydelig antall havneanløp i Norge og/ eller antall dager i norske farvann, – og at disse i hovedsak er bemannet med tredjelandsborgere. I den videre vurderingen av om det bør innføres et krav om norske lønns- og arbeidsvilkår kan det være relevant å se nærmere hen til virkningene av gjeldende regelverk.

SPØRSMÅL NR. 1590

Innlevert 11. mai 2020 av stortingsrepresentant Roy Steffensen

Besvart 15. mai 2020 av kunnskaps- og integreringsminister Guri Melby

Spørsmål:

Korona-epidemien har gjort at man har måttet gjennomføre en rekke midlertidige tiltak i hele utdanningssektoren. Det har i hovedsak vært politisk enighet om disse tiltakene. Avlysning/fjerning av eksamen og oppmykning av fraværsgrensen i skolen har vært blant de midlertidige tiltakene.

Kan statsråden forsikre at disse to tiltakene er midlertidige, og at både eksamensordninger og vanlig praktisering av fraværsglementet vil være på plass igjen når skoleåret 2020-2021 starter?

BEGRUNNELSE:

Et flertall på Stortinget støttet regjeringens innføring av fraværsgrense i videregående skole. Innføringen av denne har vist målbart positive resultater. På grunn av corona-tiltakene ga Kunnskapsdepartementet i mars mid-

lertidig unntak fra krav om dokumentasjon av fravær i grunnskolen og videregående skole. Unntaket skal gjelde ut skoleåret.

I Kunnskapsdepartementets pressemelding 25/3/2020 ble det kunngjort at skriftlige eksamener i videregående skole ble avlyst. I pressemelding 21/4/20 ble det kunngjort at også muntlige, muntlig-praktiske og praktiske eksamener i videregående skole avlyses våren 2020. Alle elever får gyldig vitnemål selv om de ikke har eksamen.

Svar:

Jeg er glad for at vi har klart å bli enige om mange gode løsninger i den spesielle situasjonen vi står i, uavhengig av partipolitisk tilhørighet.

Når det gjelder regler om fravær, er det riktig at departementet har gjort enkelte midlertidige justeringer frem

til sommeren. Allerede 4. mars innførte vi midlertidige forskriftsregler frem til 1. august om kravet til å dokumentere sykefravær. Endringen går ut på at elever som har fravær av helsegrunner, kan bruke egenmelding hvis de er over 18 år, eller få bekreftelse fra foreldrene hvis de er yngre. Endringene gjelder dokumentasjonskravet i reglene om fraværsgrensen i videregående skole og i reglene om føring av fravær på vitnemål og kompetansebevis i grunnskolen og videregående skole. Forskriftsendringen var en direkte oppfølging av henvendelse fra helsemyndighetene, og hensikten var å avlaste helsevesenet i den krevende covid-19-situasjonen.

Den 8. mai innførte vi ytterligere midlertidige forskriftsbestemmelser om fravær. Endringene innebærer at fravær fra og med 13. mars og ut skoleåret 2019/2020 ikke skal regnes som udokumentert fravær etter reglene om fraværsgrensen, og at fravær i denne perioden ikke skal føres på vitnemål eller kompetansebevis. Både i perioden skolene har vært stengt, og i perioden hvor skolene helt eller delvis gjenåpner, er det viktig å ha like og rettferdige regler om fravær. De nevnte tilpasningene i regelverket skal sørge for at dette er ivaretatt i den ekstraordinære situasjonen vi er i.

I utgangspunktet ønsket jeg at alle skulle kunne ta sine eksamener og avsluttende prøver våren 2020. Situasjonen er utenom det vanlige nå. Regjeringen besluttet for omtrent en måned siden at alle eleveksamener avlyses denne våren, blant annet for å ivareta en forsvarlig gjen-

nomføring og likebehandling av kandidatene uansett hvor i Norge de bor. Dette er helt sentrale prinsipper ved eksamen og avsluttende prøver. Vi har derfor bestemt at de gruppene som er helt avhengig av å få tatt eksamen og prøver for å komme videre i utdanningsløpet og arbeidslivet, skal prioriteres nå. Vi har sammen med fylkeskommunene og bransjen besluttet å prioritere privatistene og gjøre unntak for fag som krever eksamen før fagprøven, som for eksempel dataelektronikerfaget. Kunnskapsdepartementet har også fastsatt unntak fra noen av kravene til gjennomføring av fag- og svenneprøver. Dette for at så mange lærlinger som mulig skal kunne gjennomføre planlagte fag- og svenneprøver denne våren.

De nevnte regelendringene om fravær, samt eksamensordningene for våren 2020, er midlertidige. Endringene er gjort ut fra hensynet til smittevern og for at elevene skal ha rettferdige og like regler å forholde seg til i den spesielle tiden vi er inne i nå. Jeg vurderer situasjonen på vårt sektorområde fortløpende, og kan ikke nå konkludere på om det vil være behov for tilpasninger, og hvordan de i så fall bør utformes, for skoleåret 2020/2021.

Jeg gjør ellers oppmerksom på at reglene om fraværsgrensen i videregående skole har vært under evaluering helt siden reglene ble innført til skoleåret 2016/2017. FAFO leverer sin sluttrapport fra evalueringen innen 1. juni i år, og departementet vil deretter, og uavhengig av den situasjonen vi befinner oss i med covid-19, vurdere om det er grunn til å gjøre mer varige justeringer i reglene.

SPØRSMÅL NR. 1591

Innlevert 11. mai 2020 av stortingsrepresentant Bengt Fasteraune

Besvart 19. mai 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Bilistene betaler full bompengebelastning for strekningen E6 Elstad-Sjoa i Gudbrandsdalen, selv om den ikke er ferdig utbygd.

Har samferdselsministeren mulighet til å påvirke når Nye Veier vil prioritere å få ferdigstilt dette prosjektet, og er det statsrådets vurdering at prosjektet blir raskere ferdigstilt nå når det er i porteføljen til Nye Veier, enn om det fortsatt var i porteføljen til Statens vegvesen?

BEGRUNNELSE:

Prosjektet E6 Elstad-Otta ble påbegynt i 2013 og strekningen Frya-Sjoa, 32 km ny veg, ble ferdigstilt i 2016. Regje-

ringen valgte etter dette å stoppe en sammenhengende utbygging E6 Elstad-Otta til tross for at dette lå inne i NTP som en forutsetning fra Stortinget. En kostnadsøkning på 1,5 mrd. på strekningen Elstad-Frya ble brukt som en begrunnelse for dette. Før Stortingsvalget i 2017 uttalte imidlertid daværende Samferdselsminister at regjeringen hadde som målsetning å få framskyndet utbyggingen av strekningen. I september 2018 overførte Regjeringen prosjektet til Nye veier AS med begrunnelsen om at de kunne bygge ut strekningen raskere og billigere enn Statens vegvesen. I en kommentar til lokalavisa Dølen i uke 18 sier Nye veier AS prosjektet ikke er prioritert for utbygging enda, men at de arbeider med en reguleringsplanlegging for E6 i Gudbrandsdalen. Strekningen Sjoa-Otta har en

ÅDT på 6400 kjøretøy. Strekningen har godkjent reguleringsplan for utbygging av motorveg med tilsvarende standard som er utbygd fra Frya til Sjoa med fartsgrense 90 km/t. Statens vegvesen har utført grunnerverv, hogst og innløsning og sanering av bolighus for titalls millioner kroner før prosjektet ble overført til Nye Veier AS. Strekningen Elstad-Frya har en ÅDT fra 6900 til 8100 kjøretøy. Strekningen har ikke godkjent reguleringsplan, men den ligger i kommunedelplanen.

Svar:

Nye Veier AS ble opprettet for å oppnå en mer helhetlig utbygging og større kostnadseffektivitet knyttet til den

porteføljen selskapet har fått ansvaret for, dette gir en merverdi utover utbygging i tradisjonell forstand.

Strekningen E6 Øyer–Otta ble overført til Nye Veier AS våren 2019, jf. Prop. 110 S (2018-2019). Denne overføringen medfører dermed at Nye Veier AS i betydelig grad er overlatt den videre utviklingen av strekningen, herunder også spørsmål knyttet til tidspunkt for gjennomføring av ulike tiltak. Det er viktig at Nye Veier AS gis nødvendig handlingsrom til å prioritere og å legge opp en effektiv langsiktig gjennomføringsstrategi for sin virksomhet. Jeg har dermed ikke noe ønske om å påvirke Nye Veier AS i denne saken da dette vil stride mot formålet ved opprettelsen av utbygningsselskapet.

SPØRSMÅL NR. 1592

Innlevert 11. mai 2020 av stortingsrepresentant Bengt Fasteraune

Besvart 25. mai 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Vil samferdselsministeren sette i gang et arbeid for å få forenklet saksbehandlingen knyttet til søknader om gravetillatelse og arbeidsvarsling ved arbeid på fylkeskommunal vei?

BEGRUNNELSE:

Regionreformen innebar som kjent at administrasjonen av fylkesveioppgaver overført fra Statens vegvesen til fylkeskommunene fra 1. januar 2020. Til tross for denne oppgaveoverføringen er Statens vegvesen fortsatt skilt- og arbeidsvarslingsmyndighet for fylkesveiene.

Ifølge forskrift om saksbehandling om ansvar ved legging og flytting av ledninger over etter, under og langs offentlig veg av 8. oktober 2013 nr. 1212 (ledningsforskriften) skal veimyndigheten gi tillatelse til etablering av infrastruktur i veien. Fylkeskommunen skal derfor nå behandle søknader om graving i fylkesveiene. Det er likevel Statens Vegvesen som skal behandle søknad om arbeidsvarsling for samme forhold i henhold til forskrift om offentlig trafikkskilt, vegoppmerking, trafikksignaler og anvisning (skiltforskriften) av 7. oktober 2005 § 32 nr. 2.

Dette medfører at entreprenører som skal utføre arbeider på fylkeskommunal vei først må søke fylkeskommunen om gravetillatelse. Når denne tillatelsen foreligger, må entreprenøren deretter søke på nytt om skilting/arbeidsvarsling, men da til Statens vegvesen. Entreprenøren må vente med å søke Statens Vegvesen til endelig gravetillatelse fra fylkeskommunen foreligger, da denne må vedlegges søknaden om skilting og arbeidsvarsling. Konsekvensen er et økt byråkrati, lang saksbehandling og økte ressursbruk/kostnader hos både entreprenørene og myndighetene. Dette kan igjen føre til at prosjekter blir forsinket.

nøren må vente med å søke Statens Vegvesen til endelig gravetillatelse fra fylkeskommunen foreligger, da denne må vedlegges søknaden om skilting og arbeidsvarsling. Konsekvensen er et økt byråkrati, lang saksbehandling og økte ressursbruk/kostnader hos både entreprenørene og myndighetene. Dette kan igjen føre til at prosjekter blir forsinket.

Svar:

Gravetillatelser og arbeidsvarsling reguleres av ulike lovverk. Gravetillatelser langs eller ved veg er regulert av veglova, og må derfor søkes om hos veimyndigheten (fylkeskommunene). Arbeidsvarsling reguleres i vegtrafikkloven, som legger myndigheten for denne typen tillatelser til Statens vegvesen for riks- og fylkesveier.

I forbindelse med regionreformen og opphør av sams vegadministrasjon ble det gjort endringer i veglova og i forskrifter til denne. Dette innebar at myndighet etter vegloven ble overført til fylkeskommunene, herunder bl.a. myndighet til å gi gravetillatelser.

Statens vegvesen har utarbeidet nye saksbehandlingsrutiner for behandling av søknader om arbeidsvarsling, som blir implementert i disse dager. Hensikten med disse nye rutinene er å få korrekt saksbehandling, bidra til likebehandling, samt forenkle samhandlingen med fylkeskommunene. Fylkeskommunene har vært involvert i arbeidet med saksbehandlingsrutinene.

Statens vegvesen jobber også med en digital løsning for arbeidsvarslingssøknader, som skal være på plass i 2021. En slik løsning vil effektivisere prosessen ved at søk-

nader skal kunne leveres digitalt, og vil også gi en mer effektiv saksbehandling av arbeidsvarslingssøknader.

SPØRSMÅL NR. 1593

Innlevert 11. mai 2020 av stortingsrepresentant Carl-Erik Grimstad

Besvart 20. mai 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Hvordan følger Justisdepartementet opp politiets varslingsrutiner i forbindelse med overgrepssaker, og sikrer at varsling av disse til kommuner og andre arbeidsgiver som trenger denne informasjonen skjer som tiltenkt i lov og forskrift, samt på hvilken måte vil justis- og beredskapsministeren sikre seg at slik vital informasjon blir delt med de rette etater og instanser fremover?

BEGRUNNELSE:

I media har det i det siste kommet fram saker der politiet tilsynelatende ikke alltid informerer arbeidsgivere og andre om at ansatte i betrodde stillinger, med ansvar for blant annet barnevern, er under etterforskning for eller allerede er dømt for overgrep. Jmfør oppslag i Sandefjords Blad 11. mai 2020. [<https://www.sb.no/jeg-er-nysgjerrig-pa-hva-som-stoppet-politiet-fra-a-gi-informasjonen-videre/s/5-73-1104075>].

Svar:

Politiet har etter politiregisterloven en vid adgang til å utlevere opplysninger, men kun i konkret angitte tilfeller en plikt til å utlevere opplysninger.

Politiet kan av eget tiltak utlevere opplysninger blant annet dersom det er nødvendig for å forebygge eller avverge lovbrudd. På nærmere angitte vilkår kan opplysninger også utleveres i mottakers interesse, dersom dette er nødvendig for å fremme mottakerorganets oppgaver etter lov eller for å hindre at virksomhet blir utøvd på en uforsvarlig måte. Hvorvidt opplysninger skal utleveres vil være basert på en konkret vurdering av om utleveringen er nødvendig og forholdsmessig. Denne vurderingen er det opp til politiet å gjøre i det enkelte tilfelle.

Jeg registrerer at i den aktuelle saken som er nevnt i begrunnelsen for spørsmålet, har politiet ifølge oppslaget i etterkant tatt selvkritikk for at opplysningene ikke ble utlevert.

SPØRSMÅL NR. 1594

Innlevert 11. mai 2020 av stortingsrepresentant Sandra Borch

Besvart 20. mai 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Mener statsråden at kommunen skal ta utfordringen med å dekke nesten 32 millioner kroner, som er merverdiavgiften kommunen må beregne på vederlaget som er avtalt?

I så fall, hvorfor er staten villig til å dekke merverdiavgiften om Kystverket skulle stått for arbeidet, men ikke når kommunen gjør jobben?

BEGRUNNELSE:

Viser til spørsmål innsendt av undertegnede 30.04.2020 og svar fra samferdselsministeren 11.05.2020.

I sitt svar skriver statsråden:

«Jeg ser imidlertid at retten til fradrag kan være problematisk hvis forskutteringsrammen må forstås slik at den ikke dekker ev. merverdiavgift, og at dette gjør det mer utfordrende for de aktuelle kommunene å gjennomføre de tiltenkte forskutteringsprosjektene.»

Jeg er gjort kjent med avtalen til Senja kommune i denne saken. Avtalen sier tydelig at forskutteringsrammen ikke dekker merverdiavgift, jf. avtalens pkt. 3, hvor kostnadsanslaget er angitt eksklusiv merverdiavgift.

Årsaken til dette framgår av notat om forskutteringsordningen fra Kystverket av 15.02.2019 hvor det i generelle føringer framgår;

I henhold til merverdiavgiftskompensasjonsloven §§ 2 og 3 kan kommunen kreve refusjon for innkjøpte varer og tjenester fra registrerte næringsdrivende. Det vurderes at kommunenes kjøp av varer og tjenester i denne sammenheng vil omfattes av nevnte refusjonsordning. På bakgrunn av ovenstående legges det til grunn at merverdiavgift skal holdes utenfor forskutteringsrammen.

I notatet framgår videre under basiskostnader:

- Merverdiavgiften skal ikke være del av avtalen, jf. avklaring fra departementet.
- NTP kostnaden er oppgitt i 2018 kr til 139 mill. kr inkludert 15.5 % merverdiavgift.

At merverdiavgiften ikke er oppgitt til 25% skyldes at Kystverket ikke beregner merverdiavgift på eget arbeid, men budsjetterer med merverdiavgift på kjøp av varer og tjenester. Som også må være tilfelle når staten kjøper alle varer og tjenester av Senja kommune, framfor å utføre arbeidet selv.

Skatteetaten har fastslått at det ikke gis merverdiavgiftskompensasjon, og at kommunen må beregne merverdiavgift på vederlaget den mottar fra staten.

Svar:

I svar til representanten 11. mai 2020 om samme sak viste jeg til at det er inngått avtaler med seks kommuner til en samlet forskutteringsramme på 541 mill. kroner og at dette innebærer at hele den tilgjengelige forskutteringsrammen er disponert.

Jeg viste også til at vi nå er gjort kjent med at to kommuner har innhentet forhåndsuttalelse fra Skatteetaten og at disse tilsier at bestemmelsene om merverdiavgift, fradragrett og kompensasjon kan gjøre det mer utfordrende for de aktuelle kommunene å gjennomføre de tiltenkte forskutteringsprosjektene.

Jeg har vært opptatt av å finne en løsning på denne problemstillingen, og departementet har jobbet med å få oversikt og se på mulighetsrommet for å håndtere merverdiavgiftsspørsmålet opp mot forskutteringsordningen. Kystverket har på denne bakgrunn blitt bedt om å kontakte Direktoratet for forvaltning og økonomistyring. Vi har 19. mai 2020 mottatt en uttalelse fra nevnte direktorat som innebærer at fremtidige utbetalinger fra Kystverket på forskutteringsordningen kan håndteres innenfor rammene av nettoføringsordningen for merverdiavgift i staten.

Dette har vært en komplisert sak og jeg er glad for at vi nå har funnet en løsning på hvordan

merverdiavgiftsspørsmålet skal håndteres. Jeg har bedt om at Kystverket kontakter kommunene slik at nødvendige presiseringer i forhold til de inngåtte forskutteringsavtalene kommer på plass og forskutteringsprosjektene kan igangsettes.

SPØRSMÅL NR. 1595

Innlevert 11. mai 2020 av stortingsrepresentant Sandra Borch

Besvart 26. mai 2020 av klima- og miljøminister Sveinung Rotevatn

Spørsmål:

Fylkesmannen i Troms og Finnmark har behandlet søknader fra en rekke kommuner nord i det nye storfylket, om å utvide perioden der skuterløypene er åpen for normal ferdsel grunnet store snømengder. Flere av kommunene i Finnmark har fått tillatelse om å holde alle eller

enkelte løyper åpne til 10. eller 17. mai. Samtidig registrerer vi at i tidligere Troms Fylke så får man avslag fra den samme fylkesmannen, det til og med før søknaden om å holde løypene åpne er behandlet. Det er varslet avslag på søknader fra blant annet Kåfjord, Nordreisa og Storfjord. Dette er kommuner som tilhører Nord Troms.

Hvorfor praktiseres regelverket ulikt innenfor samme fylke?

Svar:

Innleiingsvis vil eg opplyse om at Fylkesmannen i Troms og Finnmark 7. mai 2020 sende eit brev til Klima- og miljødepartementet om det same temaet. Departementet svarte Fylkesmannen i brev 13. mai 2020.

Bakgrunnen for spørsmåla no, er at det før fylkessamanslåinga var praksis for at fylkesmannen ga dispensasjon til forlenging av opningstid for nokre skuterløyper i Finnmark. I Nord-Troms var det ikkje praksis for dette. Eg kjenner ikkje bakgrunnen for praksisen.

Fram til 2015 var det berre i Nord-Troms og i Finnmark at lova opna for snøskuter-løyper. I 2015 blei det lov til å etablere snøscooterløyper i heile landet, men dei må stengje om våren etter 5. mai. Dette er òg hovudregelen i Nord-Troms og Finnmark. Fylkesmannen kan i "spesielle tilfeller" forlenge perioden med motorferdsle etter 5. mai, jf. forskrift for bruk av motorkøyretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 9.

Stortinget var under arbeidet med regelendringa opp-teken av at dei nye reglane som skulle innførast for heile landet, ikkje skulle få konsekvensar for praksis i Nord-Troms og Finnmark. Komitémerknaden i Innst. 253 L (2014-2015) lydte:

"Disse medlemmer legger til grunn at gjeldende rett vedrørende kjøring etter 5. mai i Nord-Troms og Finnmark blir videreført. Dette medfører at det ikke blir endring i dispensasjonsadgangen i Nord-Troms og Finnmark."

Departementet la vekt på formuleringane i komitéinnstillinga og presiserte derfor i eit brev til fylkesmennene i 2016 at dei nye reglane ikkje skulle verke inn på praksis for kommunar i desse fylka. Regelverket skulle verken brukast som grunnlag for å strame inn eller for å lempe praksis.

Ei vidareføring av praksis har etter det departementet har forstått, ført til at fylkesmannen har forlengja opningstida for nokre løyper i Finnmark, men ikkje i Nord-Troms fordi ei slik praksis ikkje var etablert der.

I svarbrevet til Fylkesmannen 13. mai 2020 skriv departementet at fylkes-samanslåinga gjer det naturleg å sjå på praktiseringa av regelverket på nytt. Likebehandling er grunnleggande i forvaltninga. Samtidig skal det vere mogeleg å behandle saker ulikt dersom det er sakleg grunn til det.

Kommunane i Nord-Troms og Finnmark har i lang tid vore i ei særstilling når det gjeld motorferdsleregelverket. Regelverket skil ikkje mellom kommunane i Nord-Troms og kommunane i Finnmark. Departementet skriv derfor i svarbrevet til Fylkesmannen at dei ikkje treng å skilje mellom kommunane berre på grunn av tidlegare praksis. Samtidig understrekar departementet at søknader frå kommunane skal vurderast konkret, ut frå tilhøva i kvar enkelt kommune. Våren og snøsmeltinga kan ha kome lenger i nokre delar av fylket enn i andre, og naturen er særleg sårbar på denne tida. Omsyn til naturmangfald og friluftsliv er sentralt i vurderinga. Det gjeld serleg omsynet til rein og reindrift og dyre- og fuglelivet elles.

Eg vil til slutt også påpeike at hovudregelen i Nord-Troms og Finnmark fortsatt er at snøskuterløypene skal vere stengt etter 5. mai.

SPØRSMÅL NR. 1596

Innlevert 11. mai 2020 av stortingsrepresentant Jenny Klinge

Besvart 20. mai 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Deler statsråden oppfatninga til stortingsrepresentantane Helge Orten (H) og Solveig Schytz (V) om at framlegget regjeringa har til ny domstolstruktur inneber at ein rettstad utan sorenskrivar framleis er ein tingrett?

GRUNNGJEVING:

9. mai skreiv stortingsrepresentantane Helge Orten (H) og Solveig Schytz (V) dette i Romsdals Budstikke, i innlegget «Tinghus, rettssikkerhet og kompetansearbeidsplasser».

«Jenny Klinge skriver i sitt innlegg i Romsdals Budstikke 4.mai at tingrettene i Molde, Kristiansund og Volda nå vil bli avdelingskontor under tingretten i Ålesund. Det er ikke riktig.»

I eit innlegg av Torstein Frantzen og Per Jordal, som er lagdommere i Gulating lagmannsrett, i Nationen 3. mai, skriv dei dette:

«Regjeringen foreslår å legge ned to tredeler av landets tingretter, men å opprettholde alle de bemannede rettsstedene i dagens tingrettsstruktur. Samtidig foreslås det at minimumsbemanningen på hvert rettssted skal være én ansatt. Med sitt alternative forslag har regjeringen dermed åpnet opp for et spill om arbeidsplassene i to tredeler av landets domstoler. Regjeringen har i praksis valgt Domstolkommisjonens sentraliseringsforslag.

Regjeringen vil legge ned to tredeler av landets tingretter. Det betyr at av de 92 førsteinstansdomstolene vi hadde i 2001, vil kun 22 være tilbake dersom forslaget gjennomføres. Forslaget innebærer et farvel til en 400 år lang tradisjon med desentralisert domstolstruktur, med lokale domstoler styrt av lokale og selvstendige sorenskrivere. Det betyr at langstrakte Norge, som er et av Europas tynneste befolkede land, vil få et av Europas mest sentraliserte domstolvesen.»

Eg lurer på om statsråden meiner at desse to dommaringane og eg sjølv tek feil når vi påstår at ein bemanna rettsstad utan sorenskrivar ikkje lenger vil vera ein tingrett, viss dei endringane i domstolstrukturen som regjeringa har gjort framlegg blir gjennomførte.

Svar:

Et rettssted er ikke det samme som en tingrett, hverken i dagens domstolstruktur eller etter departementets for-

slag til ny struktur. En tingrett er en organisatorisk enhet som dekker et fastsatt geografisk område, betegnet som rettskrets. Et rettssted er et sted hvor tingretten holder til. I dagens struktur har de fleste tingretter ett rettssted hvor tinghuset ligger, mens noen tingretter har flere rettssteder, slik som Sogn og Fjordane tingrett. I strukturen departementet har foreslått, og som nå er på høring, vil de fleste rettskretsene utvides, altså at en tingrett skal dekke et større geografisk virkeområde, og ha flere rettssteder, på samme måte som i Sogn og Fjordane-modellen. Lederen av tingretten, sorenskriveren, er leder for dommerne og de øvrige ansatte på samtlige rettststeder.

Etter departementets forslag vil tingrettene fortsatt holde til på samtlige steder hvor det er rettssteder i dag, og sakene vil som utgangspunkt bli behandlet på det rettsstedet hvor de geografisk hører hjemme. Samtidig vil tingrettene bli mer fleksible, fordi dommerne vil kunne behandle saker ved alle rettsstedene i den nye utvidede rettskretsen. Saker vil også kunne gå ved andre rettssteder som hører innunder den samme tingretten, dersom for eksempel hensynet til habilitet eller ressursutnyttelse tilsier det. I motsetning til Domstolkommisjonen har departementet ikke foreslått å fastsette hovedrettssteder. Det innebærer at rettsstedene vil være likestilte dersom departementets forslag gjennomføres.

SPØRSMÅL NR. 1597

Innlevert 12. mai 2020 av stortingsrepresentant Eirik Sivertsen

Besvart 22. mai 2020 av kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup

Spørsmål:

Ved behandlingen av Meld. St. 21 (2018-2019) Nytt regjeringskvartal vedtok Stortinget at så mye som mulig av 22. juli-senteret slik det står i dag, bør bevares og bli et viktig element i det nye regjeringskvartalet. I et brev av 13. januar d.å. til kommunalminister Mæland uttrykker den nasjonale støttegruppen etter 22. juli og AUF bekymring for at viktige autentiske spor vil forsvinne.

Hvordan vil regjeringen legge til rette for læringsvirksomhet og vil Minnerommet, Prologrommet og Ettetidsrommet bli bevart for ettertiden?

BEGRUNNELSE:

I merknader under behandlingen skrev kommunalkomiteen:

«Komiteen viser til at bruk av fysiske bevis og bruk av autentiske steder gir troverdighet og står helt sentralt internasjonalt i læring og forebygging. Komiteen vil peke på at 9/11 Memorial and Museum i New York er et godt eksempel på at autentiske og sårbare åsteder – også slike med særlig høye krav til sikkerhet og adgangskontroll – kan brukes til læring og forebygging. Samtidig skiller regjeringskvartalet seg fra dette ved at det også inneholder objekter som er sentrale for nasjonale sikkerhetsinteresser.»

Det er derfor avgjørende at så mye som mulig av de fysiske sporene bevares og at det legges til rette for læring og forbyggende virksomhet i tilknytning til senteret. Det må følges opp i den konkrete planleggingen av nytt regjeringskvartal.

Svar:

22. juli-senteret har et overordnet ansvar for å formidle kunnskap om terrorhandlingene i regjeringskvartalet og på Utøya 22. juli 2011, og tiden etter. Gjennom utstillinger, undervisning og dokumentasjon bidrar senteret til en historiebevisst forvaltning av minnet om terrorangrepet, for skoleverket og allmennheten. Gjennom undervisning som vektlegger elevmedvirkning, bidrar 22. juli-senteret til å styrke elevers demokratiske ferdigheter og historiebevissthet. Videre bidrar senteret til at kunnskap om årsaker til, og konsekvenser av 22. juli 2011, formidles til nye generasjoner.

Det arbeides nå med de fysiske rammene for det permanente senteret, herunder om det er mulig for senteret å ha rom innunder Høyblokken (der minnerommet og prologrommet er i dag), og bruken av mellombygget mellom Østre og Vestre paviljong (der etertidsrommet ligger). Forutsetningen er at senteret skal ha arealer nok til å kunne drive sin virksomhet på en god måte.

Regjeringen har lagt betydelig vekt på å imøtekomme Stortingets vedtak ved behandling av Meld. St. 21 (2018-19), om å "sørge for at så mye som mulig av 22. juli-senteret slik det står i dag, bør bevares og bli et viktig element i det nye regjeringskvartalet". På denne bakgrunn er det besluttet at Statsministerens kontor ikke skal flytte inn i Høyblokken. Det har gjort det mulig å beholde bruk av Østre paviljong, slik den nå står, til 22 juli-senteret.

Vurderinger av nødvendig sikkerhet i regjeringskvartalet har så langt vist at det er svært vanskelig å ivareta ønsket om publikumsarealer under Høyblokken, og samtidig ivareta kravet til forsvarlig sikkerhet. Ny lov om nasjonal sikkerhet stiller krav til risikovurderinger og etablering av et forsvarlig sikkerhetsnivå. Departementene utøver det som i loven er definert som grunnleggende nasjonale funksjoner, noe som nødvendiggjør skjerming og sikring av departementsbygningene. En ekspertgruppe bestående av representanter fra nasjonale sikkerhetsmyndigheter og andre sentrale fagmiljøer på sikkerhet, har på bakgrunn av brev fra AUF og Støttegruppen gjennomført nye vurderinger av nødvendig sikkerhet i forbindelse med permanent plassering av senteret.

Sikkerhetsekspertene er tydelige på at publikumsrettet virksomhet i arealer under Høyblokkens hovedvolum, herunder minne- og prologrommene, ikke kan tillates. Dette skyldes at Høyblokken vil være svært sårbar for eksplosjoner i små lukkede rom. Fortsatt bruk til publikumsvirksomhet, vil føre til at sikkerhetsnivået blir for lavt til at Høyblokken kan benyttes som departements-

bygg. Dette vil gjelde selv om det etableres en nøye kontroll av publikum. Hvis noen utløser en brannalarm, vil det være lett å ta seg inn i senteret når det åpnes for evakuering. Da hjelper det ikke å ha en streng inngangskontroll av gjester i senteret.

For å redusere sårbarheten, må det også etableres en sikkerhetssone mot Høyblokken. I det arbeidet som nå har vært gjort, har vi klart å redusere omfanget av denne sikkerhetssonen, slik at mest mulig av paviljongene og mellombygget kan benyttes til 22. juli-senteret.

Vi vil la Østre paviljong bli stående som den var etter bomben og oppryddingen, med synlige sår og konstruksjoner som holder paviljongen oppe. Vi vil også arbeide for å bevare autentiske spor etter terroren i flere rom, slik som prologrommet, selv om publikum ikke kan besøke disse rommene. Sporene skal formidle viktige historier til kommende generasjoner. Det er også et viktig symbolsk grep at Justis- og beredskapsdepartementet tar tilbake Høyblokken som terroristen forsøkte å legge i grus.

Skulle vi nå bestemme oss for at Justis- og beredskapsdepartementet eller andre departementer ikke skal ta tilbake Høyblokken, vil det også innebære betydelig endring i planlegging av det nye kvartalet. Det vil bety utsettelse, kanskje med flere år, og økte kostnader. Det er trukket frem eksempler på bygg internasjonalt hvor publikum får tilgang. For det første er mange av disse byggene ikke kritiske for opprettholdelse av nasjonal sikkerhet. For det andre gjør myndighetene i hvert enkelt land sine vurderinger ut fra risiko og hvor sårbare bygningene er for terror. Av sikkerhetsmessige årsaker får vi ikke tilgang til andre myndigheters detaljerte vurdering av sine bygg, f.eks. når det gjelder bygningskonstruksjoner.

Det permanente senteret får nye arealer under bakken og ny inngangspaviljong nærmere Akersgata. Utformingen av disse er ikke klar ennå. Kommunal- og moderniseringsdepartementet og Statsbygg vil jobbe tett med senteret samt Støttegruppen og AUF for å finne gode løsninger. Det nye senteret med arealer i Østre- og Vestre paviljong, mellombygget, en ny kjeller og publikumsinngang, vil gi senteret betydelig mer areal enn i dag.

På grunnlag av de erfaringer vi har og med de vurderinger fagmyndighetene gjør, er det mitt og regjeringens ansvar å sørge for at sikkerheten er god nok. Av hensyn til ansatte og de som beveger seg i kvartalet, og av hensyn til de viktige funksjonene som ivaretas i departementene, kan vi ikke redusere sikkerheten i regjeringskvartalet. På bakgrunn av dialog med AUF og Støttegruppen etter 22. juli, er jeg likevel innstilt på å vurdere om det kan gjøres enkelte justeringer i sikkerhetssonen mot Høyblokken. Jeg vil samtidig vurdere om det er mulig å ta vare på flere av de viktige fysiske sporene som er å finne i Høyblokken. Det gjelder både spor etter terroren og oppryddingen etter den, selv om enkelte av sporene ikke kan gjøres fysisk tilgjengelig for publikum av sikkerhetsmessige hensyn.

SPØRSMÅL NR. 1598**Innlevert 12. mai 2020 av stortingsrepresentant Kirsti Leirtrø****Besvart 15. mai 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Asfaltbransjen melder om at den har ledig kapasitet, og at bransjen nå står i fare for å redusere bemanningen. Både oppsigelser og permitteringer er aktuelt. I statsbudsjettet for 2020 ble asfaltering av riksveger kuttet betydelig. Nå er asfaltprisen lav pga. oljeprisen, så det er mulig å få lagt mye asfalt samtidig som en sikrer sysselsettingen i en viktig bransje.

Ser departementet det som aktuelt å øke bevilgningene til asfaltering?

Svar:

Jeg vil vise til at med budsjettet for 2020 har satsningen på vei økt med over 80 prosent siden regjeringen tiltrådte. Med denne regjeringen ble vedlikeholdsetterslepet på

riksveinettet redusert for første gang på flere tiår i 2015, og denne reduksjonen fortsetter også i 2020.

Regjeringen legger som kjent frem økonomiske tiltak som følge av koronavirusutbruddet i flere faser. Som del av de økonomiske tiltakene i møte med virusutbruddet i fase to, ble det ved behandlingen av Prop. 67 S, jf. Innst. 216 S i mars, bevilget 600 mill. kr til Statens vegvesen til drift og vedlikehold av riksveier. Midlene ble fordelt til tiltak over hele landet, og inkluderer blant annet asfaltarbeider. I forbindelse med forslaget til revidert statsbudsjett, som ble lagt frem den 12. mai, er det foreslått bevilget 100 mill. kr til tilleggsarbeider på OPS-prosjektet rv.3/rv. 25 Om-mangsvollen–Grundset/Basthjørnet i Innlandet fylke.

I fase tre vil regjeringen vurdere bredere tiltak for å øke aktiviteten i økonomien når virusutbruddet går tilbake og smittevernstiltakene nedjusteres. Tiltak som for eksempel legging av mer asfalt på veiene vil kunne bli vurdert i fase tre.

SPØRSMÅL NR. 1599**Innlevert 12. mai 2020 av stortingsrepresentant Kirsti Leirtrø****Besvart 19. mai 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Hvordan er situasjonen for riksvegferjesambandene og de rederiene som opererer disse, og hvordan vurderer departementet muligheten for å kompensere for stort bortfall av inntekter som en følge av nedgang i trafikken?

Svar:

Av totalt 16 riksvegferjesamband er det 10 samband som er på bruttokontrakter, og i disse kontraktene er det staten som bærer risikoen for svingninger i billettinntektene. I bruttokontraktene er det således ingen konsekvens for rederiene at det er endrede billettinntekter. De 6 resterende sambandene er på nettokontrakter, hvorav 5 mottar vederlag fra staten i tillegg til billettinntektene.

Nettokontrakter plasserer i utgangspunktet ansvaret for svingninger i billettinntekter på rederiet. Eventuell

kompensasjon i disse kontraktene må komme som en konkret vurdering av den enkelte kontrakt som må gjøres mellom kontraktspartene. Disse kontraktene har kontraktsbestemmelser som skal regulere eventuelle mindreinntekter som følge av myndighetsutøvelse.

Statens vegvesen arbeider nå med å kartlegge tapte inntekter som har oppstått som følge av myndighetsutøvelse, og hvordan dette eventuelt skal kompenseres i den enkelte kontrakt.

SPØRSMÅL NR. 1600**Innlevert 12. mai 2020 av stortingsrepresentant Rigmor Aasrud****Besvart 18. mai 2020 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen****Spørsmål:**

Vil statsråden legge til rette for at arbeidstakerens feriepengene avsettes på egen konto slik det gjøres for skatetrekk?

BEGRUNNELSE:

NHO varsler at flere av deres medlemsbedrifter melder om at de vil ha problemer med å utbetale feriepengene til sine ansatte. Feriepengene er utsatt lønn og tilhører de ansatte.

Det er vedtatt en låneordning for bedrifter som har likviditetsproblemer, og en må forvente at bedriftene bruker disse ordningene for å betale ut arbeidstakernes feriepengene. Dersom feriepengene avsettes på egen konto slik det gjøres for skatetrekket, vil slike situasjoner unngås i framtida.

Svar:

I bakgrunnen for spørsmålet, viser representanten til at "feriepengene er utsatt lønn og tilhører de ansatte." Jeg mener det er en treffende beskrivelse av hva feriepengene er. Feriegodtgjøring er opptjent gjennom arbeidstakernes forutgående arbeid, og det er naturligvis avgjørende viktig at disse pengene faktisk utbetales til arbeidstakerne.

Mitt hovedinntrykk er at virksomhetene normalt sett sørger for at arbeidstakerne får utbetalt feriepengene sine når de skal. Jeg mener det er uheldig at flere bedrifter nå melder at dette kan bli problematisk i år, selv om årsaken er den ekstraordinære situasjonen knyttet til Covid-19. Etter min oppfatning er det derfor grunn til å vurdere om det bør iverksettes tiltak som sikrer at opptjente feriepengene tilfaller arbeidstakerne. Arbeids- og sosialdepartementet vil således, i samråd med partene, vurdere om det vil være hensiktsmessig å innføre en slik regel som representanten viser til. I den sammenheng må blant annet likviditetsvirkningene av en "avsetningsordning" vurderes.

SPØRSMÅL NR. 1601**Innlevert 12. mai 2020 av stortingsrepresentant Ruth Grung****Besvart 19. mai 2020 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen****Spørsmål:**

Kan jeg be om en oversikt over hvor stor andel av de permitterte har hjemstedsadresse utenfor Norge, og hvor stor andel av permitteringsutbetalingene har gått ut av landet, gjerne fordelt på fylke og bransje?

Svar:

Departementet har vært i kontakt med NAV som har henvendt ut spesialstatistikk for denne henvendelsen.

Ifølge tallene fra NAV er det 3 277 permitterte arbeidssøkere i utlandet, og de utgjør da i overkant av 1 prosent av alle permitterte arbeidssøkere (per 12. mai). Av disse er over halvparten permittert fra bygg og anlegg, mens over

én av fem er permittert fra industrien (se tabell). NAV har ikke denne statistikken for fylker.

I perioden 12. mars – 12. mai er det 899 permitterte personer i utlandet som har søkt og fått utbetalt dagpenger fra NAV. Av disse er over 80 prosent enten i Polen, Sverige eller Danmark med hhv. 396 personer i Polen, 298 personer i Sverige og 53 personer i Danmark. NAV har ikke denne statistikken fordelt på fylke eller bransje.

Tabell: Permitterte arbeidssøkere i utlandet etter yrke. Søkt eller vedtatt dagpenger under permittering. Per 12. mai 2020

	Antall permitterte
I alt	3 277
Akademiske yrker	15
Barne- og ungdomsarbeid	*
Butikk- og salgsarbeid	34
Bygg og anlegg	1 678
Helse, pleie og omsorg	33
Industriarbeid	740
Ingeniør- og ikt-fag	147
Ingen yrkesbakgrunn eller uoppgitt	65
Jordbruk, skogbruk og fiske	12
Kontorarbeid	66
Ledere	41
Meglere og konsulenter	22
Reiseliv og transport	311
Serviceyrker og annet arbeid	101
Undervisning	10

SPØRSMÅL NR. 1602

Innlevert 12. mai 2020 av stortingsrepresentant Tellef Inge Mørland

Besvart 26. mai 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Hvordan har antall selvmord og selvmordsforsøk utviklet seg, i perioden etter at tiltakene mot koronaviruset ble innført 12. mars, sammenlignet med tilsvarende periode for tidligere år, og for hvilke grupper (f.eks. kjønn, alder, sivilstand) ser man eventuelt en endring?

Svar:

Det er Dødsårsaksregisteret ved Folkehelseinstituttet (FHI) som leverer offisielle tall og offisiell statistikk over dødsårsaker i Norge, herunder selvmord. Det er ikke mulig å si noe om hvordan antall selvmord har utviklet seg i perioden etter at tiltakene mot koronaviruset ble innført 12. mars og sammenligne dette med tilsvarende periode for tidligere år. Dette skyldes at statistikken i Dødsårsaksregisteret er basert på dødsmeldinger om dødsårsak som er sendt inn av leger, supplert med opplysninger fra obduksjonsrapporter. De fleste av disse meldingene blir

fortsatt sendt inn på papirskjemaer med postgang og skal innom flere andre aktører før de mottas i Dødsårsaksregisteret. Det tar derfor ofte flere uker, noen ganger måneder før disse meldingene når FHI. Det er ca. 40 000 dødsfall i Norge per år, så dette har resultert i at den offisielle dødsårsaksstatistikken for foregående år blir publisert i november-desember året etter (2019-årgangen publiseres i desember 2020).

Folkehelseinstituttet har i samarbeid med Direktoratet for e-helse og Skatt laget en elektronisk løsning for melding av dødsfall og dødsårsak som nå er under utrulling og som etter hvert vil overta en større og større del av innmeldingene. Ved bruk av denne løsningen får Dødsårsaksregisteret inn opplysningene samme dag som legen sender dem, og det åpnes opp muligheter for en betydelig raskere oppdatering av dataene som er tilgjengelig i Dødsårsaksregisteret. Dette vil være en betydelig forbedring.

Ved tall for selvmord som dødsårsak, er det snakk om små tall i forhold til antall dødsfall totalt og dødsfall av andre dødsårsaker. Dette gjør tallene særlig sårbare for det

vi kaller tilfeldige variasjoner, dvs. at forskjeller vil kunne forklares bare ut i fra statistisk usikkerhet. I Dødsårsaksregisteret ser vi derfor oftere på trender i rater over tid, oftest over flere år. Dette er det viktig å ta hensyn til når man sammenlikner tall for forskjellige perioder.

Et annet aspekt, som påvirker registreringen av selvmord som dødsårsak, er at obduksjon ofte gjennomføres ved dødsfall hvor det er mistanke om selvmord. I Dødsårsaksregisteret mottar vi resultatet fra obduksjonsrapporten og kvalitetssikrer dette mot det som står på dødsmeldingen. Obduksjon gjennomføres i ca. 75% av tilfellene der selvmord er dødsårsak. Det tar ofte flere måneder før FHI mottar obduksjonsrapportene, så hvis det er snakk

om mange dødsfall hvor selvmord blir fastslått først ut i fra obduksjonsresultatet, må man ta dette med i betraktningen når man ser på tallene. Akkurat dette vil som utgangspunkt ikke endre seg ved elektronisk innmelding.

Det er derfor dessverre ikke mulig på nåværende tidspunkt å sammenlikne perioden etter 12. mars med tilsvarende periode for tidligere år. Vi kan heller ikke uttale oss om hvorvidt antall selvmordsforsøk har endret seg, da det ikke er etablert registreringer for dette på samme måte som for selvmord. Regjeringen arbeider nå med en ny handlingsplan for å forebygge selvmord, og vil i arbeidet med denne vurdere registreringsløsninger.

SPØRSMÅL NR. 1603

Innlevert 13. mai 2020 av stortingsrepresentant Kjell-Børge Freiberg

Besvart 22. mai 2020 av kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup

Spørsmål:

Som en del av den planlagte utbyggingen på Evenes flystasjon, kan det virke som om regjeringen ved Forsvarsdepartementet, har lagt ordinære spilleregler til side. Staten har tidligere bestemt at det skal gjennomføres en statlig reguleringsplan for området.

Betyr det at man tillater seg å sette til side private aktører og overkjører lokaldemokratiet for å få saken unna raskest mulig?

BEGRUNNELSE:

Saken gjelder forsvarets bruk av dispensasjon eller unntak fra plan- og bygningsloven i forbindelse med Forsvarsbyggs utbygging på Evenes.

Forsvaret igangsatte i 2017 en statlig regulering av flyplassområdet og områder grensende inntil dette, med begrunnelse i forsvarets planer for utbygging av anlegg på flystasjonen. Likevel har forsvaret i tiden etter vedtak i 2017 om statlig regulering, hatt en sammenhengende utbygging gående på flystasjonen, mens all annen sivil utbygging rundt flyplassen er satt på hold i påvente av vedtak av den statlige reguleringsplanen. Dette medfører blant annet at Evenes kommune ikke kommer videre med sine planer for området. Det samme gjelder for private aktører i området.

Hovedgrunnen til oppstart av den statlige reguleringsarbeidet var å klargjøre for tiltak som skulle etableres på Evenes flystasjon. Til tross for at reguleringsplanen ikke er

vedtatt har omfattende byggarbeider blitt igangsatt inne på flystasjonen, og det fremgår av Forsvarsbyggshjemmeside med dato 05.03.2020 at «Første bygg er overlevert til Forsvaret inne på nye Evenes flystasjon. Av nettsiden fremgår det også at det signeres fortløpende kontrakter forutbygging av flystasjonen.

I en sak med så stor politisk oppmerksomhet, er det en forutsetning at samtlige offentlige spilleregler følges, ikke minst gjelder det av respekt for alle i Andøy kommune, som opplever seg sviktet.

Svar:

Den pågående utbyggingen på Forsvarets arealer skjer etter gjeldende reguleringsplan for området fra 1992. Videre er det slik at byggetiltak som normalt har søknadsplikt, kan unntas dette dersom sikkerhetshensyn tilsier det. Basen skal være operativ fra 2022, og det har derfor vært nødvendig for Forsvaret å komme i gang med det som er mulig å bygge ut etter den gjeldende planen. Samtidig legger Forsvarsbygg kunnskapen fra utredningene knyttet til arbeidet med den statlige reguleringsplanen til grunn for utbyggingen som er satt i gang. Utbyggingen skjer derfor etter dagens funksjons- og miljøkrav. Det er derimot ikke alt som kan bygges ut etter gjeldende plan, og som derfor må vente til den statlige reguleringsplanen er vedtatt.

Når det gjelder forholdet til private aktører, så legger ikke det pågående arbeidet med den statlige reguleringsplanen begrensninger på at private kan fremme regu-

leringsplanforslag for sine arealer. Jeg legger til grunn at arbeid med nye planer for utbygging innenfor den statlige reguleringsplanen skjer i dialog med Forsvarsbygg.

Jeg deler fullt ut representantens syn på at offentlige spilleregler skal følges av staten, og det legger jeg til grunn

at Forsvarsbygg har gjort i denne saken. Etter min oppfatning er det også god dialog mellom Evenes kommune og Forsvarsbygg om de pågående planene i området.

SPØRSMÅL NR. 1604

Innlevert 13. mai 2020 av stortingsrepresentant Petter Eide

Besvart 20. mai 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Direktør i Kriminalomsorgsdirektoratet sier til NRK 5.5. at de først vil vurdere i midten av mai om innsatte igjen kan få besøk.

Hva er begrunnelsen for det strenge besøksforbudet i fengslene i en tid da flere smittevernrestriksjoner mykes opp, og hvordan mener justisministeren at besøksforbudet kan forsvares i lys av de negative konsekvenser dette har for rehabiliteringen?

BEGRUNNELSE:

Direktør i Kriminalomsorgsdirektoratet sier til NRK 5.5. at:

”Vi vil få på plass nye reglar om straffegjennomføring, innkalling, innsetting i fengsel, permisjonar og frigang den 8. mai. Om dei innsette kan få besøk, blir først bestemt i midten av mai.”

I en tid da myndighetene gradvis åpner opp det norske samfunnet både med hensyn til skole, barnehager, forsamlinger og arbeid vil det kreves en svært god begrunnelse for å opprettholde et besøksforbud i fengslene, som kan gjennomføres svært kontrollert. For de innsatte kan dette oppleves som en forverring av soningsforholdene, noe som kan svekke mulighetene for god rehabilitering.

Svar:

Innsatte i fengsel lever tett på hverandre og har begrenset mulighet til å beskytte seg mot smitte. Forebyggende tiltak for å redusere risikoen for smitte og spredning er derfor viktig for å beskytte innsattes og ansattes helse. Etersom stans i besøk kan være tyngende for de innsatte, har kriminalomsorgen lagt vekt på kompensierende tiltak, blant annet ved å legge til rette for fjernkommunikasjon og å utvide de innsattes telefontid.

I Prop. 111 L (2019–2020) har regjeringen fremmet forslag til midlertidige regler i straffegjennomføringsloven. Forslaget til § 45 a går ut på at besøk bare kan nektes etter en konkret vurdering dersom det vil innebære en særskilt smitte- eller helsefare, eller det på grunn av sykefravær i kriminalomsorgen vil være uforholdsmessig krevende å gjennomføre besøket.

Jeg vil ellers gjøre oppmerksom på at jeg er kjent med at Kriminalomsorgen nå arbeider med å tilrettelegge for besøk innenfor gjeldende smittevernråd, og håper det i løpet av kort tid vil være mulig å motta fysiske besøk på mer vanlig vis enn det har vært de senere ukene. Kriminalomsorgsdirektoratet sendte mandag 18. mai ut retningslinjer til regionene om at det skal kunne mottas besøk i fengsel. Retningslinjene vil blant annet, ut fra smittevern hensyn, regulere hvordan besøkene skal gjennomføres og hvilke personer innsatte skal kunne motta besøk fra.

SPØRSMÅL NR. 1605**Innlevert 13. mai 2020 av stortingsrepresentant Eigil Knutsen****Besvart 20. mai 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Legger regjeringen fortsatt til grunn sin egen beslutning om alternativ K5 for sitt arbeid med strekningen Arna-Voss?

BEGRUNNELSE:

Vegdirektøren går i Bergensavisen 13. mai (BA.no 12. mai) langt i å antyde at Vegvesenet må se på andre løsninger enn regjeringens beslutning om alternativ K5 for bygging av ny vei og jernbane mellom Arna i Bergen og Voss. Det har skapt ytterligere usikkerhet etter at Høyre og Fremskrittspartiet i Vestland fylkesting 12.05.20 under behandling av høringsuttalelsen til Nasjonal transportplan stemte imot alle forslag som spesifiserte vedtatte alternativ K5.

Svar:

Jeg viser til mitt svar 16. mars i år på spørsmål 1151 til skriftlig besvarelse. På oppdrag fra Samferdselsdepartementet har Statens vegvesen gått gjennom sin prosjektportefølje med sikte på reduserte kostnader og økt nytte, som en del forberedelsene til den neste stortingsmeldingen om Nasjonal transportplan. I dette arbeidet har det inngått å vurdere mulige kutt på strekningen E16 Arna-Stanghelle dersom ikke hele prosjektet med ny vei og ny jernbane lar seg finansiere.

Jeg vil gå grundig inn i de vurderingene som Statens vegvesen har gjort, før regjeringen legger fram sine prioriteringer i stortingsmeldingen om Nasjonal transportplan (NTP) for 2022 – 2033. Som jeg sa på digitalt folkemøte 11. mai, vil jeg i utgangspunktet ha både E39

Hordfast og utbygging av strekningen E16 Arna-Stanghelle. Hva som er mulig å prioritere når, må jeg komme tilbake til i NTP.

SPØRSMÅL NR. 1606**Innlevert 13. mai 2020 av stortingsrepresentant Tellef Inge Mørland****Besvart 19. mai 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Hvordan har antall overdoser og overdoseforsøk utviklet seg i perioden etter at tiltakene mot koronaviruset ble innført 12. mars, sammenlignet med tilsvarende periode for tidligere år, og hva mener man eventuelle endringer i tallene i så fall skyldes?

Svar:

Den årlige statistikken for narkotikautløste dødsfall med tall for 2020 vil ikke foreligge før på slutten av 2021. Det finnes derfor ikke noen statistikk nå som kan si noe om mulige endringer i overdosetallene i forbindelse med den aktuelle situasjonen.

Helsedirektoratet ga i slutten av mars ut en egen prioriteringsveileder - Prioritering av helsehjelp i Norge

under covid-19 pandemien. Denne veilederen, som senere er blitt revidert og utvidet, inneholder et eget kapittel "Psykiske lidelser, rusmiddelproblemer og avhengighet". Denne inneholder en bredere omtale av anbefalinger Helsedirektoratet gir overfor kommunene og spesialisthelsetjenesten om hvordan tjenestene bør forholde seg til mennesker med rusavhengighet og psykiske lidelser.

Helsedirektoratet utgir månedlige rapporter om aktivitet innen psykisk helsevern og tverrfaglig spesialisert rusbehandling (TSB). For mars måned viste rapporten at aktiviteten innen TSB var tilnærmet uendret sammenliknet med mars 2019 på overordnet nivå. For psykisk helsevern var aktiviteten noe redusert. Rapporten for april viser imidlertid at aktiviteten innen psykisk helsevern og TSB var betydelig redusert som følge av koronapandemien.

I foretaks møte med de regionale helseforetakene 17. april i år, har jeg bedt de regionale helseforetakene om å

innrette aktiviteten innen alle fagområder til tilnærmet normal drift, men innenfor rammen av forsvarlig smittevern.

Personer med alvorlig ruslidelse og psykisk lidelse er definert som en sårbar gruppe i forbindelse med koronapandemien, og kommunene har derfor fått ekstra midler for å kunne iverksette ulike tiltak for å avhjelpe situasjonen. Helsedirektoratet følger situasjonen og har fra uke 13 samlet inn informasjon om status i kommunene med en ukentlig spørreundersøkelse. KoRus-Oslo tok over dette arbeidet fra og med uke 16.

Rapportene oppsummerer funn fra uke til uke og sammenlikner med tidligere undersøkelser. Den gir en status for hvordan respondentene vurderer situasjonen i sin kommune ukentlig, og gir dermed mulighet til å følge utviklingen gjennom koronapandemien. 71 prosent av

respondentene rapporterer nå om ingen endring i antall overdoser/akuttsituasjoner sammenliknet med en normalsituasjon.

For øvrig gjennomføres det i regi av FHI en liten undersøkelse av 100 brukere utenfor sprøyteutdelingen i Oslo i mars og september hvert år. I denne undersøkelsen blir det spurt om overdoseerfaring siste fire uker. Denne har blitt gjennomført halvårlig siden 1993, men ble for første gang, av naturlige årsaker, ikke gjennomført i mars inneværende år.

I tillegg er jeg orientert om at Helsedirektoratet har ukentlige møter med brukerorganisasjonene på rusfeltet. På møtet sist uke ble tema overdoser tatt opp. På møtet orienterte brukerorganisasjonene om at de ikke kjente til noen økning i overdoser i rusmiljøene rundt om i landet.

SPØRSMÅL NR. 1607

Innlevert 13. mai 2020 av stortingsrepresentant Hans Andreas Limi

Besvart 25. mai 2020 av finansminister Jan Tore Sanner

Spørsmål:

Hva er karantenereglene for import av bil fra Sverige?

BEGRUNNELSE:

Mange mindre bedrifter er hardt rammet av Korona-pandemien. Dette gjelder blant annet mindre bilimportører som henter biler i Sverige. De forteller om uklarheter i karantenerregelverket når de passerer grensen og at det oppleves som om en eventuell karantene avhenger av hvem de møter fra tolletaten. For særlig mindre bedrifter utgjør denne uklarheten en stor økonomisk risiko.

Svar:

Spørsmålet er forelagt Helse- og omsorgsdepartementet som ansvarlig departement for covid-19-forskriften og Justis- og beredskapsdepartementet som ansvarlig departement for bortvisningsforskriften. Det følger av covid-19-forskriften § 5 første ledd at "personer som ankommer Norge, skal oppholde seg i karantene i 10 døgn etter ankomst til Norge".

I § 6 første ledd er det imidlertid gitt følgende unntak som kan være aktuelt i denne saken:

"Personer som krysser grensen mellom Sverige og Norge eller Finland og Norge under reise mellom bolig og arbeidssted i disse landene, eller når de er i arbeid, er unntatt fra karanteneplikt etter § 5 i den tiden de er under reise mellom bolig og arbeidssted og i den tiden de er i arbeid."

Det betyr at personer som krysser grensen mellom Sverige/Finland og Norge under reise mellom bolig og arbeidssted i disse landene, eller når de er i arbeid, er unntatt fra reisekaranteneplikt. Unntaket gjelder kun i den tiden vedkommende er under reise mellom bolig og arbeidssted og i den tiden vedkommende er i arbeid. Dette innebærer at personer som er bosatt i Norge og som jobber i Sverige/Finland, er unntatt fra karanteneplikten på reisen mellom grensen og sitt hjem i Norge, og når vedkommende eventuelt er på jobb i Norge. Personen skal likevel unngå nærkontakt med andre personer så langt som mulig. Det vil dermed være forskjell på om bilimporten skjer som ledd i en profesjonell vareimport hvor unntaket i § 6 første ledd kan være aktuelt, eller om det er en privatperson som passerer grensen.

Plikten til reisekarantene inntreffer for alle personer som ankommer Norge fra utlandet. Dersom personer er omfattet av unntakene i covid-19-forskriften § 6, skal det ikke fattes beslutninger eller vedtak om unntak fra reisekarantene. Er en person omfattet av unntaket, vil karanteneplikten ikke gjelde. Unntakene fra karantene-

plikt inntreder derfor uten at det skal gis tillatelse fra helsemyndigheter, tollmyndigheter eller politi.

Det er politiets oppgave å forvalte, håndheve og gjennomføre personkontroll etter bortvisningsforskriften, men Tolletaten bistår politiet på enkelte grensepasseringssteder med denne oppgaven. Bortvisningsforskriften regulerer innreiserestriksjonene for personer uten lovlig oppholdstillatelse i Norge. Politiet og Tolletaten vil i forbindelse med personkontrollen også gi informa-

sjon om karantenereglene i covid-19-forskriften når det foreligger klar innreiserett for den reisende. Personer som krysser grensen er selv ansvarlige for å etterkomme karantenebestemmelsene i covid-19-forskriften. Dersom en enkeltperson er usikker på sin karantenestatus etter grensepassering bør derfor vedkommende henvende seg til helsemyndighetene i sin kommune. Politiet vil etterforske og straffeforfølge åpenbare brudd på karantenebestemmelsene.

SPØRSMÅL NR. 1608

Innlevert 13. mai 2020 av stortingsrepresentant Karin Andersen

Besvart 19. mai 2020 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen

Spørsmål:

Barnepensjon ytes etter dødsfall som skyldes yrkesskade fram til barnet er 21 år, om barnet har utdanning som hovedbeskjeftigelse. Har man har mistet en forelder så har man kun en forelder igjen, uavhengig av dødsårsak og har samme behov for støtte.

Vil statsråden endre denne åpenbare urettferdigheten?

Svar:

Alle barn som har mistet en eller begge foreldre har behov for økonomisk støtte, og jeg kan skjønne at det kan framstå som urettferdig at årsaken til dødsfallet skal ha betydning for barnepensjonens varighet. Aldersgrensen

på 21 år skyldes at folketrygdloven har gunstige regler for en rekke ytelser når skaden eller dødsfallet skyldes en yrkesskade. Reglene er ment å gi et særlig vern for arbeidstakere som blir skadet eller dør i forbindelse med arbeid. Utgiftene finansieres i hovedsak av arbeidsgiverne gjennom en refusjonsordning. Arbeidsgiver er pålagt å tegne yrkesskadeforsikring til fordel for sine arbeidstakere, og premien skal dekke erstatning og ytelser både etter yrkesskadeforsikringen og folketrygden.

Jeg gjør oppmerksom på at et offentlig utvalg har lagt frem forslag til endringer i folketrygdens ytelser til etterlatte i NOU 2017:3. Regjeringen vil ta stilling til aldersgrensene for barnepensjon i forbindelse med oppfølging av denne utredningen, som planlegges lagt frem for Stortinget i løpet av året.

SPØRSMÅL NR. 1609

Innlevert 13. mai 2020 av stortingsrepresentant Hanne Dyveke Søttar

Besvart 20. mai 2020 av landbruks- og matminister Olaug Vervik Bollestad

Spørsmål:

Forbudet mot å benytte piggtråd ble innført 1.1.2010 i forbindelse med ny dyrevelferdslov. I følge §15 skal eksisterende gjerder utføres, eller oppføres, og holdes ved like

slik at dyr ikke utsettes for fare for unødige påkjenninger og belastninger. Nå har dette forbudet virket i over ti år. Men, mange steder er det fortsatt gamle gjerderester og

piggtråd som ikke har noen funksjon lenger, men som er dødsfeller for dyr.

Vil statsråden sørge for at det nå blir ryddet opp slik at gammel piggtråd blir kartlagt og fjernet?

BEGRUNNELSE:

I lovens §15 står det videre at «Den som er ansvarlig for bygningen, gjerdet og innretningen, skal føre nødvendig tilsyn med disse og gjennomføre nødvendige tiltak for å kunne oppdage, forebygge og avhjelpe fare for unødige påkjenninger og belastninger.»

Mattilsynet kan gi pålegg om fjerning av piggtråd der ulovlig bruk blir avdekket i forbindelse med tilsyn, men bruk av piggtråd har ikke vært registreringspliktig. Mattilsynet har derfor ingen oversikt over hvor ulovlig piggtråd er brukt. Mattilsynet er altså avhengig av å få varsel om hvor disse gjerdene er, finne ut om disse er ulovlige og hvem som eventuelt skal fjerne disse.

I Mattilsynets årsrapport for 2012 står det:

«Mattilsynet har også sett nærmere på behovet for en egen forskrift om fjerning av slike gjerdet, men mener at lovteksten er tilstrekkelig.»

Forarbeidene til loven sier følgende om piggtråd:

«Ved lovens ikrafttredelse vil det etter forslaget bli forbud mot å bruke piggtråd for å regulere dyrs ferdsel når nye gjerdet settes opp. Eksisterende gjerdet, også de med piggtråd, må vedlikeholdes i samsvar med bestemmelsen i første punktum. Bestemmelsen om forbud mot bruk av piggtråd medfører imidlertid at piggtråd ikke kan brukes når materiale i gamle gjerdet må skiftes ut. For eksisterende gjerdet med piggtråd vil det imidlertid være naturlig å fastsette en overgangsperiode før slike må fjernes. Krav om fjerning av eksisterende piggtrådgjerdet, vil bli fastsatt med hjemmel i bestemmelsens tredje ledd.»

Som det står i forarbeidene ville det være naturlig med en overgangsperiode for fjerning av eldre piggtråd, men en slik overgangsperiode er fortsatt, etter ti år, ikke fastsatt.

Det er heller ikke utarbeidet forskrift for fjerning av piggtråd, slik paragrafens tredje ledd gir mulighet til.

Det er eieren av gjerdet/grunneier som har ansvar for å rydde opp, men når dette ikke gjøres bør staten ta et overordnet ansvar, spesielt på egen grunn.

En mulighet kan være å gi et ansvar for dette arbeidet til fylkesmennenes miljøvernavdelinger. Staten er også en stor grunneier slik at Statskog også bør involveres i arbeidet med oppryddingen og gå foran som ett godt eksempel.

Svar:

Det er riktig som representanten påpeker at det er den som er ansvarlig for piggtrådgjerdet som har ansvar for å vedlikeholde eller fjerne slike gjerdet. Reglene beskytter ikke bare den ansvarliges dyr, men alle dyr som ferdes i området.

Det er ikke et totalforbud i dyrevelferdsloven mot bruk av piggtråd. Et slikt forbud ble ikke ansett som aktuelt da denne bestemmelsen ble utarbeidet i loven. Forbudet i dyrevelferdsloven gjelder derfor «piggtråd i gjerdet for å regulere dyrs ferdsel». Det er imidlertid et krav om at gjerdet eller installasjonen skal oppføres og holdes vedlike, slik at dyr ikke utsettes for fare.

Den største utfordringen for dyrevelferden er at piggtrådgjerdet ikke blir holdt vedlike. Hvis grunneieren der et piggtrådgjerde står, ikke har behov for gjerdet, kan vedlikehold eller fjerning lett bli forsømt. Mattilsynet har hjemmel til å fatte vedtak om at den ansvarlige for gjerdet vedlikeholder eller fjerner piggtråden, og til å gjennomføre vedtaket dersom det ikke blir etterlevd, uansett årsak til at piggtråden er satt opp. Det er imidlertid bare dyreholdere som kan holdes økonomisk ansvarlig hvis Mattilsynet selv gjennomfører tiltaket (etter dyrevelferdsloven § 32). Tiltak Mattilsynet eventuelt gjennomfører overfor en gjerdeier som ikke er dyreholder, må derfor dekkes av offentlige midler. Det følger av teksten «på dyreholders regning» i dyrevelferdsloven § 32 fjerde ledd.

I flere lokalsamfunn gjennomføres dugnadsinnsats lokalt for å fjerne piggtråd fra naturen, der kommunen, næringen, miljøorganisasjoner og Mattilsynet bidrar. Dette mener jeg er en god tilnærming. Mattilsynet kan ikke løse dette problemet alene. Også hensynet til miljøinteresser og almen ferdsel kan tilsa at piggtrådgjerdet må vedlikeholdes eller fjernes på forsvarlig måte. Spesielle miljøtiltak i jordbruket (SMIL) er tilskudd til gjennomføring av miljøtiltak ut over det som forventes av vanlig jordbruksdrift. Formålet med tilskuddet er å redusere forurensningsbidraget fra jordbruket og fremme natur- og kulturminneverdiene i jordbrukets kulturlandskap. Vi er erfarer at fjerning av piggtråd er et prioritert tiltak for tilskuddsmidler i mange kommuner. Videre kan tilskudd til nye gjerdet kobles til krav om fjerning av gamle. Slik bruk av offentlige midler gir god treffsikkerhet etter formålet, da tildelingene kan prioriteres ut i fra lokale målsettinger og strategier. Jeg mener at god informasjon, bevissthet rundt problemstillingen og felles innsats, er det som må til for å få fjernet uønsket piggtråd fra naturen.

SPØRSMÅL NR. 1610**Innlevert 13. mai 2020 av stortingsrepresentant Roy Steffensen****Besvart 22. mai 2020 av kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup****Spørsmål:**

Viser til spørsmål fra 7. februar angående valg av trasé for strekningen Lyngdal - Ålgård, og statsrådets svar om at "saken vil bli prioritert når den kommer til departementet".

Hva er status på dette arbeidet, og når kan det være realistisk med byggestart hvis statsråden fatter beslutning før sommeren?

Svar:

Kommunal- og moderniseringsdepartementet har foreløpig ikke mottatt Statens vegvesen sitt endelige forslag til statlig kommunedelplan for E39 Lyngdal Vest-Ålgård. I

mitt svar til stortingsrepresentant Steffensen av 14. februar d.å., skrev jeg at saken vil bli prioritert når den kommer til departementet. Dette gjelder fortsatt. Så lenge saken ikke er mottatt her, kan jeg imidlertid ikke si noe mer konkret om når planen vil kunne bli vedtatt.

Når den statlige kommunedelplanen er vedtatt av Kommunal- og moderniseringsdepartementet, overtar Nye Veier AS ansvaret for prosjektet. Dette innebærer i første omgang ansvaret for å utarbeide nødvendige reguleringsplaner for strekningen. Hvor lang tid dette vil ta, og når det vil kunne være realistisk med byggestart, vil være forhold som må avklares mellom Nye Veier og Samferdselsdepartementet.

SPØRSMÅL NR. 1611**Innlevert 13. mai 2020 av stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik****Besvart 20. mai 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

Hvordan vil regjeringen sikre at folks rett til å betale med kontanter blir ivaretatt gjennom koronapandemien, samt at det gjøres allment kjent, både blant de som ønsker å bruke kontanter og betalingsmottakere, at Folkehelseinstituttet mener det ikke foreligger noen indikasjon på at kontanter representerer en risiko for spredning av viruset eller innebærer en høyere risiko for kontaktsmitte enn ved pin-bruk?

BEGRUNNELSE:

I forbindelse med koronakrisen har det fremkommet en rekke eksempler på at ulike virksomheter har nektet å ta imot betaling med kontanter, begrunnet i smittevernhen- syn.

Under overskriften "Kan man nekte kunder å be- tale med kontanter?" skriver advokatfirmaet Ræder 2. april følgende: "Det foreligger ingen offisielle avklar- inger på dette, men det er rapportert om at flere bransjer allerede har innført kontantnekt. I Norge gjelder det i

utgangspunktet en kontantplikt, jf. sentralbanklovens § 14 og finansavtaleloven § 38 tredje ledd. Samtidig har alle arbeidsgivere en plikt til å treffe nødvendige smit- teverntiltak. I lys av de ekstraordinære omstendighete- ne bør arbeidsgivere vurdere ekstraordinære tiltak for å begrense smitterisiko for egne ansatte og kunder. Det bør vurderes om mindre inngripende tiltak kan være tilstrekkelige - for eksempel «sterkt oppfordre» til bruk av elektroniske betalingsmidler, engangshansker ved all kontakt med kontanter etc. En midlertidig nektelse av å ta imot kontanter kan imidlertid tenkes hjemlet i nødrettsbetraktninger, der hensynet til liv og helse vei- es opp mot hensynet til effektive betalingsordninger."

Dette svaret illustrerer en oppfatning som har bredd seg om at kontanter kan innebære en smitterisiko og at det kan legitimere kontantnekt. Kontantnekt skaper store utfordringer, ikke minst for de grupper i samfunnet som ikke med enkelthet kan velge elektroniske betalingsløs- ninger.

Norges Bank har forelagt spørsmålet om smitterisiko til Folkehelseinstituttet (FHI). På Norges Banks nettsider 8. mai fremkommer Folkehelseinstituttets svar, bl.a. følgende:

"Ut fra gjeldende kunnskap, vurderinger gjort av andre myndigheter og på basis av vår egen kunnskapsoppsummering foreligger det ingen indikasjoner på at bruk av kontanter som betalingsmiddel representerer en risiko for spredning av COVID-19 og det er heller ingen indikasjoner for at bruk av kontanter representerer noe høyere risiko for kontaktsmitte enn ved PIN bruk."

Videre viser Folkehelseinstituttet til Bank for International Settlements (BIS), som i BIS Bulletin No 3 skriver følgende:

"Vitenskapelige bevis tyder på at sannsynligheten for overføring via sedler er liten sammenlignet med andre ofte berørte objekter, for eksempel kredittkortterminaler eller PIN-koder."

Svar:

Når betaleren er forbruker, er retten til å betale med kontanter overfor en næringsdrivende betalingsmottaker fastsatt i lov 25. juni 1999 nr. 46 om finansavtaler og finansoppdrag (finansavtaleloven) § 38 tredje ledd. Det er

ikke innført unntak for denne rettigheten av smittevernshensyn. Forbrukere har derfor fremdeles rett til å betale med kontanter.

Forbrukertilsynet kan føre kontroll med markedsføring, handelspraksis og avtalevilkår i forbrukerforhold etter regler i lov 9. januar 2009 nr. 2 om kontroll med markedsføring og avtalevilkår mv. (markedsføringsloven). Forbrukertilsynet kan vurdere om vilkår for kontantbetaling er ulovlige. Forbrukere som mener at den næringsdrivendes betalingsvilkår er urimelige, kan klage til Forbrukertilsynet. Forbrukertilsynet hører under Barne- og familiedepartementet. Det følger imidlertid av markedsføringsloven § 32 annet ledd at Forbrukertilsynet og Markedsrådet

«er faglig uavhengige forvaltningsorganer som er administrativt underordnet departementet». Videre følger det av denne bestemmelsen at Kongen og departementet ikke kan «styre Forbrukertilsynets eller Markedsrådets utøving av myndighet i enkeltsaker eller generelle lovtolkning».

Regjeringen har ikke ansett det nødvendig å informere befolkningen om at retten til å betale med kontanter fremdeles gjelder. Det er den næringsdrivendes ansvar å kjenne til hvilke regler som gjelder for virksomheten.

SPØRSMÅL NR. 1612

Innlevert 13. mai 2020 av stortingsrepresentant Lars Haltbrekken

Besvart 26. mai 2020 av klima- og miljøminister Sveinung Rotevatn

Spørsmål:

31 mars vedtok Stortinget: «Stortinget ber regjeringen i forbindelse med revidert nasjonalbudsjett 2020 komme tilbake med forslag til hvordan det offentlige kan sette i gang utviklingskontrakter for nullutslipps hurtigbåter.» Revidert budsjett ble lagt fra 12. mai uten at dette vedtaket ble fulgt opp.

Hva er regjeringens grunn til å ikke følge opp dette vedtaket i revidert nasjonalbudsjett som vedtatt?

Svar:

Regjeringa har ein ambisjon om å halvere klimagassutslappa frå innanriks sjøfart og fiske innan 2030. I juni 2019 la regjeringa fram sin Handlingsplan for grøn skipsfart. Handlingsplanen er innretta mot å stimulere til null- og lågutsleppsløysingar i alle fartøyskategorier. I oppfølging

av handlingsplanen har regjeringa særleg prioritert ferjer, hurtigbåtar og lasteskip.

Å auke takta i omstilling til null- og lågutslepp i skipsfarten er ein viktig del av det grønne skiftet. Når dei sett krav i anbod har fylka ei særskilt viktig rolle i å få fram null- og lågutsleppsløysingar på hurtigbåtar. Dei fleste hurtigbåtane har kontraktar med fylka om rutetilbodet. Ei utfordring er at null- og lågutsleppsløysingar på hurtigbåtar framleis er på utviklingsstadiet. Gjennom fellessatsinga PILOT-E, eit samarbeid mellom Enova, Innovasjon Noreg og Forskingsrådet, er det gitt stønad til utvikling av moglege nullutsleppsløysingar for hurtigbåtar, inkludert hydrogen og batteridrift. I alt 11 fylkeskommunar har samarbeidd om å utvikle mulige pilotløysingar for hurtigbåtar. Ein batteridreven og ein hydrogendreven hurtigbåt er under utvikling med støtte frå mellom anna Enova, og vil kunne sjøsettast i 2022-2023.

For å styrke fylka i deira arbeid med å fremje null- og lågutslepp på hurtigbåtar oppretta regjeringa i 2019 ei særskilt hurtigbåtsatsing på 25 millionar kroner. Hurtigbåtsatsinga ligg under støtteordninga Klimasats, som er retta mot lokale styresmakhtar. I budsjettet for 2020 vart hurtigbåtsatsinga vidareført med eit budsjett på 80 millionar til hurtigbåtprosjekt i regi av fylka.

Hurtigbåtsatsinga under Klimasats har vist seg å vere ei god tilnærming for å mobilisere fylka for framtidens nullutsleppshurtigbåt. Miljødirektoratet har til no hatt to kunnngjeringar retta mot hurtigbåtprosjekt. Begge kunnngjeringane har vore populære. Totalt har Miljødirektoratet motteke 18 søknader, for støtte på nesten 170 millionar kroner. I første runde hausten 2019 vart 25 millionar kroner tildelt. Klimasats har allereie støtta utviklingsprosjekt i Trøndelag, der 5 ulike løysingar vart utvikla. Fylka som er involvert ønsker å gå vidare med neste steg, med meir konkret design på ulike løysingar og planlegging ved anbod.

Den andre kunnngjeringa under hurtigbåtsatsinga hadde frist 15. februar og blir handsama no.

Nokre fylker har allereie fått tildelt midlar, men ikkje alle søknader er avgjorde. Søknadsfrist for neste runde er ikkje avklart, men blir seinast 1. september. Miljødirektoratet er i dialog med fylkeskommunane om deira planer, for å lage ei god utlysning. Det er stor etterspurnad etter midla. Det er òg signal om å ønske å arbeide med utviklingskontraktar.

Miljødirektoratet er positiv til søknader som er retta mot utviklingskontraktar. Slike søknader kan få støtte så lenge det er snakk om gode prosjekt som elles fell inn under ramma for Klimasats (støtteandel, eigenandel, innanfor budsjettamma til Klimasats).

Hurtigbåtsatsinga under Klimasats var allereie etablert da Stortinget ba om forslag til korleis det offentlege kan sette i gang utviklingskontraktar for nullutslepps hurtigbåtar. Satsinga er godt skodt for å syte for at det vert sett i gang utviklingskontraktar for nullutslepps hurtigbåtar. Etter mi vurdering er dette godt teke vare på under Klimasats.

SPØRSMÅL NR. 1613

Innlevert 13. mai 2020 av stortingsrepresentant Vetle Wang Soleim

Besvart 25. mai 2020 av finansminister Jan Tore Sanner

Spørsmål:

Blir avgiftsomleggingen fra NEDC til WLTP for campingbiler gjort provenynøytralt når regjeringen fremmer sitt forslag for Stortinget i statsbudsjettet for 2021?

BEGRUNNELSE:

I Prop. 107 LS (2019-2020) Endringar i skatte-, avgifts- og tollavgivinga kap. 14 beskriver regjeringen innføring av ny metode for måling av avgasser i engangsavgiften for varebiler. I samme kapittel skriver regjeringen at den vil vurdere hvordan overgangen til det nye avgiftssystemet WLTP skal gjøres for campingbiler.

Det har i denne sammenheng dukket opp spørsmål om hvorvidt også denne omleggingen for campingbiler vil gjøres provenynøytralt. En avklaring omkring dette er viktig for den næringen som fritids- og caravanbransjen utgjør. Det hadde derfor vært positivt om statsråden kan avklare dette spørsmålet allerede nå.

Svar:

Overgangen fra gammel metode for måling av avgasser, NEDC, til ny metode, WLTP, er i første rekke en teknisk omlegging. For personbiler ble overgangen gjennomført i budsjettet for 2020, hvor det også ble varslet at overgangen til WLTP for varebiler og campingbiler vil bli gjennomført i budsjettet for 2021. Omleggingen for personbiler ble gjennomført innenfor en provenynøytral ramme.

Overgangen til WLTP for varebiler og campingbiler er omtalt i Prop. 107 LS (2019-2020) Endringar i skatte-, avgifts- og tollavgivinga kap. 14, hvor det fremgår at omleggingen for varebiler vil gjennomføres etter mal av omleggingen for personbiler. Det vises også til at det er noen særlige utfordringer for campingbiler, og at det derfor kan være nødvendig med særlige tilpasninger for denne gruppen. Også for campingbiler er det snakk om en provenynøytral omlegging, og det er ikke lagt opp til noen generell avgiftsøkning for campingbiler til neste år. Det vil være forskjell på hvor mye målt utslipp endres for de enkelte bilmodeller. Ulik utslippsendring vil medføre at av-

giftsnivået kan endres, enten opp eller ned, for de enkelte

bilmodeller, selv om omleggingen samlet gjennomføres provenytralt.

SPØRSMÅL NR. 1614

Innlevert 13. mai 2020 av stortingsrepresentant Hans Andreas Limi

Besvart 3. juni 2020 av finansminister Jan Tore Sanner

Spørsmål:

Mange bedrifter må ha en viss grunnbemanning selv med stort omsetningsbortfall, både for å håndtere lov- og avtalemessige plikter, og for å ivareta sine medarbeidere.

Hvorfor har regjeringen valgt å ikke følge opp komitemerknaden fra Innst. 232 L (2019-2020) om å inkludere uunngåelige lønnskostnader i kompensasjonsordningen fra april måned?

BEGRUNNELSE:

Hittil har kompensasjonsordningen blitt brukt i langt mindre grad enn forutsatt. Da Stortinget behandlet Prop. 70 LS (2019-2020) mente regjeringen at det var et behov for tilskudd til dekning av de faste kostnadene på mellom 10 mrd. og 20 mrd. kroner pr. måned. For få dager siden kom det frem at utbetalingene da nærmet seg kun 1 mrd. kroner.

Komiteen skrev følgende i Innst. 232 L (2019-2020):

«Komiteen er enig med regjeringen i at mange bedrifter må ha en viss grunnbemanning selv om det har vært et stort omsetningsbortfall, og er fornøyd med at regjeringen vil vurdere om eventuelt uunngåelige lønnskostnader kan ivaretas i modellen for kompensasjonsordningen fra april.»

Den enkleste måten å eventuelt inkludere grunnbemanning på ville vært å endre definisjonen for hva som regnes som uunngåelige faste kostnader i forskriftens §3-2 ved å inkludere flere poster fra næringsoppgaven.

Svar:

Ordningen forvaltes av Skatteetaten og er basert på en automatisert saksbehandling av søknader. Den automatiserte saksbehandlingen innebærer stor grad av tillitt til at det rapporteres riktig informasjon om virksomheten på søknadstidspunktet. Virksomhetene oppgir selv sine faste uunngåelige kostnader. Oppgitt informasjon blir sjekket mot tilgjengelige registre, blant annet teknisk informasjon om foretaket og momsregister-informasjon som

kryssjekk for den økonomiske informasjonen. De månedlige opplysningene om kostnader og omsetning kan i mindre grad verifiseres løpende. Systemet har ikke kapasitet til at foretakene kan dokumentere informasjon gjennom bilag. I stedet er det lagt opp til etterkontroller, med krav om tilbakebetaling ved feil og eventuelle sanksjoner der det er oppgitt uriktige opplysninger og ved misbruk. I et tillitsbasert system er risikoen for misbruk betydelig, og det gir et økt kontrollbehov. Skatteetatens kontroller og innsynsløsning er viktig for å redusere denne risikoen.

Næringsspesifikke kostnader og kostnader som ikke lot seg enkelt identifisere eller kontrollere, ble utelatt fra ordningen. Det er ikke forsvarlig å la den enkelte virksomhet definere hva de trenger av støtte uten å kunne ha mulighet til å kontrollere behovet på en objektiv måte. Risikoen for misbruk blir da for stor. Dersom skjønnsmessige kostnadsposter skulle blitt inkludert, ville behovet for kontroll økt. Det ville øke belastningen på Skatteetaten fordi det ville føre til økt omfang av manuell behandling. Departementet vurderte om eventuelt uunngåelige lønnskostnader kunne ivaretas i modellen for kompensasjonsordningen fra april, men fant at det ville reise omfattende avgrensings- og kontrollproblemer og ikke var praktisk mulig å implementere.

Det vises for øvrig til omtale i Prop 127 S (2019-2020). Svaret er blitt forsinket grunnet arbeidet med proposisjonen.

SPØRSMÅL NR. 1615**Innlevert 14. mai 2020 av stortingsrepresentant Mathilde Tybring-Gjedde****Besvart 25. mai 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Er det riktig at sommerskoler omfattes av koronaforskriften § 13, eller er det mulig for kommuner å organisere og tilby ulike former for sommerskoler i tråd med smittevernhensyn i sommer?

BEGRUNNELSE:

Byrådet i Oslo har valgt å avlyse Oslo sommerskole, og begrunner dette med at et arrangement som samler over 1900 elever fordelt på 45 skoler og kurssteder, ikke er mulig å gjennomføre med myndighetenes regler for smitteverntiltak. De mener at siden Sommerskolen ikke er omfattet av opplæringsloven, må Oslo sommerskole forholde seg til myndighetenes føringer for kultur- og idrettsarrangement under koronaforskriften § 13.

Svar:

Spørsmålet gjelder covid-19-forskriften. Kunnskaps- og integreringsministeren har derfor bedt meg om å besvare spørsmålet.

Det tilbudet som barn og unge kan få gjennom sommerskoler, er svært variert. Noen tilbud likner i stor grad ordinær skolevirksomhet, andre tilbud har hovedvekt på idretts- og kulturaktiviteter som for eksempel fotballskoler, tegneskoler mv. En del kommuner gir tilbud om sommerskoler. Dette er ikke en del av grunnskoleopplæringen, men et tilbud kommunen velger å gi sine innbyggere, og som er tilbud på lik linje med sommerskoletilbud fra idrettslag, foreninger mv. Sommerskoler er ikke blant de opplærings- og utdanningsvirksomhetene som reguleres særskilt i covid-19-forskriften kap. 3 om opplærings- og utdanningsvirksomhet.

Den generelle anbefalingen er at man ikke bør være samlet mer enn 20 personer i gruppe og at man bør holde minst 1 meter avstand.

Reglene om arrangementer ble endret fra 7. mai 2020. Tidligere var kulturarrangementer ikke tillatt, mens idrettsarrangementer og organisert idrettsaktivitet var tillatt hvis man kunne overholde to meter avstand og ikke var mer enn fem i gruppe.

Fra 7. mai kan det ifølge covid-19-forskriften § 13 være inntil 50 personer til stede ved arrangement på offentlig sted, med tillegg av ansatte eller oppdragstakere som står for gjennomføringen av arrangementet. Personer som er til stede, skal kunne holde minst 1 meter avstand til personer som ikke er i samme husstand. Arrangøren skal

iverksette tiltak som bidrar til at syke ikke deltar på arrangementet, og gjøre det mulig å ivareta hygiene. Arrangøren skal ha oversikt over hvem som er tilstede, for å kunne bistå ved en eventuell senere smitteoppsporing.

Sommerskole og aktivitetstilbud er ikke regulert særskilt. De ansvarlige for aktivitetstilbud må vurdere om aktivitetene på en sommerskole er arrangement etter forskriften § 13. Forskriften gir eksempler på hva som menes med arrangement, og nevner blant annet stevne, cup og kamp, men presiserer at organisert idrettsaktivitet i form av trening ikke regnes som arrangement. For sommerskolene vil det kunne bety at aktiviteten gjennom uken(e) følger de vanlige anbefalingene om grupper på inntil 20, mens for eksempel en avsluttende forestilling på en teaterskole eller en fotballcup som avslutning på en fotballskole vil være et arrangement.

Utgangspunktet er at sommerskolen uansett kan organisere seg ved at man følger anbefalingene om grupper på inntil 20 lærere og deltakere som kan holde én meters avstand. I tillegg legger vi til grunn at de alminnelige smittevernradene om håndvask, renhold mv. følges. Jeg legger til grunn at kommunene uavhengig av forskrift eller anbefalinger er ansvarlige arrangører som legger opp til å ha oversikt over hvem som er til stede på aktivitetene og sørger for en forsvarlig gjennomføring.

Kravene til smittevern faglig forsvarlig drift i § 12b gjelder ikke for sommerskoler, men de er likevel så grunnleggende at de bør legges til grunn uansett hvordan man klassifiserer aktivitetstilbudet. Det innebærer at de ansvarlige bør bidra til at syke personer ikke deltar, treffe tiltak som bidrar til god hygiene og kontaktreduksjon, ha rutiner for håndvask og renhold, gi ansatte opplæring i smitteverntiltak og gi informasjon til foresatte. Det kan ses hen til veiledere for skolefritidsordning som Helsedirektoratet har utarbeidet.

Det bør også ses hen til Helsedirektoratets og Folkehelseinstituttets anbefalinger om samling i grupper ved utøvelse av idrett, uavhengig av hva aktivitetstilbudet gjelder. I sin Veileder i smittevern for idrett skriver de følgende:

”Selv om det åpnes for arrangementer på inntil 50 personer med avstand på minst 1 meter anbefales ikke aktiviteter som medfører større mobilitet og blanding av deltakere på tvers av geografiske områder. For alle andre samlinger i grupper, for eksempel ordinære treninger, anbefales det samling av maksimalt 20 personer i en gruppe og avstand på minst 1 meter. Dette gjelder både innendørs og utendørs. Flere slike grupper av maksimalt 20 personer kan samles dersom gruppene holdes adskilt og de enkeltvis og samlet kan overholde smittevernradene. Idrettslag/foreninger bør der det er mulig inndele delta-

kerne i faste grupper og fortrinnsvis samle deltakere som omgås i andre sammenhenger, for eksempel ved å sette sammen grupper fra samme lokalmiljø, skolekrets eller lignende”.

Det er den enkelte tilbyder av sommerskoler som må vurdere om de kan tilby sommerskole innenfor de nevnte smittevernreglene. Jeg har forståelse for at dette kan være utfordrende for en del kommuner og andre tilbydere av sommerskoler å få til, og at begrensningene innebærer at det blir vanskelig å gjennomføre noen typer aktiviteter som vanligvis tilbys på sommerskoler. Samtidig vil det sannsynligvis være andre tilbud som kan gjennomføres innenfor smittevernreglene. Vurderingen av hvilke aktiviteter som kan gjennomføres, vil måtte gjøres konkret for

hvert enkelt tilbud, og vil variere både med type aktivitet, lokaler, antall barn og voksne mv.

Perioden med stengte skoler har vært utfordrende for mange barn og unge. Regjeringen kommer derfor med en pakke på 400 millioner kroner for de spesielt utsatte barna. Som en del av denne satsingen setter vi av 170 millioner kroner som en tilskuddsordning, slik at elever som trenger det, skal kunne ta igjen tapt progresjon. Vi mener at skoleeierne selv er nærmest til å vurdere hvordan disse ressursene best kommer sine elever til gode, men jeg ser det som positivt dersom kommunene og andre tilbydere for eksempel klarer å gi et tilbud om sommerskole innenfor de smittevernmessige rammene som nå gjelder.

SPØRSMÅL NR. 1616

Innlevert 14. mai 2020 av stortingsrepresentant Terje Aasland

Besvart 20. mai 2020 av klima- og miljøminister Sveinung Rotevatn

Spørsmål:

Ønsker statsråden full åpenhet om deponisaken i Brevik, i så fall hvorfor gis det ikke innsyn i NOAH sin begrunnelse for samdrift oversendt regjeringens ekspertutvalg august 2019; når ble dette dokumentet oversendt, når burde det vært journalført, og når ble det faktisk journalført?

BEGRUNNELSE:

Regjeringens ekspertutvalg konkluderte i november 2019 med å be regjeringen ikke jobbe videre med deponi i Brevik. Likevel fortsetter regjeringen å jobbe med dette alternativet. Hovedbegrunnelsen er visstnok at det burde sees videre på mulighetene for samdrift mellom deponi og gruvevirksomhet mot ønsket til konsesjonshaver Norcem og planmyndighet Porsgrunn kommune. Det er derfor viktig å ha full åpenhet om NOAH sine begrunnelser for å presse regjeringen til å forsøke å få samdrift mellom gruvevirksomhet og deponi i Brevik. Likevel har NOAH sitt skriv om dette temaet tilsynelatende inntil nylig ikke vært i postlistene, og Porsgrunn kommune har blitt nektet innsyn i dokumentet.

Svar:

Klima- og miljødepartementet har fått mange råd, vurderinger og meninger i deponisaka frå ein vid krins av av-sendarar. Saka har vekt stort engasjement, og det er viktig

for departementet å praktisere openheit omkring informasjon i saka, mellom anna for å sikre tillit i befolkninga. Departementet gjer derfor, som i andre saker, ei nøye vurdering av alle innsynskrav som kjem. Hovudregelen er at innsyn blir gitt, såframst ikkje andre omsyn tilseier at det bør eller må gjerast unntak frå innsynsretten i tråd med i lovverket.

Krav om innsyn i dokumentet som representanten viser til, vart avslått 24. april. Heimelsgrunnlaget vart offentleglova § 13 fyrste ledd jf. forvaltningsloven § 13 fyrste ledd nr. 2, og miljøinformasjonsloven § 11 fyrste ledd jf. offentleglova § 13 fyrste ledd jf. forvaltningsloven fyrste ledd nr. 2, då dokumentet inneheld informasjon om næringsopplysningar som av konkurranseomsyn må haldast hemmeleg. I slike tilfelle er informasjonen underlagt teieplikt etter forvaltningsloven, og dermed pliktar departementet å gjere unntak frå hovudregelen om offentlegheit. For den resterande delen av dokumentet som ikkje inneheld slik informasjon, blei det óg gjort unntak frå innsyn då berre denne delen av dokumentet aleine er eigna til å gje eit misvisande inntrykk av innhaldet elles, jf. offentleglova § 12 bokstav a og miljøinformasjonsloven § 11 tredje ledd. Departementet fann på denne bakgrunn at det skulle gjerast unntak frå offentlegheit for heile dokumentet.

Dokumentet som innsynskravet gjeld vart opphavelig sendt Ekspertutvalet for farleg avfall. Departementet fekk saksdokumenta frå utvalet 1. desember 2019. Utvalet oppretta ikkje fortløpande journal i løpet av sitt arbeid,

og av den grunn tok det noko tid å få klarheit i korleis departementet skulle sørge for offentleggjering etter overtaking av saksdokumenta. Dokumenta blei publisert i

offentleg journal 8. april 2020 under eigen organisatorisk eining med sakstittel som gjorde det synleg at ekspertutvalet vart eigar av arkivet.

SPØRSMÅL NR. 1617

Innlevert 14. mai 2020 av stortingsrepresentant Hege Haukeland Liadal

Besvart 19. mai 2020 av olje- og energiminister Tina Bru

Spørsmål:

Når kan vi forvente å få en avklaring på åpning og utbygging av Utsira Nord?

BEGRUNNELSE:

Flytende havvind er et godt eksempel på en fremtidsrettet næring som kan bli et nytt industrielt eventyr for Norge. Bare i Europa alene er det et gigantisk eksportmarked hvor flere tusen flytende turbiner skal installeres de neste 20–30 årene. Danmark og Nederland var tidlig ute med å etablere bunnfaste havvindparker utenfor egen kyst, og klarte gjennom dette hjemmemarkedet å ta en dominerende posisjon i markedet for bunnfaste havvindparker. Norge kan ta en tilsvarende posisjon innen flytende havvind, men det haster. Andre land rundt Nordsjø-bassenget er allerede i ferd med å posisjonere seg også på dette området. Men ingen har foreløpig de samme forutsetningene som Norge. Vi har lokasjoner og anlegg som muliggjør produksjon og lagring av flytende havvindmøller, vi har ledende kompetanse innen betongindustri og vi har en hel leverandørkjede med lang erfaring og høy kompetanse innen flytende konstruksjoner, subsea-teknologi og offshoreoperasjoner. Skal Norge beholde fortrinnet og fortsatt være i front innen flytende havvind, vil et hjemmemarked være helt avgjørende.

En rask åpning og utbygging av Utsira Nord vil sammen med Hywind Tampen være et viktig bidrag til å etablere dette hjemmemarkedet. Et marked som over tid vil kunne hjelpe oss å erstatte noen av de titusener arbeidsplassene som har forsvunnet og vil forsvinne i petroleumsrelaterte næringer.

Svar:

Etter havenergilova åpnes områder til havs for konsesjonssøknader om fornybar energiproduksjon av Kongen i statsråd etter at det er gjennomført konsekvensutredning og høring. Jeg er opptatt av at vi gjennom dette lov-

verket nå skal få lagt best mulig til rette for fornybar energiproduksjon til havs.

Olje- og energidepartementet har hatt på høring både et forslag om åpning av områder, blant annet Utsira Nord, og et forslag om forskrifter til havenergilova. Jeg sikter mot at vi nå skal få en avklaring her før sommeren.

En åpning innebærer at det kan søkes konsesjon, noe som er en nødvendig forutsetning for at det kan etableres vindkraftverk til havs. Da vil det være opp til kommende utbyggere av havenergianlegg å finne konkrete prosjekter å søke konsesjon for.

SPØRSMÅL NR. 1618**Innlevert 14. mai 2020 av stortingsrepresentant Elise Bjørnebekk-Waagen****Besvart 22. mai 2020 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen****Spørsmål:**

Kan statsråden redegjøre for bakgrunnen for beslutningen om at sammenlegging av medlemstid fra andre EØS-land etter trygdeforordningen også skal anvendes for å gi rett til uføretrygd, arbeidsavklaringspenger og etterlatteytelser, og om tidligere praksis har vært i strid med trygdeforordningen?

BEGRUNNELSE:

I «Prop. 117 S (2019–2020) Tilleggsbevilgninger og omprioriteringer i statsbudsjettet 2020» skriver regjeringen følgende:

«Regjeringen har besluttet at sammenlegging av medlemstid fra andre EØS-land etter trygdeforordningen også skal anvendes for å gi rett til uføretrygd, arbeidsavklaringspenger og etterlatteytelser etter bestemmelsene om unntak fra kravet til forutgående medlemskap i folketrygdloven. Praksis legges om med virkning fra 1. juni 2012.»

Svar:

For å få rett til uføretrygd, etterlatteytelser og arbeidsavklaringspenger må man etter hovedregelen ha vært medlem i trygden de siste tre årene. Etter EØS-avtalen kan man legge sammen opptjeningstid i ulike medlemsland for å fylle tilknytningskravene for rett til uføretrygd, arbeidsavklaringspenger og etterlatteytelser. Norge har praktisert sammenlegging av opptjeningstid fra alle EØS-land når det gjelder hovedregelen, og de aller fleste vil ha fått ytelse etter hovedreglene.

Det kan imidlertid gjøres unntak fra hovedregelen i noen tilfeller der tilknytningen til Norge er så sterk at man har vurdert det rimelig å gi ytelse selv om hovedregelen ikke er oppfylt. Dette gjelder blant annet dersom man har vært medlem i trygden i minst ett år før man setter frem krav om ytelse og har vært medlem i trygden etter fylte 16 år med unntak av maksimalt fem år. Norge har, som det fremgår av mitt brev til Kontroll- og konstitusjonskomiteen av 6. februar 2020, ikke praktisert sammenlegging for å gi rett til ytelse etter unntaksbestemmelsene. I kjennelse av 18. juli 2019 konkluderte Trygderetten med at denne praksis var i strid med den någjeldende trygdeforordningen.

For personer som har hatt sammenhengende medlemskap fra både Norge og et annet EØS-land i denne 3-årsperioden, blir praksis uendret. I disse tilfellene er medlemskapsperiodene blitt lagt sammen.

Endringen er kun knyttet til tilfellene der det ikke har vært sammenheng i medlemskapsperioden for en av disse tre ytelsene. Dette kan blant annet gjelde personer som har bodd utenfor EØS i hele eller deler av 3-årsperioden, men som ellers har hatt medlemskap fra både Norge og et annet EØS-land. Et eksempel vil være en svenske som har arbeidet 10 år i Sverige, for så å arbeide ett år i Norge. Så flytter han Thailand og bor der i fire år, før han kommer tilbake til Sverige. Dersom denne personen setter frem krav om uføretrygd etter ett år i Sverige, vil han ikke ha rett til uføretrygd fra Norge etter hovedregelen. Han vil imidlertid med praksisendringen som nå gjennomføres, kunne få rett til uføretrygd etter unntaksbestemmelsen. Uføretrygd blir imidlertid beregnet etter forordningenes pro rata-regler. Dette innebærer at man får en ytelse fra det enkelte land beregnet bare på grunnlag av opptjening i dette landet.

SPØRSMÅL NR. 1619**Innlevert 14. mai 2020 av stortingsrepresentant André N. Skjelstad****Besvart 22. mai 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Hvilke umiddelbare tiltak vil statsråden iverksette for å få på plass en planfri kryssløsning på Skogn?

BEGRUNNELSE:

Det har gjennom flere år blitt arbeidet for å få på plass en planfri kryssløsning av jernbanen på Skogn. Skogn er det nest største tettstedet i Levanger kommune, og det syvende største tettstedet i gamle Nord-Trøndelag fylke. Reguleringsplanen for en planfri kryssløsning ble vedtatt i Levanger kommunestyre 17.10.2018.

En planfri overgang i Skogn er et viktig trafiksikkerhetstiltak og et viktig utbyggingstiltak for næringsliv og innbyggere i Skogn. Skogn sentrum er delt i to med boliger på den ene siden av jernbanen og butikk, skole og idrettsanlegg på den andre siden. Dette medfører naturligvis at det blir mye kryssing av jernbanen i området.

Svar:

Bane NOR og Levanger kommune har inngått et samarbeid for å bedre sikkerheten ved planovergangen på

Skogn. Dette innebærer at det høsten 2020, og senest innen november 2021, skal bygges en midlertidig gang- og sykkelveibru over jernbanen nord for Skogn stasjon. I tillegg skal det gjennomføres trafiksikkerhetstiltak på planovergang Fv. 6854 på Skogn stasjon.

Formålet med å etablere en midlertidig gang- og sykkelveibru over jernbanen, er at dette gir tilfredsstillende sikkerhet for myke trafikanter som skal krysse jernbanen i Skogn sentrum. Videre vil tiltaket bedre sikkerheten til jernbanestasjonen, gjennom at tilhørende veisystem blir ombygd. Gang- og sykkelveibruen skal etableres sør for planovergangen samtidig som planovergangen med tilhørende veinett skiltes og utformes slik at planovergangen er forbeholdt biltrafikk.

Bygging av en planfri kryssing i Skogn i henhold til vedtatt reguleringsplan er kostbar, og er enda ikke finansiert. Derfor har Bane NOR hatt fokus på å se på alternative tiltak som allerede nå kan bedre sikkerheten ved planovergangen til en lav kostnad for Levanger kommune og Bane NOR.

SPØRSMÅL NR. 1620**Innlevert 14. mai 2020 av stortingsrepresentant Silje Hjemdal****Besvart 22. mai 2020 av finansminister Jan Tore Sanner****Spørsmål:**

Statsråden har tidligere lovet å komme tilbake til Stortinget med en modell for støtte til sesongbedriftene som har blitt rammet av koronakrisen.

Når kan Stortinget forvente å få presentert modellen?

BEGRUNNELSE:

Sesongbedrifter, som for eksempel omreisende tivoli og sirkus treffes dårlig av regjeringens kompensasjonsordning for næringslivet. Næringen er som flere andre sesongbedrifter pålagt store kostnader både under og etter

sesong, uavhengig om driften går som normalt eller ikke. Situasjonen nå svært krevende og det haster å komme med en løsning som sikrer forutsigbarhet og trygghet for selskaper og ansatte.

I revidert nasjonalbudsjett (RNB) som ble lagt frem 12. mai heter det at: Det vil også bli presentert en egen modell for sesongbedrifter, men den blir først implementert i forbindelse med søknadsrunden for mai.

Nå begynner det å haste om ny modell skal bli implementert i mai.

Svar:

I tråd med det som tidligere er varslet, har Finansdepartementet lagt frem en beskrivelse av hvordan tilskuddsordningen for foretak med stort omsetningsfall kan tilpasses sesongbedrifter, se pressemeldingen Beregning av tilskudd for sesongbedrifter, lagt ut på Finansdepartementets nettsider 15. mai.

Beregningsmodellen for tilskudd vil bli endret slik at faste, uunngåelige kostnader for sesongbedrifter kan bli skalert med en «sesongfaktor». Sesongfaktoren vil være omsetning i samme måned i fjor som andel av omsetningen i hele fjoråret, multiplisert med 12. Sesongfaktor skal også benyttes for månedene utenfor høysesong, som vil innebære at de faste kostnadene i disse månedene blir tilsvarende skalert ned.

Sesongbedrifter er i denne sammenheng definert som foretak som yter tjenester som innebærer aktiviteter eller opplevelser som helt eller delvis foregår utendørs, eller virksomheter som er fullt tilknyttet disse, for eksempel restauranten midt i alpinbakken. I tillegg må foretaket vise at 80 prosent av omsetningen for fjoråret, eller en 12-må-

nedersperiode som omfatter forrige sesong, var innenfor en periode på maksimalt seks måneder.

Sesongbedrifter har mulighet til å søke og få kompensasjon etter samme regler som andre foretak. Når den alternative beregningsmodellen blir implementert, som etter planen vil være samtidig som det åpnes for søknader for støtte for mai måned, vil eventuell kompensasjon for mars og april kunne bli beregnet på nytt og etterbetalt. Det kommer nærmere informasjon om dette før søknadsrunden for mai åpner, som vil være i juni. Endringene vil bli fastsatt i forskrift i forkant.

Finansdepartementet vil avklare med Eftas overvåkingsorgan (ESA) om endringene må notiseres og godkjennes, og vil i så fall notisere dem så snart som mulig. Avklaring og eventuelt godkjenning fra ESA er en forutsetning for at endringene kan gjennomføres.

I tillegg til en egen beregningsmodell for tilskudd til sesongbedrifter, vil det bli utarbeidet en ordning som kompenserer en andel av vedlikeholdskostnader, eksempelvis for alpinanlegg og fornøylesparker. Regjeringen vil snarlig komme tilbake med mer informasjon om dette.

SPØRSMÅL NR. 1621

Innlevert 14. mai 2020 av stortingsrepresentant Sivert Bjørnstad

Besvart 22. mai 2020 av næringsminister Iselin Nybø

Spørsmål:

Hvilken tilgang har Investinor AS på gode prosjekter, for å tilføre innovative vekstselskaper kapital slik at de kan komme gjennom krisen, og kan investeringene realiseres innenfor dagens rammer og mandater?

BEGRUNNELSE:

Stortinget har tilført Investinor AS én milliard kroner i økt kapital for å investere i fond samt tilføre selskaper såkalt «matchende» kapital for å supplere private investorer.

Investinor har stått for ca. en tredjedel av all institusjonell kapitaltilgang til norske vekstselskaper siden selskapet ble etablert i 2009. Dessuten har selskapet mobilisert flere ganger så mye privat kapital til selskapene de har investert i. Andre land - med sterkere privat kapitalbase og svakere statsfinanser enn Norge - har tilsvarende statlige investeringsselskaper. Det svenske Industrifonden har f. eks gjennom sitt direktmandat investert i ca. 1000

selskaper de siste 40 årene, og bidratt markert til å styrke verdiskaping og sysselsetting i vårt naboland.

Stortinget har uttrykt et ønske om å styrke Investinor med utvidete økonomiske rammer, og en mulig tilpassing av investeringsmandat. Kapitaltilgangsutvalget har påpekt at det ordinære kapitalmarkedet ikke fungerer tilfredsstillende i såkorn- og venturefasen, og anbefaler både nytt fond-i-fond og videreføring av direktmandat for Investinor.

Som konsekvens av koronapandemien har det private kapitalmarkedet i betydelig grad tørket inn. Den markedsmessige imperfeksjonen som generelt gjør seg gjeldende for denne type investeringer er i krisesituasjonen forsterket vesentlig. Desto viktigere er Investinors rolle for at denne delen av norsk innovasjon og gründerskap skal komme gjennom krisen, og bli de viktige motorer vi ønsker for vekst og sysselsetting også når vi har lagt krisen bak oss.

Jeg vil på denne bakgrunn be næringsministeren om en oversikt som viser hvilken tilgang Investinor har iden-

tifisert over gode prosjekter, og forutsetningene for at disse skal la seg realisere.

Svar:

Regjeringen gjennomfører og foreslår en rekke tiltak for at innovative vekstselskaper skal komme gjennom koronakrisen, og for å bidra til at disse selskapene har tilgang på kapital fra private og offentlige kilder. Tiltakene består i målrettede endringer i rammevilkår som opsjonsbeskatningen, generelle endringer i rammevilkårene og direkte virkemidler både i form av tilskudd, garantier, lån og investeringer. Investinor og Nysnø Klimainvesteringer er en viktige deler av dette arbeidet. Regjeringen foreslo å styrke Investinor ifm. Prop. 67 S (2019–2020), og det ble som foreslått bevilget 1 mrd. kroner ekstra til mandatet for fonds- og matchinginvesteringer, slik at det totalt er bevilget 1 142 mill. kroner til dette mandatet i 2020. Regjeringen har også styrket selskapet ved å overføre ordninger og kompetanse fra Innovasjon Norge. Investinor er godt i gang med å operasjonalisere det nye mandatet.

Når det gjelder tilgang på gode prosjekter for å tilføre innovative vekstselskaper kapital, gir Investinor tilbakemeldinger om at de nye mandatene er tatt godt imot i markedet og at selskapet har utstrakt kontakt med både fondsmiljøer og vekstselskaper. Departementet oppfatter at selskapet har høy prioritering av å finne muligheter innenfor de nye mandatene. Investinor har informert de-

partementet om at selskapet nylig har besluttet å investere til sammen 136 mill. kroner i to venturefond innenfor mandatet for fonds- og matchinginvesteringer, og 33 mill. kroner for matching sammen med private investorer. Hvilke konkrete investeringsmuligheter Investinor jobber med – inkludert vurderinger, forhandlinger om vilkår, kontakt med mulige medinvestorer m.m. – er forretnings-sensitiv informasjon som ikke deles utad. Departementet har ikke og skal ikke ha informasjon over selskapets løpende forretningsmessige drift inkludert hvilke investeringer som vurderes – dette i tråd med rollefordelingen mellom eier og styret og at selskapets drift er styrets ansvar.

Investinor investerer innenfor gjeldende rammer og mandater, og i et omfang tilpasset bevilget kapital, tilgangen på gode investeringsmuligheter og medinvestorers ønske om å investere (en viss andel privat kapital er nødvendig i alle transaksjoner). Departementet anser ramme- og mandatene som hensiktsmessige.

Regjeringen vil følge situasjonen for vekstselskaper tett fremover. Vi har omfattende dialog med private og offentlige aktører i dette markedet, og jobber nå med videre vurderinger av situasjonen. Eventuelle endringer for Investinor og andre virkemidler vil bli vurdert i lys av utviklingen i næringslivet og erfaringene med de etablerte ordningene og tiltakene.

SPØRSMÅL NR. 1622

Innlevert 14. mai 2020 av stortingsrepresentant Himanshu Gulati

Besvart 26. mai 2020 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja

Spørsmål:

Hvorfor har regjeringen valgt å opprettholde strengere restriksjoner for breddeidretten enn det som VG har skrevet om at FHI har anbefalt, og frykter statsråden for legitimiteten til restriksjonene på områder hvor regjeringen har valgt strengere tiltak enn det de faglige rådene fra FHI tilsier?

BEGRUNNELSE:

VG har omtalt et notat fra FHI datert den 6.mai som er utarbeidet på oppdrag fra Helsedirektoratet. VG siterer blant annet følgende fra notatet:

«Idrett eller aktivitet hvor det er mulig å holde minst 1 meters avstand i den største delen av tiden eller hvor man kan tilpasse aktiviteten slik at man oppfyller dette, vurderes som lav risiko og bør kunne åpnes for. For eksempel fotball hvor man har nær kontakt under 1 meter i veldig korte tidsrom utgjør liten risiko».

FHI har bekreftet overfor VG at avsnittet omhandler breddeidrett.

Norge og verden har stått overfor den kanskje mest krevende situasjonen siden andre verdenskrig tid som følge av COVID19-epidemien. Det er innført strenge tiltak og begrensinger i folks frihet og mulighet til å utfolde seg, og disse har det vært en sterk dugnadsånd rundt ettersom tiltakene har vært basert på faglige råd fra smittevernsmyndighetene. Hensikten med spørsmålet er således å spørre

om hvorfor regjeringen har valgt en strengere linje når det kommer til breddeidrett, enn Folkehelseinstituttet (FHI) selv har anbefalt, da dette kan gå utover respekten for de strenge restriksjonene som er innført.

Svar:

Som ministre flest er det ingen ting jeg heller vil enn at aktørene på mitt felt skal få tilbake sin normale aktivitet, sitt levebrød og sin virksomhet. Og som ministre flest blir jeg også stadig minnet om at min sektor er en del av et mye større hjul.

Som representanten Gulati er kjent med er det Helse- og omsorgsministeren som gir regjeringen helsefaglige anbefalinger basert på råd fra hans etater. Regjeringen fattet vedtak på bakgrunn av anbefalinger fra helsemyndighetene og målet for vedtak som fattes er å ivareta befolkningens velferd og helse i størst mulig grad. Det betyr at vi alle må heve blikket og se det store bildet, helheten, når vi fattet vedtak. Vi skal sette i gang samfunnet vår, kontrollert og gradvis. Idrett er en del av den helheten.

Da regjeringen mandag 11. mai presenterte en veileder i smittevern for idrett var dette med forbehold om at innholdet i veiledningen vil være gjenstand for løpende evaluering og justering etter vedtakelse. Ved å gi idretten en tydelige standard for smittevern har det vært mulig å igangsettes på en trygg måte. Det gir oss mulighet til å holde smitten og smitterisikoen nede mens vi følger med på smittespredningen.

Det har hele tiden vært kommunisert at regjeringen kontinuerlig vil vurdere mulighetene for ytterligere oppmykning. Regjeringen har som mål å åpne for mer idrettsaktivitet for barn og ungdom fra 15. juni.

Helse- og omsorgsdepartementet har derfor nå gitt Helsedirektoratet i oppdrag å revidere smittevernveilederen for barne- og ungdomsidrett. Regjeringen ønsker å åpne opp for idretter med begrenset fysisk kontakt. Hvilke idrettsaktiviteter dette vil gjelde for, og hvilke tilpasninger som må avklares må konkretiseres i det arbeidet som nå skal gjøres. Direktoratet vil gå i dialog med Norges idrettsforbund for å få innspill til dette arbeidet og sikre at rådene vil være praktisk anvendbare.

I forrige uke ble det fra Helsedirektoratets gitt signaler som skapte forvirring om oppstartsdato. Helsedirektoratet har frist for å levere sin anbefaling til Helse- og omsorgsdepartementet innen utgangen av mai. Foreløpig plan er derfor å ha på plass løsninger med siktemål på oppstart 15. juni, men jeg håper vi kan få til det tidligere dersom det viser seg mulig.

I likhet med representanten Gulati er jeg veldig glad for hvert steg vi tar mot en mer normalisert idrettshverdag. Idretten er en viktig fritidsarena for barn og ungdom. Samtidig må alt vi gjør være smittevern faglig forsvarlig. Går det bra kan det åpnes opp for at aktiviteten ytterligere normalisert i tiden som kommer. Det har jeg tro på at vi skal få til.

SPØRSMÅL NR. 1623

Innlevert 14. mai 2020 av stortingsrepresentant Hanne Dyveke Søttar

Besvart 20. mai 2020 av kunnskaps- og integreringsminister Guri Melby

Spørsmål:

16. april kom det nye retningslinjer som skulle sikre at barnehager og SFO skulle kunne åpne. På regjeringen.no står det: «For foreldre til barn som mottar tilbud i barnehage og SFO, gjelder ordinære regler om foreldrebetaling, uavhengig av antall timer tilbudet omfatter.» Dette har slått uheldig ut. Selv med kun 70 % tilbud må man betale 100 %.

Syns statsråden det er greit?

BEGRUNNELSE:

Mange steder i landet må foreldre med barn i barnehage begynne senere enn vanlig, og slutte tidligere enn vanlig med de nye åpningstidene i barnehagene. For mange fører dette til trekk i lønn, samtidig som man ikke får redusert foreldrebetaling når barna ikke får full dag i barnehagen. Foreldre med barn i SFO blir oppfordret til IKKE å bruke plassen, men må likevel betale full pris.

Ifølge VG er barnehagene i Oslo bare åpne 6,5 timer hver dag. I Bergen holder barnehagene åpne i 7 timer. Forskjellene landet over er store. Flere barnehager, med redu-

sert tilbud, tilbyr heller ikke full tid til barn med foreldre som jobber med samfunnskritiske oppgaver.

Spesielt arbeidstakere i privat sektor med begrenset mulighet for hjemmekontor har store problemer med å få hverdagen og økonomien til å gå opp. Dersom denne situasjonen varer over tid, vil mange barnefamilier få store problemer, og dette kan i ytterste konsekvens bidra til å øke arbeidsledigheten ytterligere i en periode med historisk høy ledighet.

Tidligere er det uttalt fra regjeringshold at tilpasning av arbeidstid må gjøres lokalt, mellom arbeidsgiver og arbeidstaker.

Etter nesten én måned med åpne barnehager er mange foreldre fortvilt over situasjonen.

En eventuell omgjøring av omsorgsdager til timer/halve dager har vist seg å være vanskelig.

Dette har spesielt berørt arbeidsgivere som ønsker å holde hjulene i gang, og som samtidig har så stor nedgang i omsetning at dette bare fører til ekstra, utfordrende kostnader. Da blir det enklere å heller permittere.

Ett redusert tilbud bør føre til redusert pris; man skal kun betale for det man får.

Svar:

Det er viktig å understreke at barnehager og SFO som hovedregel skal gi et tilbud på samme måte som før stenging. Så langt det er forsvarlig ønsker vi at barnehagene og SFO skal drive som normalt, og i de fleste tilfeller mener jeg at det nå bør være mulig å gi et godt barnehage- og SFO-tilbud i tråd med lov og forskrifter. Av smittevernmessige hensyn har vi imidlertid åpnet for å korte ned åpningstiden dersom det er nødvendig for å ivareta kravene til smittevern.

Barnehager og skoler er forskjellige, og det er stor variasjon mellom hvilke løsninger som er nødvendige for å ivareta smittevernet. Tilbakemeldingene vi har fått fra sektoren viser at det er mange barnehager og SFO som har måttet redusere åpningstidene noe, mens det er andre som har klart å drive et tilnærmet normalt tilbud med ordinære åpningstider. Videre erfarer vi at det kan være variasjon i åpningstidene fra uke til uke, og i tråd med at smittevern-rådene har blitt endret. I den første gjenåpningsperioden var det mange som så seg nødt til å drive med reduserte åpningstider, men den siste tiden har vi sett tendenser til gradvis normalisering. Med de nye smittevernveilederne som ble publisert 7. mai har barnehagene og skolene fått

større fleksibilitet i måten tilbudet organiseres på. Som en følge av dette ser vi også at flere barnehager velger å utvide åpningstidene, slik at den nærmer seg det som er fastsatt i barnehagens vedtekter.

Åpningstidene i barnehagene er normalt ulike fra barnehage til barnehage, og mellom ulike kommuner. De fleste barnehagene som har drevet med reduserte åpningstider i gjenåpningsperioden har kun redusert åpningstiden med få timer, for eksempel en time om morgenen og en time om ettermiddagen. Det er vanligvis heller ikke slik at de fleste foreldre fullt ut utnytter timetallet de har til rådighet. I situasjonen vi nå befinner oss i, med stadige endringer i smittesituasjonen og de nasjonale smittevernreglene, vil det være administrativt krevende for barnehage- og skolesektoren om det skulle fastsettes nasjonale regler som gjelder avkorting av foreldrebetalingen som følge av reduksjoner i forhold til ordinære åpningstider. Jeg må også understreke at kostnadene med å drive et tilbud ikke nødvendigvis har blitt lavere selv om åpningstidene er redusert. Jeg mener derfor at kommunene og private eiere heller bør få bruke tiden sin på å tilpasse seg smitte-reglene og den nye situasjonen, istedenfor å drive administrativt arbeid knyttet til foreldrebetalingen. For foreldre til barn som mottar tilbud i barnehage/SFO, har vi derfor videreført ordinære regler om foreldrebetaling. For foreldre som har fått redusert inntekt som en følge av koronautbruddet er det mulig å søke om inntektsmoderasjon i foreldrebetalingen på ordinær måte.

Jeg vet at det er krevende for mange foreldre å få hverdagen til å gå opp i situasjonen vi nå befinner oss i, og jeg vil oppfordre barnehagene til å strekke seg langt for å kunne gi et tilbud som er så tett opp mot det ordinære tilbudet som er mulig innenfor gjeldende smittevernskrav. I forbindelse med revidert nasjonalbudsjett har regjeringen foreslått å styrke kommuneøkonomien med ytterligere om lag 1,3 milliarder kroner for merutgifter i forbindelse med koronautbruddet. Disse midlene kommer i tillegg til midler som allerede er vedtatt bevilget, slik at den samlede kompensasjonen til kommunene beløper til om lag 6,5 milliarder kroner. En stor andel av disse midlene legges til kommunerammen, og disse midlene kan kommunene fritt benytte til å dekke inn ekstrakostnader i barnehager og SFO. Foreløpig mener jeg at disse midlene bør være tilstrekkelig for å sikre at barnehager og SFO blir godt rustet for å håndtere ekstrakostnader som følger av å overholde normale åpningstider. Jeg vil imidlertid understreke at

regjeringen vil fortsette å følge nøye med på utviklingen fremover og vurdere ny informasjon fortløpende.

SPØRSMÅL NR. 1624

Innlevert 14. mai 2020 av stortingsrepresentant Åslaug Sem-Jacobsen

Besvart 25. mai 2020 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja

Spørsmål:

Foreløpig er det arrangørleddet som har fått krisepakkehjelp etter at myndighetene påla avlysninger av kulturarrangementer og konserter ol.

Hva tenker kulturministeren å gjøre for å sikre at hele resten av næringskjeden i musikkbransjen ivaretas?

BEGRUNNELSE:

Kulturministeren har blitt kritisert av en samlet musikkbransje og næringslivsorganisasjonen Virke for kun å hensyn ta publikum og arrangører med tap av billettsalg, men ikke resten av næringskjeden.

Bransjen ved Musikkindustriens Råd (MIR) har stått samlet og vært svært tydelige på at dersom ikke HELE næringskjeden hensyn tas med kompensasjonsordninger vil ikke scenene kunne bygges, lyd i anleggene, eller stå artister på alle landets scener, hverken i år eller neste år.

Foruten faren for at mange selskaper/bedrifter i denne næringskjeden vil måtte avvikle sin drift, kan situasjonen føre til store utfordringer for norsk musikk også på andre plan;

Fot uten en bedre kompensasjon til alle deler av næringskjeden i norsk musikkbransje kan vi risikere at norsk musikalsk arvesølv kan gå tapt ved at artister ikke har midler til å investere i skapelsen av nye verk. Og de betydelige tapene av inntekter ved livefremføring gjennom TONO og Gramo, betyr at rettigheter som eies av en bransje i krise vil måtte selges til utenlandske investorer for å redde bedrifter i en vanskelig situasjon. Dessuten er det sannsynlig at kompetanse som er bygget opp over mange år i kulturbedrifter over hele landet, kan gå tapt ved at profesjonelle kulturaktører ser seg nødt til å søke nytt arbeid i andre næringer i disse krevende tider.

Svar:

I den første fasen av koronakrisen vektla regjeringen brede tiltak for å treffe flest mulig, raskest mulig. Det har handlet om nødhjelp og strakstiltak for å unngå unødige

konkurser, sikre inntekter til frilansere og selvstendig næringsdrivende og arbeidstakere som mister jobben eller blir permittert, og å bidra til at så mange som mulig har en arbeidsplass å komme tilbake til.

Kultur-, frivillighets og idrettssektoren har blitt hardt rammet i og med at arrangementer utgjør en stor del av sektorens virksomhet og økonomi. Så godt som alt av arrangementer ble 12. mars 2020 avlyst, stengt eller utsatt etter pålegg eller råd fra helsemyndighetene.

For å avhjelpe denne situasjonen opprettet regjeringen to midlertidige, søknadsbaserte ordninger for arrangementer planlagt i perioden fra 5. mars og til og med 30. april 2020. For første periode ble det bevilget 1 mrd. kroner, hvorav 300 mill. kroner til kultursektoren. Ordningen kompenserer tap av billettinntekt og deltakeravgift og merutgifter ved avlysning, stenging eller utsettelse av arrangementer i kultursektoren som følge av pålegg eller råd gitt av myndighetene i forbindelse med koronaviruset.

Etter at forbudet mot større kultur- og idrettsarrangementer ble forlenget, har regjeringen foreslått å videreføre kompensasjonsordningene til 15. juni. For kultursektoren foreslår vi 300 millioner kroner. Dette betyr totalt 600 millioner til arrangører i kultursektoren for en tremåneders periode. I disse ordningene er det arrangørleddet som kompenseres.

Kompensasjonsordningen for arrangører kommer i tillegg til en rekke andre tiltak som avhjelper de utfordringene koronapandemien har utløst. Vi har blant annet opprettet en kompensasjonsordning for næringslivet for å dekke en andel av bedriftenes faste, uunngåelige kostnader for å redde arbeidsplasser. Ordningen omfatter også skattepliktige foretak med ansatte i kultursektoren.

For mange i for eksempel musikkbransjen er virksomheten deres arbeidsplass, selv om de ikke er formelt ansatt i egne selskap, og flere har høye faste kostnader som ikke nødvendigvis kan reduseres i takt med aktiviteten. For regjeringen var det derfor viktig at kompensasjonsordningen for næringslivet også skulle omfatte enkeltpersonforetak der virksomheten er innehavers

hovedinntektskilde og ansvarlige selskap der foretaket er hovedinntektskilden til minst én av deltagerne. Vi har gjort flere justeringer i ordningen som innebærer at den treffer bedre for flere, også i kultursektoren. Blant annet har vi halvert egenandelen fra 10 000 til 5000 kroner for april og etablert en ny beregningsmodell for sesongbedrifter.

Musikkbransjen har en høy andel frilansere og selvstendig næringsdrivende som arbeider med alt fra tekst og lyd til produksjon og salg. Disse kan søke om kompensasjon for tapte inntekter som følger av virusutbruddet fra inntektssikringen hos NAV. Det er en helt ny ordning etablert på rekordtid for aktører som ikke hadde denne

rettigheten før. Ordningen treffer mange ulike grupper innenfor alle sektorer. Jeg er klar over at ordningen ikke treffer optimalt for alle, særlig for kunstnere som har store inntektsvariasjoner fra år til år, og her vil regjeringen vurdere om det er mulig med tiltak.

For regjeringen har det vært viktig å så raskt som mulig få på plass brede tiltak på tvers av sektorer og næringer. Norsk næringsliv og kulturliv er mangfoldig og sammensatt. Vi har gjort flere nødvendige justeringer av ulike ordninger underveis og vurderer fortløpende behovet for nye justeringer og tiltak for å trygge arbeidsplasser og avhjelpe situasjonen for kultur- og næringsliv. Målet er et sterkt og mangfoldig kulturliv også når denne krisen er over.

SPØRSMÅL NR. 1625

Innlevert 14. mai 2020 av stortingsrepresentant Helge André Njåstad

Besvart 20. mai 2020 av finansminister Jan Tore Sanner

Spørsmål:

Kan statsråden liste opp hvilken effekt en kutt i promillen, fra fem til fire promille, utgjør for de kommunene dette gjelder?

BEGRUNNELSE:

FrP har tidligere belyst at eiendomsskatten utgjør en liten del av inntektene til kommunene samtidig som skatten utgjør mye for enkelte husstander. Tidligere år har også vist at skatten på hus og hytter, i snitt og i sin helhet, utgjør kun 1,6 % av inntektene til kommunene. I statsbudsjett for 2020 ble det skrevet:

«Regjeringen tar sikte på å redusere den maksimale eiendomsskattesatsen for bolig og fritidsbolig fra 5 til 4 promille fra 2021, og kommer tilbake til dette som del av et helhetlig opplegg for kommuneøkonomien i forbindelse med kommuneproposisjonen for 202.»

Fremskrittspartiet registrere at regjeringen ikke har kommet tilbake på dette slik Fremskrittspartiet hadde forventet. Det har lenge vært kjent for kommunesektoren at det skulle kuttes i eiendomsskatten og kommunene har hatt god tid til å omstille seg for å kutte i eiendomsskatt.

Svar:

Departementet har ikke grunnlag for å si hvordan de nye reglene eller en eventuell ytterligere reduksjon i satsen

til 4 promille slår ut for kommunenes inntekter i 2020 og 2021, verken for enkeltkommuner eller for kommunene samlet.

Fra 2020 er den maksimale eiendomsskattesatsen for bolig og fritidsbolig redusert fra 7 til 5 promille. Samtidig er det innført en obligatorisk reduksjonsfaktor som reduserer grunnlaget eiendomsskatten beregnes ut fra (før eventuelt bunnfradrag) til 70 pst. av beregnet markedsverdi eller lokalt fastsatt takst. Regjeringen varslet i Prop. 1 LS (2019 – 2020) Skatter, avgifter og toll 2020 at den tok sikte på å redusere den maksimale eiendomsskattesatsen for bolig og fritidsbolig fra 5 til 4 promille fra og med 2021. Det ble varslet at endringen ville skje i forbindelse med et samlet opplegg for kommuneøkonomien i kommuneproposisjonen for 2021. I Revidert nasjonalbudsjett 2020 varslet regjeringen at en tar sikte på å redusere den maksimale eiendomsskattesatsen for bolig og fritidsbolig først fra 2022.

Som følge av endringene som gjelder fra og med 2020 er departementet kjent med at flere kommuner har justert nivået på eiendomsskatten. Justering av eiendomsskattenivået kan gjøres ved å retaksere eiendommene, justere et eventuelt bunnfradrag og justere satsene, forutsatt at endringene skjer innenfor det loven gir rom for.

Regnskapstall for eiendomsskatten i 2019 og statistikk for hvordan eiendomsskatte reglene anvendes i kommunene foreligger 15. juni 2020.

SPØRSMÅL NR. 1626**Innlevert 14. mai 2020 av stortingsrepresentant Helge André Njåstad****Besvart 22. mai 2020 av kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup****Spørsmål:**

Hvordan og hvor mener regjeringen at kommunene kan effektivisere for å oppnå inntekter på så kort sikt?

BEGRUNNELSE:

FrP har i økonomiske oppgangstider påpekt viktigheten av at kommunene effektiviserer driften slik at innbyggerne ikke blir unødvendig beskattet og slik at kommunene på sikt er bedre rustet opp mot fremtidige demografiske utfordringer. Effektivisering sees på som en langsiktig innsparing men i kommuneproposisjonen fremgår det at regjeringen mener effektiviseringsresultatene vil gi resultater allerede i 2021.

«Dersom kommunesektoren effektiviserer driften kan det kommunale tjenestetilbudet styrkes utover det som følger av inntektsveksten. I kommuneproposisjonen har man synliggjort hvor mye det vil utgjøre dersom kommunesektoren effektiviserer med 0,5 pst. For 2021 utgjør en slik effektivisering 1,3 mrd. kroner. Beregningsgrunnlaget er den delen av de frie inntektene utenom eiendomsskatt som går til å dekke driftsutgiftene.»

Svar:

Demografiske endringer, globale utfordringer og et redusert økonomisk handlingsrom gjør det stadig viktigere at forvaltningen er omstillingsdyktig og bruker ressursene effektivt og i samsvar med innbyggernes behov. Offentlige tjenester og myndighetsutøvelse må raskere tilpasses endringene i samfunnet, og både stat og kommune må ta i bruk de mulighetene ny teknologi og digitalisering gir. Regjeringen satser på innovasjon og digitalisering for å bedre de offentlige tjenestene, slik at de er framtidsrettede og best mulig for innbyggerne. I Kommuneproposisjonen 2021 er dette nærmere beskrevet i kapittel 8.

Det gjennomføres i dag et betydelig og kontinuerlig omstillings- og effektiviseringsarbeid i kommunesektoren for å frigjøre ressurser for å kunne gi innbyggerne flere og bedre tjenester. Analyser fra Senter for økonomisk forskning (SØF), publisert i siste rapport fra Det tekniske beregningsutvalget for kommunal og fylkeskommunal økonomi (TBU), viser at samlet effektivitet i gjennomsnitt økte med om lag 0,25 prosent per år i perioden 2008–2018 innen sektorene barnehage, grunnskole og pleie og omsorg. Dette har gjort

det mulig å bygge ut tjenestene ut over det inntektsveksten har lagt til rette for.

Kommunenes tjenestetilbud til innbyggerne er i hovedsak godt over hele landet, selv om det er variasjoner kommunene imellom. Det er likevel rom for en mer effektiv ressursbruk i kommunesektoren. Sammenlikninger mellom kommunene avdekker store forskjeller i tjenestetilbud og effektivitet, også om man sammenlikner kommuner med omtrent like mange innbyggere. Gjennom et systematisk arbeid med kvalitetsforbedring og effektivisering, kan tjenestetilbudet i kommunene forbedres og ressurser frigjøres, slik at innbyggerne får flere tjenester og tjenester med høyere kvalitet. SØFs analyser indikerer at i 2018 var effektiviseringspotensialet for landet som helhet 9 prosent innenfor de tre sektorene. Det er samtidig betydelige forskjeller mellom kommunene, og særlig blant de små kommunene er variasjonene store.

Dette må sees på som illustrasjonsberegninger. Det kan være gode grunner til at ikke alle kommuner er like effektive. Lav effektivitet kan for eksempel indikere lav kapasitetsutnyttelse som følge av endringer i barnehage- eller skolekullene fra ett år til et annet, og denne type årlige svingninger vil typisk kunne være større i mindre kommuner. Det vil derfor ikke være mulig å ta ut hele det beregnede potensialet for effektivisering, men beregningen illustrerer en betydelig mulighet for bedre ressursutnyttelse og bedre tjenester.

SPØRSMÅL NR. 1627**Innlevert 14. mai 2020 av stortingsrepresentant Per-Willy Amundsen****Besvart 25. mai 2020 av kunnskaps- og integreringsminister Guri Melby****Spørsmål:**

Den politiske tenketanken på integreringsspørsmål, Minotenk, ved daglig leder Linda Noor, mener vi i Norge må tolerere flerkoneri blant muslimer. Flerkoneri er forbudt i Norge, hemmer integreringen av kvinner og barn, og er dypt antifeministisk. Minotenk mottar statlige midler gjennom Tilskudd til nasjonale ressursmiljø på integreringsfeltet (kap. 496, post 71).

Mener statsråden Minotenk's holdning til flerkoneri fremmer integrering, og innfrir støtte til flerkoneri intensjonen bak statlige integreringsmidler?

BEGRUNNELSE:

Daglig leder i den politiske tenketanken Minotenk, Linda Noor, uttaler til Minervanett 3. mai 2020, følgende:

«Om folk vil ha flere koner i islamske ekteskap eller om de vil gjøre andre ting som jeg ikke liker, må folk få gjøre det. Toleranse må gå alle veier, så lenge det ikke skader noen.»

Noor mener dette er en progressiv kampsak innen islam, fremdeles i henhold til Minervanett. <https://www.minervanett.no/islam-sondagssamtalen/likestilling-er-nesten-som-religion-i-det-norske-samfunnet/358458>

Minotenk ble stiftet i 2008 og presenterer seg som en minoritetspolitisk tenketank «som jobber løsningsorientert med problemstillinger og utfordringer knyttet til det flerkulturelle Norge», og som skal «bidra til økt kunnskap, forståelse og toleranse», samt «styrke minoriteters engasjement for demokrati og menneskerettigheter». Minotenk skal også være «en ledende kunnskapsbase med kompetanse på det flerkulturelle Norge, integrering og minoriteters situasjon i samfunnet», i henhold til eget mandat. <https://minotenk.no/om-oss/>

I statsbudsjettet for 2020 har Stortinget bevilget 4 000 000 kroner til Minotenk's arbeid for blant annet å øke «tillit og tilhørighet til det norske samfunnet blant innvandrere og barna deres», som det heter i tildelingskriteriene. <https://www.imdi.no/tilskudd/tilskudd-til-nasjonale-ressursmiljo-pa-integreringsfeltet/>

Det har i rundt 20 år vært kjent at flerkoneri praktiseres i Norge. Omfanget kjenner ingen, da det så vidt denne representanten vet, ikke finnes studier om dette. Men det er godt kjent at kvinner tvinges til å leve i flerkoneri, i såkalt haltende ekteskap, der mannen har skilt seg fra konen etter norsk lov, men nekter hustruen skilsmisse fra den islamske ekteskapskontrakten. Slik kan han etter norsk lov

foreta et gjengifte etter norsk lov med en andrekone, eller flere koner for den saks skyld.

Denne praksisen er ikke bare kvinneundertrykkende. Den fører også til at barn vokser opp med en mer perifer farsfigur, da far gjerne pendler mellom de ulike hustruene og husholdningene. I tillegg fører praksisen til at den ene hustruen (eller flere hustruer) føres opp som enslig forsørger med de trygdegoder dette medfører. Flerkoneri er også forbudt etter ekteskapsloven § 4.

Svar:

Spørsmålet besvares av kunnskaps- og integreringsminister Guri Melby, som har ansvar for tilskudd til frivillige organisasjoner på integreringsfeltet.

Minotenk - Minoritetspolitisk tenketank er en av 15 nasjonale ressursmiljø på integreringsfeltet. Disse organisasjonene har en viktig rolle i å følge innvandrings- og integreringsfeltet, samt være en kilde til alternativ kunnskap og formidle erfaringer og synspunkter fra innvandrere og deres barn. Tilskuddet bevilges direkte over statsbudsjettet. I 2020 fordeles i alt 42,11 mill. kroner til nasjonale ressursmiljøer, hvorav 4 mill. kr går til Minotenk.

Handlingsplanen mot negativ sosial kontroll, tvangsekteskap og kjønnslemlestelse (2017-2020) inneholder to tiltak om tematikken flergifte. Tiltakene omhandler å innhente kunnskapsstatus og utvikles kunnskap om denne tematikken (tiltak 27) og gå gjennom regelverk og praksis i forbindelse med flergifte og transnasjonale serieekteskap (tiltak 6). I forbindelse med oppfølgingen av tiltak 27 har NOVA utarbeidet rapporten: "Flergifte: Kunnskapsstatus om polygami, migrasjon og kvinners situasjon"

Rapporten viser at omfanget av polygame forhold i Norge ikke er dokumentert. En kartlegging av omfanget av bigami gjort av Barne- og familiedepartementet i perioden 1995 til 1999 viste at det av totalt 105 000 inngåtte ekteskap, forelå 22 kjente tilfeller av bigami hvorav 10 var ekteskap inngått i utlandet, og 6 av disse i Pakistan. På bakgrunn av utredningen konkluderte Barne- og familiedepartementet den gang med at bigami var et marginalt problem i Norge. Utredningen omfattet kun tilfeller av bigami som er straffbare etter norsk lov.

I følge rapporten er en annen kilde til indikasjoner på polygam praksis i Norge, Utlendingsdirektoratets (UDI) statistikkbank. NOVA har innhentet tall på antall familieinnvandrings saker som er avslått etter bigamirelaterte bestemmelser i utlendingsloven. Rapporten viser at det har

vært en markant økning i avslag i 2016 og 2017, fra 3 i 2015 til 29 avslag i 2017. Den betydelige økningen er i hovedsak grunnet omfattende behandling av søknader fra Syria, da 16 av avslagene fra 2017 gjelder personer fra Syria hvis søknad om familieinnvandring ble avslått på grunn av bigamiforbudet.

Ekteskapsloven (§ 4) gir ikke adgang til å inngå ekteskap i Norge så lenge et tidligere ekteskap eller registrert partnerskap består. Videre er det som representanten påpeker, ulovlig å inngå sivilrettslige ekteskap med flere personer (jf. straffeloven § 262 første ledd). Det er imidlertid kun sivilrettslige ekteskap som er omfattet av straffelovens bestemmelse. Det medfører at religiøst inngåtte ekteskap, som representanten omtaler, ikke omfattes av bestemmelsen. Det skyldes at slike ekteskap ikke sidestil-

les med gyldige ekteskap etter ekteskapsloven. Dersom en person har inngått et sivilrettslig ekteskap i Norge og senere inngår et religiøst ekteskap med en ny kvinne, er det ikke straffbart i henhold straffeloven.

Vi skal ikke tolerere ulovlige holdninger og praksiser som flerkoneri i Norge. Det er viktig at frivillige organisasjoner jobber aktivt ut mot minoritetsmiljøer for endre skadelig praksiser. De har stort nettverk i minoritetsmiljøer, og jobber med å engasjere ungdom med innvandrerbakgrunn til å delta i samfunnsdebatten og bli gode forbilder for andre med innvandrerbakgrunn. Jeg anerkjenner Minotenks arbeid mot tvangsekteskap og negativ sosial kontroll, og ser på dem som en viktig nasjonal ressurs. Jeg mener videre at sitatet fremstår noe tatt ut av kontekst slik det fremstilles av representanten.

SPØRSMÅL NR. 1628

Innlevert 14. mai 2020 av stortingsrepresentant Heidi Greni

Besvart 20. mai 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Hvor lenge vil regjeringen og FHI opprettholde rådene om hjemmekontor for de private virksomhetene som har mulighet for dette, hvilke retningslinjer er gitt til statlige virksomheter for praksis rundt når hjemmekontor skal benyttes, og hvor lenge?

BEGRUNNELSE:

Jeg er kjent med at enkelte statlige virksomheter, herunder fylkesmennene, allerede i dag har avsluttet bruk av hjemmekontor som primærløsning. Dette vil øke smittepresset og kostnadene for virksomhetene da smittevern rådene for mange er utfordrende å overholde.

Svar:

Da vi iverksatte de omfattende tiltakene for å slå ned covid-19-pandemien, ble det gitt et klart råd om at alle som hadde mulighet for å benytte hjemmekontor, ble oppfordret til å gjøre det. Hensikten var å redusere kontakten mellom personer og ikke minst redusere bruken av kollektivtransport. Rådet ble umiddelbart fulgt opp i arbeidslivet og har vært et viktig bidrag til at vi raskt fikk redusert smittespredningen.

Som det fremgår av regjeringens langsiktige strategi og plan for håndteringen av covid-19-pandemien og

justering av tiltak, har vi kontroll på smitten i dag, men covid-19 vil fremdeles være en trussel mot folkehelsen frem til vi har oppnådd tilstrekkelig immunitet i befolkningen (enten gjennom en vaksine alene, eller i kombinasjon med sikker kunnskap om immunitet som følge av gjennomgått sykdom). Vi må dermed være forberedt på at pandemien kan bli langvarig og at vi må å leve med covid-19 som en folkehelsestrussel i minst ett til to år.

Det fremgår av planen at det legges opp til en gradvis gjenåpning av virksomhet der alle sektorer tar sin del av ansvaret. Det er den enkelte sektors ansvar å formidle og følge opp råd og retningslinjer fra helsemyndighetene i egen sektor og ved behov fastsette ytterligere standarder og rutiner for sine sektorer.

Nå når smittesituasjonen er under kontroll blir det viktig fremover å finne balansen mellom hjemmekontor og arbeid på arbeidsplassen. Vi trenger fleksible løsninger der det tas hensyn til arbeidsgivers behov for godt og effektivt utført arbeid, den enkelte arbeidstakers behov for å unngå å bli smittet og ikke minst for å unngå trengsel i kollektivtilbudet. Smitte kan lett skje når vi reiser kollektivt, og derfor må vi spre reisingen utover dagen.

For å gjøre det enklere for arbeidsgivere og arbeidstakere i tiden fremover, har Helsedirektoratet i samarbeid med Folkehelseinstituttet laget en veileder om hjemmekontor som virkemiddel for å redusere smitte av covid-19 og hvordan virksomheter kan iverksette smitteforebyg-

gende tiltak på arbeidsplassen. Denne veiledningen ble lagt ut på Helsedirektoratets nettsider 18. mai. Jeg har tillit til at de enkelte virksomheter i dialog med arbeidstakerne

finner hensiktsmessige og balanserte løsninger med utgangspunkt i denne veilederen.

SPØRSMÅL NR. 1629

Innlevert 14. mai 2020 av stortingsrepresentant Siv Mossleth

Besvart 26. mai 2020 av klima- og miljøminister Sveinung Rotevatn

Spørsmål:

Det er ingen konkret begrunnelse på hvorfor Miljødirektoratet gjør ulike vurderinger i 15 og 20 rundt ekstraordinært uttak av bjørn i Grane, til tross for at situasjonen er lik. I 2020 utgjør i tillegg bjørnen et alvorlig skadepotensial på rein som kalver etter en vinter med beitekrise. Det haster å få et vedtak om ekstraordinært uttak av bjørn, mens det er sporingsforhold i området.

Kan statsråden se at det ikke er grunn til å gjøre andre vurderinger nå enn i 2015, og sørge for at det straks iverksettes uttak av bjørn i Grane?

BEGRUNNELSE:

Reineierne har vært nødt til å føre reinen for å håndtere beitekrisen. Det gir mye ekstra arbeid under vanskelige forhold, samtidig som også reineiere ble påvirket av koronakrisens som førte til stengte barnehager og skoler, og andre begrensninger.

Rovvilt utgjør en stor belastning for reinen, og gjennom flere år har kalvetapet i Nordland vært skyhøyt, om lag 60% hvert eneste år. Rovvilt i et område med rein i år gir forstyrrelser som gjør at reinen bruker mer energi og trekker vekk fra fôringsplasser, eller de få områdene hvor det er tilgjengelige beiter. Dette fører til at en næring med store roviltproblemer blir ekstra utsatt for roviltets herjinger i år, fordi forstyrrelser kan være like dødelig som direkte tap til rovilt.

21. april i år anmodet Grane kommune om ekstraordinært uttak av 1 bjørn som da oppholdt seg helt inntil et kalvingsområde for tamrein, utenfor bjørneområdet. Kommunen viser til stort skadepotensial på tamrein og store bjørneskader på sau i 2018 og 2019 i kommunen. Miljødirektoratet vil avvente situasjonen før det vurderer å iverksette skadefelling. Avventing av situasjonen vil føre til at sporsnøen forsvinner, og uttak av bjørn blir vanskelig. Uttak av bjørn må skje nå, for å forebygge tap av rein og sau. Det er ingen grunn til å gå bort fra den praksis som var i 2015. Det foreligger heller ingen konkret begrunnelse

på hvorfor Miljødirektoratet gjør ulike vurderinger i 2015 og 2020 rundt ekstraordinært uttak av bjørn i Grane, til tross for at regelverket, bestandsmål, skadesituasjonen og skadehistorikken er lik.

I mars og april 2015 fattet Miljødirektoratet vedtak om ekstraordinært uttak av bjørn, for å forebygge tap av sau og rein kommende beitesesong. Miljødirektoratet gjorde i begge sakene følgende vurdering: «Med bakgrunn i en helhetlig vurdering av situasjonen, anser direktoratet at det ikke foreligger annen tilfredsstillende løsning i det aktuelle området enn felling av bjørn. Et slikt uttak er vurdert ikke å være til skade for bjørnebestandens overlevelse, eller å komme i konflikt med det nasjonale bestandsmålet for bjørn, jf. Innst. S. nr. 174 (2003-2004) og rovviltforskriften §§ 3 og 4.» Vedtakene resulterte i felling av 2 bjørner, og ingen tap av sau til bjørn i beitesesongen 2015.

Svar:

Eg veit at tamreinnæringa i vinter, på grunn av store mengder snø og skiftande vèr, har vore råka av ei beitekrise. Det har gjort næringa spesielt utsett for ulike former for tap. Tamreinnæringa vil også få tap til rovvilt. Dette blir følgt opp av forvaltninga, gjennom til dømes vurderingar av skadefellingar og ekstraordinære uttak av rovvilt. Det er Miljødirektoratet som har myndigheita til å vurdere ekstraordinære uttak. I tillegg har vi gode ordningar både for tiltak som skal førebyggje at tamrein blir tatt av rovvilt og for å erstatte tap som er dokumentert eller sannsynleggjort at skuldast rovvilt. Samtidig er det viktig å vere klar over dei store utfordringane region 7 (Nordland) har når det gjeld å nå bestandsmålet for bjørn. Med ein bjørnebestand langt mindre enn bestandsmålet, skal forvaltninga leggje til rette for ei auke i bestanden.

Når det gjeld spørsmålet frå representanten om eg ser at det ikkje er grunn til å gjere andre vurderingar no i 2020 samanlikna med 2015, vil eg på eit generelt grunnlag vise til at forvaltninga skal gjere ei konkret vurdering i kvart

enkelt tilfelle. Grane kommune har i vår søkt om skadefelling av bjørn. Som representanten skriv, har Miljødirektoratet kome med eit førebels svar på søknaden. Klima- og miljødepartementet er klageinstans ved ei eventuell klage i denne saka. Eg ønsker derfor ikkje å kommentere denne saka noko nærare. Eg vil likevel nemne at Miljødirektoratet har bedt Statens naturoppsyn (SNO) følgje opp situa-

sjonen i området. SNO har gjort undersøkingar, følgd opp meldingar og vore i dialog med reindrifta. So langt i år er det ikkje registrert bjørneskadar på tamrein i Nordland. SNO vil fortsette å følgje opp meldingar om spor etter bjørn i dette området, og dei har høg beredskap for å årsaksfeste eventuelle tap i området.

SPØRSMÅL NR. 1630

Innlevert 14. mai 2020 av stortingsrepresentant Liv Signe Navarsete

Besvart 25. mai 2020 av utenriksminister Ine Eriksen Søreide

Spørsmål:

Blir midlane omdisponert til andre postar på budsjettet under Utanriksdepartementet for 2020 eller blir dei overført til neste år?

GRUNNGJEVING:

Regjeringa kuttar 1,1 mrd. i EØS midlar for 2020 i RNB. Det blir vist til eit redusert utbetalingsbehov under EØS-finansieringsordninga. Regjeringa hevdar at reduksjonen i hovudsak skyldas forseinking i oppstart av program og godkjenning av styrings- og kontrollsystema i enkelte land.

Svar:

Utbetalingar av EØS-midlar som ikkje vert gjort i 2020, vert flytta til seinare år. Midlane vert ikkje omdisponerte til andre postar på budsjettet under Utanriksdepartementet for 2020. Siste løyvingår under programma vil vera 2025.

Figur 7.2 Bruttofordeling 2009-2014 og 2014-2021 på side 54 i Prop.1 S (2019-2020) Utanriksdepartementet syner den samla potten på 2,8 milliardar euro fordelt på 15 av dei mindre velstående medlemslanda i EU for perioden 2014 - 2021. Beløpa er baserte på ein framforhandla avtale.

Landa med størst reduksjon i anslåtte utbetalingar samanlikna med Prop. 1 S (2019-2020), er Romania (-29,4 mill. €), Polen (-28,9 mill. €), Bulgaria (- 17,3 mill. €) og Tsjekkia (-17,7 mill. €).

Reduksjonen av anslåtte utbetalingar samanlikna med Statsbudsjettet 2020 har samanheng med fleire faktorar, mellom anna forseinking i undertekning av kon-

traktar og forseinkingar i samband med utlysingar og godkjenning av prosjekt.

Svært høge ambisjonar i landa når dei utarbeider prognosane er ei utfordring. Kwart prosjekt og program ynskjer snarleg framdrift, og alle vil vera sikre på at dei har nok pengar til å kunne ferdigstille prosjektet. Det samla resultatet for alle land gjer at prognosane tidvis vert vel optimistiske. Dette har vorte drøfta i styringskomiteen for midlane (Financial Mechanism Committee) mellom gjevarane, og krav om betre prognosar vert framheva av gjevarane i årsmøta med kvart av landa.

SPØRSMÅL NR. 1631**Innlevert 14. mai 2020 av stortingsrepresentant Siri Gåsemyr Staalesen****Besvart 25. mai 2020 av finansminister Jan Tore Sanner****Spørsmål:**

Hvilke tiltak vil statsråden iverksette for å holde hjulene i gang i byggenæringa som han ikke allerede er pålagt av stortinget å iverksette?

BEGRUNNELSE:

I dagens DN kan vi lese om dårlige tall for nyboligsalget og igangsettelse for april måned. Antall igangsettelse er nå 29 prosent lavere enn på sammen tid i fjor. Samtidig melder over halvparten av medlemmene i Boligprodusentene om manglende byggeoppdrag. Det kan virke som om regjeringen ikke har tatt signalene om mulige høy arbeidsledighet i byggenæringa på alvor. I krisepakken 31. mars måtte jo stortinget gi regjeringen tydelig beskjed om å sørge for at regjeringen i samarbeid med KS utreder

en tiltakspakke til kommuner og fylkeskommuner for å igangsette bygge- og vedlikeholdsprosjekter. Og videre måtte stortinget be regjeringen vurdere forsert utbygging av studentboliger samt be regjeringen vurdere å oppfordre kommunene til å igangsette planlagte vedlikeholdsprosjekt på offentlige bygg.

Svar:

Regjeringen følger situasjonen i økonomien og i ulike bransjer nøye og vurderer løpende behovet for tiltak som kan stimulere etterspørselen. Vi vil komme tilbake med en vurdering av behovet for konkrete tiltak i byggenæringen i proposisjonen om nye økonomiske tiltak som fremmes i månedsskiftet mai/juni.

SPØRSMÅL NR. 1632**Innlevert 14. mai 2020 av stortingsrepresentant Geir Inge Lien****Besvart 20. mai 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

Nå som departementet foreslår å opprettholde alle tingretter og/eller gjøre disse om til rettssted, vil da statsråden påse at det blir inngått en langsiktig leieavtale med Fylkeshus AS i Molde, og får vi en snarlig oppstart av de planene som er klar for signering?

BEGRUNNELSE:

Etter flere måneder med samtaler, planlegging og utforming av detaljerte tegninger for ombygging av lokalene i Fylkeshuset i Molde, der Romsdal tingrett, Frostating lagmannsrett og Romsdal jordskifterett holder til, sa Domstolsadministrasjonen nei til å inngå ny leieavtale for oppgraderte lokaler i Molde.

Svar:

Det er Domstoladministrasjonen som foretar de nødvendige prioriteringene innenfor domstolenes budsjettammer. Dette omfatter også spørsmålet om hvorvidt det skal inngås en ny leieavtale for de tre domstolene i Molde. Jeg har tillit til at Domstoladministrasjonen prioriterer domstolenes ressurser på en god måte.

SPØRSMÅL NR. 1633**Innlevert 14. mai 2020 av stortingsrepresentant Bjørnar Laabak****Besvart 25. mai 2020 av kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup****Spørsmål:**

Kan statsråden tenke seg å se nærmere å begrense muligheten for kommuner til å beregne gjengs leie (markedspris) for utleie av omsorgsboliger, som er en del av kommunens boligsosiale arbeid, og som er finansiert gjennom husbanken med lån- og tilskudd, og dersom statsråden mener gjengs leie bør opprettholdes; hvordan kan det beregnes markedspris på en bolig som ikke er omsettelig i det samme markedet man sammenligner mot?

BEGRUNNELSE:

Gjengs leie (markedsleie) er innført i kommuner som mal for utleie av kommunale boliger. Man kan, slik jeg ser det, dele inn kommunenes tilgjengelige boliger i flere kategorier. Omsorgsboliger, eldreboliger (trygdeboliger/ omsorgsboliger), rus- og psykiatriboliger og ordinære boliger. Felles for boligene er at de er en del av kommunens boligsosiale arbeid. I tillegg til at kommunene eier egne boliger leier de inn boliger i det private boligmarkedet for tildeling til vanskeligstilte. Majoriteten av boligene, for de fleste kommuner, er finansiert med lån og tilskudd gjennom Husbanken bortsett fra de boligene kommunen bistår den enkelte å leie i privatmarkedet som for eksempel ved bosetting av flyktninger.

Det er mange eksempler på at omsorgsboliger og bofellesskap får en svært høy husleie fordi kommuner beregner gjengs leie. Minstepensjonister, uføre, personer med utviklingshemming- og nedsatt funksjonsevne og andre med lav inntekt ville med tidligere innretning på bostøtte få store deler av husleien dekket. Dette var noe av vurderingen for noen år siden da gjengs leie ble innført. Siden bostøtten nå i større grad «fanger» barnerike familier har mange aleneboere fått en større belastning/bokostnad enn det som var tiltenkt da kommunestyrene vedtok gjengs leie.

Svar:

Det er den enkelte kommune som er ansvarlig utleier av kommunalt eide boliger, og som fastsetter husleien for disse. Dette gjelder også for omsorgsboliger.

Leieforholdet mellom kommunen og beboere i omsorgsboliger reguleres av husleieloven. Selv om loven ikke inneholder spesielle regler om leieprisfastsettelse for omsorgsboliger, har den et generelt leieprisvern ved at utleier ikke kan kreve urimelig høy leiepris. Etter husleieloven § 4-3 kan både leier og utleier kreve at leien blir justert til

«gjengs leie» hvert tredje år. Gjengs leie er en slags gjennomsnittslie for tilsvarende leiligheter i samme område.

Det kan være en særlig utfordring å sette gjengs leie på omsorgsboliger, da disse ofte er tilpasset beboernes konkrete behov. Dersom partene ikke blir enige om hva som er gjengs leie, vil Husleietvistutvalget ofte kunne avgjøre uenigheten. Utenfor Husleietvistutvalgets virkeområde, kan saken avgjøres av en takstmann etter husleieloven § 12-2.

Selv om det kan være vanskelig å fastsette gjengs leie, har jeg likevel tillit til at kommunene setter forsvarlige og riktige husleier på sine omsorgsboliger. Jeg mener dessuten at staten i minst mulig grad skal styre hvordan kommunene priser dette.

Ved inngåelse av nye leieavtaler, bør tilbud og etterspørsel i markedet bestemme leienivået. Kunstig lave leiepriser har flere uheldige virkninger – både for kommunen og de vanskeligstilte på boligmarkedet, blant annet fordi det innebærer en skjult generell subsidiering. Det fører til at kostnadene knyttet til botilbudet ikke synes i kommunens budsjett, og kommunen får ikke dekket de reelle kostnadene ved boligtilbudet. En generell subsidiering er heller ikke behovsprøvd. Det betyr at også de som ikke har behov for støtte, likevel får det. Det er lite målrettet bruk av fellesskapets midler.

Jeg påpeker at det også før innføring av husleielovens regel om «gjengs leie», ble lagt til grunn at en person som leier en omsorgsbolig, skal betale «ordinær husleie», eventuelt med bostøtte, jf. rundskriv 29/97 pkt. 1.1. Også i St. meld. nr. 50 (1996-1997) ble det anbefalt at leien skal være «kostnadsriktig» for å unngå en generell subsidiering. I rundskriv U-10/2002 om boligsosialt arbeid – bistand til å mestre et boforhold, legges til grunn at prinsippet om gjengs leie også skal benyttes på kommunale utleieboliger, jf. pkt. 3.1. At husleien for kommunale boliger ikke skal subsidieres, er dermed ikke noe nytt – selv med skiftende regjeringer.

Det er viktig at de økonomiske virkemidlene på boligmarkedet er mest mulig målrettet. De som trenger hjelp til å betale sin husleie, bør få det. Men generell subsidiering gjennom lav husleie er ikke målrettet. Da må vi heller ha ordninger, for eksempel bostøtte, som hjelper de som ikke har høye nok inntekter til å betale husleien.

Jeg kommer derfor ikke til å redusere kommunenes mulighet for å avtale leiesum ved utleie av omsorgsboliger ut over det som følger av husleielovens alminnelige begrensninger.

SPØRSMÅL NR. 1634**Innlevert 14. mai 2020 av stortingsrepresentant Silje Hjemdal****Besvart 25. mai 2020 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja****Spørsmål:**

Vil kulturministeren sørge for at kommuner og lokale smittevernmyndigheter får tydelig beskjed om at frivillige musikklag trenger lokaler for å få øve?

BEGRUNNELSE:

Musikkøvelser og andre lignende aktiviteter har ikke vært omfattet av forbudet mot arrangementer i Covid-19-forskriften § 13 bokstav a, men slike aktiviteter har måttet følge de til enhver tid gjeldende anbefalinger om avstand mellom personer og samling av personer i grupper jf. forskriften § 4.

22. april godkjente FHI og Helsedirektoratet en egen veileder om Smittevern for musikkøvelser, og fra denne dato kunne musikklag som kor og korps på inntil 30 personer gjenoppta sine musikkøvelser. Fra 30. april ble denne utvidet til 50 personer. Veilederen pålegger utøvere på musikkøvelser å sikre blant annet god håndhygiene, unngå fysisk nærkontakt, ingen sambruk av instrumenter og god nok plass mellom utøverne.

Musikkorganisasjonene rapporterer at praksisen mellom ulike kommuner er svært varierende, og at enkelte kommuneleger har valgt å legge seg på en vel restriktiv tolkning av de nasjonale anbefalingene. Selv om kommunelegene har de nødvendige fullmakter til å iverksette egne, lokale vurderinger av gruppestørrelser og aktivitet, opplever musikkorganisasjonene at dette praktiseres vel restriktivt og delvis inkonsekvent på tvers av nabokommuner.

For det frivillige musikklivet er bygg i kommunalt eie blant de lokalene som hyppigst benyttes til aktivitet, herunder skolebygg. For skolebygg og lokaler som benyttes til undervisning på dagtid, utvises det stor forståelse fra musikklivet om at skoleeiere må få innarbeidet nye rutiner før musikklivet kan slippe til.

Det er imidlertid ikke akseptabelt at manglende tilgang kun begrunnes med en generell utlånstopp av alle kommunale lokaler, eller at kommunale bygg ikke kan benyttes til fritidsaktiviteter generelt, uten at det er smittevernfaglig begrunnet eller tatt hensyn til om det er praktisk gjennomførbart eller ei. Det finnes eksempler på kommuner som har ilagt et mer generelt forbud mot alle former for innendørs, organisert musikkaktivitet, uten at det foreligger en uttalt smittevernfaglig begrunnelse.

Så lenge veilederen følges og de andre pålegg som lokale myndigheter måtte ha satt, er vi ikke kjent med at det finnes noen smittevernfaglig begrunnelse for at kor, korps

og andre frivillige musikklag ikke kan gjennomføre sin aktivitet i skolebygg eller lokaler i kommunalt eie når disse står ledig.

Med mindre det foreligger en særskilt smittesituasjon eller det er andre tungtveiende grunner som tilsier at aktivitetsnivået må reduseres lokalt, er det ingen generell smittevernfaglig begrunnelse for at kor, korps og andre frivillige musikklag ikke kan gjennomføre sin aktivitet med denne begrensning på antall deltakere og ellers i henhold til de rutiner som er omtalt veilederen Smittevern for musikkøvelser.

Det haster for musikklivet å komme i gang igjen, både av hensyn til kontinuitet og rekruttering. Det er av avgjørende verdi at så mange musikklag som mulig får avholdt minst en øvelse eller aktivitet før sommeren.

Med mindre det er i strid med en smittevernforvarslog drift av skoler at musikkgrupper benytter lokaler utenfor undervisningstiden, bør musikklivet slippes til. Når musikklivet i praksis blir avskåret fra øvelser og aktivitet i perioden mars-august, vil dette innebære et betydelig frafall av utøvere og påfølgende nedleggelse av klubber og lag. En kartlegging utført av Norges musikkorps forbund viser at pr 14. mai har så mye som 72,7 pst av korpene ikke fått tilgang til sitt faste øvingslokale, og kun 1,7 pst har fått tilbakemelding fra kommunen om når lokalet vil kunne tas i bruk igjen.

Kulturministeren bør derfor formidle tydelig til kommuner og lokale smittevernmyndigheter at frivillige musikklag trenger lokaler for å øve, og at det er fullt ut i tråd med de nasjonale anbefalingene å låne ut kommunale lokaler og skolebygg til musikkaktivitet.

Svar:

Konsekvensene av koronapandemien har vært krevende for frivilligheten og musikklivet. Norsk musikkråd og andre aktører på musikk- og frivillighetsfeltet har gitt mange gode innspill og konkrete eksempler som viser hvordan denne situasjonen har påvirket deres aktivitet, og fremdeles påvirker muligheten til å starte opp igjen med øvelser og aktiviteter.

I første fase, da landet stengte ned, var det viktig å sikre økonomi og videre drift gjennom å få på plass gode og treffsikre kompensasjonsordninger for frivillig sektor. Nå når samfunnet igjen skal åpnes opp på en trygg måte, er jeg kjent med at manglende tilgang til lokaler gjør at mange frivillige lag og foreninger ikke får startet opp igjen øvelser på vanlig måte. Dette er en sak jeg tar på største

alvor, og som det jobbes aktivt med for å finne gode løsninger på.

Folkehelseinstituttet og Helsedirektoratet godkjente 22. april 2020 en egen veileder om smittevern for musikkøvelser, som åpnet for at musikklag som kor og korps kunne gjenoppta sine musikkøvelser. Likevel ser vi at praksisen mellom ulike kommuner er svært varierende, og at enkelte kommuner har valgt å legge seg på en restriktiv tolkning av de nasjonale anbefalingene.

Mitt ønske er at flest mulige musikklag, kor og korps kan komme i gang med øvelser igjen før sommeren. Samtidig må vi ha forståelse for at en gjenåpning tar tid, og at kommunene må ta sine beslutninger ut fra et helhetshen-

syn. Mange musikklag bruker skoler som sine øvingslokaler. Jeg tror vi alle har stor forståelse for at skoleeiere i første omgang har måttet ha fokus på å sikre en trygg skoleoppstart for elever og ansatte.

Jeg har tiltro til at kommuner og lokale smittevernsmyndigheter fortløpende vil vurdere hvordan de i så stor grad som mulig og så snart som mulig, kan gjøre kommunale lokaler tilgjengelige for frivillige lag og foreninger. I dette ligger også en forventning om at de ikke legger opp til strengere fortolkninger enn Covid-19-forskriften krever, og at de gir gode svar på hvorfor de ikke kan gi tillatelse til bruk i de tilfeller de mener det ikke er forsvarlig.

SPØRSMÅL NR. 1635

Innlevert 15. mai 2020 av stortingsrepresentant Lene Vågslid

Besvart 20. mai 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Hvorfor har det ikke kommet en løsning for deltidsbrannfolk og når ser statsråden for seg at en ordning vil komme på plass?

BEGRUNNELSE:

1 april 2020 uttalte justisminister Monica Mæland på en pressekonferanse at regjeringen ser på en coronaløsning for deltidsbrannfolk. Flere deltidsbrannfolk etterlyser en løsning og mange er overrasket over at det ennå ikke er kommet på plass en ordning. Deltidsbrannfolk får fremdeles avkortning om de rykker ut på oppdrag for brann og redningstjenesten dersom de er permitterte.

Svar:

De om lag 8 000 deltidsansatte i brann- og redningsvesenet er svært viktige for landets brann- og redningsberedskap. Det er viktig å opprettholde denne beredskapen. Som en midlertidig ordning under covid-19-situasjonen er derfor kommunene oppfordret til å betale deltidspersonell i brann- og redningsvesenet som er permitterte eller blitt arbeidsledige fra sin hovedstilling, et tillegg som kompenseres for avkortningen i dagpenger som følge av arbeidet i brann- og redningsvesenet. Kommunene vil kompenseres for merutgiftene til dette i forbindelse med den helhetlige kompensasjonen til kommunene for håndtering av covid-19-situasjonen.

KS ble orientert om dette i brev 27. april 2020 fra Arbeids- og sosialdepartementet. Justis- og beredskapsdepartementet informerte 24. april 2020 Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap (DSB) om oppfordringen til kommunene. DSB sendte i slutten av april informasjonen videre til landets brannsjefer og la den også ut på egen nettside for covid-19 som gir informasjon og råd til brann- og redningsvesenene og 110-sentralene. DSB har i tillegg informert om saken i møter med Nasjonalt brannfaglig råd og lederne ved 110-sentralene.

SPØRSMÅL NR. 1636**Innlevert 15. mai 2020 av stortingsrepresentant Karin Andersen****Besvart 26. mai 2020 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen****Spørsmål:**

Stortinget har vedtatt økning i bostøtten som et krisetil-tak. Regjeringen anslår at 13 000 flere vil få bostøtte. En kan anta at flere av dem får bostøtte.

Vil statsråden sikre at de ikke får avkortet sosialhjelpen, på samme måte som Stortinget vedtok at andre som nå havner på sosialhjelp skal slippe?

Svar:

Økonomisk stønad etter sosialtjenesteloven er en subsidær og behovsprøvd ytelse som skal sikre et forsvarlig livsopphold. Kommunene skal foreta en individuell vurdering av hva som er et forsvarlig livsopphold i det enkelte tilfellet. Økonomisk stønad er altså en behovsprøvd ytelse der kommunene i betydelig grad må utøve skjønn i tildelingen. Alle utgifter, inntekter og midler en søker måtte ha, kan være relevante i en slik vurdering. Det er vanskelig å se at bostøtten bør stå i noen særstilling i så måte.

Som følge av koronapandemien, har Arbeids- og velferdsdirektoratet utarbeidet en veileder for forenklet behandling av søknader om økonomisk sosialhjelp. Den gir veiledning på hvordan NAV-kontoret kan sikre forsvarlig saksbehandling i en situasjon med større press på de sosiale tjenestene. I veilederen oppfordres NAV-kontorene blant annet til å være mer tilbakeholdne med å stille vilkår om salg av bolig eller andre eiendeler for å få innvilget sosialhjelp.

Den økte bostøtten som Stortinget har vedtatt vil komme mottakerne til gode i tråd med intensjonen. I noen tilfeller kan det føre til at de blir mindre avhengige av hjelp andre steder fra enn de ellers ville vært, herunder økonomisk stønad. Jeg kan ikke se at det er ønskelig å legge særskilte føringer på det kommunale skjønn i den forbindelse. Dersom kommunene skal pålegges å holde bostøtten utenfor ved utmåling av stønad, vil det i så fall måtte reguleres i loven. Jeg anser det ikke som aktuelt å foreslå en slik lovendring på nåværende tidspunkt.

SPØRSMÅL NR. 1637**Innlevert 15. mai 2020 av stortingsrepresentant Rigmor Aasrud****Besvart 26. mai 2020 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen****Spørsmål:**

Når vil arbeidsfolk få utbetalt penger som dekker kuttet i lønn som regjeringen foreslo da bedriftene fikk redusert sine lønnskostnader ved permittering og som Stortinget rettet opp ved å innføre en ordning der staten dekker lønn for dag 3 til 20 begrenset til 6 G i den første krisepakka i midten av mars?

BEGRUNNELSE:

Det er 2 måneder siden ordningen ble vedtatt i Stortinget. NAV meldte nylig at ordningen ikke enda var på plass. Som oppfølging av Stortingets anmodningsvedtak har regjeringen valgt å forankre utbetalingene i folketrygdlovens regler om dagpenger. Dagpenger utbetales på de beløp arbeidsgivere innrapporterer til A-ordning. Denne

ordningen er opprettet for at offentlige instanser skal ha tilgjengelige data for sine utbetalinger. I en pressemelding fra NAV opplyses det nå at dataene i A-ordningen ikke er presise nok til å kunne brukes til å utbetale lønn mellom dag 3 og 20. Samtidig baseres utbetaling av ordinære dagpenger (med hjemmel i samme lovverk) på data i A-ordningen.

Det er forståelig at NAV har hatt et enormt arbeidspress de siste ukene, men det er vanskelig å forstå at datagrunnlaget i A-ordningen ikke kan brukes når det er tilstrekkelig for ordinære dagpenger.

Det er nå en rekke permitterte som mangler nesten hele månedslønna si og de får ingen forsikring for når de får utbetalt dette. Inntektsbortfallet dekkes ikke av forsikringsordningen, noe som burde vært opplagt slik situasjonen har utviklet seg.

Svar:

Dette berører mange permitterte arbeidstakere. Det er derfor uheldig at det har vist seg vanskelig å utvikle en løsning for søkning og utbetaling av ordningen med lønnskompensasjonsordningen for permitterte.

Det har vært viktig for meg å sikre inntekt for permitterte.

Det har dessverre vist seg at den tekniske løsningen som ble lagt til grunn, ikke har latt seg gjennomføre. Nav la i utgangspunktet til grunn at løsningen kunne baseres på opplysninger som arbeidsgivere allerede hadde rapportert til Nav og Skatteetaten via a-ordningen. Det har imidlertid vist seg at a-ordningen ikke kunne gi de opplysningene som Nav trenger for å utbetale lønnskompensasjon. Det ville ført til en rekke feilutbetalinger, og at mange ikke ville fått penger de har krav på. Nav har jobbet under sterkt tidspress for å etablere en rekke nye ordninger på kort tid, og jeg har forståelse for at det i denne ekstraordinære situasjonen kan dukke opp uforutsette problemstillinger. I svar på spørsmål fra Arbeiderpartiets fraksjon i Stortingets finanskomiteé 13. mars, redegjorde Arbeids- og sosialdepartementet for administrative konsekvenser av en ordning der permitterte skal få dekket full lønn fra staten. Det ble vist til systemmessige og personellmessige utfordringer for Nav, og at det kan ta flere måneder å få på plass systemer for nye inntektssikringsordninger. Det samme kunne gjelde hvis nye grupper ble tatt inn i etablerte ordninger.

Departementet har jobbet tett med Nav for å finne gode, alternative løsninger. Det er avgjørende at løsningen kan etableres raskt og med høy automatiseringsgrad,

slik at utbetalingene kan starte så fort som mulig. Dagpengeordningen er én av flere løsninger som har blitt vurdert i dette arbeidet. En slik løsning kan imidlertid ikke automatiseres i Nav sine systemer, og ville dermed innebære lang saksbehandlingstid. Den ville også kunne treffe dårlig for mange med dagpengerettigheter. Det skyldes at lønn i dag kan avvike fra det grunnlaget dagpenger beregnes ut fra. Dessuten skal denne ordningen omfatte alle permitterte hvor arbeidsgiver betaler lønn de to første dagene, ikke bare dem med dagpengerettigheter. Studenter er en slik gruppe.

Jeg er kjent med at NAV setter alt inn på å få på plass en alternativ løsning, slik at utbetalingene kan starte så raskt som mulig. Etaten har hatt kontakt med partene i arbeidslivet for å orientere dem om en ny løsning og prøver ut en ny modell mot enkelte arbeidsgivere for å få bedre grunnlag for utvikling av en ny løsning. Denne modellen vil som hovedmodell være basert på at det er arbeidsgiveren som søker om lønnskompensasjonen. Det arbeides nå med sikte på at en ny modell skal kunne åpnes for søkning i første halvdel av juni. Jeg må ta forbehold om at det fortsatt kan oppstå nye problemstillinger som må avklares..

De som i påvente av dette trenger penger nå kan enten søke om forskudd på dagpenger, dersom de har rett på det, eller søke om sosialhjelp. NAV har utarbeidet en ny veileder for forenklet behandling av vedtak om økonomisk sosialhjelp som følge av koronasituasjonen. I veilederen oppfordres NAV-kontorene blant annet til å være mer tilbakeholden med å stille vilkår om salg av bolig eller andre eiendeler for å få innvilget sosialhjelp.

SPØRSMÅL NR. 1638

Innlevert 15. mai 2020 av stortingsrepresentant Tore Hagebakken

Besvart 22. mai 2020 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja

Spørsmål:

Hva gjør regjeringen for å kartlegge hvordan nedstengningen av Norge har virket inn på tilbudet til mennesker med funksjonsnedsettelse og hva gjøres for at de som trenger hjelp og assistanse skal få tilbakeført tilbud (herunder undervisningstilbud, tolketjenester, støttekontakt, dagtilbud og assistentbistand) slik det var før koronavirusutbruddet – og for å bistå kommunene i å sikre et verdig og tilstrekkelig tilbud til funksjonshemmede?

BEGRUNNELSE:

Det er omfattende rapportering om at barn, unge og voksne med funksjonsnedsettelse, herunder utviklingshemmede, har mistet tilbudene sine eller fått dårligere hjelp som følge av virusutbruddet. Norsk Forbund for Utviklingshemmede har varslet om at mange utviklingshemmede fortsatt isoleres. Det er svært viktig å sikre at kommunenes ledelse, kommuneleger og tjenesteytere, kan ivareta lovverket de skal forvalte, og hvordan de skal forene smittevern med et forsvarlig tjenestetilbud. For-

eldre og andre pårørende er i mange tilfeller nå i en situasjon hvor de må yte den omsorgen som kommunene plikter å utøve, noe som utgjør en belastning for mange.

Svar:

Det er en krevende situasjon vi nå befinner oss i, og jeg vet at mennesker med funksjonsnedsettelse, herunder utviklingshemming, kan ha det ekstra vanskelig nå.

Tiltakene for å beskytte risikogrupperne mot koronasmitte kan innebære behov for endringer i tjenestetilbudet. Samtidig må vi sørge for at sårbare grupper ivaretas spesielt. Dette for å unngå isolasjon, inaktivitet og ensomhet. For å sikre at mennesker med funksjonsnedsettelse får tilpassede og koordinerte tjenestetilbud, samtidig som vi overholder smittevern hensyn, må vi ha god oversikt over status på området.

Kulturdepartementet har gitt Bufdir i oppdrag å rapportere jevnlig på status for rettigheter og likestilling for personer med funksjonsnedsettelse som følge av pandemisituasjonen. Dette arbeidet sees i sammenheng med rapporteringen fra regjeringens koordineringsgruppe, som hver 14.dag rapporterer om utsatte barn og unges tjenestetilbud under covid-19-pandemien til Barne- og familieministerens. I tillegg gjennomføres det også annen kunnskapsinnhenting på utdanningsfeltet.

Personer med funksjonsnedsettelse som trenger ulike hjelpetjenester er mer utsatt under koronautbruddet, blant annet fordi barnehager, skoler og andre tjenestetilbud er stengt eller har redusert tilgjengelighet. Kartlegging av status så langt viser at mange av disse tjenestene har blitt påvirket negativt av pandemien.

Helt siden skoler og barnehager stengte har det framgått i regelverket at barn og unge med særlige omsorgsbehov skal vurderes for tilbud i barnehage og skole, og fra 16. april ble ordlyden i covid-19-forskriften endret fra «særlige omsorgsbehov» til «særlige behov». Dette innebærer at kommunen og fylkeskommunen skal sørge for at det etableres et tilbud for barn og unge med særlige behov som ikke kan ivaretas når skole eller andre dagtilbud er stengt eller har redusert åpnings- eller oppholdstid på grunn av smitteverntiltak.

Når det gjelder organisering av og innhold i opplæringen, kan skoleeier bare gjøre tilpasninger i opplæring og tilrettelegging som følger av enkeltvedtak om spesialundervisning dersom det kan godtgjøres at det er nødvendig og forsvarlig. I vurderingen av hvilke tilpasninger som er nødvendige og forsvarlige, skal det legges stor vekt på elevens beste. Dette framgår av midlertidig forskrift om tilpasningen i lovgivningen om grunnskoleopplæring og videregående opplæring som følge av utbrudd av Covid-19.

Regjeringen har foreslått 400 mill. kroner i RNB for å styrke tilbudet til sårbare barn. I denne pakke er det foreslått 170 mill. kroner til å ta igjen tapt progresjon.

Arbeids- og sosialministeren har ansvar for tolketjenesten for hørselshemmede og døve, og funksjonsassistentordningen. For å sikre godt tilbud for personer som har behov for tolketjenester i denne situasjonen, ble åpningstidene for bildetolkertjenesten, som er en del av tolketjenestene, utvidet fra kl. 08:00 til 20:00 til fram til kl. 24:00 på hverdagene, og det ble tatt i bruk andre sikre plattformer for fjerntolking til blant annet arbeids- og undervisningstolking. Jeg er videre kjent med at Arbeids- og sosialdepartementet er i dialog med Arbeids- og velferdsdirektoratet om å gjenoppta publikumsrettet virksomhet, inkludert tolketjenester, så langt det lar seg gjøre innenfor smittevernskrevene. For øvrig viser jeg til Arbeids- og sosialministerens svar av 17. april 2020 på spørsmål nr. 1324 (2019-2020) om bildetolkertjenesten.

NAV har ansvaret for gjennomføring av funksjonsassistanse i arbeidslivet og har i forbindelse med koronasituasjonen lagt opp til at tiltak og øvrig innsats skal følge gjeldende råd om smittebegrensning.

Med hensyn til helsetjenester har Helsedirektoratet et følge-med ansvar og et operativt ansvar knyttet til oppfølgingen av landets kommuner under epidemien. De har tett kontakt med landets fylkesmenn, KS og andre. Helsedirektoratet har utviklet råd og anbefalinger til kommunene, hvor det blant annet framkommer at kommunen må sørge for forsvarlige tjenester og ivareta hjemmeboende personer og deres pårørende.

Kommunen må ta et særlig ansvar for å ivareta hjemmeboende tjenestemottakere når de på grunn av nedsatt funksjonsevne ikke selv er i stand til å oppsøke nødvendig hjelp og omsorg, og forholde seg til myndighetenes informasjon og råd. Det betyr at kommunen må ha oversikt over hjemmeboende, sårbare tjenestemottakere og deres pårørende som rammes av reduserte tjenester og tilbud. Kommunen skal sikre forsvarlig helsehjelp og planlegge for nødvendig hjelp ved sykdom hos pårørende. Videre bør kommunen følge med på konsekvenser av begrenset oppfølging og legge til rette for å kunne fange opp sårbare, aleneboende personer uten tjenester når behov oppstår.

Jeg ønsker å bidra til at kommunene får mer kunnskap om konvensjonen og rettighetene til personer med funksjonsnedsettelse. Bufdir har derfor fått et oppdrag fra Kulturdepartementet om å øke kompetansen om FN konvensjonen om rettigheter til personer med funksjonsnedsettelse (CRPD) i kommunene. Som en del av dette prosjektet skal direktoratet utarbeide opplæringsmaterieill om konvensjonen som kan brukes i den kommunale hverdagen.

SPØRSMÅL NR. 1639**Innlevert 15. mai 2020 av stortingsrepresentant Solfrid Lerbrekk****Besvart 26. mai 2020 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen****Spørsmål:**

Hvilke krav stilles til permitterte som har behov for økonomisk sosialhjelp, i påvente av lønnskompensasjon som de har krav på, i forhold til behovsprøving, og må den støtten de får tilbakebetales når de til slutt får lønnskompensasjonen de har rett på?

BEGRUNNELSE:

I en sak fra Frifagbevegelse 14.05.2020, sier arbeidsministeren dette: «De som trenger penger nå og ikke har en sparekonto å leve av i en overgangsperiode, bør søke om sosialhjelp».

Regjeringen sier selv her: <https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/om-okonomiske-tiltak-i-mote-med-virusutbruddet--arbeids--og-velferdsetaten-og-inntekts-sikring-til-selvstendig-naringsdrivende-og-frilansere/id2693830/>

Økonomisk sosialhjelp er en strengt behovsprøvd ordning, der det i utgangspunktet stilles strenge krav til at søker bruker oppsparte midler mv. før stønad kan gis. Regjeringen er imidlertid innstilt på å legge frem forslag om å innføre en hjemmel i sosialtjenesteloven som pålegger kommunene å yte inntektssikring i disse situasjonene, samtidig som de får hjemmel til å se bort fra de vanlige kravene om å først bruke oppsparte midler mv. Kommunal sosialhjelp vil da fungere som en midlertidig inntektssikring frem til det tidspunktet Nav er i stand til å utbetale midler fra den nye ordningen som etableres.

Svar:

Jeg legger til grunn at spørsmålet gjelder ordningen med lønnskompensasjon for permitterte

arbeidstakere. Det har vært viktig for meg å sikre inntekt for denne gruppen. Jeg orienterte 14. april 2020 om at de juridiske rammene for en lønnskompensasjonsordning for permitterte arbeidstakere var på plass, og at utbetalingene var forventet å kunne starte i løpet av kort tid. Dette har dessverre blitt noe forsinket, da det har vært nødvendig å legge til grunn en annen teknisk løsning enn opprinnelig tenkt. Arbeids- og velferdsdirektoratet tar sikte på å ha løsningen klar første halvdel av juni.

Nav har jobbet under sterkt tidspress for å etablere en rekke nye ordninger på kort tid, og jeg har forståelse for at det i denne ekstraordinære situasjonen kan dukke opp uforutsette problemstillinger. I svar av 19. mars på spørsmål fra Arbeiderpartiets fraksjon i Stortingets fi-

nanskomité, redegjorde Arbeids- og sosialdepartementet for administrative konsekvenser av en ordning der permitterte skal få dekket full lønn fra staten. Det ble vist til systemmessige og personellmessige utfordringer for Nav, og at det kan ta flere måneder å få på plass systemer for nye inntektssikringsordninger. Det samme kunne gjelde hvis nye grupper ble tatt inn i etablerte ordninger.

Jeg skulle ønske det ikke var nødvendig å peke på økonomisk sosialhjelp, men i den situasjonen som har oppstått er det et alternativ for de som trenger penger nå. Jeg håper imidlertid at færrest mulig vil ha behov for økonomisk stønad i påvente av at lønnskompensasjonsordningen kommer på plass. Økonomisk sosialhjelp er en subsidiær og behovsprøvd ytelse som skal sikre et forsvarlig livsopphold. Kommunene skal foreta en konkret og individuell vurdering av hva som er et forsvarlig livsopphold i det enkelte tilfellet.

Koronapandemien har gjort det aktuelt for flere nye grupper å søke om økonomisk støtte. Arbeids- og velferdsdirektoratet har i denne situasjonen, i samarbeid med Fylkesmannen i Trøndelag, utarbeidet en veileder for forenklet behandling av saker om økonomisk sosialhjelp. Veilederen gjelder for alle som har behov for økonomisk bistand nå uavhengig av situasjon eller bakgrunn, og gir veiledning om hvordan NAV-kontoret kan sikre forsvarlig saksbehandling i en situasjon med større press på de sosiale tjenestene. Det framgår blant annet av denne veilederen at NAV-kontoret bør være tilbakeholdne med å stille vilkår om salg av bolig eller andre eiendeler, flytting til rimeligere bolig o.l. Det vises i denne sammenheng til at mange søkere er i en akutt vanskelig økonomisk situasjon, som man må forvente vil bli bedre.

Kommunene har iht. sosialtjenesteloven § 26 adgang til å kreve refusjon fra Arbeids- og velferdsetaten i ytelser fra folketrygden, der økonomisk sosialhjelp er gitt i påvente av utfall av søknader om ytelser etter disse lovene. Kommunene kan kreve refusjon i tilfeller der stønadsmottaker får innvilget folketrygdytelser med tilbakevirkning. Kommunene kan kreve hel eller delvis refusjon i det beløpet som skal etterbetales, for å dekke de utleggene de har hatt til samme formål og for samme tidsrom. Kommunen må sette frem krav om refusjon overfor Arbeids- og velferdsetaten som tar hensyn til dette ved etterbetaling av ytelser som brukeren har krav på. Kommunenes mulighet til å kreve refusjon innebærer at stønads-mottakerne ikke får dobbel kompensasjon i den perioden de venter på den statlige ytelsen, noe som ville kunne sies å være urimelig. Det er usikkert i hvor stor grad dette skjer i praksis.

Vi jobber på spreng for å få utbetalt de statlige ytelse-
ne så raskt som mulig, slik at færrest mulig har behov for
sosialhjelp i påvente av en statlig ytelse. Da unngår vi også

situasjoner der noen får en dobbel kompensasjon og at
kommunene krever refusjon.

SPØRSMÅL NR. 1640

Innlevert 15. mai 2020 av stortingsrepresentant Sylvi Listhaug

Besvart 25. mai 2020 av næringsminister Iselin Nybø

Spørsmål:

Vil regjeringen sørge for å utsette fristene for årsregnskap
og generalforsamling i Norge?

BEGRUNNELSE:

Selv i vanlige år er det stort press på regnskapsførere og
revisorer for å få gjennomført årsoppgjøret innen fastsat-
te frister. I Danmark vedtok Folketinget i starten av april
et lovforslag som ga ervervsministeren mulighet til å
utsette fristene, noe som raskt ble fulgt opp gjennom en
3-måneders utsettelse. Utsettelsen gjelder også for filialer
av norske og andre utenlandske virksomheter i Danmark.
Vi har fått flere tilbakemeldinger fra selskaper som ikke

vil greie å holde fristene i den spesielle situasjonen som
har oppstått.

Svar:

Regjeringen sendte 15. mai forslag til midlertidig lov om
utsettelse av fristene for fastsettelse av årsregnskap mv.
og avholdelse av ordinær generalforsamling mv. for å av-
hjelpe konsekvenser av utbruddet av covid-19 på offentlig
høring. I forslaget foreslås det at fristene for fastsettelse av
årsregnskap og avholdelse av generalforsamling utsettes
med to måneder.

Høringsfristen var 19. mai. Forslaget vil vurderes i lys
av høringsinnspillene. Det tas sikte på å fremme en pro-
posisjon for Stortinget i løpet av kort tid.

SPØRSMÅL NR. 1641

Innlevert 15. mai 2020 av stortingsrepresentant Ruth Grung

Besvart 22. mai 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Hvor mye har staten brukt i planleggingsmidler til E16 Ar-
na-Voss og til E39 Stord-Os de siste fem årene?

Svar:

I tabellen under er det gitt en oversikt over Statens veg-
vesens utgifter til planlegging på strekningene E16
Voss-Arna og E39 Stord-Os. Utgifter til planlegging på

strekningen E16 Stanghelle-Arna inkluderer også utgifter
innenfor Bane Nor AS sitt ansvarsområde. Oversikten om-
fatter regnskapstall for perioden 2016-2019 og budsjett
for 2020.

						Mill. kr (løpende)
Planlegging	2016	2017	2018	2019	2020	2016-2020
E16 Stanghelle - Arna	7	19	21	93	100	240
E39 Stord-Os	153	189	113	196	180	831
- E39 Fjordkryss. Bjørnafjorden (vind- og strømkartlegging m.m)	137	183	108	186	150	764
- E39 Stord - Os, Plan KDP	16	6	5	5		32
- E39 Stord - Os, RPL				5	30	35
SUM	160	208	134	289	280	1 071

SPØRSMÅL NR. 1642

Innlevert 15. mai 2020 av stortingsrepresentant Ingvild Kjerkol

Besvart 26. mai 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Hvordan vil regjeringen sikre at det utdannes og rekrutteres nok spesialsykepleiere, herunder intensivsykepleiere, for å sikre tilstrekkelig kompetanse til å kunne bygge opp intensivkapasiteten i helsevesenet?

BEGRUNNELSE:

Spesialsykepleiere, herunder intensivsykepleiere, er sykepleiere med spesialistutdanning som står for en kompetanse som er med på å avgjøre behandlingsskapasiteten i helsetjenesten og kvaliteten på pasientbehandlingen. Koronaepidemien har vist oss hvor avgjørende det er å sikre denne kompetansen. Mangelen på spesialsykepleiere og intensivsykepleiere er i dag en begrensende faktor i helsetjenesten, både i normaltid og i en beredskapssituasjon. Norsk sykepleierforbund (NSF) har pekt på at kandidatmålet må økes utover den varslede økningen for å møte det reelle behovet for kvalitet og kompetanse i tjenesten.

Svar:

Regjeringen arbeider kontinuerlig for å møte utfordringene knyttet til tilgang på spesialsykepleiere, herunder intensivsykepleiere. Arbeidet har pågått over tid og koronapandemien har understreket viktigheten av god tilgang på spesialsykepleiere og deres kompetanse.

Det trengs en helhetlig tilnærming, ut over å øke utdanningstakten, for å sikre nok spesialsykepleiere. Arbeidet med planlegging og analyser av behov for personell

og kompetanse må ivaretas. Mulighet for livslang læring, satsing på heltidskultur og god ledelse er også av stor betydning for å beholde sykepleiere i helsetjenesten.

Regjeringen mener det er kritisk å øke utdanningskapasiteten for spesialsykepleiere. I forbindelse med Revidert nasjonalbudsjett 2020 har regjeringen foreslått om lag 1 100 studieplasser til helse- og sosialfagutdanninger, inkludert studieplasser i sykepleie. I forbindelse med Revidert nasjonalbudsjett 2019 tildelte regjeringen 30 studieplasser innen anestesi-, barn-, intensiv-, operasjon og kreftsykepleie (ABIOK). Disse studieplassene blir trappert opp over fire år og finansieres som 1,5-årige. Totalt vil disse 30 studieplassene til spesialsykepleierutdanning føre til forventet økning på 80 uteksaminerte spesialsykepleiere årlig.

Spesialutdanningene i ABIOK-sykepleie fyller grunnleggende kompetansebehov i spesialisthelsetjenesten. Våren 2019 besluttet Kunnskapsdepartementet at ABIOK-utdanningene skal revideres slik at disse moderniseres i tråd med faglig utvikling og nytt styringssystem for helse- og sosialfagutdanninger, RETHOS.

For å etablere et godt kunnskapsgrunnlag for strategisk og systematisk planlegging av behov har regjeringen bedt Helsedirektoratet etablere et nasjonalt system for å følge med på behovet for og tilgangen til sykepleiere i spesialisthelsetjenesten og den kommunale helse- og omsorgstjenesten. Systemet vil gi kunnskapsgrunnlag for personellplanlegging og kompetanseutvikling i tjenestene. Det vil også tydeliggjøre behovet for endringer i og planlegging for utdanningskapasitet. Som en start skal det gis oppmerksomhet til tilgang på og behov for ABI-

OK-sykepleiere (anestesi, barn, intensiv, operasjon, kreft), sykepleiere innen psykisk helse og rusarbeid, jordmødre, helsesykepleiere og den kommende funksjonen som avansert klinisk allmennsykepleier. Sykepleiere i disse kategoriene med utdanning fra utlandet som arbeider midlertidig i Norge, skal også omfattes.

Regjeringen har videre gitt helseforetakene i oppdrag å lage en plan for å sikre tilstrekkelig kompetanse. Sykepleiere, herunder spesialsykepleiere, og helsefagarbeidere skal prioriteres i arbeidet.

Helseforetakene tilbyr muligheter for videreutdanning for sykepleiere innen fagområder med store behov – hvor intensivsykepleie er en sentral gruppe. En egen avta-

le er inngått mellom Spekter og Norsk sykepleierforbund for å ramme inn muligheter for å ta denne type utdanningsløp. Helseforetakene har over lang tid arbeidet med å utvikle heltidskultur og redusere bruken av deltid, og jeg har stilt krav om dette i foretaksmøter med de regionale helseforetakene.

Tilstrekkelig antall utdanningsplasser, heltidskultur, muligheter for kompetanseutvikling og videreutdanning, sammen med strategisk og systematisk planlegging basert på et godt

kunnskapsgrunnlag, er viktige bidrag i arbeidet med å rekruttere, utvikle og beholde kvalifisert arbeidskraft – ikke minst på spesialsykepleiesiden.

SPØRSMÅL NR. 1643

Innlevert 15. mai 2020 av stortingsrepresentant Lars Haltbrekken

Besvart 2. juni 2020 av klima- og miljøminister Sveinung Rotevatn

Spørsmål:

Ifølge Miljødirektoratet kan et av forslagene regjeringen har sendt på høring om økt bruk av biodrivstoff føre til en ytterligere vekst i bruken av biodrivstoff med høy avskogingsrisiko. Økt bruk av biodrivstoff med høy avskogingsrisiko er stikk i strid med Stortingets mål og det er i strid med regjeringens egen regjeringsplattformen.

Hvorfor sender regjeringen ut på høring et forslag som bryter med Stortingets mål og regjeringens egen plattform?

BEGRUNNELSE:

Nye tall fra Miljødirektoratet viser at bruken av palmeolje i biodrivstoff økte med ca. 20 prosent fra 2018 til i fjor, fra 93 mill. liter til 111 mill. liter. Dette er nesten en femtedel av alt biodrivstoff som ble solgt. Dette skjer til tross for at det nå bare er ett av de store drivstoffelskapene som bruker palmeolje – Shell/St1.

Det er etter hvert liten tvil om at bruk av palmeolje til biodrivstoff fører til mer avskoging og økte klimagassutslipp, hovedsakelig på grunn av såkalte «indirekte arealbruksendringer», ILUC. På mer forståelig norsk kan vi kalle dette «biodrivstoff med høy avskogingsrisiko». EU har nå klassifisert palmeolje som høy avskogingsrisiko, og råstoffet skal derfor fases ut av EUs biodrivstoffpolitikk.

Stortinget har tidligere fattet et enstemmig vedtak om å utelukke biodrivstoff med høy avskogingsrisiko fra virkemidlene i norsk biodrivstoffpolitikk, både innenfor

og utenfor omsetningskravet. Regjeringen har tilsvarende forpliktelse i Granavolden-plattformen. Egentlig var det enighet om at regelendringene skulle gjelde fra 1. januar i år, men virkemidlene har latt vente på seg. Nå ser det imidlertid ut som et viktig tiltak vil komme på plass fra 1. juli. Da blir det innført veibruksavgift på biodrivstoff utenfor omsetningskravet, og dermed fjernes et av insentivene som har ført til at noen av selskapene har solgt store volum palmeolje. Dette er et viktig skritt i riktig retning, men de som kan garantere at de selger biodrivstoff uten høy avskogingsrisiko bør kompenseres for avgiften.

Samtidig har regjeringen i vår sendt ut forslag til økt omsetningskrav på høring, fra 20 prosent som det er i dag. Dette kan innebære en ytterligere økning i bruken av palmeolje. Det ene alternativet i regjeringens forslag er å øke omsetningskravet til 22,3 prosent, med et lavt delkrav til avansert biodrivstoff (6,1 prosent). Ifølge Miljødirektoratet kan dette forslaget føre til at det blir brukt så mye som 184 millioner liter palmeolje neste år. Dette er en kraftig vekst fra 2019.

Svar:

Eg er svært oppteken av at biodrivstoffet som blir omsett i Noreg er så berekraftig som mogeleg og at det reduserer utsleppa både nasjonalt og globalt. Fyrst og fremst ønskjer vi å redusere transportomfanget og leggje til rette for nullutsleppsløysingar i transportsektoren. Sjølv om vi

gjer dette vil det vere behov for biodrivstoff som ein del av løysinga.

Klima- og miljødepartementet har sendt på høyring to forslag til opptrapping av omsetningskravet for biodrivstoff til vegtrafikk. Det blir foreslått ein auke i kravet til 22,3 pst. med eit delkrav på 6,1 pst. avansert biodrivstoff frå 1. juli og ei vidare opptrapping til 28,5 pst. med eit delkrav på 11 pst. avansert biodrivstoff frå 1. januar 2021. Førremålet med desse forslaga er å sikre at delen biodrivstoff ikkje blir redusert som følgje av innføring av vegbruksavgift på alt biodrivstoff frå 1. juli.

Som del av omsetningskravet blir det selt avansert og konvensjonelt biodrivstoff. Konvensjonelt biodrivstoff kan ha både låg og høg avskogingsrisiko, avhengig av råstoff. Forslaget om vidare opptrapping frå 1. januar 2021 gir svært avgrensa rom for bruk av biodrivstoff med høg avskogingsrisiko.

Dobbeltteljing av avansert biodrivstoff gir dei som sel biodrivstoff eit insentiv til å overoppfylle delkravet med avansert biodrivstoff framfor biodrivstoff med høg avskogingsrisiko. I praksis blir dette gjort i dag på grunn av prisfordelen som blir oppnådd ved å oppfylle omsetningskravet med eit lågare biodrivstoffvolum. I tillegg er det, som stortingsrepresentanten skriv, av dei som omset drivstoff er berre ein av dei store som framleis sel palmeoljebasert biodrivstoff. Dersom bruken av biodrivstoff med høg avskogingsrisiko skal bli som berekna av Miljødirektoratet, må fleire av dei som omset selje palmeoljebasert biodrivstoff i staden for anna konvensjonelt biodrivstoff.

Stortinget sitt vedtak om å utvide vegbruksavgifta til å omfatte alt biodrivstoff, vil gjere at vi får betre kontroll på volumet biodrivstoff som blir selt. Innføringa sikrar også at vi ikkje gir insentiv til å selje biodrivstoff med høg avskogingsrisiko over omsetningskravet. Den foreslåtte auken i delkravet til avansert biodrivstoff og dobbeltteljinga vil gi eit insentiv til å selje biodrivstoffet med høgast klimanytte innanfor omsetningskravet. Sjølv om bruken av palmeoljebasert biodrivstoff auka frå 2018 til 2019, auka bruken av avansert biodrivstoff med omtrent 40 millionar liter, meir enn dobbelt så mykje som den auka bruken av palmeolje.

Samtidig som vi foreslår auka omsetningskrav og innstramming av delkravet til avansert biodrivstoff, gjer vi det også enklare for offentlege innkjøparar og forbrukarar å velje det mest klimavennlege biodrivstoffet. DigDir har laga ein rettleier for korleis offentlege innkjøparar kan stille krav om biodrivstoff med låg avskogingsrisiko og Miljødirektoratet publiserer no informasjon om opphavlandet og type råstoff i biodrivstoff som blir seld av den einskilde omsettar. Dette gjer forbrukarane i stand til å velje drivstoff med best mogeleg klimaeffekt.

Til slutt ønskjer eg å understreke at eg som stortingsrepresentanten Lars Haltbrekken er oppteken av at biodrivstoff som blir omsett i Noreg er produsert berekraftig og har god klimaeffekt. Biodrivstoff er nødvendig for å redusere utsleppa, men vi må samtidig jobbe for å hindre avskogingsrisiko.

SPØRSMÅL NR. 1644

Innlevert 15. mai 2020 av stortingsrepresentant Trond Giske

Besvart 26. mai 2020 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja

Spørsmål:

Danmark har åpnet for noe større mulighet for utøvelse av breddeidrett.

Er det faglige eller politiske grunner til at regjeringen har andre grenser for norsk breddeidrett?

BEGRUNNELSE:

Å kunne utøve idrett er viktig i det norske samfunnet, for de som driver med det, for folkehelse, for oppvekstvilkår og for gode lokalsamfunn, for å nevne noe. Særlig er folkehelseaspektet ved aktive barn og unge en viktig positiv virkning av en sterk idrettssektor.

For å hindre smittefare er mye av aktiviteten i breddeidretten pålagt strenge restriksjoner. Dette er forståelig, og også idrettsbevegelsen har uttrykt stor forståelse for nødvendigheten av tiltak.

Samtidig er det en bekymring for at begrensningene skal føre til et frafall og redusert deltakelse i idrettsaktiviteter. Dette vil være svært uheldig, også fra et helseperspektiv. Det er derfor viktig at tiltakene ikke går lenger en smittevern hensyn tilsier, og utformes slik at ikke skadevirkningene blir større enn nytten.

Danmark, som har hatt en strategi mot pandemien som ligger tett opp til den norske, har nå fått nye regler for aktivitet i breddeidretten som åpner for større aktivi-

tet enn de norske. Det er også referert opplysninger om at norske folkehelsemyndigheter ikke har anbefalt så strenge tiltak som er innført. Derfor er det viktig å få svar på om det er smittevernfarelige vurderinger eller politiske skjønn som ligger bak at Norge har strengere regler enn Danmark, og hva begrunnelsen for de strengere reglene er.

Det er viktig at vi så langt det er smittevernfarelig forsvarlig, legger godt til rette for breddeidretten, særlig for barn og unge. De går nå glipp av mange turneringer, kamper og opplevelser. Da er det viktig at de så langt det er mulig i hvert fall kan utøve idretten sin på en kontrollert og god måte.

Svar:

Regjeringen fatter vedtak på bakgrunn av anbefalinger fra helsemyndighetene. Det er fagpersonenes oppgave å gjøre vurderinger på sitt gjeldende fagfelt, og det er vår, politikernes, oppgave å avveie ulike hensyn og på den måten ta hensyn til hele samfunnet. Det faglige – og det politiske – målet er at vi skal bevege oss i retning av normalen på en kontrollert og forsvarlig måte.

Da regjeringen mandag 11. mai presenterte en veileder i smittevern for idrett var dette med forbehold om at innholdet i veiledningen vil være gjenstand for løpende evaluering og justering etter vedtakelse. Ved å gi idretten en tydelige standard for smittevern har det vært mulig å igangsette aktivitet på en trygg måte. Det gir oss mulighet

til å holde smitten og smitterisikoen nede mens vi følger med på smittespredningen.

Det har hele tiden vært kommunisert at regjeringen kontinuerlig vil vurdere mulighetene for ytterligere oppmykning. Regjeringen har som mål å åpne for mer idrettsaktivitet for barn og ungdom.

Helse- og omsorgsdepartementet har derfor nå gitt Helsedirektoratet i oppdrag å revidere smittevernveilederen for barne- og ungdomsidrett. Regjeringen ønsker å åpne opp for idretter med begrenset fysisk kontakt. Hvilke idrettsaktiviteter dette vil gjelde for, og hvilke tilpasninger som må avklares må konkretiseres i det arbeidet som nå skal gjøres. Direktoratet vil gå i dialog med Norges idrettsforbund for å få innspill til dette arbeidet og sikre at rådene vil være praktisk anvendbare.

I forrige uke ble det fra Helsedirektoratet gitt signaler som skapte forvirring om oppstartsdato. Helsedirektoratet har frist for å levere sin anbefaling til Helse- og omsorgsdepartementet innen utgangen av mai. Foreløpig plan er derfor å ha på plass løsninger med siktemål på oppstart 15. juni, men jeg håper vi kan få til det tidligere dersom det viser seg mulig.

Som kultur- og idrettsminister er jeg veldig glad for hvert steg vi tar mot en mer normalisert idrettshverdag. Idretten er en viktig fritidsarena for barn og ungdom. Samtidig må alt vi gjør være smittevernfarelig forsvarlig. Går det bra kan det åpnes opp for at aktiviteten ytterligere kan normaliseres i tiden som kommer. Det har jeg tro på at vi skal få til.

SPØRSMÅL NR. 1645

Innlevert 15. mai 2020 av stortingsrepresentant Siv Mossleth

Besvart 22. mai 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Dårlig resultat på kundeundersøkelser blir brukt som argument for å liberalisere drosjenæringen.

Kjenner statsråden til helt konkret hvor mange klager Forbrukerrådet har mottatt på drosjenæringen det siste året, og vil statsråden dele disse tallene?

BEGRUNNELSE:

I diskusjon om regulering av drosjenæringen har Forbrukerrådet gjentatte ganger vist til ulike undersøkelser, og brukt det som argument for liberalisering av drosjenærin-

gen. Til Aftenposten 22. april uttaler Inger Lise Blyverket, direktør i Forbrukerrådet, at:

«Taximarkedet fungerer for dårlig i dag. Vi har gjort undersøkelser som viser at tre av fire passasjerer i Oslo har hatt lite hyggelige opplevelser i taxien, seks av ti på landsbasis. Det gjelder alt fra uforsvarlig kjøring og bruk av omveier til trusler og tilnærmelser.»

Svar:

Jeg kjenner ikke til antallet klager til Forbrukerrådet det siste året.

Det er imidlertid mange grunner til at regjeringen ønsket å endre drosjereguleringen i Norge. Drosjemarkedet fungerer ikke tilfredsstillende og vi mener de vedtatte endringene vil føre til et bedre drosjetilbud for kundene.

Rapporter fra blant annet Konkurransetilsynet¹ og Forbrukerrådet² viste at konkurransen i drosjemarkedet fungerer dårlig. Videre svarte over halvparten av de spurte i en brukerundersøkelse³ utført av Norstat for Forbrukerrådet, at de har hatt negative opplevelser med en drosjesjåfør. Alle rapportene er offentlig tilgjengelig på deres nettsider og linker til rapportene ligger ved her.

De nye reglene skal bidra til et drosjemarked som fungerer bedre enn i dag, og samtidig legge til rette for både mer innovasjon og større valgfrihet for kundene. Bransjen vil kunne organisere seg som den selv ønsker, og formidling av drosjetjenester vil kunne skje ved hjelp av nye løsninger. I tillegg skal det nye regelverket ivareta tryggheten til de reisende og bidra til en ryddig og seriøs drosjenæring.

Jeg er klar over at omleggingen i drosjereguleringen er en stor endring. Jeg har derfor flere ganger presisert at det er viktig å følge utviklingen i drosjemarkedet nøye etter at regelendringene har trådt i kraft. Samferdselsdepartementet vil gjennomføre en evaluering av endringene i regelverket tre år etter ikrafttredelse. Denne vil vise om endringene har virket etter hensikten.

Fotnote 1): <https://www.regjeringen.no/contentassets/d9d46f499ae244409d3726f763603543/rapport--konkurransetilsynet---drosje.pdf>

Fotnote 2): <https://www.forbrukerradet.no/wp-content/uploads/2015/10/Taxiutredning.pdf>

Fotnote 3): Landsrepresentativt utvalg (internettbefolkning) 18 år+. <https://www.forbrukerradet.no/wp-content/uploads/2015/10/Unders%C3%B8kelse-taxi-rapport.pdf>

SPØRSMÅL NR. 1646

Innlevert 15. mai 2020 av stortingsrepresentant Trygve Slagsvold Vedum

Besvart 2. juni 2020 av klima- og miljøminister Sveinung Rotevatn

Spørsmål:

Vil statsråden vurdere å gi ENOVA mulighet til å bidra med virkemidler for å fremme sirkulær ressursutnyttelse av trevirke innen trebasert industri?

BEGRUNNELSE:

Mer aktiv forvaltning av skogen og bruk av trevirke i Norge er et av de mest effektive tiltakene Norge kan iverksette for å senke klimautslippene.

Det er i så måte interessant at Norges største sponplafabrik, Forestia, har signalisert at de ønsker å etablere Norsk senter for returtre sammen med staten. Forestia har uttrykt mål om økt industriell utnyttelse av resttre, som i dag brennes, til for eksempel i sponplateproduksjon eller andre høyverdige produkter. En slik industriell utnyttelse av resttre vil både bidra til lavere CO₂-utslipp, økt norsk produksjon og flere norske arbeidsplasser.

Svar:

Enova støtter allerede prosjekt innan sirkulære verdikjeder og material med låge utslepp. Det er òg noko Enova vil halde fram med. Enova støttar til dømes utnytting av spillvarme, produksjon av biogass og auka utnytting av avfallsstrumar i produksjon. Mellom anna tek REC Solar i Kristiansand med stønad frå Enova i bruk avfall i produksjonen sin, noko som reduserer behovet for jomfruelege ressursar. Enova arbeidar òg mellom anna med å vurdere berekningsmetodar for kor mykje lågare klimafotavtrykk bygg får ved bruk av klimavenlege material.

Departementet styrer Enova på eit overordna nivå, hovudsakeleg gjennom fireårige avtalar. Innanfor rammene av avtalen er det opp til Enova å prioritere mellom område, utvikle program og tildele stønad til enkeltprosjekt slik at måla kan bli nådd mest mogleg effektivt. Effektiv ressursbruk er viktig for å medverke til ein effektiv

1 <https://www.regjeringen.no/contentassets/d9d46f499ae244409d3726f763603543/rapport--konkurransetilsynet---drosje.pdf>

2 <https://www.forbrukerradet.no/wp-content/uploads/2015/10/Taxiutredning.pdf>

3 Landsrepresentativt utvalg (internettbefolkning) 18 år+. <https://www.forbrukerradet.no/wp-content/uploads/2015/10/Unders%C3%B8kelse-taxi-rapport.pdf>

omstilling til lågutsleppsamfunnet og er noko Enova kan medverke til å setje fart på.

I tråd med den overordna styringa av Enova bør det vere opp til Enova å identifisere moglegheitene og tilpasse innsatsen.

SPØRSMÅL NR. 1647

Innlevert 15. mai 2020 av stortingsrepresentant Trygve Slagsvold Vedum

Besvart 25. mai 2020 av forsknings- og høyere utdanningsminister Henrik Asheim

Spørsmål:

Vil statsråden sørge for at alle studentene ved Nesna får fullføre sin utdanning ved dette studiestedet, slik de er blitt lovet av Nord universitet?

BEGRUNNELSE:

Helgeland blad skriver 12. mai at studenter ved Nesna har sett seg nødt til å hyre advokat for å få fullføre studiene sine på Nesna.

Avisen skriver blant annet at:

«Studentene sier mangel på informasjon fra Nord Universitet om den framtidige studiesituasjon har frustrert studentene på grunnskolelærerutdanningen på Nesna.

– Vi får ingen informasjon, vi har blitt lovet å få fullføre på Nesna, men leser i avisa at Nord universitet har sagt opp avtalen med statsbygg henholdsvis ett og to år før vi er ferdig, sier Studentrepresentant for 2018-kullet, Kathrine Øines Dishington Johnsen.

– Så nå har vi gått til en advokat for å få hjelp. Vi ønsker forutsigbarhet for utdanningen vår, samme fagmuligheter som andre lærerstudenter ved Nord og et godt læringsmiljø.»

Så sent som 24. april 2019 skrev Nord universitet i sin egen pressemelding følgende om studiestedene ved Nesna og Sandnessjøen:

«De studentene som har søkt studieplass og får tilbud om opptak vil kunne fullføre studiene der de blir tatt opp. Det samme gjelder de studentene som allerede er i gang med studiene.»

På Nord universitet sine hjemmesider står det følgende på siden for spørsmål og svar:

«Hvordan påvirkes jeg som student av endringene i studie-
stedsstrukturen?

På sikt vil studenters valg av studiested avhenge av hvor Nord universitet tilbyr studier. Studenter som er i gang med en utdanning vil kunne få fullføre denne på det studiestedet de er tatt opp. Dette gjelder også studenter som starter sine studier høsten 2019.»

Svar:

Nord universitet har opplyst at sviktende søkergrunnlag gjorde at virksomheten på Nesna gikk fra campusbaserte utdanninger til samlingsbaserte utdanninger alene. Det betyr at studentene som startet utdanningen i 2019, er tatt opp på samlingsbaserte utdanninger. Universitetet har opplyst at det ikke er noen studenter som har daglig undervisning eller aktivitet på studiested Nesna. Alle studietilbudene gjennomføres i samlinger.

På nettsidene opplyser Nord universitet om at studenter som er tatt opp «til et campusbasert studium vil få fullføre sin utdanning på studiestedet, innenfor normert tid. For de samlingsbaserte studiene vil samlinger kunne flyttes». Det står også at:

«Studenter som har påbegynt studier vil normalt få anledning til å fullføre studiene der hvor de er tatt opp. Samlingsbaserte studier kan bli flyttet til annen lokasjon i dialog med studentene. Studenter som tas opp høsten 2019 vil normalt starte studiene der hvor de er tatt opp, og gis anledning til å fullføre studiene samme sted innenfor normert tid. Samlingsbaserte studier kan bli flyttet til annen lokasjon i dialog med studentene. Opptak fra høsten 2020 vil som utgangspunkt bli tilpasset endret studiestedsstruktur.»

Universitetet har altså opplyst om at samlingene som har vært på studiested Nesna, kan bli flyttet i dialog med studentene. Jeg legger til grunn at universitetet følger opp dette og tar initiativet til dialog med studentene så tidlig som mulig og sørger for god informasjon.

SPØRSMÅL NR. 1648**Innlevert 15. mai 2020 av stortingsrepresentant Nicholas Wilkinson****Besvart 22. mai 2020 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen****Spørsmål:**

Smittevernloven skal gjelde alle som oppholder seg i landet.

Vil statsråden, av hensyn til befolkningen som helhet, vurdere å gi personer som oppholder seg i landet uten opphold, og som er avhengig av irregulært arbeid, inkludert salg av sex, få tilgang på midlertidig ytelser fra NAV for å sikre at aktivitet, som kan fremme smitte av Covid-19, ikke opprettholdes?

Svar:

Folketrygden er en obligatorisk trygdeordning for alle som arbeider eller er bosatt i Norge. Dette innebærer at de som jobber har en plikt til å betale inn avgifter til trygden, samtidig som at alle de som bor i Norge ved behov kan få trygdeytelser og nødvendige helsetjenester uavhengig av om de gjennom arbeid har betalt inn avgifter eller ikke.

Folketrygden er en grunnstein i velferdssamfunnet, og bidrar til å gi en rettferdig fordeling, skape sosial og økonomisk stabilitet og gi den enkelte trygghet. For å kunne være medlem i folketrygden må man ha lovlig opphold i Norge. Det vil neppe oppfattes som rimelig om personer som oppholder seg ulovlig i Norge, automatisk skulle bli medlem i folketrygden gjennom det ulovlige oppholdet. Disse omfattes av den grunn ikke av de generelle trygdeordningene, og får i utgangspunktet heller ikke økonomisk sosialhjelp.

Utlendinger som ikke har lovlig opphold, plikter i henhold til utlendingslovgivningen å forlate Norge. Ulovlig opphold i Norge bør dermed ikke kunne finansieres gjennom ytelse fra NAV.

Det er derfor ikke planlagt noen endringer i regelverket for å sikre at personer som oppholder seg ulovlig i Norge, og jobber svart, gis rett til å få ytelser fra NAV.

SPØRSMÅL NR. 1649**Innlevert 15. mai 2020 av stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes****Besvart 27. mai 2020 av forsvarsminister Frank Bakke-Jensen****Spørsmål:**

Hvor mange norske veteraner fra internasjonale operasjoner har blitt helt eller delvis uføre som følge av hendelser i tjeneste; hvor mye er totalt utbetalt i uføretrygd til disse veteranene, hvor mye er betalt i form av særskilte erstatningsordninger for veteraner fra internasjonale operasjoner; det bes om tall fra 1978 til 2020 fordelt på år?

BEGRUNNELSE:

I veteranmeldingen Meld. St. 15 (2019–2020) slås det fast at det å sikre anerkjennelse og ivaretagelse av «alle som deltar eller har deltatt i internasjonale fredsbevarende, fredsopprettende eller statsbyggende innsats på vegne av Norge» er et samfunnsansvar. For å oppfylle dette samfunnsansvaret er det viktig å ha et best mulig faktagrunnlag om omfanget av problemer som rammer skadde vete-

raner. Ett viktig problem er soldater som blir fysisk eller psykisk skadde som følge av tjenesten og som helt eller delvis mister arbeidsevnen. I stortingsmeldingen er det oppgitt tall for uføretrygdede norske veteraner i 2013 og 2019. Det er imidlertid ikke oppgitt tall for hvor mange som totalt har blitt helt eller delvis uføre som følge av hendelser i tjeneste i internasjonale operasjoner fra 1978 til 2019. Dersom ikke hele tallmaterialet foreligger, bes det om et anslag, samt det som eksisterer av relevant tallmateriale for hele eller deler av perioden og informasjon om hva regjeringen eventuelt vil gjøre for å gi bedre oversikt over uførhet blant veteranene.

Svar:

I begrunnelsen for spørsmålet fremgår det at dersom ikke hele tallmaterialet foreligger, ber representanten om et

anslag, samt det som eksisterer av relevant tallmateriale for hele eller deler av perioden og informasjon om hva regjeringen eventuelt vil gjøre for å gi bedre oversikt over uførhet blant veteranene.

Jeg deler representanten Moxnes' syn på betydningen av å ha god kunnskap om omfanget av skader og helt eller delvis uførhet blant veteraner. Dette er et klart samfunnsansvar. Det er en viktig del av anerkjennelsen og ivaretakelsen av dem som har utført risikofylt internasjonal tjeneste på vegne av Norge.

Representanten etterspør informasjon om utbetalinger etter ulike ordninger. Det er ikke et absolutt krav å ha fått innvilget uføretrygd for å få erstatning eller kompensasjon. Det er derfor vanskelig å si noe om dette ut fra tallene over hvor mange veteraner som har fått innvilget kompensasjon eller erstatning. Spørsmålet om hvor mange som har blitt helt eller delvis uføre som følge av hendelser i tjeneste og hvor mye som er utbetalt i uføretrygd til disse, tilligger arbeids- og sosialministeren.

Det vedlagte tallmaterialet viser utbetalinger etter den særskilte kompensasjonsordningen for psykiske belastningsskader, det lovfestede objektive ansvaret i forsvarsloven § 55, samt billighetserstatningen, fordelt på utbetalingsår fra innføringen av de respektive ordningene og frem til i dag. Totalt er det per april 2020 utbetalt i overkant av 1,53 milliarder kroner etter den særskilte kompensasjonsordningen. Det er samtidig utbetalt 43 millioner etter forsvarsloven § 55 og 167 millioner i billighetserstatningen. Den særskilte kompensasjonsordningen og det lovfestede objektive ansvaret i forsvarsloven § 55 ble innført samtidig, 1. januar 2010. Forsvarsloven § 55 gjelder for fysiske og psykiske skader påført fra og med dette tidspunktet. Den særskilte kompensasjonsordningen fikk virkning bakover i tid, og gjelder for psykiske belastningsskader påført mellom 1978 og 2009. At kompen-

sasjonsordningen fikk virkning bakover i tid medfører at det ikke ble foretatt utbetalinger før i 2010, selv om skadene kan strekke seg tilbake til 1978. Billighetserstatningsordningen for psykiske belastningsskader ble etablert i 2005 og er ikke avgrenset i tid.

Statens pensjonskasse (SPK) har opplyst at det ikke foreligger statistikk over utbetalinger fordelt på skadeår. Dette har blant annet bakgrunn i at mange skadelidte har tjenestegjort over flere år, og at det kan være vanskelig å fastsette tidspunktet for skaden. Dette er særlig tilfelle for psykiske belastningsskader.

Når det gjelder hvor mange veteraner som har blitt helt eller delvis uføre som følge av hendelser, og hvor mye som er utbetalt i uføretrygd til disse veteranene, er spørsmålet forelagt Arbeids- og sosialdepartementet.

Arbeids- og velferdsdirektoratet har ikke mulighet til å lage statistikken som representanten etterspør innen den korte svarfristen. Veteraner er ikke øremerket i etatens systemer. Å fremskaffe statistikk som viser en sammenheng mellom veteraners uførhet og hendelser i tjenesten i utlandet krever et større utredningsarbeid der Arbeids- og velferdsdirektoratet er avhengig av data om veteraner og tjeneste, varighet, land med mer fra Forsvaret. Et slikt arbeid lar seg ikke gjennomføre innen en kort frist, da det blant annet må inngås avtale mellom virksomhetene om utlevering av data.

Regjeringen kommer tilbake til Stortinget på et senere tidspunkt i anledning denne delen av representantens spørsmål.

Vedlegg:

Oversikt over utbetalinger etter de ulike erstatnings- og kompensasjonsordninger for veteraner fra internasjonale operasjoner fordelt på utbetalingsår

1. Den særskilte kompensasjonsordninger for psykiske belastningsskader som følge av deltagelse i internasjonale operasjoner

Den særskilte kompensasjonsordningen ble etablert i 2010, og følger av forskrift 2009-12-22-1768. Ordningen gjelder for militært personell som har tjenestegjort i en internasjonal operasjon i perioden 1. januar 1978 og frem til og med 31. desember 2009. Vilkårene for kompensasjon er at det foreligger en varig psykisk belastningsskade som følge av tjenestegjøring i internasjonal operasjon, og at skaden har medført varig ervervsmessig uførhet. Maksimal erstatning tilsvarer 65 G.

Den særskilte kompensasjonsordningen 1978-2009	
År	Utbetalt (MNOK)
2010	94
2011	109
2012	152
2013	362
2014	354
2015	203
2016	99
2017	48
2018	48
2019	61
2020 (per april)	7
Totalt	1 537

2. Det lovfestede objektive ansvaret i Forsvarsloven § 55

Etter forsvarsloven § 55 har staten et lovfestet objektivt ansvar for å erstatte tap som er påført dem som gjør tjeneste i internasjonale operasjoner på grunn av skade eller sykdom som følge av tjeneste i en internasjonal operasjon etter 1. januar 2010. Ansvaret omfatter både fysiske skader og psykiske belastningsskader.

Det lovfestede objektive ansvaret etter forsvarsloven § 55	
År	Utbetalt (NOK)
2010	10 589 740
2011	1 355
2012	795 480
2013	19 501
2014	12 304
2015	3 629 835
2016	2 279 303
2017	5 248 768
2018	8 063 742
2019	9 237 255
2020	3 537 194
Totalt	43 414 477

3. Billighetserstatning for psykiske belastningsskader som følge av deltagelse i internasjonale operasjoner

Den som er påført en psykisk belastningsskade som følge av tjeneste i en internasjonal operasjon har rett til billighetserstatning etter forsvarstilsatteforskriften kapittel 10, jf. forsvarsloven § 56. Maksimal erstatning tilsvarer 6 G.

Billighetserstatning for psykiske belastningsskader	
År	Utbetalt (NOK)
-	672 758
2005	3 841 691
2006	13 248 018
2007	13 753 141
2008	13 583 714
2009	4 798 759
2010	3 917 896
2011	4 670 329
2012	8 430 040
2013	19 695 400
2014	15 183 618
2015	15 602 142
2016	11 931 949
2017	15 521 513
2018	8 920 369
2019	7 918 678
2020	5 465 678
Totalt	167 155 693

Alle tall er innhentet fra Statens pensjonskasse (SPK)

SPØRSMÅL NR. 1650

Innlevert 15. mai 2020 av stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes

Besvart 27. mai 2020 av forsvarsminister Frank Bakke-Jensen

Spørsmål:

Hvilke av problemene med vedlikehold, infrastruktur og støttefunksjoner for F-35 som påpekes i den amerikanske riksrevisjonens rapport om kampflyet, som er offentlig tilgjengelig i USA, tas opp i rapporten fra den norske Riksrevisjonen og er også gjeldende for det norske forsvarets F-35?

BEGRUNNELSE:

12. mai ble Rødts forslag om offentliggjøring av ugradert informasjon fra Riksrevisjonens undersøkelse av kampflyvåpenet, Dokument 8:60 S (2019-2020) behandlet i Stortinget. Under debatten ble det blant annet pekt på at riksrevisjonsrapporter som avdekker kritikkverdige forhold rundt kampflyet F-35 har blitt offentliggjort både i Danmark og USA. Rapporter fra den amerikanske riksrevisjonen har blant annet pekt på at flyets deler går for ofte i stykker, at reservedeler mangler og at det elektroniske vedlikeholdssystemet ALIS ikke fungerer, noe som fører til at kampfly blir stående på bakken eller bare kan brukes til begrensede oppgaver. Både flyets deler og det elektroniske vedlikeholdssystemet skal være felles for land som har kjøpt F-35, inkludert Norge og USA.

På spørsmål om hvorvidt den norske regjeringen hemmeligholder informasjon om F-35 som er offentliggjort av USAs riksrevisjon, svarte forsvarsministeren blant annet at

«det kan godt hende det er fragmenter i den norske Riksrevisjonens rapport som også treffer det den amerikanske riksrevisjonen har sett på...»

og at

«Det er fullt mulig å finne ut at en mutter var dårlig i en amerikansk rapport, men av hensyn til nasjonens sikkerhet har vi valgt å begrense denne informasjonen».

Det er bra at forsvarsministeren vedgikk at den norske regjeringen har hemmeligholdt informasjon som USAs riksrevisjon har offentliggjort. Det ble imidlertid ikke tid til å be forsvarsministeren avklare hva han la uttrykket «en dårlig mutter» og «fragmenter». Det er viktig å få avklart om statsråden med det mener at det bare er noen få og relativt ubetydelige ting av det den amerikanske riksrevisjonen har avdekket, som også påpekes i den norske rapporten, slik ordbruken ga inntrykk av.

Riksrevisjonens informasjon om F-35, Norges-historiens dyreste skattefinansierte innkjøp, er av stor offentlig interesse, selv om ikke alt kan offentliggjøres. Den

amerikanske riksrevisjonens rapporter er imidlertid tilgjengelige for alle, inkludert fremmede makter såfremt de behersker engelsk. Det er slik sett vanskelig å se hvordan det skal tjene nasjonens sikkerhet å holde informasjon fra den norske Riksrevisjonens rapport, som allerede er publisert i USA, hemmelig for den norske befolkningen.

Svar:

Jeg viser til brev fra Stortingets president av 18. mai 2020 med spørsmål fra stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes om hvilke av problemene med vedlikehold, infrastruktur og støttefunksjoner for F-35 som påpekes i den amerikanske riksrevisjonens rapport om kampflyet, som tas opp i rapporten fra den norske Riksrevisjonen og som også er gjeldende for det norske forsvarets F-35.

Den amerikanske riksrevisjonen (GAO - United States Government Accountability Office) skriver hvert år en rapport om status for F-35-anskaffelsen. Årets rapport ble publisert 12. mai 2020 (GAO-20-339). GAO publiserer i tillegg til de årlige rapportene, rapporter på spesifikke revisjonsområder. Siden siste årlige rapport har GAO publisert tre rapporter som omhandler logistikk og forsynings-sikkerhet.

Rapportene omhandler fremdriften i utvikling og anskaffelse av våpensystemet F-35. Dette inkluderer både selve flyet, tilhørende programvare, simulatorsystemet og det globale logistikksystemet som etableres. F-35 flyene anskaffes gjennom et partnerskap der Norge er en av flere partnere. F-35 produseres i tre varianter. Norge anskaffer F-35 A som er designet for bruk på ordinære rullebaner. F-35 B er designet for kort takeoff og landing og modellen F-35 C er designet for bruk på hangarskip. De enkelte modeller har tilnærmet lik konfigurasjon og de utfordringer GAO påpeker, knyttet til både flymodellen F-35 A og oppbygningen av tilhørende systemer for denne, vil dermed også gjelde for de norske F-35 flyene. Det logistiske støttesystemet ALIS er et eksempel på et F-35 system GAO en rekke ganger har påpekt svakheter innenfor. Dette løses nå gjennom utviklingen av et nytt system kalt ODIN som utvikles på en mer moderne IKT-plattform.

Norge har på samme måte som USA publisert og kommentert disse rapportene når de er gitt ut. GAOs publiserte rapporter om fremdrift og utfordringer i F-35 programmet har også inngått som del av Riksrevisjonens grunnlagsinformasjon når de utarbeidet sin rapport om infrastruktur og støttefunksjoner for kampflyvåpenets operative evne. Rapporter utgitt etter at Riksrevisjonen

avsluttet undersøkelsesperioden i 2018 er naturlig nok ikke dekket.

Riksrevisjonens rapport om infrastruktur og støttefunksjoner for kampflyvåpenets operative evne hadde til hensikt å vurdere om infrastruktur og støttefunksjoner har tilstrekkelig kapasitet til å sikre et operativt kampflyvåpen i overgangsfasen mellom F-16 og F-35. Undersøkelsen omfatter vedlikehold, logistikk- og forsyningsfunksjonene, kampflybasene, baseforsvar, luftvern, lufttradarkjeden, kommando- og kontrollsistemene og Forsvarsdepartementets styring. Overgangsperioden er av Riksrevisjonen definert som perioden fra 2015 og fram til F-35 oppnår full operativ evne i 2025. Rapporten dekker derfor et betydelig bredere omfang en kun F-35 A med sin infrastruktur.

GAOs publiserte revisjoner av F-35 programmets leveranser og Riksrevisjonens undersøkelse av det norske kampflyvåpenets operative evne er derfor ikke sammenlignbare. GAOs funn er utfordringer i programmet som det jobbes med å løse og der de foreslår sine mulige tiltak for at programmet skal levere forventet ytelse. Utfordringene i F-35 programmet er kun et av mange forhold som Riksrevisjonens rapport om infrastruktur og støttefunksjoner for kampflyvåpenets operative evne beskriver, og som ligger til grunn for deres vurdering av operative evne i nå- og fremtid. Nasjonens operative evne er opplysninger som er unntatt offentlighet både i Norge og i USA.

Problemene med vedlikehold, infrastruktur og støttefunksjoner for F-35 A som påpekes i den amerikanske riksrevisjonens publiserte rapporter om F-35 programmet er derfor også gjeldende for de norske F-35 flyene. Alle problemene påpekt i rapportene som Riksrevisjonen hadde tilgang til under sin undersøkelse er enten løst, eller i prosess med å løses.

